

ஸ்ரீமதேராம நுஜாபநமா.

இ னை

திரவிடவேதமாதிய

நாலாயிரப்பந்தங்களும்

நய்யமாழ்வார்

திருவாய்மலர்ந்தருளிய

ஸாமவேதஸாரமாகிய

திருவாய்மொழி.

ஸ்ரீமணவாளமா முரிகள் திருவாய்மலர்ந்தருளிய

திருவாய்மொழி நூற்றந்தாதி

இவற்றை

காலகேசுபஸ்வாமிகள் நியமனப்படியே

ஆராயிரப்படியினியாக்கியானத்துக்கிணங்க

பெருமாள்கோயில்

திருமலை ஈச்சம்பாடி

இராகவாசாரியர் அவர்களாலும்

தாசேபல்லிக்கருஷ்ணஸ்வாமி அய்யர்

அவர்களாலும்

பரிசோதிக்கப்பட்டிசு

சுந்தரத்திரிப்பேட்டை

நாராயணசாமி முதலியார்

அண்டுசன் அவர்களால்,

தமது.

பிரபாகர அச்சுக்கூடத்திற்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

45393-2

த அ அகூஇ 1889

—(*)—

சென்னை நகராட்சி

சென்னை நகராட்சி

சென்னை நகராட்சி

சென்னை நகராட்சி

சென்னை நகராட்சி

சென்னை நகராட்சி

சென்னை நகராட்சி

சென்னை நகராட்சி

சென்னை நகராட்சி

சென்னை நகராட்சி

சென்னை நகராட்சி

சென்னை நகராட்சி

சென்னை நகராட்சி

சென்னை நகராட்சி

சென்னை நகராட்சி

சென்னை நகராட்சி

சென்னை நகராட்சி

ஸ்ரீமதேசடகோபாயநமஃ

திருவாய்மொழியிலடக்கியிருக்கும்.

திவ்யதேசவிஷய

அ ட் ட வ வண்ண

—(*)—

திருவாய்.
பக்கம். மொழி.

விஷயம்.

- யக க பரமபதநாதன்விஷயம்.
- ௩௫ ய௭ துவாதசநாமமாஹாத்மயம்
- ௪௮ உ௮ திருமாவிருஞ்சோலை-அழகர்விஷயம்
- ௪௨ உ௧ அழகர்-திருமேனிவர்னனை
- ௪௫ உ௩ திருவேங்கடமுடையான்விஷயம்.
- ௫௮ ௩௧ திருநாராயணன்விஷயம்
- ௭௩ ௪௮ திருக்குருகூர்-ஆதிநாதன்விஷயம்
- ௭௭ ௪௨ நித்யசூரிகளை-மங்களாசாஸ்கம்பண்ணுகிறது
- ௮௨ ௪௫ திருக்குருங்குடி-கம்பிவிஷயம்
- ௮௩ ௪௬ பகவல்லீலைகளை அனுசரித்தது
- ௮௬ ௪௭ சிரிவரமங்கலநகர்வானமாமலை தைவரூபகள் விஷயம்
- ௮௮ ௪௮ திருக்குடங்கை ஆரூரமுதன்விஷயம்
- ௯௮ ௪௯ திருவல்லவாழ்-கோப்பிரான்விஷயம்
- ௯௩ ௫௧ திருவண்வண்ணேர்-பாம்பனையப்பன்விஷயம்
- ௯௬ ௫௩ திருவிண்ணகர்-உப்பிலியப்பன்விஷயம்
- ௯ ௫௫ தொலைவில்லிமங்கலம்-தேவபிரான்விஷயம்
- ௧௩ ௫௭ திருக்கோளூர்-வைத்தமாரிதிவிஷயம்
- ௧௮ ௬௮ திருவேங்கடமுடையானிடத்தில் ஆழ்வார் சரணாகதிப
- ௧௮௧ ௬௨ திருவரங்கம்-திருவரங்கன் விஷயம் [ண்ணது
- ௧௮௩ ௬௩ திருப்பேரை-மகரநெடுஞ்ஞைகாதன்விஷயம்
- ௧௮௫ ௬௪ ஆழியெழ-ஸ்ரீநரசிம்மன்விஷயம்
- ௧௮௭ ௬௫ திருவயோத்தி-இராமபிரான்விஷயம்.

ஈஉரு எஃ திருவாறன்வளை-திருகுரளப்பன்விஷயம்.
 ஈநக எந திருவண்பரிசாரம்-திருவாழ்மார்பன்விஷயம்
 ஈநந எச திருசெங்குன்றார் மையார்பன்விஷயம்
 ஈநக எக திருகடித்தாணம்-ஆர்ப்புதநாராயணன்விஷயம்
 ஈசக எக திருப்புலியூர் மாயப்பிரான்விஷயம்
 ஈசக அஉ திருப்புளிகுடி-காசினவேந்தன்விஷயம்
 ஈசஎ " வரகுணமங்கை விஜயா ஸ்ரீவிஷயம்
 " " ஸ்ரீவைகுண்டம் கள்ளப்பிரான்விஷயம்
 ஈநந அக தென்காட்கரை-ஆப்பன்விஷயம்
 ஈநச அஎ திருமுறிக்களம்-திருமுறிக்களத்தான்விஷயம்
 ஈநக அஅ திருநாவாய்-நாராயணன்விஷயம்
 ஈகய கூய திருக்கண்ணபுரம் கௌரிசாஜன்விஷயம்
 ஈகக கூக திருமோகூர்-காளமேகப்பிரான்விஷயம்
 ஈகந கூஉ திருவனத்தபுரம்-அனத்தபத்மநாபன்விஷயம்.
 ஈகக கூக திருவாட்டாரு-ஆகேசவன்விஷயம்.
 ஈஎக கூஎ திருமாவீருஞ்சோலை-அழகர்விஷயம்
 ஈஎஉ கூஅ தென்றிருப்பேர்-அப்பக்கோடத்தான்விஷயம்.
 ஈவச கூக முக்தர்நிர்யவிபூதியில் எழுந்தருளும்போது நடக்கும்
 ஈஎடு ஈ பரமபதத்தில் பரஹ்மானுபவம். [வரிசைகள்

ஆழ்வார் திருவடிகளேசரணம்.

திவ்யதேசவிஷய அட்டவணை-முற்றிற்று.

ஸ்ரீமதேராமாதுஜாயநமஃ

நம்மாழ்வார்ப்ரபாவசங்கரஹம்.

— * —

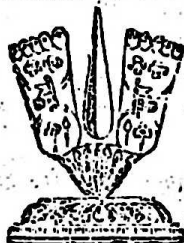
ஸ்ரீ வைகுண்டத்திலே நிகழ முக்தர் ஸேவிககுமபடி எழுந்தரு
ளியிருக்கிற ஸ்ரீமந்நாராயணன் அபௌருஷேயமான வேதங்கள் நம்
மையுள்ளபடி சொல்லுகின்றன. பூமியின்கண் னுள்ள ஜீவகோடிகள் க
லியின்கொடுமைபா லதைத் தெரிந்துக் கொள்ளமாட்டாமல் கெட்டுப்
போகிறார்களே இதற்கு நித்யகுரிகளையுத்தந்தேவீ பூஷணயுகங்களையும்
ஆந்நவாராசார்யர்களாகப் பூலோகத்தி லவதரிப்பித் தவர்கையில் தாமும்
னுப்ரவேசரூப ஆவிர்ப்பவ விசேஷத்தையுஞ் செய்கவர்களால் தத்வ
ஹித் புருஷார்க்கத் ப்ரகாசமான வேதாந்தசித்தாந்தத்தைத் த்ரவிடப்
பந்தங்களாலும் பல்வ்யாக்யாணங்களாலும் நிலைநிறுத்தி யம்முகத்தர்
லே ஜீவாத்மாக்கள் ஸ்வரூபந்தெரிந்துபாயத்திலே ப்ரவர்த்தித்துஜி
விக்கும்படி செய்பவேண்டுமென்று தந்திருவுள்ளத்தி லெண்ணிநித்ய
குரிகளுக்குத் தலைவரான ஸேனேமுலியநாப்பார்த்துத் திருக்குருகா
புரியிநிருக்கிற சுத்தாகாச சுசில பூவைசுபதிலகராகிய தாரிமுதலியா
வர்பத்தினி உடையநங்கையும் புத்திரன்வேண்டி தவஞ்செய்கிறார்கள்
வர்களுக்குப் புத்திரராயவதரியுமென்று திருவாள்செய்தார் அப்படி
யே ஸேனேசாமசாரான நம்மாழ்வார் கலியுகம்பிறந்த-சாட-ம் நாளானபி
ரமாதினு லைகாசிஸ்ரீ பெளர்ணமி வெள்ளிக்கிறமைகூடின விசாக
நக்ஷத்திரத்தில்காரி உடையநங்கையாருக்குப்புத்திரராகப்பிறந்துப்ரா
க்ருதசிகுத்தன் போலநாமலும், ஸ்தந்யபானம்பண்ணாமலும், திருக்கண்
விழியாமலும் மசைவற்று நானுக்குநாள் திருமேனியபிநிர்த்தமாகவிருந்
தா ரித்தவாச்சரியத்தை மாகாபிதாக்கள்கண்டு பண்ணிரண்டாநாள் மா
றனென்று திருநாமஞ்சாற்றித் திருக்குருகொம்பெருமானாகிய பொலி
ந்திநிவாபிரான் ஸந்திநிதியில்ஸேவிக்கப் பண்ணிவித்தார்கள். அப்போ
தாழ்வார் கையினின்றுநழுவிக்கேழேகுதித்து தவழ்த்துகொண்டுபோய்தி
ருப்புனியின்கீழ்ப்பத்தமா ஸனராயஞானமுக்திநாதரித் தெழுந்தருளியி
ருந்தார். இப்படி-யிக- திருநக்ஷத்திரஞ்சென்றபின் ஸ்ரீயபேதியானவர்
ஸேனேமுதலியால் நம்மாழ்வாருக்குத் திருவிஸ்சனேமுதலாகியாஹ
ன்யங்கனையும்ப்ரஸாதிக்கருளினார். நம்மாழ்வாரும்சங்கு சக்ராங்கிதரா
யுமூர்த்வபுண்டராகராயு மதிக தேஜிஷ்டராயுமிருக்கின்ற விந்தபு
துமைபைத்தாயதந்தைகள்கண்செடவாயுவை நிராகரித்தவராகையால்
சடகோபாபொன்றுள்மகிழ்த்திருந்தார்கள், இப்படியிருக்கையில்த்ரவிட
வேதத்தைஎளப்பண்ணவும்ஆசார்யநிஷ்டைபையனுஷ்டித்துக் காண்
பிக்கவு மலதரித்த மதுரகவியாவார் திருவயோத்தியி லிருக்கையிலொ
ருராத்நி திருக்கோனொம்பெருமானை யத்திசையுந்துகோக்கும் போ

தொரு மஹாகேஜனைக் கண்டிதென்னவென்றுநிகைத்ததைச்சோதிக்கத்திருவுள்ளமாய் அக்குறிப்பைக் கொண்டு திருநகரியேற வெழுந்தருளி அதற்குத் தென்புறத்தில்போக வப்போதந்த தேஜஸ்ஸை வடதிசையிற்கண்டி மறுபடி திருநகரியில்வந்து போதிக்கத்திருப்புளியாழ்வாரடியிலே நம்மாழ்வாரைக்கண்டு ஆஜானமாயிருந்த தீவ்யசரிதரத்தைக்கேட்டுப் பரந்தருக ஸமபத்தமற்றிருக்கிற நம்மாழ்வார் விஷயத்தில் போரப் பீதிபண்ணி எத்தின்புறத்தில் சிறியதுபிறந்தால் எத்தைத்தின்றெங்கேவிடக்கும்) என்றுவிண்ணப்பஞ்செய்யநம்மாழ்வார், (அத்தைத்தின்றங்கேவிடக்கும்) என்று அமலங்களாகவிழித்துக் கடாசூகித்தருள், மதுராகவிஞர் மஹித் தடியேனுக்குத்தகவலறித் புருஷார்த்தங்களைப் பரகாசிப்பித்திற விசேஷார்த்தங்களை யெல்லாம் ப்ரஸாதித்தருளவேண்டுமென்றுப் பார்த்திகை, அப்போது ஸ்ரீமந்நாராயணன் ஸ்ரீதேவீ பூஷணயுக பரிஜனங்களுடேபெரிய திருவடிமேலெழுந்தருளி நம்மாழ்வாருக்கு ஸேவை ஸாதித்தருள், நம்மாழ்வார் தீவ்யாதமஸ்வரூபதீவ்யமங்கள விக்காஹதீவ்யதேவீ பூஷணயுக தீவ்யகுண சேஷத்தங்களை யுமனுபவித்து அவ்வனுபவத்தைப் ப்ரகாசிப்பிக்கிற ஸர்வவேதாந்தஸாரமான திருமந்தார்த்தத்தை நான்கு ப்ரபந்தங்களாலே ப்ரகாசிப்பித்தருளத் திருவுள்ளமாய் ருத்தவேதஸாரமான திருவிருத்தத்தையும், யஜுர்வேதஸாரமான திருவாசிரியத்தையும், அதர்வணவேதசாரமான பெரியதிருவந்தாகதியையும், ஸாமவேதஸாரமான திருவாய் மொழியையும் மதுராகவிகள் பட்டோலைகொள்ள அவருக்கு ப்ரஸாதித்தருளினார் மதுராகவிஞர் மவைகளைப்பெற்று (மிக்கவேதியர்வேதத்தினுட்பொருன்றிற் கப்பாடியென்னொஞ்சுணிறுத்தின) நம்மாழ்வாரைக்காட்டிலும் தேவமந்தரியாதவராய் (என்னப்பண்ணண்ணிக் தென்குருகூர்நம்பி யென்றக் காலண்ணிக்கு மழ்தாறும்) என்று பாகவதசேஷத்வ பர்யந்நமாகக்காட்டத் திருவுள்ளமாய் ஆழ்வார் தம்மிடத்தில் பண்ணின கடாசூகிசேதனைகண்ணினுண் சிறுத்தாம்பாலே ப்ரகாசிப்பித்தருளிறிகப் பொலிந்துநின்ற பிரானலே ப்ரஸாதிக்கப்பட்ட மகிழ்பூமாலையைச் சாத்திக்கொண்டு வகுளர்பரணொன்றி திருநாமத்தையுடையவரான நம்மாழ்வார் ஆசார்யபக்கத்தி தலையெடுத்து ஆதமகுணபூகரானமதுராகவிகள் பக்கலிபட்டுவிசேஷகடாசூஞ்செய்தருளிபலமதஸ்தனாயுந்திருத்திரு-
கரு- திருநகரத்திரத்துக்குமேல் நித்தியவிபூதிக் கெழுந்தருளினார். பின்னர் ஸ்ரீமதுராகவிகள் நம்மாழ்வாரைத் திருநகரில் அர்ச்சாரூபமாகத்திருப்ரதிஷ்டைசெய்துபரபந்தசதுஷ்டயத்தையும் பரப்வர்த்திப்பித்தருளினார்.

நம்மாழ்வார்திருவடிமளேசரணம்.

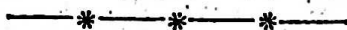
இஃது-குருபரம்பராப்பராவத்தில்.

பரக்கண்டு கொள்வது.

ஸ்ரீமதேராமாநுஜாயநமஃ

த னி ய ன் க ள் ௦

ஸ்ரீமந்நாதமுனிகள் அருளிச்செய்தது

ஊகாதி ஸ்தலாதிநாநாநொடிநா
ஸவாதி ஸ்தலாதிநாநாநொடிநா
ஸவாதி ஸ்தலாதிநாநாநொடிநா
ஸவாதி ஸ்தலாதிநாநாநொடிநா

பக்தாம்ருதம்விச்வஜநாநாமோதநம்
ஸர்வார்த்ததம்ஸ்ரீசடகோபவாங்கமயம்
ஸஹஸ்ரசாகோபநிஷத்ஸமாகம்
நமாமயஹம்ந்ராவிடவேதஸாகரம்.

நச்வரமுனிகள் அருளிச்செய்தது

திருவழுதிநாடென்றுந் தென்குருகடென்றும்
மருவினியவண்பொருந லென்றும்—அருமறைகள்
அந்தாதிசெய்தா னடியிணையெப்பொழுதும்
சிந்தியாய்நெஞ்சே தெளிந்து.

சொட்டைநம்பிகளாருளிச்செய்தது

மனத்தாலும்வாயாலும் வண்குருகட்பேணும்
இனத்தாரையல்லா திறைஞ்சேன்—தனத்தாலும்
ஏதுங்குறைவில்லே நெந்தைசடகோபன்
பாதங்களையாமுடைய பற்று.

(அ)

அந்தாழ்வா னருளிச்செய்தது.

எய்தபெருங்கீர்த்தியிராமா நரசமுனிவர்
வாய்தமலர்ப்பாதம் வணங்குகின்றேன்— ஆய்தபெருஞ்
சீரார்சடகோபன் செந்தமிழேவதந்தரிக்கும
பேராதவள்ளம் பெற.

பட்டரருளிச்செய்தது

வான்றிகழுஞ்சேலை மகளிரங்கர்வண்புகழ்மேல்
ஆன்றதமிழ்மறைக ளாயிரமும்—சுன்ற
முகற்றாய்சடகோபன் மொய்ம்பால்வளர்த்த
இகத்தாயிராமா நரசன்.

பட்டரருளிச்செய்தது,

மிக்கவினாநிலையும் மெய்பாழியிர்நிலையும்
தக்கநெறியுந் தடையாடிக்—கொக்வியலும்
ஊற்றினையுமவாழ்வினையு மொதுக்குருகையர்கோன்
யாழிவரிசைவேதத் தியல்.

ஆழ்வார்திருவழிகளேசரணம்.

ஸ்ரீமணவாளமாமுனிகள்

திருவாய்மலர்த்தருளிய

திருவாய்மொழிநூற்றத்தாதி

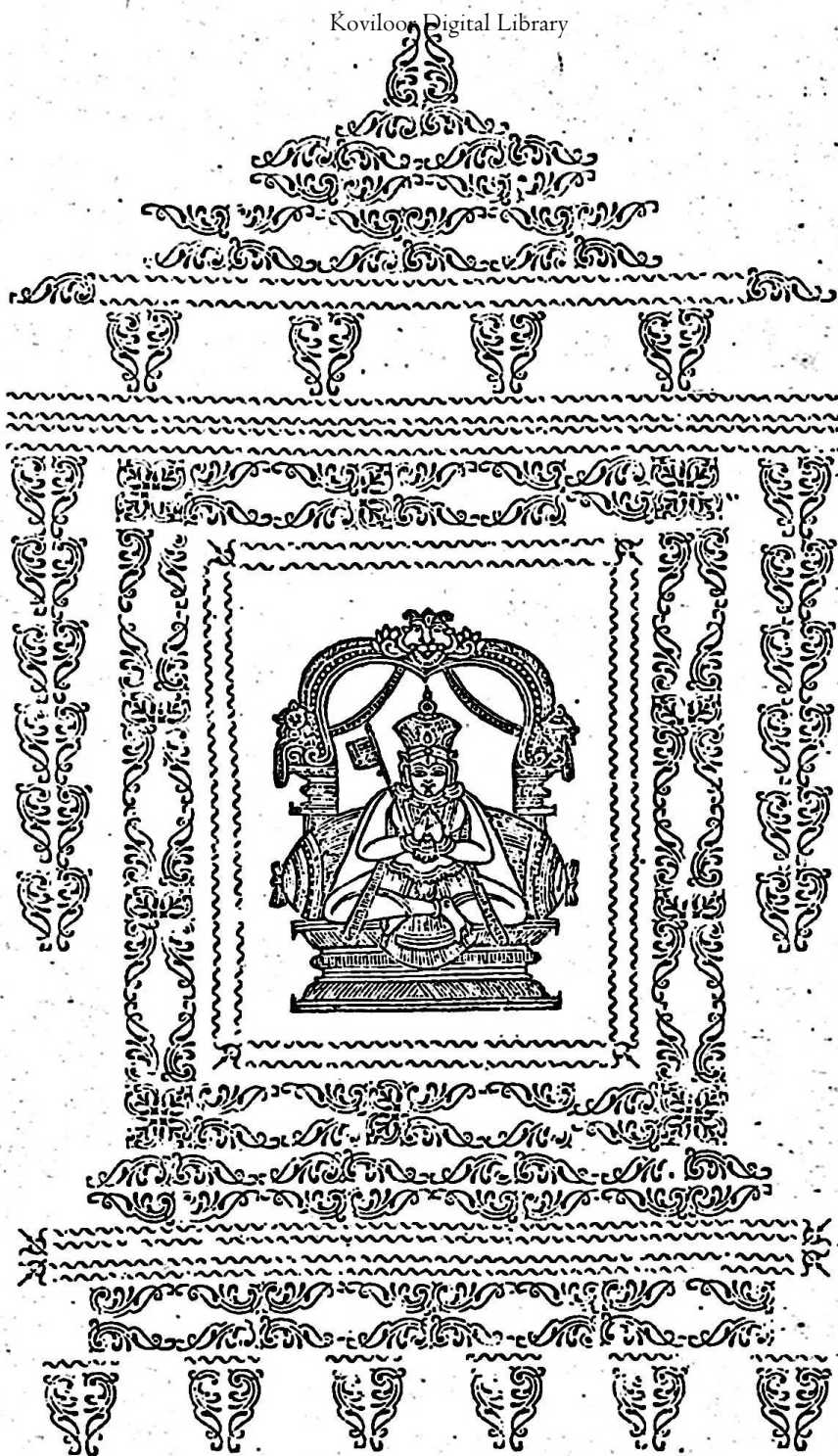
வெண்பா

தனியன்கள்.

அல்லும்பகலுமனுபவிப்பார்தக்கட்டுச்
சொல்லும்பொருளுந் தொகுத்துரைத்தான்-நல்ல
மணவாளமாமுனிவன்மாறன்மரைக்குத்
தனவாதுற்றத்தாதிதான்

மன்னுபுகழ்சேர்மணவாளமாமுனிவன்
தன்னருளாலுட்பொருள்கள் தன்னுடனே-சொன்ன
திருவாய்மொழிநூற்றத்தாதிபாந்தோனை
ஒருவாருந் துநெஞ்சேயுற்று.

தனியன்கள்-முற்றிற்று,

ஸ்ரீமதேராமா தஜாயகம்
 ஷ்ரவிடவேதமாகியநாலாயிரப்பந்தத்துள்

தம்மாழ்வார்,
 திருவாய்மலர்ந்தருளிய
 ஸாமவேதஸாரமாகிய

திருவாய்மொழி.

முதற்பத்து.

—*—

க-ம்-திருவாய்மொழி-உயர்வு
 எம்பெருமானது கல்யாணகுணங்களையும் பரத்வத்தையும்
 அருளிச்செய்கிறார்.

—(*)—

கலிவிருத்தம்-பண்-முதிர்க்குறிஞ்சி-தாளம்-ஏழொத்த.
 அயர்வறவுயர்நல்முடையவனெனவனவன்
 மயர்வறமதிநலமருளினெனவனவன்
 அயர்வறுமமரர்க ளதிபதிமெவனவன்
 துயரறுகடாடி தொழுகெழென்மனனே.

(க)

மன்னகமலமற மலர்மிசையெழுதரும்
 மன்னுணர்வளவிலன் பொறியுணர்வவையிலன்
 இன்னுணர்முழுநலமெதிர்நிகழ்கழிவினும்
 இன்னிலனென்னுயர்மிருகனாயிலனே.

[உ]

இலனதுவுடையனிதென்றினைவரியவன்
 நிலனிடைவிசும்பிடையுருவினனருவினன்

புலனொடுபுலனலனோழிவினன்பரந்தவந்
கலனுடையொருவனைநன்குநினைந்தோமே

(க)

நாமவளரிவனுலனவளரிவனுவளவன்
தாமவளரிவருவரதுவிதுவுதுவெது
வீமவையிவைபுவையவைநலந்தீக்கவை
ஆமவையாயவையாயின்றுவவனோ

(ச)

அவரவர் தமதமதறிவறிவகைவகை
அவரவரிதையவொளவடியடைவர்கள்
அவரவரினையவர்குதையவர்
அவரவர்விதிவழியடையநின்றனனோ

(இ)

நின்றனரிருந்தனர்கிடந்தனர்கிரிந்தனர்
நின்றிலரிருந்திலர்கிடந்திலர்கிரிந்திலர்
என்றுமோரியைவினனெனநினைவரியவர்
என்றுமோரியல்லொடுநின்றவெந்திடோ.

(ஈ)

கிடவிசும்பெரிவளிகீர்நிலமிவைமிசைப்
படர்பொருண்முழுவதுமாயவையவைதொறுந்
உடன்பிசையுயிரொனக்கரந்தெங்கும்பரந்துள்ள
சுடர்மிகுசுருதியுளியைபுண்டசுரனோ.

[எ]

சுரந்நிவருநிலைவிண்முதல்முழுவதும்
வரன்முதலாயவைமுழுதுண்டபரபரன்
புரமொருமுன்மெரித்தமரர்க்குமறிவிந்து
அரனயனெனவுலகழித்தமைத்துளனோ.

(அ)

உளனெனிலுளனவனுருவமிவந்ருவுகள்
உளனலனெனிலவனருவமிவ்வருவுகள்
உளனெனவினெனவிவைகுணமுடைமையில்
உளனிருக்கைமையோடொழிவினபரந்தே.

(ஆ)

பாந்ததன்பரவையுணர்ந்தொறும்பரந்துள்ள
பரந்தவண்டமிகுனகிலவிசும்பொழிவ்றக்
கரந்தகில்லிடந்தொறுமிடந்திகழ்பொருடொறும்
கரந்தெங்கும்பரந்துளவியைபுண்டசுரனோ.

(இ)

கரவிசும்பொரியினிகீர்நிலமிவைமிசை
வரநவிஸ்திவலியளிர்பொறையாய்நின்ற
பரனடிமேற்குருகூர்ச்சடகோபன்சொல்
நிலாநிறையாயிரத்திவைபததும்விடே.

(ஐ)

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்,
ஐயர்திருவடிகளேசரணம்.
திருவாய்மொழி கக்கு-பாகரம்-கக-

திருவாய்மொழி

யந

உயர்வேபரன்படிவைய யுள்ளவெலாந்தான்கண்
பியர்வேயநேர்கொண் டினா தது-மயர்வேதும
வாசாமல்மாணிடனா வாழ்விக்கும்மாறன்சொல்
வேராகவேவினையும் விடு

(௧)

உ-ம்-திருவாய்மொழிவீயி.

அப்படிப்பட்டபரதவத்திஸ்ஸகலநும்பரபக்திபண் ணரி

உஜ்ஜீவியுக்களென்றருளிச்செய்தார்.

வஞ்சித் துறை-பண்-முதிர்ந்தகுறிஞ்சி-காளம்-வமொத்து.

விடுமின்முற்றவும்
விடுசெய்தும்முயிர்
விடுடையாணிடை
விடுசெய்மினே.
மின்னின்னிலையில
மன்னுயிராக்கைகள்
என்னுமிடத்திறை
உன்னுமினீரே
நீர்நும்தென்நிலை
வேர்முதன்மாய்த் திறை
சேர்மினுயிர்க்ககள்
நேர்நிறையிஸ்ஸே.
இல்லதுமுள்ளதும்
அல்லதவனுரு
எல்லையிலநலம்
தல்குபற்றற்றே.
அற்றதுபெறமெனில்
உற்றதுவீயார்
செற்றதுமன்னுறில்
அற்றிதைபற்றே!
பற்றிலவீசனும்
முற்றவுகின்றனன்

பற்றிலையாவான
முற்றிலடக்கே
அடக்கெழில்சம்பத்
தடங்கக்கண்யிசன்
அடக்கொழில்சென்
தடங்குவுள்ளே
உள்ளமுறைசெயல்
உள்ளவிம்முன்றையும்
உள்ளிக்கெடுத்திறை
உள்ளிலொடுக்கே,
ஒடுங்கவவன்கண்
ஒடுங்கதுமெல்லாம்
விடுமின்பின்னுமாக்கை
விடும்பொழுதெண்ணே
என்னபெருக்கநலத்
தொன்பொருளில
வண்புகழ்நாணன்
திண்கழல்சேரே
சேர்த்தடத்தென்றரு
கூர்ச்சடகோபன்சொல்
சீர்த்தொடையாயிரத
தோர்த்தவிப்பத்தே

(௧)

(௧)

(௨)

(௩)

(௪)

(௫)

(௬)

(௭)

(௮)

(௯)

(௧௦)

ஆழ்வார் திருவுடிகளேசரணம்,
ஜீயர் திருவடிகளேசரணம்.

ஆக-திருவாய்மொழி-உ-க்கு-பாகரம்-உஉ

விடுசெய்துமற்றவையுமிக்கபுகழ்நாணன்னுள்
நாடுநலத்தாலடையநான்குநாகும்-நீடுபுகழ்
வண்தருகூர்மாறணித்தமர்நிலத்தோர்தாமவாழப்
பண்புடனேபாடியுள்பத்து.

(௧௧)

உ-ம்-தி நுவாய்மொழி

ஸர்வேச்வரனே ஆதிநீசனானேசேசனன்
ஆர்ராயிக்குப்படி என்னனேயெனில்அடியார்களிடத்தில்அவனுக்கிரு
க்கும் ஸௌப்பகுணத்தை யருளிச்செய்தார்.

கவித்துரை-பண்-நட்டப்பாஷை-தாளம்-ஏழொத்து.

பத்துடையடியவர்க்கெளியவன்பிறர்களுக்கரிய
வித்ககன்மலர்மகள்விரும்புநமரும்பெறடிகள்
மத்துறுகடைவெண் ணையகளை விநிலுரவிடையாப்புண்
டெத்திம முரவிகே னுடிணைந்திருத்தேங்கியவெளிலே (க)

எளியருமியல்வினனிவைவரம்பிலபல்பிறப்பாய்
ஒளியரு முழுநல முதலிலகேடிலவீடாம்
கெளிகருகிலைமைபடொழிவினன் முழுவதுமிறையோன்
அளியருமருளிசேறடகத்தன்புறத்தனனமைந்தே (உ)

அநாமவுடையறநெறி முழுவது முயர்வறவுயர்ந்
தமைவுடையுதல்செடலொடிவிடையநிலமதுவாம்
அநாமவுடையமரநும்பாஷையுடையாவருந்தானம்
அநாமவுடையாரணன்மாயையயறிபவரயாரோ (ங)

யாருமோர்நிலைமையெனவறிவரியவெம்பெருமான்
யாருமோர்நிலைமையெனவறிவரியவெம்பெருமான்
பேருமோராயிரம்பிறபலவுடையவெம்பெருமான்
பேருமோருருவமுமுளதில்லையிலதில்லைபிணக்கே [ச]

பிணக்கறவறுவகைச்சமையமுநெறியுள்ளியுரைத்த
கணக்கறுநலத்தனனந்தமிலாதியம்பகவன்
வணக்குடைத்தவநெறிவழிநின்றபுறநெறிகளைகட்
டுணக்குமின்பசையறவவனுடையுணர்வுகொண்டுணர்ந்தே (டு)

உணர்ந்துணர்ந்திழிந்தகன்றுயர்ந்துருவியந்தவிந்நிலைமை
உணர்ந்துணர்ந்துணரினியிறைநிலையுணர்வரிதுயர்காள்
உணர்ந்துணர்ந்துரைத்துரைத்தரியயரனரனென்னுமிவரை
உணர்ந்துணர்ந்துரைத்துரைத்திறைஞ்சுமின்மனப்பட்டதொன்றே ()

ஒன்றெனப்பலவெனவறிவரும்வடிவினுணின்ற
நன்றெழில்நாரணனான்முகனரெனன்னுமிவரை
ஒன்றதுமனத்துவைத்துள்ளி நும்மிருபசையறுத்து
நன்றெனநலஞ்செய்வதுவனிடைநம்முடைநாளே [எ]

நா னூநின்றநெம்பழைமையக்கொடுவினையுடனே
மா னூமோர்குறைவில்லைமன்னகமலமறக்கமுனி
நா னூநந்திருவுடையடி கடந்நலங்கழல்வணக்கி
மா னூமோரிடத்திலும்வணக்கொடுமாள்வதுவலமே.

(அ)

வலத்தனன்றிரிபுரமெரித்தவனிடம்பெறத்துந்தித்
தலத்தெழுதிசைமுகன்படைத்தநல்லுலகமுந்தா னும்
புலப்படப்பின்னுந்தன் னுலகத்திலகத்தனன்றானே
சொலப்புருவிவைபின் னுமவயிற்றுளவிவாயவன்றுயக்கே.

(ஆ)

தயக்கறுமதியினன்றானத்துளமரகாத்தயக்கு
மயக்குடைமாயைகள்வா னிலும்பெரியனவக லன்
புயற்கருநிறத்தனன்பெருநிலங்கடந்தநல்லழிப்போ
தயர்ப்பிலன் லந்துவன்முழுவன்வணங்குவனமர்ந்தே.

(இ)

அமர்க்கடொழுதெழுவலைகடல்கடைந்தவன்றன்னை
அமர்பொழில்வளங்குருகூர்ச்சடகோபன்குறமேவல்
அமர்சுவையாயிரத்தவற்றினுளிலைவபத்துமவல்லார்
அமரரோயேர்விற்சென்றறுவார்தம்பிறவியஞ்சிநறையே

(ஈ)

ஆழ்வார்திருவழிகளேசரணர்

ஜீயர்திருவழிகளேசரணம்

ஆக-திருவாய்மொழி-௩-க்குபாகரம்-௩௩.

பத்துடையோர்க்கென்றும்பரனெனியகம்பிறப்பால்
முத்திதருமானிலத்தீர்மூண்டவன்பால்-பக்திசெயு
மென்றுரைத்தமாதன்தன்னின்பொல்லாற்போம்பெருகச்
சென்றபிறப்பாமஞ்சிறை

சு-மீ - திருவாய்மொழி அஞ்சிறை

—————(*)—————

பிராட்டி தன்மையைடைந்து ஈசுவரனுடைய

அபராதஸ்ஹத்வமேஹேதுவாகக்கொண்டுபட்சிகளைத்தாதுவிடுகிறார்

—————(*)—————

கவிவீருத்தம்-பண்-நாட்டபஷை-தாளம்-ஏழொத்து.

அஞ்சிறையமடநாராயணியத்தாய்நீயுநின்

அஞ்சிறையசேவலுமாயாவாடுவென்றெனக்காருளி

வெஞ்சிறைப்புள்ளுயர்த்தாறகென்னிடுதாதாய்ச்சென்றக்கால்

வன்சிறையிலவன்வைக்கில்வைப்புண்டாலென்செயுமே

(க)

என்செய்யதாமரைக்கட்பெருமானுற்கென்றுதாய்

என்செய்யமுரைத்தக்காலினக்குயில்காணீரலிரே

முன்செய்தமுழுவினையாற்றிருவழிக்கீழ்க்குற்றேவல்

முன்செய்யமுயலாதேனகல்வதுவோவிதியினமே,

(உ)

யிசா

மு த த் ப த் து

விதியினுற்பெடைமணக்குமென்னையவன்னங்காள்
மதியினுற்றுறண்மாண்புலகிநக்கவ்வற்கு
மதியிலேன்வல்லினையேமரளாதேவென்றொருத்தி
மதியெல்லாமுளகலங்கிடையக்குமாவென்னீரோ.

(க)

என்னிர்மைகண்டி ரங்கியிதுதகாகென்னுத
என்னிலமுதில்லாண்ணற்கென்சொல்லியான்சொல்கேனோ
நன்னிர்மையினியகட்டங்காதென்றொருவாய்ச்சொல்
நன்னில * மகன்றில்காணல்குதிரோநல்கீரோ.

(ச)

நல்கித்தான்காக்களிக்குப்பொழிலேழும்வினையேற்கே
நல்ககதாநுகாதோநாநனைக்கண்டக்கால்
மல்குநீர்ப்புணற்படப்பையினாதேர்வாணிதுகுருகே
மல்குநீர்க்கண்ணோற்கோர்வாசகங்கொண்டருளாயே.

(ரு)

அருளாகநீரருளியவராவிதுவராமுன்
அருளாழிப்புட்கடனிரவர்வீதியொருநாளென்
றருளாழியமனானைக்கண்டக்காலிதுசொல்லீ
அருளாழியவிவண்டேயாமுமென்பிழைத்தோமே.

(சு)

என்பிழைக்கோப்பதுபோலப்பனிவாடைவீர்வின்ற
என்பிழையேநினைந்தருளியருளாகதிருமாலாற்
கென்பிழைத்தாழிருவடியினறகவினுக்கென்றொருவாய்ச்சொல்
என்பிழைக்குமிளங்கிளியேயா ஆவளர்த்தநீயலையே,

(எ)

நீயலையேசிறுபூவாய்நெடுமாலாற்கென்னாகாய்
நோயெனதுதுவென்னதுவலாதேயிருந்தொழிந்தாய்
சாயலொடுமணிமாமைததளர்க்கேனானியுனது
வாயலகிலின்னடிசில்வைப்பாநாநாடாயே.

(அ)

நாடாதமலர்நாடிநாடோறுநாநனைன்றன்
வாடாதமலரடிக்கிழவைக்கவேவகுக்கின்ற
விடாடிவீற்றிருத்தல்கினையறந்தென்செய்வதோ
ஊடாடுபனிவாடாயுரைத்திராயெனதுடலே

[சா]

உடலாழிப்பிறப்புளியேர்முகலாய்முற்றுமாய்க்
கடலாழிநீர்தோற்றியதனுள்ளேகண்வளரும்
அடலாழியம்மானைக்கண்டக்காலிதுசொல்லீ
விடலாழிமட்டுஞ்சேவினையோமொன்றாமளவே.

[அ]

திருவாய் மொழி.

யௌ

அளவியன்றவேழலகத்தவர் பெருமான் கண்ணனை
வளவயலகுழவணகுருகூர்ச்சடகோ பன்வாய்ந்துரைத்த
அளவியன்றவந்தா தியாயிரந்துணிப்பத்தின்
வளவுறையாற்பெறலாகும்வானோக்குபெருவளமே.

(கக)

ஆழ்வார் திருவடிகளேசரணம்.

ஜீ ப ர் திருவடிகளேசரணம்.

ஆக - திருவாய்மொழி - ச - க்ரு - பாசரம் - சச.

—————(*)—————

நி-ம்-திருவாய்மொழி-வளவேழ்

—————(*)—————

ஈசுவரன் தன்னுடைய சீலகுணத்தாலே

ஆழ்வாருடைய விச்சீலேஷத்தை ஸஹிக்கமாட்டாமல்

சேர்த்துக்கொண்டதை அருளிச்செய்தார்.

—————(*)—————

ஆசிரியவிருத்தம்-பண்-செருத்தி-தாளம்-ஏழொத்து.

வளவேழலகின் முதலாயவானோரிறைபையருவினையேன்
களவேழவெண்ணைத்தொருவுண்டகள்வாவென்பன்பின்னையுந்
தளவேழமுறுவற்பின்னைக்காய்வல்லாநாய்தலைவனாய்
இளவேழேழுந்தழுவியவெக்தாயென்பனினைந்துரைந்தே.

(க)

நினைந்துரைந்துள்கரைந்துருகியிமையோர்பலரும்முனிவரும்
புனைந்தகண்ணிநீரசாரந்தம்புகையோடேந்திவணக்கினால்
நினைந்தவெல்லாப்பொருள்களுக்கும்வித்தாய்முதலிற்சிதையாமே
மனஞ்செய்ஞானத்துன்பெருமைமாருணதோமாயோனே.

(உ)

மாயோநிகளாய்நடைகற்றவானோர்பலரும்முனிவரும்
நீயோனிகளைப்படையென்றுநிறைநான்முகனைப்படைத்தவன்
சேயோனெல்லாவறிவுக்குந்திசைகனெல்லாந்திருவடியால்
தாயோனெல்லாவெவ்வுயிர்க்குந்தாயோன்றானோருவனே.

[க]

தானோருருவேதனிவித்தாய்தன்னின்மூவர்முதலாய்
வானோர்பலரும்முனிவரும்மற்றும்மற்றும்முற்றமாய்த்
தானோபெருநீர்தள்ளேதோற்றியதனுடகண்வளரும்
வானோர்பெருமான்மாயன்வைகுந்தனெம்பெருமானே,

(ச)

ய. ௨

மு த ற் ப த் து

மாணேநோகடுமடவானைமாசிற் கொணடாய்மாதாவா
கூலேனினையவுண்டைவில்லிதகுகிற்தெறித்தாய்கோவிந்தா
வாஜார்சோதிமணியவண்ணமுதுகுதாநீயருளாயுன்
தேனேமலருத்திருப்பாதுஞ்சேருமாறுகிணையேனே.

(௩)

விணேபெண்ணினைதீர்மருகநாண்பெண்ணோர்தலைவாகேசவா
மணேசேராயர்குலமுதலேமாமாயனேமாதவா
விணையேதழையமராமரக்களேமுமெய்தாய்மெய்தாய்சீரித்தா
இனையாயினையபெரினையென்றுவைவேனடியேனே.

(௪)

அடியேன்சிறிபஞானத்தனறிதலார்க்குமரியானைக்
கடியேர்தண்ணைந்துழாய்க்கண்ணிபுனைந்தான்றன்னைக்கண்ணனை
செடியாராக்கையடியானைச் சேர்தல்தீர்க்குந்திருமலை
அடியேன்உண்பானலற்றுவெனதனின்மிக்கோரபர்வுண்டே

(௫)

உண்டாயுலகேழ்முன்னமேபுமிழ்த்துமாயைபாற்புக்
குண்டாய்வெண்ணெய்நிறமணிசுருதலையாகிலையெய்தி
மண்டான்சேர்ந்ததுண்டேலும்சர்க்காரும்பிர்சிறிதும்
அண்டாவண்ணமண்கரையநெய்யுண்மருந்தோமாயோனே.

(௬)

மாயோந்திபவலவலைப்பெருமாவஞ்சப்பேய்வீய
துயகுழுவியாய்விடப்பாலமுதாவமுதுசெய்திட்ட
மாயன்வானோர்தனித்தலைவன்மலராண்மைந்தனெவ்வயிர்க்குந்
தாயோன்றமமானென்னமமானம்மாழர்த்தியைச்சார்ந்தே.

(௭)

சார்ந்தவிருவவ்வினைகளுஞ்சரித்துமாயப்பற்றறுத்துத்
தீர்த்துதன்பான்மனம்வைக்கத்திருத்திவிடுகிறுந்துவான்
ஆர்த்தஞானச்சுடராகியகலங்கீழ்மேலனவிறந்து
நேர்ந்தவுருவாயருவாகுமிவற்றினுயிரானெயிமாலே.

(௮)

மாலேமாயப்பெருமானேமாமாயனையென்றென்று
மாலேயேறிமாலருளான்மன்னுகுருகூர்ச்சடகோபன்
பாலேய்தமிழரிசைகாரர்பத்தர்பரவமாயிரத்தின்
பாலேபட்டவிவைபத்தமவல்லார்க்கில்லைப்பரிவதே.

(௯)

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்,

ஜீயர்திருவடிகளேசரணம்,

ஆக-திருவாய்மொழி-௩-க்கு-பாசரம்-௩௩.

சு-ம்-திருவாய்மொழி-பரிவதில்.

ஈஸ்வரனிடத்திலிப்படிப்பட்டருணமிருப்பதையநியாமல்
ஆக்மாக்கள்நகரத்தையடைவதநியாயமென்று ஈஸ்வரனதுராராத்யன
ன்று எல்லாருமாச்சரியித்து உச்சிவியுக்களென்றார்

வஞ்சிவிருத்தம்-பண்-முதிர்ந்தகுறிஞ்சி-தாளம் ஏழொத்து,
பரிவிதிலீசனைப்பாடி அமுதினுமாற்றவீளியன்
விரிவதுமேவலுறுவீர் ரிமிர்தினாநீள்கடலானே (சு)
பிரிவகையின்றினன்னீர் தூய்ப் நீள்கடல்சூழிலங்கைக்கோன்
புரிவதும்பூசைபூவே (க) தோள்கள்தலைதுணிசெய்தான்
மதுவார்தன்னம்துந்துழாயான் தாள்கள்தலையின்வணங்கி
முதுவேதமுதல்வணுக் நாள்கடலைக்கழிமினே. (எ)
கெதுவேதென்பணியென்னு கழிமின்றொண் டீர்கள்கழித்துத்
ததுவேயாட்செய்யுமீடே (உ) தொழுமினவனைத்தொழுகால்
ஈடுமெடுப்புமிலீசன் வழிநின்றதல்வினைமாள்வித்
மாடுவிடாதென்மனனே தழிவின் நியாக்கந்தருமே (அ)
பாடுமென்னுவவன்பாடல் தருமவரும்பவனா
ஆடுமெனங்கமணங்கே (ஈ) திருமகளார்தனிக்கேள்வன்
அணகதனவாடுமெனங்கம் பெருமையுடையபிரானார்
வணங்கிவழிபடுமீசன் இருமைவினைசெய்வாரே. (சு)
பிணங்கியமர்பிதற்றுங் கடிவார்தீயவினைகள்
குணங்கெழுமுகளகையினுனே.செருடியாருமளவைக்கட் கொடியாவடுபுள்ளுயர்த்த
கொள்கைகொளாமையிலாதான் கொடியாவடுபுள்ளுயர்த்த
எள்கவிராகமிலாதான் வடிவார்மாதவனாரே, (ஐ)
விளகைவிள்ளாமையிரும்பி மாதவன்பாற்சடகேபன்
உள்கலந்தார்க்கோரமுதே. (ஓ) தீதவமின்றியுரைத்த
அமுதமமரர்கட்கீந்த ஏதமிலாயிரத்திப்பக
நிமிர்சுடராழிநெடுமால் தோதவல்லார்பிறவாரே, (சக)

ஆழ்வார்திருவடிசுளேச்சரணம்.

ஜீயர்திருவடிகளேச்சரணம்.

ஆக-திருவாய்மொழி-சு-க்கு-பாசரம்-சுசு

முதற்பத்து

எ-ம்-திருவாய்மொழி-பிறவி.

—(*)—

ஸ்வராத் தியனா ஸச்வரனுடைய ஆராதனம் ஸக்ருபமா

யிருக்குமென்றருளிச்செய்தார்

கலிவிருத்தம்-பண்-வியந்தம்-தாளம்-ஏழொத்து

பிறவித் துபரநனா னத் துணின் று
 துறவிச்சுடர் விலக்கந்தலைப்பெய்வார்
 அறவனையாழிப்படையந்தனை
 மறவியையின்றிமனத்துவைப்பாரே,

[க]

வைப்பாம்புநூந்தாமடியகாவல்வினைத்
 துப்பாம்புலனைத் துந்துஞ்சக்கொடானவன்
 எப்பாலெவர்க்குநலத்தாலுயர்ந்துயர்ந்
 தப்பாலவனென்களாயர்கொழுந்தே.

[உ]

ஆயர்கொழுந்தாமவராற்புடையுண்ணும்
 மாயப்பிரானையென்மாணிக்கச்சோதியைத்
 தூயவர்முதைப்பருகிப்பருகியென்
 மாயப்பிறவிமயர்வருந்தேனே.

[ஈ]

மயர்வறவென்மனத்தேமன்னினுன்றன்னை
 உயர்வினையேதருமொன்சுடர்மற்றையை
 ஆயர்விலமர்கள் திக்கொழுந்தையென்
 னுயல்வினையென்சொல்லியான்விடுவேனே.
 விடுவேனேவென்விளக்கையென்னுவிசை
 நடுவேவந்துய்யக்கொள்கின்றநாதனைக்
 தொடுவேசெய்திளவாய்ச்சியர்கண்ணினுள்
 விடவேசெய்துவிழிக்கும்பிரானையே.

[ச]

[ரு]

பிரான்பெருநிலக்கீண்டவன்பின்னும்
 விராய்மலர்த்துழாய்வேந்தமுடியன்
 மராமரமெய்தமாயவனென்னுள்
 இரானெனிற்பின்னையானொட்டிவனே.

[சு]

யானொட்டியென்னுளிருத்துவமென்னிலன்
 தானொட்டிவந்தெனறநிறெஞ்சைவஞ்சித்
 துனொட்டிகின்றென்னுயிரிற் கலந்தியல்
 வானொட்டிமேலிளையென்னைநெகிழ்க்கவே.

(ஏ)

என்னைநெகிழ்க்கிலுமென்னுடனென்னெஞ்சந்
தன்னையகல்விக்கத்தா னுங்கில்லா னினிப்
பின்னைநெடும்பனைத்தோ ள்மகிழப்பிடுடை
முன்னையமார்முழுமுதறானே,

(அ)

அமரர்முழுமுதலாகியவா தியை
அமரர்க்கமுதிந்தவாயர்கொ முந்தை
அமரவழும்பத்துழா வியென்னுவி
அமரத்தமுவிற்றினிமகலுமே,

(க)

அகலிலகலுமணுகிலணுகும்
புகலுமரியன்பொருவல்வெனம்மாள்
நிகரிலவன்புகழ்பாடியிளைப்பிலம்
பகலுமிரவும்படிந்துகுடைந்தே.

(உ)

குடைந்துவண்டென்னுத் துழாய்முடியாளை
அடைந்ததென்குருகூர்க்கடகோபன்
மிடைந்தசொற்றொடையிரத்திப்பத்
துடைந்துநோய்களையோடுவிக்குமே.

(யக)

ஆழவார்திருவடிகளேசரணம்.

ஜீ ய ர் திரு வ டி க ளே ச ர ண ம்.

ஆக-திருவாய்மொழி- -க்கு- பா க ர ம்-என

அ - ம் - திருவாய்மொழி - ஓடிம்புள்.

—(*)—

ஸ்-கருபமான ஆச்சரணமுடையஈச்வரன் [தோடே
கரணத்ரயத்தாலும் கிட்டமாட்டாத சேதனரிடத்தில் ஆஜவருணத்
ஆபிரீதஸம்ச்லேஷம் பண்ணிக்கொண்டிருப்பாரென்று.

அ ரு ளி ச் செ ய் தா ர்.

குறளடிவஞ்சித்துறை-பண்-இந்தளம்-தாளம்-ஏழொத்த.

ஓடிம்புள்ளேறிச்
சூடுந்தன்னழோய்
நீடுநின்றவை
ஆடுமம்மானே.

(க)

அம்மானாய்ப்பின்னும்
எம்மாண்புமானுன்
வெம்மாவாய்க்கண்ட
செம்மாகண்ணனே.

(உ)

கண்ணவானென்று
மண்ணோர்விண்ணோர்க்குத்.
தண்ணார்வேங்கட
விண்ணோர்வெற்பனே.

(க)

வெற்பையொன்றெடுத்
தொற்கயின்றியே
நிற்குமம்மாந்தீர்
கற்பனவைகளே.

(உ)

வைகனூர்நெண்டெனைய்
வைகலகல் துண்டான்

பொய்யலவாதென்
மெய்யகலந்தானே.

உலங்கென்னுநீ
நலங்கொளுதன்

புலன்கொண்மாளாய்
நிலங்கொண்டானே,
கொண்டானேற்றிகுட
உண்டானேவ்வையத்

தண்டாமஞ்செய்தென்
எண்டாளுனானே.

ஆனானாயன்
நீனேடேனமுந்

தானானென்னில்
தானாயங்கே.

சங்குசக்சரம்
அவகையிற்கொண்டான்

எங்குந்தானாய்
நங்கனாகனே.

நாதன்ஞாலங்கொள்

பாதனென்னம்மான்

ஒதம்போல்கொள்

வேதநீரானே.

நீர்புனாவண்ணன்

சீர்சடகோபன்

நேர்தலாயிரத்

தோதலிவையே.

(௫)

(௬)

(௭)

(அ)

(ஆ)

(இ)

(ஐ)

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்,

ஜீயர்திருவடிகளேசரணம்.

ஆக - திருவாய்மொழி - அ - க்ரு - பாசரம் - அஅ

கூ-ம்-திருவாய்மொழி இவையும்.

ஆர்ஜவகுண ஸந்தானம்பண்ணினை தம்மிடத்தில் ஈசுவரன் ஸாத்திக்க
ஸர்வாயயவ ஸம்சுலேஷம்பண்ணினை
அனுபவரஸத்தை யருளிச்செய்தார்,

ஆசிரியவீருத்தம்-பண்-சொல்லி-தாளம்-ஏழொத்து,

இவையுமவைபுமுவைபுமிவருமவருமுவரும்
எவையுமெவருந்தன்னுள்ளேயாகியுமாகியுங்காக்கும்
அவையுட்டலிமுதலெம்மான் கண்ணபிரானின்முதஞ்
சுவையின்நிருயின்மனனானென் னிகைச்சுழலுளானே.

சூழல்பலவல்லான்றொல்லையங்காலத்துலகைக்
கேழலொன்றாகியிடத்தகேசவனென லுடையம்மான்
வேழமருப்பையொசித்தான்விண்ணவர்க்கெண்ணலரியான்
ஆழநெயிற் கடந்தேசந்தானவனென்னருகவிலானே.

அரு கலிலாயபெருஞ்சீரமரர்களாதிமுதல்வன்
கருகியீலநன்மேணியவண்ணன்செந்தாமரைக்கண்ணன்
பொருகிதைப்புள்ளுவந்தேறும்பூமகளார்தனிகேகன்வன்
ஒருகதயின்சுவைநந்திட்டொழியிலென்னேனோடுளே;

(க)

(உ)

(ங)

உடனாமர்காதல்மகளிர் திருமகள்மண்மகளாயர்
 மடமகளென்றிவா முவரா னுமுலகமுமுன்றே
 உடனாவையொக்கவிழுங்கியாலீலீசேர்ந்தாவனெம்மாண்
 கடன்மளியாய்ப்பெருமானகண்ணென்னென்க்கலையானே, [௪]
 ஒக்கலையைத் துமுலைப்பா லுண்ணென்றுதந்திடவாங்கிச்
 செக்கஞ்செகவன்றவள்பா லுயிர்செகவுண்டபெருமான்
 நக்கபிரா னோடயனுமிந்திர னும்முதலாக
 ஒக்கவுந்தோற்றியவீசன்மாயனென்னெஞ்சினுலானே. [௫]
 மாயனென்னெஞ்சினுள்ளான்மற்றுமெவர்க்குமதுவே
 காயமுஞ்சுவறுந்தானேகா லுமெரியுமவனே
 சேயனனியனெவர்க்குஞ்சிந்தைக்குக்கோராமல்லன்
 தூயன்றுயக்கன்மயக்கனென்னுடைத்தோளினையானே, [௬]
 தோளினேமேலும்நன்மார்பின்மேலுஞ்சுடர்முடிமேலும்
 தாளினேமேலும்புனைந்ததண்ணந்தூழாயுடையம்மான்
 கேளினேயொன்றுமிலாதான்கிளருஞ்சுடரோளிமூர்த்தி
 நாளனைந்தென்றுமாலானென்னுடையாவினுளானே, [௭]
 நாவினுணின்றுமலருஞானக்கலைகளுக்கெல்லாம்
 ஆவியுமாக்கையுந்தானேயருப்போடளிப்பவன்றானே
 பூவியனூற்றடந்தோளன்பொறுபடையாழிசங்கேந்துங்
 காவிரன்மேலுக்கமலக்கண்ணென்கண்ணினிலுளே, [௮]
 கமலக்கண்ணென்கண்ணினுள்ளான்காண்பனவன்கண்களாலே
 அமலக்களாகவிழிக்குமைம்புலனுமவன்மூர்த்தி
 கமலத்தயனம்பிதன்னைக்கண்ணுதலானெடுந்தோற்றி
 அமலத்தெப்பத்தோலகமாக்கியென்னெற்றியுளானே, (௯)
 நெற்றியுண்ணின்றென்னையா னுரினாமலர்ப்பாதங்கள் குடிக்க
 கற்றைத்துழாய்ப்புடிக்கோலக்கண்ணபிரானைத்தொழுவார்
 ஒற்றைப்பிறையணிகதா னுநான்முகனுமிந்திர னு
 மற்றையமரருமெல்லாம்வந்தெனதுச்சியுளானே, (௧௦)
 உச்சியுள்ளேநிற்குந்தேவதேவர்க்குக்கண்ணபிராற்
 கிச்சையுட்செல்லவுணர்த்திவண்குருகூர்ச்சடகோபன்
 இச்சொன்னவாயிரத்துளிலையுமோற்பத்தெம்பிராற்கு
 நிச்சலும்விண்ணப்பனசெய்யநீள்கழல்செனனிபொருமே, (௧௧)

ஆழ்வார் திருவடிகளேசரணம்.

ஜீயர்திருவடிகளேசரணம்,

ஆக-திருவாய்மொழி-௯-க்கு-பாசரம்-௯௯

யம்-திருவாய்மொழி-சிபருமா

ஸ்ரீலேசுவரன் பண்ணினஸ்ரீவாங்கசம்சீலேஷத்துக்கு
 ஹேறுவேதாநிலும் தம்மிடத்திலே யுண்டோ வென்றுவிசாரித்து
 ஒருஹேறுவுமில்லாமையாலே ஈசுவரனுடையநிர்ஹேதுக
 உபகாரத்தையும் அருளிச்செய்தார்,

கவிவிருத்தம்-பண்-கக்கராகம் தாளம்] ஏறொத்து,

பொருமாநீள்படையாழிசங்கத்தொடு
 திருமாநீள்கழலேழலகுந்தொழ
 லுமானிக்குறளாகுநிமிர்ந்தவக்
 கருமானிக்கமென்கண் ணுள்ளதாகுமே.

(க)

கண்ணுள்ளே நிந்துக்காதன்மையாற்றொழில்
 என்னுள் லுன்வருமென் னினியேண் டெவம்
 மண்ணுநீருமெரியுநல்வாயுவும்
 விண்ணுமாய்விரியுமெம்பிரானையே.

[உ]

எம்பிரானையெந்தைதந்தை தந்தைக்குத்
 தம்பிரானைத்தண்டாமரைக்கண்ணை
 கொம்பராவுதுண்ணேரிடைமார்பனை
 எம்பிரானைக்கொழாய்மடநெஞ்சமே

(ஈ)

நெஞ்சமேநல்லையுன்னைப்பெற்றால்
 என்செய்யோமினியென்னகுறையினம்
 மைந்தனைமலரான்மணவாளனைத்
 துஞ்சும்போதும்விடாதுதொடர்கண்டாம்,

(ச)

கண்டாயேநெஞ்சேகருமங்கள்வாய்க்கின்றோர்
 எண்டாணுமின்றியேவந்தியலுமா
 றுண்டானையுலகேழுமோர்முவடி
 கொண்டானைக்கண்டு கொண்டனையுமே,

(ரு)

நீயுநாணுமின்றோர்நித்கின்மேன்மற்றோர்
 நோயுஞ்சார்கொடானெஞ்சமேசொன்னேன்
 தாயுஞ்சந்தையுமாயிவ்வுலகினில்
 வாயுமீசன்மணிவண்ணனெந்தையே,

(சு)

எந்தையேயென்றுமெம்பெருமானென்றுஞ்
 சிந்தையுள்வைப்பென்சொல்லுவென்பாவியேன்
 எந்தையெம்பெருமானென்றுவானவர்
 சிந்தையுள்வைத்துச்சொல்லுஞ்செல்வனையே,

(ஏ)

செல்வநா ரணனென்றசொற்கேட்டலும்
மல்குங்கண்பனிநா வென்மாயமே
அல்லுநன்பகலுமிடைவிழிந்நி
நல்லியென்னைவிடா நம்பிரம்பியே.

[அ]

நம்பியைத்தென்குறுங்குடி நின்றவச்
செம்பொனேதிகழத்திருமுர்த்தியை
உம்பர்வானவராதியஞ்சோதியை
எம்பிரானெயென் சொல்லிமறப்பனே,

[க]

மறப்புஞானமுநானொன்றுணர்ந்திலன்
மறக்குமென்றுசெந்தாமரைக்கண்ணொடு
மறப்பவென்னுள்ளேமன்னினுன்றன்னை
மறப்பனேவினியானென்மணியையே.

[உ]

மணியைவானவர் கண்ணனைத்தன்னதோர்
அணியைத்தென்குருகூர்ச்சடகோபன்சொற்
பணிசெயாயிரத்துள்ளிவைபத்துடன்
தணியிலர்கற்போல்க்கல்விவாயுமே,

[ஈ]

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஜீயர்திருவடிகளேசரணம்.

பத்து-க-ல்-திருவாய்மொழி-ய-க்கு-பாசரம்-ய.

இரண்டாம் பத்து.

க-ம்-திருவாய்மொழி-வாயுந்திரா

பரத்வசௌப்யஸௌந்தர்யங்களை அனுபவித்து

அந்த்வஸ்து பாஹ்யஸம்க்லேஷயோகமாகவேணுமென்று ஆசைப்பட்டு
அது அகப்படாமையால் ஆர்க்திமிகுத்து ஆழ்வார காமொருபிராட்
டி அவஸ்தையைடைந்து அசேதநங்களையும் திரியங்களுக்கும் தம்மோ
டேஸம துக்கிகளாகவெண்ணித் தந்தியித்தமாக பப்ரதாபித்ததை
யருளிச்செய்தார்.

கலியிருத்தம்-பண்-புறநீர்மை-தாளம்-இடையொத்து.

வாயுந்திராயுகளுக்கானல்மடநாராய
ஆயுமருங்குந்துஞ்சிலுந் துஞ்சாயால்
நோயும்பயலையுமிதாசவெட்டுபோல்
நீயுந்திருமாலால்நெஞ்சங்கோட்பட்டாரே,

[ஐ]

கோட்பட்டசிந்தையையாய்க்கூர்வாயவன்றிலே
சேட்பட்டயாமங்கள்சேராந்நரங்குதியால்
ஆட்பட்டவெம்மேபோல்நீயும்வணையான்
தாட்பட்டதண்டுழாய்த்தாமங்காமுற்றாயே.

[௨]

காமுற்றகையறவோடெல்லேபிராப்பகல்
நீமுற்றக்கண்மெயிலாய்நெஞ்சுருகியேங்குதியால்
நீமுற்றதமென்னிலக்கைபூட்டிநுண்ணாயணந்த
யாமுற்றதுற்றையோலாநீக்கைகடலே.

[௩]

கடலும்மலையும்விசும்புத்தழாயெம்போற்
கடர்கொளிராப்பகற்றுஞ்சாயாற்றன்வாடாய்
அடல்கொன்படையாழியம்மாணக்காண்பானி
உடலம்நொயுற்றையோவூழிதோறாழியே.

[௪]

உழிதோறாழியுலகுசுருநீர்கொண்டு
தோழியரும்பாமுட்போல்நீராய்நெஞ்சுநின்ற
வாழியவாலமேநீயுமமதுருதன்
பாழிமையிற்பட்டவன்சட்பாசத்தாணவாயே.

[௫]

வைவாயவெம்மேபோல்நாணமதீயேநீயிந்நாள்
மைவாவிருளகற்றாப்பாழாந்துதேம்புதியால்
ஐவாயவணாமலாழிபபெருமானார்
மெய்யாசகங்கேட்டுமெய்யீர்மைதோற்றாயே.

[௬]

தோற்றும்மடநெஞ்சமெம்பெருமான்நாரணர்கெம்
ஆற்றாமைசொல்லியமுலோமையேநீநடுவே
வேந்தோர்வகையிடுகொடிதாயெனையூழி
மாற்றான்மைநிறியோவாழிகணவிறுளே.

[௭]

இருளினிவண்ணம்மாநீர்க்குழியேபோய்
மருளுற்றிராப்பகற்றுஞ்சிலும்நீதுஞ்சாயால்
உருளுஞ்சகடமுதைத்தபெருமானார்
அருளினிபெருநசையாலாழாந்துநொந்தாயே.

[௮]

நொந்தாநாக்காதல்கோய்மல்லாவிழுள்ளுலர்த்த
நந்தாவிளக்கமேநீயுமளியத்தாய்
செந்தாமரைத்தடங்கட்செங்கனிவாயெம்பெருமான்
அந்தாமதண்டுழாயாசையால்வேவாயே.

[௯]

வேவாலைக்கைநோய்மெல்லாவிழுள்ளுலர்த்த
ஓவாநிராப்பகலுன்பாலைவிழ்த்தொழிந்தாய்
மாவாய்பினத்துமருதிடைபோய்மண்ணளந்த
முலாமுதல்வாவினியெம்மைச்சோரேலே.

[௧௦]

சோராகவெப்பொருட் குமாதியாஞ்சோதிக்கே
 ஆராதகாதற்குருகூர்ச்சடகோபன்
 ஓராயிரஞ்சொன்னவவற்றுளிலைவபத்துஞ்
 சோரார்விடார்கண் டர்வைகுந்தந்தின் னணனவே.

(க)

ஆழ்வார்த்திருவடி களே சரணம்
 ஜீயர் திருவடி களே சரணம்.
 ஆக-திருவாய்மொழி-கக-க்கு-பாசரம்-க௨க.

௨-ம்-திருவாய்மொழி-திண்ணன்.

இத்தார்த்தி போக்குகைக்குரசுவரன் ஸாந்திதத்யம்பண்ணி
 நிற்கையாலே அந்தார்த்தியெல்லாம்போய் ஸகலகல்யாணகுண
 சமர்த்திதேறதுவானபாத்வம் அவதாரத்திலுண்டென்று
 பரோபதேசம்பண்ணினதையருளிச்செய்தார்.

(*)

வஞ்சிவிருத்தம்-பண்-தக்கராகம்- தாளம்-ஏழொத்து
 திண்ணன் வீடுமுதன்முழுதுமாய்
 எண்ணின் மீதியெனம்பெருமாள்
 மண் ணும்விண் ணுமெல்லா முட னுண்டநங்
 கண்ணன் கண்ணன் லதில்லையோர்கண்ணே.

(க)

ஏபாவம்பரமேயேமுலகும்
 ஈயாவஞ்செய்தருளரலளிப்பாரார்
 மாபாவம்விடவாங்குப்பிச்சைபெய்
 கோபாலகோளரியேறன்றியே.

(௨)

ஏறனைப்பூவனைப்பூமகடன்னை
 வேறன்றிவிண்டொழத்தன்னுள்வைத்து
 மேறனை மீதிடரிமிர்ந்துமண்கொண்ட
 மாறனில்பிக்குமோர்தேவுமுளதே.

[௩]

தேவுமெப்பொருளும்படைக்கப்
 பூனில்நான் முகனைப்படைத்த
 தேவனெம்பெருமா னுக்கல்லாற்
 பூவும்பூசனையுந்தருமே.

(௪)

தகுஞ்சீர்தன்றனிமுதலினுள்ளே
 மிகுந்தேவுமெப்பொருளும்படைக்கத்
 தகுங்கோலத்தாமறாக்கண்ணெனெம்மாள்
 மிகுஞ்சோதிமேலறிவாரொவரே

(௫)

எவரும்பாவையுமெல்லாப்பொருளுஞ்
 கவர்வின்றித்தனுள்ளொடுக்கறின்ற

பவர்கொண் ணா னவெள்ளச் சடர் முர்தி
ஆவொம்மாழியம்பள் றியாசோ.

[௬]

பள்ளியா ளிலையே ழுலகுந் கொல்லும்
வள்ளல்வல்வயிற் றுப்பெருமா ன்
உள்ளா ளா ரறிவா ரவன் றன்
கள்ளமாய மனக்கருத்தே.

[௭]

கருத்திறேவுமெல்லாப் பொருளும்
வருத்தி க்தமாய்ப் பிராணையன் றியாசோ
திருத்தி திண்ணி லையுலகுந் தம்புள்
இருத்தி க்காக்குமியல்வினோ.

[௮]

காக்குமியல்வினன் கண்ண பெருமா ன்
சேர்க்கைசெய்து தன்னுந் தியுள்ளோ
வாய்த்திசை முகனிந் திரனவா னவர்
ஆக்கினுன் றெய்வவுலகு களோ.

[௯]

கள்வாவெம்மை யுமே ழுலகுநின்
உள்ளோதோற் றியவினை மவ்வென்று
கொள்ளோ றன்நான் முகனிந் திரன்வா னவர்
புள்ளாந் திகழல்பணி ிதேத்துவனோ.

[௧௦]

ஏத்தவே ழுலகுந் கொண்டகோலக்
இத்தனைக்கு நகர்ச்சடகோபன் சொல்
வாய்த்தவாயி ரத்துள்ளிவை பத்துடன
ஏத்தவல்லார்க்கில்லையோ ழுனமே.

[௧௧]

ஆழ்வா ர்திருவடி களேசரணம்.

ஜீயர் திருவடி களேசரணம்.

ஆக-திருவாய்மொழி-௧௨-க்கு-பாசுரம்-௧௩௨..

௩-ம்-திருவாய்மொழி- ஊனிஃ.

நச்வரன் னாநித்தியம்பண் ணுகையில்ப் பாகாசமாக
பரத்வத்தை யும் அருளிச்செய்து இர்தபகவதனுபவத்துக்கு
ஸ்ம்ஸாரிகள் ஸஹாயரன் றென்று இதற்கு ஸஹாயபூதரான
நித்யசூரிகளோடே ளப்போது கூடம்போகிறோமென்கிற
ப்ரார்த்தனையை அருளிச்செய்தார்.

கவிஹிருத்தம்-பண்-காட்டம்-தாளம்-ஏழெழுத்து.

ஊனில்வா ழுயிரே நல்லைபோ வுன்னேப்பெற்று
வானுளா ர்பெ ருமான்மதுகுதனென் னம்மா ன்
நானும்பா னுமெல்லா க்தன்னுள்ளே கல்க்தொழிந் தேந்
தேனும்பா லும்பெய்யுங்கள் னலுமமுதுமொத்தே.

[௧]

ஒத்தார்மிக்ககாடையையமாமாயா
ஒத்தா யெப்பொருட்குமுயிராயெண்ணைப்பெற்ற
அத்தாயய்த்தந்தையாயறியா தனவறிவித்த
அத்தாநீசெய்தனவடியேனறியேனே,

அறியாக்காலத்துள்ளையடிமைக்களன்புசெய்வித்
தறிபாமாமாயத்தடியேனைவைத்தாயால்
அறியாமைக்குறளாய்நிலம்மாவலிமுவடியென்
றறியாமைவஞ்சித்தாயெனதாவியுட்கலந்தே.

எனதாவியுட்கலந்தபெருநல்லுதவிக்கைமாறு
எனதாவிதந்தொழிந்தேனினிமீள்வதென்பதுண்டே
எனதாவியாவியுநீபொழிலேழுமுண்டவெந்தாய்
எனதாவியார்யானூர்த்தந்தீகொண்டாக்கினியே,

[ச]

இனியார்ஞானக்களாலெடுக்கலெழாதலென்காய்
கனிவார்விட்டின்பமேயென்கடற்படாவமுதே
தனியேன்வாழ்முதலேபொழிலேழுமேனமொன்றாய்
துனியார்கோட்டில்வைத்தாயுன்பாதஞ்சேர்ந்தேனே.

[ரு]

சேர்ந்தார்திவினை கட்கருநஞ்சைத்திண்டதியைத்
நீர்ந்தார்தம்மனத்துப்பிரியாதவருயிசைச்
சேர்ந்தேபோகல்கொடாச்சுடனாயரக்கியைமுகம்
கீர்ந்தாயையடியேனடைந்தேன்முதன்முன்னமே,

[க]

முன்னல்யாழ்ப்பயினானரம்பின்முகிர்சுவையே
பன்னலார்பயிலுப்பரனேபவித்திரனே
கன்னலேயமுதேகாகமுதிலேயென்கண்ணை
நின்னலாலிலேன்காணென்னைநீகுறிக்கொள்ளே,

[எ]

குறிக்கொள்ளானக்களாலெனையுழிசெய்தவமுங்
கிறிக்கொண்டிப்பிறப்பேசினாளிலெய்கினனையான்
உறிக்கொண்டலெண்ணெய்பாலொளித்துண்ணுமடமான்டின்
நெறிக்கொண்டநெஞ்சனய்ப்பிறவித்துயர்கடிந்தே.

[அ]

கடிவரர்தண்ணந்துழாய்க்கண்ணன்விண்ணவான்பெருமான்
படிவானமிபந்தபரமன்பவித்திரன்சீர்
செடியார்நோய்கள்கெடப்படிந்துருடைந்தாடி
அடியேன்வாய்மடுத்துப்பருசிக்கனித்தேனே,

[க]

கனிப்புக்கவர்வுமற்றுப்புறப்புறப்பிணிமூப்பிறப்பற்ற
ஒளிக்கொண்டசோதியுமாயுடன்சூடுவென்றுகொலோ
துளிக்கின்றவாணின்நிலஞ்சுடராழிசுக்கேந்தி
அருகிகின்றமாயப்பிரானடியார்கள்குழாங்களையே.

[உ]

கூட

இரண்டாம் பத்து

முந்நாக்கொள்பேரரசுக்கண்ருளும்வியமுளிர்தவனைக்
முந்நாக்கொள்சென்குருகூர்ச்சடிகோபன்றெறிந்துரைத்த
குழாக்கொளையோதனுள்ளிவைபத்துமுடன்பாடி
முழாந்தாயாடியிருடன்குடிகின்றமுமினே,

[மக]

அழுவார் திருவடிகளேசரணம்,
நியர் திருவடிகளேசரணம்,
ஆக-திருவாய்மொழி-கூட- ச்ஞ-பாகுரம்-கசகூ ..

ச - ப் - திருவாய்மொழி - ஆடியாடி

பிரார்த்தனைசித்தியாதபடியினாலே இந்த ஆள்வார் ஒரு பிராட்டி அவ
ஸ்தையைபடைந்துமோ ஹித்திருக்கையில் அந்தநாயகியி
னுடைய அவஸ்தையைதாய்சொல்லுகிறதாக

வருளிச்செய்கிறார்,

வஞ்சிவிருத்தம்-பண்-நாட்டம்-தாளம்-எழொத்து

ஆடியாடியகன்கனாந்திசை
பாடிப்பாடிக்கண்ணீர்மல்கியெக்கும்
நாடிநாடிசிக்காவென்று
வாடிவாடிமிவ்வாணுதலே,

(க)

வாணுதலிம்மடவரலும்மைக்
காணுமாசெயுண்ணைகிறுள்விறல்
வாணனுயிரக்கோடுநிரித்திரும்மைக
காணநீரிசக்கமினோ,

(உ)

இரக்கமனத்தோடெரியணை
அரக்குமெழுகுமொக்குமிவன்
இரக்கமெழீரிசற்கென்செய்கேள்,
அரக்கனிசங்கைசெற்றீர்க்கே,

(ஈ)

இலங்கைகசெற்றவனையென்னும்பின்னும்
வலங்கெள்புள் ஞாயர் ததாயென்னு முள்ளம்
மலங்கெவ்வயிர்க்குஞ்கண்ணீர்மிகு
கலங்கிக்கெதா முகின்றியுளே

(ச)

திருவாய்மொழி

நக

இவளிராப்பகல் வாய்வுரைத்தன
 குவனையொன் கண்ண நீர் கொண்டாள்வண்டு
 திவனாந்தண்ணந் துழாய் கொடரெனத்
 தவளவண்ணந் தகவுகளே,

[ரு]

தகவுடையவனையென்னும்பின்னும்
 மிகவிரும்பும்பிரானென்னுமென
 தகவுயிர்க்கமுதேயென்னுமுள்ளம்
 உகவுருகின்றுள்ளுளே,

(சு)

உள்ளாலாடியுலர்ந்துலர்ந்தென
 வள்ளலேகண்ணையென்னும்பின்னும்
 வெள்ளநீர்க்கிடந் துதரயென்னுமென
 கள்விதான்பட்டவஞ்சனையே,

(எ)

வஞ்சனையென்னுங்கெதொழுந்தன
 நெஞ்சம்வேவநெடி துயிர்க்குமவிறம்
 கஞ்சனாவஞ்சனைசெய்திருந்தமைத்
 தஞ்சமென்றிவளப்பட்டனவே,

(அ)

பட்டபோதெழுபோதறியாள்விரை
 மட்டலர்தண்டுறையென்னுஞ்சுடர்
 வட்டமாய் நுகிநேமியிர்நும்
 திட்டமென்கொலிவவேழைக்கே.

[க]

ஏழைபேதையிராப்பகற்றன
 கேழிலொன் கண்ண நீர் கொண்டாள்விரை
 வாழ்வையேவலிவகைசேற்றிரிவள்
 மாழைநோக்கொன்றுமவாட்டேன்மினே.

[ல]

வாட்டமில்புகழ்வாமனனையினை
 கூட்டி வண்சடகேர்பன்சொல்லமை
 பாட்டோராயிரத்திப்பக்தாலடி
 குட்டலாகுமந்தாமே.

[மக]

ஆழ்வார்திருவடிகளேரரணம்.

ஜியர் திருவடிகளேசரணம்.

ஆக-திருவாய்மொழி-வச-க்கு-பாகரம்-௧௫௪,

ரு - ந - திருவாய்மொழி - அந்தாய்.

—*—

இவ்வார்த்திபோக்குகைக்குஞ்சர்வரனஸமச்சேஷித்கையாலே அந்ததாப
நிவர்நதியாய்ச் ச்வரனுடையதிவ்யபூஷணதிவ்யபுரதிவ்யாவயவ [ம்
ஸௌந்தர்யத்தையும்நித்யகுரிசேவையையும்அந்

ஸந்தித்தையருளிச்செய்கிறார்

—*—

கலிவிருத்தம்-பண்-சீகாமரம்-தாளம்-நடையொத்து,

அந்தமத்தன்புசெய்தென்னுவிசேரம்மானுக்
கந்தாமவாண்முடிசங்காழிநாலாரமுள
செந்தாமரைத்தடக்கண்செவகனிவாய்செங்கமலஞ்
செந்தாமரையடிசுள்செம்பொன்றிருவுடம்பே. (க)

திருவுடம்புவாண்குடர்செந்தாமரைகண்கைகமலந்
திருவிடமேமார்பாம்பணிமேகொப்பூழ்
ஒருவிடமுமெங்கைபெருமாற்கரனேயோ
ஒருவிடமொன்றின்றியென்னுள்கலந்தாணுக்கே, (உ)

என்னுள்கலந்தவன்செங்கனிவாய்செங்கமலம்
யின்னுஞ்குடர்மலைக்குக்கண்பாதக்கைகமலம்
மன்னுமுழுவேமுலகும்வயிற்றினுள
தன்னுள்கலவாதெப்பொருளுந்தாணிளையே [ங]

எப்பொருளுந்தாணும்மரகதக்குன்றமொக்கும்
அப்பொருகைக்காமரைப்பூக்கண்பாதக்கைகமலம்
எப்பொழுதும்காந்திக்களாணிழியுழிதொறும்
அப்பொருகைக்கப்பொழுதென்னுராவமுதமே, (ச)

ஆராவமுதமாயல்லாவிடுள்கலந்த
காரார்கருமுகில்போலென்னம்மான்கண்ணனுக்கு
நேராவாய்செம்பவளக்கண்பாதக்கைகமலம்
பேராரகீண்முடிநாண்யின்னுமிழைபலவே. (ரு)

பலபலவேயாபரணம்பேரும்பலபலவே
பலபலவேசோதிவடிவுபண்பெண்ணரிஸ்
பலபலகண்ணெடுகேட்டுற்றுமோந்தின்பம்
பலபலவேளுளமுல்பாம்பணைமேலார்க்கேயோ, [ஈ]

பாம்பணைமேற்பாற்கடலுட்பள்ளியமர்த்ததுவுந்
காம்பிணைதோட்பின்னைக்கையேறுடனேழசெற்றதுவுந்

திருவாய்மொழி.

நா

தேம்பனையசோலைமராமரமேழந்ததுவும்
 பூம்பனையதன்முழாய்ப்பொன்முடியம்போளோறே, எ
 பொன்முடியெம்போளோற்றையெம்மானைநாற்றடந்தேரன்
 தன்முடிவொன்றில்லாததன்முழாய்மாயையனை
 என்முடிவுகாணுதேயென்னுடகலந்தானைச்
 சொன்முடிவுகாணுனசொல்லுவதென்சொல்லீனோ அ
 சொல்லீரென்னம்மானையென்னுறியாவிதனை
 எல்லையிற்சொன்கருமாணிக்கச்சுடனா
 நல்லவமுதற்பிறர்க்கரியவிடுமாய்
 ஆல்மலர்வினையொத்தாணல்லன்பெண்ணலனே, க
 ஆணல்லன்பெண்ணல்லனல்லாவளியுமல்லன்
 காணலுமாகானனுளல்லனில்லையல்லன்
 யேணிக்காற்பேணுமுருவாகுமல்லனுமாக
 கோணைபெரிதுடைத்தெம்பெம்மானைக்கூறுதலே, ட
 கூறுதலொன்றாராக்குடக்கூத்தவம்மானைக்
 கூறுதலேமேளிக்ஞருகூர்ச்சடகோபன்
 கூறினாந்தாகியோராயிரத்துளிப்பத்துங்
 கூறுதல்வல்லாருளோற்கூலெவ்வருந்தமே, டக

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்,

ஜீயர்திருவடிகளேசரணம்

ஆக-திருவாய்மொழி-கரு-க்கு-பாசரம்-ககரு,

கூ - மீ - திருவாய்மொழி -வைகுந்தா

*
—

ஸாந்தித்தியம்பண்ணினஎம்பெருமானிடத்திலேஆழ்வார்
 அதிநைச்சியஞ்செய்யஅதைப்பார்த்துதம்மைவிட்டுப்பிரிவரோ
 வென்றுநசுவரனதிசங்கைபண்ணஆழ்வார்உம்மைஒருக்காலும்
 விடத்தக்கதில்லையென்றபின்புநசுவரனுக்கதிசங்கைநீங்கினதை

அருளிச்செய்திருந்,

ஆசிரியத்துறை-பண்-பழந்தக்கராகம்-தாளம்-ஏழொத்து,
 வைகுந்தாமணிவண்ணையென் பெல்லாத் திருக்குறளாயென்னுண்ம
 வைகும்வைகல்தோறுமுதாயவனேதே [ள்ளி
 செய்குந்தாவருந்திமையுன்னடியார்க்குத்தித்தகரர்க்குத்திமைகள்
 செய்குந்தாவருந்திநான்பிடித்தேன்கொள்கிக்கெனவே, க

நிக்கெனச்சி.ரி.கோரிடமும்புறப்படர் த்தன்னுள்ளேயுலருகள்
ஒக்கவேளிமுங்மிப்புருந்தானபுருந்ததம்பின்
மிக்கொருளவெள்ளச்சுடர் விளக்காம்துளக்கற்றமுதமாயெங்கும்
பக்கடுநாக்கியானென்பைநதாமனாக்கண்ணனே,

௨

தாமனாக்கண்ணனேவிண்ணோர்பரவுந்தலேமகனைத்துழாய்வினாப்
புமருவுகண்ணியெம்பிரானேபபொன்மலையை
நாமருயிரன்கேத்தியுள்ளிவணக்கிராமகிழந்தாடநாவலர்
பாமருவிநிற்கத்தந்தபான்மையேய்வள்ளலே,

௩

வள்ளலேமதுருகுளவென்மரகதமலையேயுனைநினைந்
தெள்கறந்தவெந்தாயுன்னையெங்குனம்விடுகேன்
வெள்ளமேபுனாநின்புகழ்குடைந்தாடிப்பாடிக்களித்துகந்துகந்
துள்ளனோய்களெல்லாந்தரந்தயந்துபோந்திருந்தே,

௪

உயந்துபோந்தென்னுலப்பிலாதவெந்தீவினைகளைநாசஞ்செய்துன
தந்தமில்லமையடைந்தேன்விடுவேனே

ஐந்துபைந்தலையாடரவனாமேவிப்பாற்கடல்யோகநித்திலாச்
சிற்தைசெய்தவெந்தாயுன்னைச்சிற்தைசெய்துசெய்தே,

௫

உன்னைச்சிந்தைசெய்துசெய்துன்னெடுமாமொழியிசைபாடியாடியென்
முன்னைத்தீவினைகண்முழுவேரரிந்தனன்யான்
உன்னைச்சிற்தையினுள்கிழந்தவிரணியனகண்மார்பங்கேண்டவென்
முன்னைக்கோளரியேமுடியாததென்னெனக்கே.

௬

முடியாததென்னெனக்கேவினைமுழுவேறுலகுமுண்டானுகந்துவந்
தடியேனுள்புருந்தானகல்வானுமல்லினிளிச்

செடியாரநோய்களெல்லாந்தரந்தெமர்கீழ்மேலெழுபிறப்பும்
வெடியாவெந்தரகத்தென்றுஞ்சேர்தல்மாரினாரே

௭

மாரிமாநிப்பல்பிறப்பும்பிறந்தடியையடைந்துள்ளந்தேறி

ஈறிவின்பத்திருவெள்ளம்யான்முழ்கினன்

பாநிப்பாறியசுரர்தம்பல்குழாக்கணீரெழப்பாய்பறவையொன்
றேறிவீற்றிருந்தாயுன்னையென்னுணீக்கேலெந்தாய்

௮

எந்தாய்கண்முருவேந்தடக்குணின்றாயிலங்கைசெற்றாய்மராமர்ம்
பைந்தாளேமுருவவெருவாளிகோத்தவிலலா

[ம்

கொந்தார்தண்ணனத்துழாயினாயமுதேயுன்னையென்னுள்ளுறைத்தவெ
மைந்தார்வானேறேயினியெங்குப்போகின்றதே,

௯

போகின்றகாலங்கள்போயகாலங்கள்போகாலங்கள் தாய்தந்தையுயிர்
ஆகின்றாயுன்னைநானடைந்தேன்விடுவேனே

பாசின்றதொல்புகழ்முவுலகுக்குநாதனேபரமாதண் ஷேங்கட
மேயின் றுல்தண் டொய்விரைநாறுகன்னியனே.

௧௦

கண்ணித்தண்ணத் துழாய்முடிக்கமலத்தடம்பெருங்
கண்ணைப்புகழ்நண்ணித்தென்குருகூர்ச்சடகோபன்மாறன்சொன்ன
எண்ணிற்சோர்விலந்தாதியாயிரத்துள்ளிவைமோர்பத்திசையோடும்
பண்ணித்பாடவல்லசுவர்கேசவன்மமே.

௧௧

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஜீயர்திருவடிகளேசரணம்

ஆக-திருவாய்மொழி-கசு-க்கு-பாசரம-களசு,

—*—

௭-ம்-திருவாய்மொழி-கேசவன்.

நச்வரனுக்குத்தம்முடையவிஷயத்தி லுண்டானப்ரீதியானது
தன்னுடையஸம்மந்தஸம்மந்திகளிலும் உண்டானதுகண்டு
மிகவும்ப்ரீதராய்த்வாதசநாமப்ரதிபாத்யனான ஸர்வேச்வரனுடைய
ஸம்பந்தத்தாலேதம்முடைய ஏழேழுதலைமுறையோரும்
கருதார்த்தார்னார்களென்கிறார்

கலித்துறை-தக்கராகம்-தாளம்-ஏழொத்து.

கேசவன்மம்கீழ்மேலெமரேழெழுபிறப்பு
மாசதிரிதுபெற்றுநம்முடைவாழ்வுவாய்க்கின்றவா
நசனென்கருமாணிக்கமென்செங்கோலக்கண்ணன்விண்ணோ
நாயகனெம்பிரானெம்மாஞராயனனாலே.

௧

நாரணன்முழுவேழுலகுக்குநாதன்வேதமயன்
காரணன்கிரிசைகருமயிவைமுதல்வனென்னை
சீரணங்கமரர்பிறர்ப்பலநூந்தொழுதேத்தநின்று
வாரணத்தைமருப்பொசித்தபிரானென்மாதவனே.

௨

மாதவனென்றேதேகொண்டென்னையினியிப்பாற்பட்டது
யாதவங்களுஞ்சேர்கொடேனென்றென்னுள்புகுந்திருந்து
திதவங்கெடுக்குமமுதஞ்செந்தாமரைகட்டுன்றம்
கோதவமிலன்கன்னற்கட்டியெம்மானென்கோவிந்தனே.

௩

கோவிந்தன்சூடக்கூத்தன்கோவலனென்றேருக்துத்
தேவுந்தன்னையும்பாடியாடத்திருத்தியென்னைக்கொண்டென்
பாவந்தன்னையும்பாறக்கைத்தெமரேழெழுபிறப்பு
மேவுந்தன்மைமுமாக்கினுன்வல்லனெம்பிரான்விட்டிலே.

௪

118

இரண்டாம்பத்து

விட்டிலங்குசெஞ்சோதிதாமரைபாதங்கைகள் கண்கள்
 விட்டிலங்குகருஞ்சுடர்மலையேதிருவுடம்பு
 விட்டிலங்குமதியஞ்சீர்சங்குசக்கரம்பரிதி
 விட்டிலங்குமுடியம்மான்மதுருகணன்றனக்கே

ரு

மதுருகணையன் திமற்றிலேனென்றெத்தா லுங்கருமயின் நித்
 துதிசூழ்ந்தபாடல்கள் பாடியாடலின் னூழியிழிதொறும்
 எந்நிக்குழல்புக்கெனத் தோற்பிறப்புமெனக்கேயருள்செய்ய
 விதிசூழ்ந்ததா ளெனக்கேவெம்மான் திருனிக்கிரமனையே,

சு

திருவிக்கிரமன்செந்தாமரைக்கண்ணென்மான்செங்கனிவாய்
 உருவிற்பொலிந்தவெள்ளைப்பளிக்குநிறைத்தனென்றென்றுள்ளிப்
 பரவிப்பணிந்துபல்லாழியுழியின்பாடபங்கயமே
 மருவித்தொழாமனமேதந்தாய்வல்லகா ளென்வாமனமே
 வாமனென்மரகதவண்ணன் னாமரைக்கண்ணினன்
 காமனைப்பயந்தாபென்றென்றுன்கழல்பாடியேயனிந்து
 தாமனத்தன்னாய்ப்பிறவித்துழிநீங்கவெள்ளைத்
 தீமக்கொமித்தாயுனக்கென்செய்கேனென்சிரிதரனே,

எ

அ

சிரிதரன்செய்யதாமரைக்கண்ணென்றென்றிராப்பகல்வாய்
 வெரியலமர்ந்துகண்களீர்மல்கவெள்வயிர்ந்துயிர்ந்து
 மரியதினினைமாளவிற்பம்வளரவைகல்வைகல்
 இரியுன்னையென்னுள்வைத்தனையென்னிருடிகேசனனே

சு

இருடிகேசனம்பிரானிலங்கையரக்கர்குலம்
 முருடிகீர்த்தபிரானெம்மானமர்பெம்மானென்றென்னு
 தெருடியாதிருஞ்சேவணங்குதிண்ணமறியறிந்து
 மருடியேலும்விடேல்கண்டாய்நம்பிப்பநாபனையே

ய

பற்பநாமனுயர்வரவுவரும்பொருந்திரலோன்
 எற்பரனென்னையாக்கிக்கொண்டெனக்கேதன்னைத்தந்த
 கற்பகமின்னமுதங்கார் முகிஸ்போலும்வேங்கடநல்
 வெற்பன்விசும்போற்பிரானந்தைதாமோதரனே.

கக

தாமோதரனேத்தனிமுதல்வனை ஞால்முண்டவனை
 ஆமோதரமறியவொருவர்க்கென்றேதொழுமவர்கள்
 தாமோதரனுருவாபெயிவந்துந்திசைமுகற்கும்
 ஆமோதரமறியவம்மானைபென்னுநிலண்ணனையே!

கஉ

திருவாய்மொழி

௩௭

வண்ணமாமணிச்சோதியையமர்த்தலைமகனைக்
கண்ணனெடுமொலைத்தென்குருகூர்ச்சடகோபன்
பண்ணியதமிழ்மாலையிரத்துள்ளிவைப்பன்னிரண்டும்
பண்ணிப்பன்னிருநாமப்பாட்டண்ணல்தாளணைவிக்குமே,

யௌ

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஐயர்திருவடிகளேசரணம்.

ஆக-திருவாய்மொழி-கள-க்கு-பாகரம்-நா அகம்

அ-ம்-திருவாய்மொழி அ/வணவதர,

நச்வரன் தன்ஸம்பந்தஸம்பந்திகளிலும்வயாமோஹம்
பண்ணினது கண்டுஸம்ஸாரிகளையும் தன்னுடையஸம்பந்திகளாகப் ப
ண்ணவேணுமென்று அவர்களுக்குமோகூத்பரத்ததைஉபதேசித்ததை
யருளிச்செய்கிறார்.

கலியிருத்தம்-பண்-இந்தளம்-தாளம்-ஏழொத்து.

அணைவதரவணைமேற்பூம்பாலையாகம்

புணர்வதிருவரவர்முதலுந்தானே

இணைவனுமெப்பொருட்கும்விடுமுதலாம்

புனைவன்பிறவிக்கடலீந்துவார்க்கே,

நீந்துந்துயர்ப்பிறவியுட்படமற்றெவ்வவையும்

நீந்துந்துயரில்லாவிடுமுதலாம்

பூந்தண் புனற்பொய்கையானையிடர்கடிந்த

பூந்தண்மூடியென்றனிநாயகன்புணர்ப்பே.

புணர்க்குமயனாமழி குமரனும்

புணர்த்ததன்னுந்தியோடகத்துமன்னிப்

புணர்த்தகிருவாகித்தன்மார்பிறஞ்சேர்

புணர்ப்பன்பெரும்புணர்ப்பெருங்கும்புலனே.

புலனைந்துமேயம்பொறியைந்துநீங்கி

நலமந்தமில்லதோர்நாடுபுகுவீர்

அலமந்துவிய்வசுரரைச்செற்றான்

பலமுந்துசிரிப்படிமினோவாதே

ஓவாத் துயர்ப்பீறவியுட்படமற்றெவ்வையும
முவாத்கனிமுதலாய்முவுலகுங்காவலோன்
மாவாடியாமையாய்மீனா கிமானிடமாந்
தேவாதிதேவப்பெருமானென்றித்தனே.

இ

நீர்க்கனாலகளத்தசேவடிமேற்பூந்தாமஞ்
சேர்த்தியாவையேசிவன்முடிமேற்றான்கண்
பார்த்தன்மெளிந்தொழிந்தபைந்தமுதாயான்பெருமை
பேர்த்துமொருவராற்பேசக்கிடந்ததே

சு

கிடந்திருந்துநின்றளநதுகேழலாய்கிழ்புக்
கிடந்திமிந்தன்னுள்கரக்குமுமிழுந்
தடம்பெருந்தோளாரத்தமுவும்பாரென்னு
மடந்தையமால்செய்கின்றமாலார்காணபரே.

ந

கரண்பாராரெம்மீசன்கண்ணையென்காணுமா
நூண்பேசிலெல்லாவுலகுமோர் துற்றாற்றாச்
சேண்பாலாவிடோவுயிரோமற்றெப்பொருட்கும்
ஏண்பாலுஞ்சோரான்படந்துன்னுமெங்குமே,

அ

எங்குமுளன்கண்ணென்றமகனைக்காய்
திங்கிலையாலென்றிரணியன்னான்புடைப்ப
அங்கப்பொழுதேயவன்னியத்தொன்றியவென்
கிங்கப்பொன்பெருமையாராயுஞ்சர்மைத்தே.

சு

சர்மைகொள்விடுசுவந்தகாரே
சர்மைகொள்தேவாநடுவாமற்றெப்பொருட்கும்
வேர்முதலாய்வித்தாய்ப்பறந்துதனிநின்ற
கார்முகில்போல்வண்ணென்கண்ணனைநான்கண்டேனே.

ய

கண்டலங்கன்செய்யகருமேனிபம்மானை
வண்டலம்புஞ்சோலைவழுதிவளநாடன்
பண்டலையிற்சொன்னதமிழாயிரத்திப்பத்தும்வல்லார்
விண்டலையிலிற்றிருந்தாள்வரெம்மானிடே.

கக

ஆழ்வார் திருவடிகளேசரணம்.

சீபர்கிருவடிகளேசரணம்,

ஆடி-திருவாய்மொழி-யி-அ-கரு-பாகரம்-200.

சு - ம் - திருவாய்மொழி - எம்மா

ஈச்வரன் ஆழ்வாருக்கும் அவருடைய ஸம்பந்த ஸம்பந்திகளுக்கும்
மோகூடம்பரஸாதிக்கிறதற்கு உத்தியோகமாயிருக்கையில் என்பதிகளாக
மோகூடம்பரஸாதிக்கவேண்டாம் உம்முடைய பிபிரீதியிலுலே
மோகூடம்பரஸாதிக்க வேண்டி மென்று கைங்கர்ய நிஷ்கர்ஷைபண்ணின
தை யருளிச் செய்திருார்.

—(*)—

கலீகிருத்தம்-பண் முதிர்ந்த குறிஞ்சி-தாளம்-ஓழொத்து.

எம்மா வீட்டுத்திறமுஞ்செப்பம்நின்
செம்மாபாதபற்புத்தலைசேர்த்தொல்லைக்
கைம்மா துன்பங்கழிந்த பிரானே
அம்மாவடி யேன்வேண்டிவந்தீதே,
ஈதேயா னுன்னைக்கொள்வதெஞ்ஞான் றும்
மைதோய்சேக்துபணிவண்ணவெந்தாய்
எய்தா லின் கழல்யா னெய்கஞானக்
கைதா காலக்கழிவுசெய்யேனே.

செய்யேற்றிவினையென்றாள் செய்யுமென்
கையார்சக்கரக்கண்ண பிரானே
ஐயார் கண்டமடைக்கிலுநிள்கழல்
எய்யாதேத்தவருள்செய்தெனக்கே.

எனக்கேயாட்செய்யெக்காலத்துமென்றன்
மனக்கேவந்திடையீழின்றுமன்னித்
தனக்கேயாகவெனைக்கொள்ளுமீதே
எனக்கேகண்ணையான்கொள்சிதப்பே.

சிறப்பில்விடுகவர்க்கநாகம்
இறப்பிலெய்துகவெய்தற்கயா னும்
பிறப்பில்பல்பிறவிப்பெருமானே
மறப்பொன்றின்றியென்றுமகிழ்வெனே.

மகிழ்சொடைவமுலோகமலோகம்
மகிழ்கொள்சோதிமலர்ந்தவெம்மானே
மகிழ்கொள்சிந்தைசொற்செய்கைகொண்டென் றும்
மகிழ்வுற்றுண்ணைவணங்கவாராயே.

வாராயுன்றிருப்பாதமலர்க்கீழ்ப்
பேராகேயான்வந்தடையும்படி
தாராதாயுன்னைபென்னுள்வைப்பிலென்றும்
ஆராதாயெனக்கென்றுமெக்காலே.

எக்காலத்தொந்தையாயென்னுள்மன்னினிம்மற்
நெக்காலத்திலுளாயாகொன்றுமலேண்டேன்
நெக்கார்வேதனிலெல்லிழுங்குமென்
ஆக்காரக்கணியெயுன்னையானே,

யானேயென்னையறியகிலாதே
யானேயென்றனதேயென்றிருந்தேன்
யானேயென்னுளடமையுநீயே
வானேயேத்துமம்வானவரேறே.

ஏறேலேழும்வென்றோர்கொளிலங்கைய
நீதேசெய்தருஞ்சுடர்ச்சிசோதி
தேறேலென்னையுன்பொன்னடிச்சோத்தொல்லை
வேறேபோகவெஞ்ஞான்றும்கிடலே.

விடலில்சக்கரத்தண்ணலைமேவல்
விடலில்வண்ணாருஞ்சுடர்ச்சடகோபின்பொற்
கெடலில்லாயிரத்துள்ளினைபத்துங்
கெடலில்விடுசெய்யுங்கிளர்வார்க்கே.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஜீயநீதிருவடிகளேசரணம்.

ஆக - திருவாய்மொழி - கசு - க்ரு - பாசரம் - ௨கக.

—————(*)—————

ய-ம்-திருவாய்மொழி - கிளபொளி

—————(*)—————

முன்விஷ்கர்சித்த கைங்கர்யவித்திக்குத் திருமாவிருஞ்சோலைத்
திருமலையை ஆழ்நீயிக்கவேண்டுமென்
றருளிச்செய்கிறார்

—————(*)—————

நலிவிருத்தம்-பண்-நாட்டம்-தாளம்-ஏழொத்து

கிளரொளியிளமைகெடுவதன்முன்னம்
வளரொளிமாயோன்மருவியகோயில்
வளரிளம்பொழில்சூழ்மாவிருஞ்சோலை
தளர்விலரகிச்சார்வதுசுதினோ.

நிருவா ப்மொழி

சூத்

சூதி னாமடவார் தாட்சியை மதியா
 உதிர் முழல்சங்கத்தழகர் உங்கோயில்
 மதி உவழகுமிமா லிருஞ்சோலைப்
 பதியதுவேத்தியெழுவதுபயனே

[௨]

பயனல்லசெய்துபயனில்லைநெஞ்சே
 புயன்மறைவண்ணர் புரிந்துறைகோயில்
 மயன்மிகுபொழிஞ்ஞளமா லிருஞ்சோலை
 ஆயன்மலையடைவதுகருமமே.

[௩]

கருமவன்பாசங்கழித்துழன்றுய்யவே
 பெருமலையெடுத்தான் பிடுறைகோயில்
 வரும்பைகவருமா லிருஞ்சோலைக்
 திருமலையதுவேயடைவதுகிறமே

[௪]

கிறமுடைவலத்தாற்றிவினைபெருக்கா
 கறமுயலாழிப்படையவன்கோயில்
 மறுவிலவண்சனைசூழ்மா லிருஞ்சோலை
 புறமலையாரப்போலதுகிறியே.

[௫]

கிறிபெனநினைமின் கிறுமைசெய்யாதே
 உறியமர்வெண்ணையுண்டவன்கோயில்
 மறியொடுமினைசேர்மா லிருஞ்சோலை
 நெறிபடவதுவேநினைவதுநலமே.

[௬]

நலமெனநினைமென்னரகமுந்தாதே
 நிலமுனமிடந்தானீடுறைகோயில்
 மலமறுமதிசேர்மா லிருஞ்சோலை
 வலமுறையெய்திமருவுதல்வலமே.

[௭]

வலஞ்செய்துவைகல்வலம்சுழியாதே
 வலஞ்செய்யுமாபமாயவன்கோயில்
 வலஞ்செய்யும்வாஜோர்மா லிருஞ்சோலை
 வலஞ்செய்துநாளுமருவுதல்வழக்கே.

[௮]

வழக்கெனநினைமின்வல்வினைபூழ்கா
 கழக்கொடியட்டானமர் பெருங்கோயில்
 மறைக்கிறிற்றினஞ்சேர்மா லிருஞ்சோலை
 தொழக்கருதுவதேதுணிவதுசூதே.

[௯]

சூதெனதுகள்வுஞ்சூதுஞ்செய்யாதே
 வேதமுன்விநித்தான்விரும்பியகோயில்

மா துறுமயில்சேர்மாலிருஞ்சோலைப்
போதமிழ்மலையேபுகுவதுபோருளே!

(௧௦)

பொருளென்றிழவுலகம்படைத்தவன்புகழ்மேல்
மருளில்வண்ணுருகூர்வண்சடகோபன்
தெருள்கொள்ளச்சொன்னவோராயிரத்துளிப்பத்
தருளுடையவன்னுலகினிக்குமுடித்தே.

[௧௧]

ஆழவார்திருவடிகளேசரணம்.

யீ ய ர் திரு வ டி க ளே ச ர ண ம்.

இரண்டாம்பத்து.முற்றிற்று.

ஆக-௮-௨-ல்-திருவாய்மொழி-௨௮-க்கு-பாசரம்-௨௨௨

மூ ன் ரு ம் ப த் து

—(*)—

௧-௮-திருவாய்மொழி-முடிச்சோதி.

—*—*—*—

திருமாலிருஞ்சோலையிலே எழுந்தருளியிருக்கிற

அழகருடையதிவ்ய மங்களவிக்ரஹதியாபரண திவ்யஸௌந்தர்யங்களை

அனுபவித்ததை யருளிச்செய்கிறார்.

கலிவிருத்தம்-பண்-இத்தளம்-தாளம்-நடையொத்து.

முடிச்சோதியாயுனதுமுகச்சோதிமலர்ந்ததுவோ

அடிச்சோதிநின்றதாமனாயாலலர்ந்ததுவோ

படிச்சேதியாடையொடும்பல்கலனாநின்மைம்போற்

அடிச்சோதிகலந்ததுவோ திருமாலேகட்டுரையே.

(௧)

கட்டுரைக்கின்றமகாரின்கண்பாதங்கையொவ்வ

சுட்டுரைச்சுநன்பொன்னுன்றிருபேனியொளியொவ்வாது

ஒட்டுரைதிவ்வுருகுன்னைப்புகழ்பெல்லாம்பெரும்பாலும்

பட்டுறையாய்ப்புக்கென்றேகாட்டுமாற்பாஞ்சோதி

(௨)

பாஞ்சோதிநீபரமாய்கின்னிகழ்த்தபின்மற்றோர்

பாஞ்சோதியின்மையிற்படியோவிரிகழ்கின்ற

பாஞ்சோதினின்னுள்ளேபடலருகம்படைத்தவெம்

பாஞ்சோதிகோவீந்தாபண்புரைக்கமாட்டேனே.

(௩)

மாட்டாதேயாகிலுமிம்மலர்தலமாளுலகின்

மாட்டாயமலர்புரையுத்திருவுருவமனம்வைக்க

மாட்டாதபலசமயமதிக்கெடுத்தாய்மலர்த்துழாய்

மாட்டேகீமனம்வைத்தாய்மாளுலம்வருந்தாதே.

(௪)

வருந்தா தவருந்தவத்தமலர் கதிரின்கடருடம்பாய்
வருந்தா தஞானமாய்வரம்பிள் நிமுமுதியன்றாய்
வருங்கா லநிகழ்கா லங்கழிகா லமாயுலகை
ஒருங்கா கவளிப்பரய்ச்சொங்குலக்கவோ துவளே

(டு)

ஒதுவாரோத்தெல்லாமெவ்வுலகத்தெவ்வவையுஞ்
சாதுவாய்நின்புகழின்றையெல்லாம்பிறிதில்லைப்
போதுவாழ்புனைந்துழாய்முடியினாய்பூவின்மேல்
மாதுவாழ்மார் பினுயென்சொலியான்வாழ்த்துவளே

(சு)

வாழ்த்துவார்பலரா களின் னுள்ளேநான்முகனை
மூழ்த்தநீருலகெல்லாம்படைபென்றுமுதல்படைத்தாய்
கேழ்த்தசிரான்முதலாக்கினர்தெய்வமாய்க்கினர்ந்து
சூழ்த்தமார் துதித்தா லுன்றொல்புகழ்மரகூணாதே

(எ)

மாசூனாய்ச்சுடருடம்பாய்மலரா துகுவியாது
மாசூனாய்ஞானமாய்முமுதுமாய்முமுதியன்றாய்
மாசூனாவாங்கோலத்தமரர்கோன்வழிப்பட்டால்
மாசூனாவுன்பாதமலர்ச்சோதிமழங்காதே

(அ)

மழங்கா கவைதுதிபச்சக்கரநல்வலத்தேயாய்த்
தொழுங்கா கற்களிறிப்பான்புள்ளொர்ந்துதேன்றினையே
மழங்கா தஞானமேபடையாகமலருலகிற்
னொழும்பாயார் க்களித்தா லுன்கடர்ச்சோதிமறையாதே.

(சு)

மறையாயநால்வேதத்துண்ணின்றமலர்ச்சுடரோ
முறையாலிவ்வுலகெல்லாம்படைத்திடந்துண்ணுமிழந்தளந்தாய்
பிறையேறுசடையா னும்நான்முகனுமிந்திரனும்
இறையாதலறிந்தேத்தவீற்றிருந்தலிதுவியப்பே

(க)

வியப்பாயவிப்பில்லாமெய்ஞ்ஞானவேதியனைச்
சயப்புகழார்பலர்வாழ்ந்தடங்குருகூர்ச்சடகோபன்
துயக்கின்றித்தொழுதுணாத்வாபிரத்துளிப்பத்தும்
உயக்கொண்டுபிறப்பறுக்குமொலிமுன்னீர்ஞாலத்தே

(டுக)

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஜீயர்திருவடிகளேசரணம்.

ஆக-திருவாய்மொழி-உக-க்கு-பாசுரம்-உந-ந.

உ-ம்-திருவாய்மொழி-முள் வீர்.

அழகருடையதிவ்யபொலிந்தர்யத்தை பரிசோதித்து உண்பவிக்கைக்கு
 அசகந்தராயந்த அசக்திக்கு ஹேது தமமுடைய கரணசங்கோச
 மென்று ஆழ்வார் வ்யாமோஹப்பட்டுநீர்க ஸர்வேஸ்வரன்
 (யாதோவா சொநிவர்த்தந்தே) இதில்கியருகிருக்கும்
 அபரிச்சேத்யமானதெனவ்யபாவம்இதற்குஹேது
 கரண ஸங்கோசமென்றுவ்யாமோஹப்படவே
 ஷ்டாம்திருமலையிலேஸ்வஸஸுபந
 ய் திற்றுவெண்ணையனுபவியுமென்
 று வ்யாமோஹந்தீர்த்ததை
 ய நுளிச்செய்திரார்,

கலிவிருத்தம்-பண்-சீசாமாம்-தாளம்-ஏழொத்து.

முள்வீர் ஞாலம்படைத்தவெம்முடில்வண்ணே
 அன்னாணிதந்தவாக்கையின்வழியுழல்வேன்
 வென்னாணையவியவினைகளைவேரதப்பாய்த்
 தென்னாள்யா னுன்னையினிவந்துகடிகுவனே.

(௧)

வன்மாவையமளந்தவெம்வாமனாநின்
 பன்மாமாயப்பல்பிறையிற்பழகின்றயான்
 தொன்மாவல்லினைத்துடர்களைமுதலரிந்து
 நின்மாதாள்சேர்ந்துநிற்பதென்னான்றுகொலோ

(௨)

கொல்லாமாக்கோல்கொலைசெய்துபாரதப்போர்
 எல்லாச்சேனையுமிருநிலத்தவித்தவெந்தாய்
 பொல்லாவாக்கையின்புணர்வினையறுக்கலறாச்
 சொல்லாயா லுன்னைச்சார்வதோர்சூட்சியே

(௩)

சூட்சிஞானச்சுடரொளியாகியென்றும்
 ஏழ்ச்சிகேழின்றியெங்கணுநிறைந்தவெந்தாய்
 தாழ்ச்சிமற்றெங்குந்தவிர்ந்துகின்றாவினைக்கீழ்
 வாட்சியான்சேரும்வகையருளாய்வேந்த

(௪)

வந்தாய்போலேவந்துமென்மனத்தினை
 சிந்தாமற்செய்யாவிதுவேவாகிற்
 கொந்தார்காயாவின்கொழுமல்திருநிறத்த
 வெந்தாயா னுன்னையெங்குவந்தனுநிற்பனே

(௫)

ஹிம்பன்விலேனென்றிலன் முன்னாளில்
அற்பகாரங்களையெதற்குநெறழிந்தேன்
பற்பல்லாயிரமுயிர் செய்தபரமான்

நன்பொற்சோதித்தாளனாகுபதென்னுன்றே.

[க]

என்னொன்றுநாமிருந்திரங்கிநெஞ்சே
மென்னுனமின்றிவினையுலம்பிநப்பழந்தி
என்னொன்றுமெங்குமொழிவநிறைநதுநின்ற
மெய்குருளஞ்சோதிக்கண்ணனைமேவுதுமே.

[எ]

மேவுதுன்பவினைகளைவிடுத்தாமிலேன்
ஒவுகலின்றியுன்கழல்வணங்குந்நிலேன்
பாவுகொல்லீர்க்கண்ணுவென்பரஞ்சடகோ
கூவுநென்றென்காண்பாணெங்கெய்தக்கூவுவனே.

[அ]

கூவுக்கூவுகொடுவினைத்துற்றுனரின்று
பாவினையென்பலகாலமவழிநகைத்தனைநினை
மேவியன்றானினாகாத்தவனுலகமெல்லாந்
தாவிவமம்மானையென்கினித்தலைப்பெய்வனே.

[ச]

தலைப்பெயகாலம்நன்றமர்பாச்சுமிட்டால்
அலைப்பூணுள்னனுமய்வல்லெல்லாமகலக்
கலைப்பல்லாநதென்கண்ணனைக்கண்ணிகொண்டு
நிலைப்பெந்தென்னெஞ்சம்பெற்றதுநீடுயிரே

[கௌ]

உயிர்கொல்லாவுலகுமுடையனேக்
குயில்கொள்கோலைத்தைனகுருகூர்ச்சடகோபன்
செயிரிற்சொல்லிசைமாலையிரத்துள்ளிப்பத்தும்
உயிரின்மேலாக்கையுனிடைபோழிவிக்குமே.

[கக]

ஆழ்வார்திருவழிகளேசரணம்

ஜீயர்திருவழிகளேசரணம்.

ஆக-திருவாய்மொழி-௨௨-க்கு-பாசுரம்-௨௨௪.

ந-ம்-திருவாய்மொழி-ஒழிவில்.

திருவேங்கடமுனையான் திருவழிகளிலேஸகலவிதகைக்கர்ப.
பார்த்தனையை யருளிச்செய்கிறார்.

(*)

கலிவிருத்தம்-பண்-பழத்தக்கராகம்-தாளம்-ஏமொத்து.

ஒழிவில்லாலைமெல்லா முடனாய்மன்னி
வழுவினாவழிமைசெய்யவேண்டினாக
தெழிசுரலருவித்திருவேங்கடத்
தெழில்கொள்கோதியெந்தந்தைதந்தைக்கே

[க]

15

(五)

(8)

(10)

(5)

(६)

(அ)

(En)

திருவாய்மொழி.

சு

வைத்தநாள்வனா யெல்லேகுறுகிச்சென்
தெய்த்திளைப்பதன்முன்னமடைமினே
பைத்தபாம்பனையான்றிருவேங்கட
மொய்த்தசோலைமொய்பூந்தடந்தாழ்வரை.

[10]

தாள்பரப்பிமன்னடா வியவீசனை
நீள்பொழிற்குரு கூர்ச்சடகோபன்சொற்
கேழிலாயிரத்திப்பத்துமவல்லவர்
வாழ்வர்வாழ்வெய்தினூலம்புகழவே.

(கக)

ஆழ்வார் திருவடிகளேசரணம்,
ஜீயர் திருவடிகளேசரணம்,
ஆக-திருவாய்மொழி-௨௩- க்கு-பாசரம்-௨௫௫

ச - ம் - திருவாய்மொழி - பு + மூம்

*

ஸகலவிதகைக்கர்யஉதயோகத்துக்கு அனுருணமாக

ஸர்வேச்வரன் ஸர்வாத்மதன்மையைக்காட்ட அங்கே ஸாவித [வ
கைக்கர்யத்தையும்பண் ணுகைக்குச்சித்து அத்தற்கு அசக்தராய் ஸர்வேச்
வரன்பண்ணினமாத் திரமேபோதுமென்கிற ஊர்ததையாலேவாசிக
கைக்கர்யம்பண்ணினதையருளிச்செய்கிறார்.

*

ஆசிரியவீருத்தம்-பண்-நாட்டம்-தாளம்-ஒன்பதொத்து,
புகழுநல்லொருவனென்கோபொருவில்சீர்ப்பூமியென்கோ
திருமுந்தண் பறவையென்கோ தியென்கோ வாயுவென்கோ
நிகழுமாகாசமென்கோ நீள்கடாரி ரண்டிமென்கோ
இகழுவிலிவ்வனைத்துமென்கோ கண்ணனைக்கூவுமாரே

[க]

கூவுமாற்றியமாட்டேன் குன்றங்களனைத்துமென்கோ
மேவுசீர்மாரியென்கோ விளங்குதாரகைக்கொள்கோ
நாவியற்கலைகொள்கோ ஞானநல்லாடியென்கோ
பாவுசீர்க்கண்ணனெம் மான் பண்டயக்கண்ணனைபே.

(௨]

பங்கயிக்கண்ணென்கோபவளச்செவ்வாயென்கோ
அங்கதிரடியென்கோ வஞ்சனவண்ணென்கோ
செங்கதிர்முடியென்கோ திருமறுமார்பென்கோ
சங்குசக்தரத்தென்கோ சாத் திமாணிக்கத்தையே.

(௩]

சாத் திமாணிக்கமென்கோ தவிகொள்ளொன்முத்தமென்கோ
சாத் திவல்லிரமென்கோ தவிவில்சீர் விளக்கமென்கோ

சு.அ

மூன்றாம்பத்தி

ஆகியந்நோ றியென்கோவா தியற்புருடனென்கோ
ஆதாமிலகா லக. தென்னை யச்சுதனமலனையே.

(அ)

அச்சுதனமலனென்கோ வடியாவர் வினை செமிக்கும்
நச்சுமாநருந்தமென்கோ நலங்கடலமுதமென்கோ
அச்சுதனவக்கட்டியென்கோ வறுசுனையடிசிலென்கோ
நெச்சுதனவத்தேதநலென்கோ கனியெய்கோ பாநென்கேனோ

(ஆ)

பாநென்கோநாங்குவேதப்பயனென்கோ சாயநீதி
நாநென்கோ நாடங்குதேள் வினையென்கோ விவற்றுணல்
நேநென்கோ யினையின்மிக்கபயனென்கோ கண்ணென்கோ
மாநென்கோ மாயனென்கோ வானவரா தியையே.

[க]

வானவரா தியென்கோ வானவர் தெய்வமென்கோ
வானவர் போகமென்கோ வானவர் முதறுமென்கோ
ஊனமில்செல்லமென்கோ ஸுனமில்சுவர்க்கமென்கோ
உரனமின்மோக்கமென்கோ வெளிமணியாண்னை யே.

[எ]

ஹரிமணியாண்னைனென்கோ வெருவென்கோ தந்தநின்ற
நாநிம்மதிச்சுடையென்கோ நான்முகக்கட ஸுனென்கோ
அரிமகிழ்ந்துலகமெல்லாற்படைத்தனவையே சுதநின்ற
கனிமலர் கதுளவெனம்மாங்கண்ணைமாயனையே.

(இ)

கண்ணைமாயான்றனைக்கடல்கடைந்தமுதங்கொண்ட
அண்ணலையச்சுதனையாந்தனையனந்தன்றான்மேல
நண்ணாரிணைகுறையின்றானோ ஸமுண்மிகிழ்த்தமாலை
என்ன ஹுமாத்தியமாட்டேன்யா னையுமெவருந்தானோ.

[சு]

யாவையுமெவருந்தா னாயவரவர் சமயந்தோறுங்
தோய்கிலன்புலனைந்திருஞ்சொலப்படா னுணர்வின்மூர்த்தி
ஆவிசேருயி. லுள்ளால்யா துமோர் பற்றிலாத
பாவனையதனைக்கடிலையையுங்கடலா மே.

(ஊ)

கடிலவண்டறையுத்தண்டார்க்கொண்டல்போல்வண்ணன் நன்னை
மாடலன்பொழிந்தருகார்வண்டலோபன் சொன்ன
பாடலோராயிதந்துளிவையுமோர் பத்துமபல்லார்
விடிலபோகமெய்திவிரும்புவரமர்மொய்த்தே,

(ஐ)

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்,

ஐயர்திருவடிகளேசரணம்,

ஆகதிருவாய்மொழி-உச-க்கு-பாகரம்-உகக.

ரு-இ-திருவாய்மொழி-மொய்மாய்.

பகவத்கைங்கர்யத்தில் ஆதரமுடைய ஆழ்வார்பகவத்
கைங்கர்யம்பண்ண னுறுகிறபேறைக்கொண்டாடினதும் அல்லாதபேரை
நிந்தித்ததும் யருளிச்செய்கிறார்.

அறுசீரடியா சிரியவிருத்தம்-பண் சீகாமாம்-தாளம் இடையொத்து.

மொய்மாய்ப்பூம்பொழிற்பொகைமுதலேச்சிறைப்பட்டுநின்ற

கைமாவுகூருள் செய்தகார்முதில்வண்ணன்கண்ணன்

எம்மானைச்சொல்லிப்பாடியெழுந்துநுள்ளாதார்

தம்மாற்கருமமென் சொல்லீர் தண்கடல்வட்டத்துள்ளீரோ

(௧)

தண்கடல்வட்டத்துள்ளானாத் தமக்கினாயாய்த்தடிநுண்ணுந்

தின்கழற்காலசுரர்க்குத் தீங்கிழைக்குந்திருமலைப்

பண்கள் தலைக்கொள்ளப்பாடிப்பறந்துருளித் துழலாதார்

மன்கொளுவிந் திறப்பார்வல்வினைமோதமலைந்தே.

[௨]

மலையையெடுத்துக்கன்மாரிகாத் துப்பகரினாதன்னைத்

தொலைவுதவிர்த்தபிரானைச்சொல்லிச்சொல்லினின்றெப்போதுந்

தலையினோடாதனந்தட்டத்தெகுட்டமாய்ப்பரவாதார்

அலைகொணரகத்தழுந்திக்கிடந்துழைக்கின்றவம்போ

(௩)

வம்பவிழுகோதைபொருட்டால்மால்விடையேழுமடர்த்த

செம்பவளத்திள்வாயான்சிரீதரன் றெல்புகழ்பாடித்

கும்பிடுநட்டமிட்டாடிக்கோகுட்டுணெடுழலாதார்

தம்பிறப்பாற்பயனென்னேசாதுசனங்களிடையே.

(௪)

சாதுசனத்தைநலியுங்களுக்களைச்சாதிப்பதற்கா

யாதிபஞ்சோதியுருவையங்குவைத்திங்குபிறந்த

வேதமுதல்வனைப்பாடிவிதிகடோறுந் துள்ளாதார்

ஓதியுணர்ந்தவர்முன்னாவென்சவிப்பார்மனிசரோ.

[௫]

மனிசரும்மற்றும்முற்றுமாய்மாயப்பிறவிபிறந்த

தனியன்பிறப்பிலிதன்னைத்தடங்கடற்சேர்ந்தபிரானைக்

கனியைக்கரும்பினின்சாற்றைக்கட்டியைத்தேனையமுதை

முனிவின் றியேத்திக்குணிப்பார்முழுதுணர்நீர்மையினோ.

(௬)

நீர்மையிநூற்றுவர்வியவைவர்க்கருள்செய்துநின்று

பார்மல்குசேனையவித்தபரஞ்சுடனாநினைந்தாடி

நூல்

மூன்றாம் பத்து

நீர் மல்குக ள் ணி ன் ரா ஹி னெஞ்சங் குழைந் து ன் ன யா தே
உ ண ன ம ல் கு னோ டி ப ரு ப் பா ரு க் த மர் க ட் கெ ண் செய்வா ரோ.

(எ)

வார் பு ண ல் க ண் ண ரு வி வ ட கிரு வே ய் க டத் தெந் தை
பே ர் பல சொ ல் ளி ப் பி தற் றி ப் பி த னெந் தை பிற் று
ஊ ர் பல பு ள் கு ம் பு கா து மு லோ கர் சி ரி க் க கி ன் ன ரு டி.
ஆ ர் வெ ம் பெ ரு கி ட் கு ளி ப் பா ர ம ரர் தெ டு ப் பி வொ ரோ

[அ]

அ ம ரர் தொ டு ப் பி வொ னே யனைத் து லு கு ள் கு ப் பி ரா னே
அ ம ர ம னைத் தி னு ள் யோ கு பு ண ர். ந் த வ ன் ன ன் னோ டொ ன் ன ரு க
அ ம ர க் து னி ய வ ல் லா ர் க ளொ ழி ய வ ல் லா த வ லொ ல் லா ம்
அ ம ர ினைத் தெ மு ள் தா டி ய லத் து வ தே க ரு ம மே.

(சு)

க ரு ம மு ள் க ரு ம பல னு மா கி ய கா ர ண ன் ன ன் னைத்
தி ரு ம ணி வ ண் ண னைச் சொ க் க ண் மா லினைத் தே வ பி ரா னே
ஒ று மை ம னைத் தி னு ள் வைத் து ள் ள ன் கு லைத் தெ மு ள் தா டி ப்
பெ ரு மை யு ர னு ள். ந் த வ ி ர் து பி தற் று மி ன் பே தை மை தீ ர் ந் தே.

(க)

நீ ர். ந் த வ டி ய வ ர் தம் மை ந் திருத் தி ப் ப ணி கொ ள் ள வ ல் ல
ஆ ர். ந் த பு க மு ள் க டை ய ம ரர் பி ரா னே யெ ம் மா னை
வா ய். ந் த வ ன் வ ய் ல் கு ழ் த ன் வ ன் ரு க் கு ரு கூ ர் க் ச டு கோ ப ன்
கே ர். ந் த வோ ரா யி ர தி ப் ப த் த ரு வினைத் து செய் யு மே.

(கக)

ஆ ழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஜீ ய ர் திரு வ டி க ளே ச ர ண ம்

ஆ க-திருவாய்மொழி உரு-க்கு-பாகரம்-உளள,

—*—

சா-ம்-திருவாய்மொழி செய்ய

வைக்காய்த் துக்குபரவ்யுஹவிபவாந்தர்யாமிகளைக் கரட்டில் ஆர்ச்சாவ்.
தாரயேகஸபவிஸயத்வமென்றதை யருளிச்சேய்கிறார்.

எழுதீராகிரியவிருத்தம்-பண்-தக்கராகம்-தாளம்-ஐமொத்து.

செய்யதாமரைக்கண்ணையுலகேழுமுண்டவவன்கண்டர்
வையம்வானம்மணிசர்ஜெயவம்மற்றும்மற்றும்மற்றும்முற்றமாய்ச்
செய்யகுழுகடர்ஞானமாய் வெளிப்பட்டிவைபடைத்தான்பின்னும்
மொய்பகோள்சோதியொடிகினொருமுவராகியமூர்த்தியே. [க]

மூவராகியமூர்த்தியைமுதன்முவர்க்குமுதல்வன்நனைச்
சரபமுள்ளனகீத்யானைததடங்கடற்கிடந்தான் நனைத்

திருவாய்மொழி.

டுக.

தேவதேவனைத்தென்னிலங்கையொழியொழிச்செற்றவிலையையப்
பாவநாசனைப்பங்கயத்தடங்கண்ணனைப்பரவுதினே

[2.]

பரவிவானவளோத்தநின்றபரமனைப்பரஞ்சோதியைக்
குறணவகோத்தகுறுகனைமணிவண்ணனைக்குடக்கூத்தனை
அரவமேறிபலகடலமருந்துயில்கொண்டவண்ணனை
இரவுநண்பகலும்விடாதென்றுமேத்துதல்மனம்வெம்மினே,

[௩]

வைம்மினும்மனத்தென்றுயானுனாக்கின்றமாயவன்சீர்மையை
எம்மனோர்களுரைப்பதேனதுநிறகநாடொறும்வானவர்
தம்மையாளுமவனுநான்முகனுஞ்சடைமுடியண்ணலுஞ்
செம்மைபாலவன்பாதபங்கயஞ்சிந்தித்தேத்தித்திரிவரோ,

[௪.]

திரியுங்காற்றொடகல்விசும்புதிணிந்தமண் கிடந்தகடல்
எரியுந்தீயோடிருசுடர் தெய்வம்மற்றும்மற்றும்முற்றமாய்க்
கரியமேனியன்செய்யதாமரைக்கண்ணன் கண்ணன்விண்ணோரிறை
சுரியும்பல்கருங்குஞ்சியெங்கள்சுடர்முடியண்ணல்தொற்றமே,

[௫]

தோற்றக்கேடவையிலவனுடையானவனொருமூர்த்தியாய்ச்
சீற்றத்தோடருள்பெற்றவனடிக்கிழபுகரின்றசெங்கண்மாஸ்
நாற்றத்தோற்றச்சுவையொலியுறலாகிவெம்வானவர்
ஏற்றையேயன்றிமற்றொருவனாயானிலேனெழுமைக்குமே.

[௬]

எழுமைக்குமெனதாவிக்கின்னமுதத்தினையெனதாருயிர்
கெழுமியகதிர்ச்சோதியையணிவண்ணனைக்குடக்கூத்தனை
விழுமியவமார்முனிவர்விழுங்குங்கன்னக்கனியினைத்
தொழுமின்றாயமனத்தராயிறையுநிலாதுயரக்களே,

[௭]

துயரமேதருதுன்பவின்பவினைகளாயவையல்லனாய்
உயரநின்றதோர்சோதியாயுலகேழுமுண்மெழந்தான்றன்னை
அயரவாங்குருமன்றமார்க்கருநஞ்சினையச்சுதன்றன்னை
தயரதற்குமகன்றன்னையன்றிமற்றிலேன்றஞ்சமாகவே.

[௮]

தஞ்சமாசியந்தைதாயொடுதானுமாயவையல்லனாய்
எஞ்சலிலமரர்குலமுதல்மூவர்தம்முளுமாதியை
அஞ்சிநீருலகத்துள்ளீர்களவனிவனென்றுகூடுறன்மீள்
நெஞ்சினுல்நினைப்பானெவனவனஞ்சுநீள்களல்வண்ணனை,

[௯]

கடல்வண்ணன்கண்ணன்விண்ணவாகருமாணிக்கமெனதாருயிர்
படவரவினனைக்கிடந்தபரஞ்சுடர்பன்னொற்றுவா
அடவரும்படைமங்கவைவர்கட்காகிவெஞ்சுமக்தன்றுதேர்
கடவியபெருமான்களைகழல்காண்பெதன்றுகொல்கண்களே

[10]

௫௨

மூன்றாம் பத்து

கண்கள்காண்டற்கரினாய்க்கருத்துக்குநன்றுமெளியனாய்
மண்கொண்டூலத்துயர்க்கெல்லாமருள் செய்யும்வானவரிசனைப்
பண்கொள்சேலைவழுதிநாடன்குருகைக்கோன்சடகோபன்சொற்
பண்கொளாயிரத்திப்பத்தால்பத்தராகக்கூடும்பயிலுமினே, (௧௧)

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்,
பீயர்திருவடிகளேசரணம்
ஆக-திருவாய்மொழி-௨௬-க்கு-பாகரம்-௨௮௮,

௭ - மீ - திருவாய்மொழி - பயிலும்

*

பகவத்கைங்கர்யம் பண்ணுகிறபேர்கள்நமக்குஸ்வரஸிகளென்றுபாகவத
சேஷத்வ மருளிச்செய்கிறார்,

கலித்துறை-பண்-நாட்டம்-தாளம்-ஏழொத்து.

பயிலுஞ்சுடரொளிமூர்த்தியைப்பங்கயக்கண்ணனைப்
பயிலவீளியநம்பாற்சேர்ந்தபரமனைப்
பயிலுந்திருவுடையாரெவரெலும்வர்கண்டீர்
பயிலும்பிறப்பிடைதோறெம்மையாளும்பரமனோ, (௧)

ஆளும்பரமனைக்கண்ணனையாழிப்பிரான்றன்னைத்
தோளுமோர்நாங்குடைத்துமணிவண்ணெம்மான்றன்னைத்
தாளுந்தடக்கையுங்கூப்பிப்பணியுமவர்கண்டீர்
நாளும்பிறப்பிடைதோறெம்மையாளுடைநாதரே, (௨)

நாதனைஞாலமும்வானமுமேத்துநுந்துழைய்ப்
போதனைப்பொன்னெடுஞ்சக்கரத்தெந்தைபிரான்றன்னைப்
பாதம்பணியவல்லாரைப்பணியுமவர்கண்டீர்
ஓதும்பிறப்பிடைதோறெம்மையாளுடையார்களே (௩)

உடையார்ந்தவாடையன்கண்டிகையனுடைநாணினன்
புடைசார்பொன்னுவினன்பொன்முடியன்மற்றும்பல்கலன்
நுடையாவுடைத்திருநாரணன்ருண்டீர்தொண்டீர்கண்டீர்
இடையார்பிறப்பிடைதோறெமக்கெம்பெருமக்களே (௪)

பெருமக்களுள்ளவர்திட்பெருமானையமர்கட்
கருமையோழியவனாரமுதாட்டியஉப்பனைப்
பெருமைபித்தறவல்லாரைப்பித்தறாமலர்கண்டீர்
வருமையுமிம்மையுமீம்மையளிக்கும்பிராக்களே (௫)

அளிக்குந் பரமனைக்கண்ணையாழிப்பிராந்தன்னைத்
துளிக்குந் நுகண்ணித் துமணிவண்ணெம்மாந்தன்னை
ஒளிக்கொண்டசோதியையுள்ளத் துக்கொள்ளுமவர்கண் டீர்
சலிப்பின்றுயர்ந்தெம்மைச்சன்மசன்மாந்திரங்காப்பரே.

[சு]

சன்மசன்மாந்திரங்காத்தடியாகளைக்கொண்டுபோய்த்
தன்மைபெறுத்தித்தன்முனினைக்கீழ்க்கொள்ளுமப்பனைத்
தொன்மைபிதற்றவல்லாரைப்பிதற்றுமவர்கண் டீர்
நன்மைபெறுத்தெம்மைநாளுய்யகொள்கின்றம்பரே.

(எ)

நம்பனைநூலம்படைத்தவனைத்திருமார்பனை
உம்பருலகினியார் க்குமுணர்வரியான்றன்னைக்
கும்பிரகர்களைத்துவரேலுமவர்கண் டீர்
எம்பல்பிறப்பிடைதோறெந்தெழுசுலகதாங்களே

[அ]

சுலக்தாங்குசாதிகள்நாலி லுங்கீழிழிந்தெத்தனை
நலந்தானிலாதசண்டாளர்சண்டாளர்களாலும்
வலந்தாங்குசக்கரத்தண்ணல்மணிவண்ணர்க்காயென்றுள்
கலந்தாடியார்தம்மடியாரெம்மடிகளே

[சு]

அடியார்தவையமுண்டாலிலைவன்னவசஞ்செய்யும்
படியாதுமில்குன்விப்படியெந்தைபிராந்தனாக
கடியாடியார்தம்மடியாடியார்தமக்
கடியாடியார்தம்மடியோங்களே,

[சு]

அடியேன்குநாற்றுவர்வியவன்றைவர்க்கருள்செய்த
நெடியோனைத்தென்குருகூர்ச்சடகோபன்குறேவல்கள்
அடியார்தவாயிரத்தினிவைபத்தன்றொண்டர்மேல்
முடிவாமகறகிற்சன்மஞ்செய்யாமைமுடியுமே,

[கக]

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஜீயர்திருவடிகளேசரணம்.

ஆக-திருவாய்மொழி-கள-க்கு-பாகரம்-ராஅசு

அ-ம்திருவாய்மொழி - முடியானே

பாகவதசேஷத்வம்பரதிபாதித்தஆழ்வார் இந்தபாகவதசேஷத்வம்பரஸ்
பரபோதனத்துக்குஉபயுக்தமாகாமல் பகவத்குணஸ்மாரகமாய்

அக்குணபவத்தில்ஒரோரிந்திரியமேபஞ்சேந்திரிய

க்குத்யங்களை யாசைபத்ததென்

றருளிச்செய்கிறார்.

(*)

கவிவிருத்தம்-பண்-இந்தளம் தாளம்-ஏழொத்து
முடியானேமுவுலகுத்தொழுதேற்றுஞ்சீர்
அடியானேயாழ்கடலைக்கடைந்தாய்புள்ளார்

கொடியானேனொன்றை உலகம் அறியுண்டத் தாம்பாள
நெடியானேயென்று மிகுமென்றெனஞ்சேமே

(க)

மெஞ்சுமேனாகராகவிரும்புவெண்
தஞ்சுவேதன் னிலவனாகவிறையைச் சென்ற
நஞ்சுவேதனால்கொள்வான்றனா னிய
வஞ்சுவேதென்னுமெப்போதுமென்வாககமே-

[உ]

வாசகமேயேத்தவருள்செய்யும்வானைத் தன்
நாயகனேநாளிளந்தவனைக்கோள்விரித்து
வோயகம்பால்வெண்ணெய்தொடுவுண்டவானாய்
தாயவனேயென்றுமிகுமென்வாககமே.

[ங]

வைகனாநாகற்கொழுதுபொழுதுவனை
வைகலுமாத்திசைப்போதுமோர்விரிப்பி
பைகொள்பாம்பேறியுரைபாஸேயுள்ளை
மெய்கொள்ளக்காணவிரும்புமென்கண்ணகமே

[ச]

கண்களாற்காணவருங்கொலென்றோசையால்
மண்கொண்டவாமனனேறமிறிந்துசெல்
பண்கொண்டபுள்ளிநிறகொலிபாவித்துத்
திண்கொள்ளவோர்க்குநகிடந்தென்செவிகளே
செவிகளாலாநில்கோத்திக்கணியென்னுங்
கணிகளேகாஸப்பண்மேனாநைப்பத்துறுப்
புணியினமேற்பொன்னெடுஞ்சக்கரத்துன்னையே
அவிவின்நிபாதயுக்குமெனறாணியே.

[ரு]

[க]

ஆகியேயாரமுதேயென்னையாருடைத்
துவியம்புள்ளுடையாய்கடர்கேமியாய்
பாவியேனெஞ்சம்புலம்பப்பலகாலுங்
கூவியுங்காணப்பெறேனுன்கோலமே,

[எ]

கோலமேதாமரைக்கண்ணதாரஞ்சன
நீலமேதின்னெனநாயினையயிர்கின்ற
சீலமேசென்றுசெல்லாதனமுன்னிலங்
காலமேயுன்னையென்னுள்கண்டுகொள்வலே,

[அ]

கொள்வனாநாவலிமுலகுதாவென்ற
கள்வனேகஞ்சினவஞ்சித்துவானை
உள்வன்மைசீரவோராயிரந்தோள்கினித்த
புள்வல்லாயுன்னையெஞ்ஞான்றுபொருத்துவனே,

[ஆ]

திருவாய்மொழி,

௫௫

பொருந்தியமாமருநினிடைபேயலெம்
பெருந்தகாபுலசுழல்காணியபேதுந் து
வருந்தினுனவாசகமடையெண்ணெயே
இருந்திருந்தெத்தனைகாலம்புலம்புலனே

(௮)

புலம்புசீர்ப்பூமியளந்தபெருமானே
நலங்கொள்சீர்நன்குருகூர்சடகோபன்சொல்
வலங்கொண்டவாயீரத்துளிகையுமே மாப்பத்
திலங்குவான்யாவருமேறுவர்சொன்னுலே

(௮௧)

ஆழ்வார் திருவடிகளேசரணம்.

ஜீயர் திருவடிகளேசரணம்,

ஆக-திருவாய்மொழி-௨௮-க்கு-பாசுரம்-௩௧.

———(*)———

சு - ம - திருவாய்மொழி - சொன்னால்

பகவத்குணனுபவத்திலே ஆசையுடைத்தான ஆழ்வார்
லெளகீகப்பார்த்து இரகஸ்தோத்ரம்பண்ணினு லெதுண்டா கிறது
என்னோடேகூடபூயப்பதியைஸ்தோத்ரம்பண்ணினு ஸ்வா
பிஸ்பங்குமுண்டாகுமென்றதை யருளிச்செய்கிறார்.

சொன்னாலவிரோதமிகாதி லுஞ்சொல்லுன்கேண்மினோ
என்னுவின்கையா னெவர்க்குங்கொடுக்கினேன்
தென்னுதெனுவென்றுவணமுரல்நிருவேங்கடத்து
என்னுனையென்னப்பெருமானுளனாகவே.

(௧)

உளனாகவேயெண்ணித்தன்னையொன்றாகத் தன்செல்வத்தை
வானுமதிக்குமிம்மானிடத்தை உலகவிபாடியென்

குளனாகழனிசூழகண்ணன்குறுங்குடிமெய்கமையே

உளனாயவெந்தையெய்க்கைபெம்மானையொழியவே

(௨)

ஒழிவொன்றில்லாதபல்லாழிதோறுழிகிலாவப்போம்

வழியைத்தருகங்கள்வானவரீசன்நிற்கப்போய்க்

கழியமிசூகல்வான்கவிக்கண்டபுலவீர்கள்

இழியக்கருதியோர்மாணிடம்பாடலென்னாவதே

(௩)

என்னுவதெத்தனைகாளைக்குப்போதம்புலவீர்கள்

மன்னுமனிசகாப்பாடிப்புடைக்கும்பெரும்பொருள்

மின்னார்மணிமுடிவின்னவர்தாதையப்பாடினால்

தன்னாகவேகொண்டேன்மஞ்செய்யாமையுங்கொள்ளுமே

(௪)

௨௬

முன்றும்பத்து

கொள்ளுந்பயனில்லைக்குப்பைடுளர் ததன்னசெல்வத்தை
வள்ளல்புகழ்த்து தாமவாய்மையிழக்கும்புலவீரர் காள்
கொள்ளக் குறைவில்லையென்று மெல்லாந்தருங்கோ திலென்
வள்ளல் மலையெண்ணன்றன்னைக்கவிரசொல்லவம்மினே.

(௩)

வாழ்வியுலவீர் நம்மெய்வருத்திக்கைசெய்துய்மினே
இம்மண்ணுலகினில்சைல்வரிப்போ திலைநோக்கினேம்
நுய்மிகள்கவிரகொண்ட நுந் நுமிட்டா தெய்வமேத்தினும்
செய்மின்சுடர் முடியென்றிருமாலுக்குச்சேருமே

(௪)

சேருங்கொடைபுகழெல்லையிலானே ராராயிரம்
பேருமுடையபிரானையல்லால்மற்றுமயான்கில்லேன்
மாரியனையகமால்வனாயொக்குந்திண்டோளென்று
பாரிலோர்பற்றையெப்பசும்பொய்கள் பேசுவே.

(௫)

வேயின்மலிபுனாகோளிபுன்னைக்குமணுளனை
ஆயபெருந்புகழெல்லையிலாதனபாடிப்போய்க்
காயக்கழித்தவண்ணுளினைக்கீழ்ப்புகழ்க்காதலன்
மாயமனிசனாயென்சொல்லவல்லேனென்வாய்கொண்ட

(௬)

வாய்கொண்டமொனிடம்பாடவந்தகவியேனல்லேன்
ஆய்கொண்டசீர்வள்ளலாழிப்பிரானெனக்கேயுளன்
சாய்கொண்டவம்மையுஞ்சாதித்தவானவார்நாட்டையும்
நீகண்டிகொள்ளென்றுவிடுத்தரும்கின்றுகின்றே

(௭)

நின்றுகின்றபலநாளுய்க்குமில்வடிவீக்கிப்போய்ச்
சென்றுசென்றாகிலுங்கசன்மசன்மங்கழிப்பானென்னி
ஒன்றிபொன்றியுலகம்படைத்தான்கவியாயினேற்
கென்றுமென்றுமினிமற்றொருவர்கவியேற்குமே

(௮)

ஏற்கும்பெரும்புகழ்வானவரிசன்கண்ணன்றனக்
கேற்கும்பெரும்புகழ்வண்ணுருகூர்ச்சடகோபன்சொல்
ஏற்கும்பெரும்புகழாயிரத்துள்ளிவையுமோர்பத்
தேற்கும்பெரும்புகழ்சொல்லவல்லார்க்கில்லைசன்மமே

(௯)

ஆழ்வார்திருவழகனேசரணம்.

ஜீயர்திருவழகனேசரணம்.

ஆக-திருவாய்மொழி-௨௬-க்கு-பாசரம்-௩௨௬.

தாய் நிலைக்கடொளிதன் னுடைட்ச்சோதித்திழைவன் னன்மநிழ்கவே
துபயின் லையுமலரிசர்நிறவி பற்றேழைநிழ்க்கண் டாண்வந்து
துய்க்ககர் டெய்து கன்றெய்வதினையுவிந்புறவுந்;தமுமமாண்
துய்மடில்சீர்க்கண் டனமாபன்புகழி துய்யத்தபாடேநர் துன்பமிலேனோ.

௧௨௮

மூன்றம்பத்தா.

அன்பமுமின்பமுமா கியசெய்வீனையாயுலகங்களுமாய்
 இன்பமில்வென்னாநா டியினிகல்வான் கவர்க்ககளுமாய்
 மன்பல்லுயிர்களுமா கிப்பலபலமாயமயக்குகளால்
 இன்புருமிவ்வினையாட்டுடையாணைப்பெற்றதே துமல்லலிலேனே (௭)
 அல்லலின்பமளவிறந்தெருவதுமறகமரீகுழொளியன்
 அல்லலிலமல்மகள் போகமயக்குகளா கியுமறிகுமம்மான் [ய்
 எல்லையிலுநானக கன்னாநாம ிதேகொண்டெல்லா கருமங்களுஞ்செ
 எல்லையிள்மாயுணைகண்ணனைத்தாள் பற்றியானே துக்கமில்லேனே (௮)
 துக்கமில்லுநாள் சுடரொளிமூர்ச்சிதமுாயல்க்கற்பெருமான்
 மிகப்பன்மாயன் டால்லையிநிர்க்கஞ்செய்வீனையாடி முறவுகொண்டு
 தககபிராஜேடயன்முதலாகவெல்லாருமெவையுந்தன்னுள்
 ஒக்கவொடுவகவிமுங்கவல்லாணைப்பெற்றேனான் துந்தளர்விலேனே, (௯)
 தளர்வின்றியேயென்றுமென்கும்பரந்ததனிமுதல்நூனமொன்றுய்
 அளவுடையாட்புலன்களறியானவநிற்கும்
 வளரொளிரிசனாமூர்ச்சினைப்பிழுகக்களங்கையிருகூடனைக்
 வளரொளிமாயனைக்கண்ணனைத்தாள் பற்றியனென்றுங்கேடிலேனே (10)
 கேடில்லிமுப்புக்குத்தேசவனைக்குருகூர்ச்சடகேரபன்சொன்ன
 பாடலோராயிரத்துள்ளிவைபத்தும்பயிற்றவல்லார்கட்கவன
 காடுகரமுதலன்சுடன்காணநலனிடையூர்ஜிபண்ணி
 விடும்பெறுத்தித்தன்முவுலகுத்தருமொருநாயகமே. (௧௧)

ஆழ்வார் திருவழிகளேசரணம்.

ஐயர் திருவழிகளேசரணம்.

மூன்றம்பத்துமுற்றிற்று.

ஆக-திருவாய்மொழி-௩-ய-க்கு-டாகரம் ௩௩௨.

நான்காப்பத்து

௧-ம்-திருவாய்மொழி ஒருநாயகம்.

பகவதா ஸ்ரீயணத்தாற்றமக்கொருகுறையிலையென்றஆழ்வார் அன்பரு
 டையகுறையுந்தீர்க்ககூத்தியோகித்து இஹலோகஜசுவர்யமும்
 ஸ்வர்காதிரோகமும் அஸ்திரம்கைவல்லாறுபவமல்பம்பவதனுபவமே
 கிரபாயமானபரமபுருஷார்த்தமென்றுபரோபதேசம்பண்ணினதை
 யருளிச்செய்கிறார்.

(*)

கலிவிருத்தம்-பண்-காட்டம்-தாளம்-ஏழொத்தா.

ஒருநாயகமாயோடவுலகுடனுடைவர்
 அருந்தயகவர்ந்தகரலர்சொகியபாணையர்

திருவாய்மொழி

௫௯

பெருநாடுகாண் விம்மைவிலேபிச்சைதாங்குகொள்வர்
திருநாடுகாணன் னுள்காலம்பெறச்சித்துய்மினே.

(க)

உய்யின் றிறைகொணர்ந்தென்றுலகாண்டவரிம்மையே
தம்மின்சுவைமடவாணாப்பிநர்கொள்ளத்தாம்பீட்டு
வெய்மினொளியெயிற்சாணதம்போய்க்குணமதின்பர்கள்
செம்மின்முடித்திருமாலெனினாந்தடிசேர்மினே

(உ.)

அடிசேர்முடியினராகியரசர்கள் தாற்பொழு
இடிசேர்முரசங்கள் முற்றத்தியம்பவிடந்தவர்
பொடிசேர் துகளாய்ப்போவார்களா தலில்நோக்கெனக்
கடிசேர் துழாய்முடிக்கண்ணங்கழல்குணினையினே

(ஈ)

நினைப்பான்புகிற்கடலெக்கலீலுண்மணலிப்பலர்
எனைத்தோருகங்களுமிவ்வுலகாண்டுகழிந்தவர்
மனைப்பால்மருங்கறமாய்தலல்லால்மறறுக்கண்டிலம்
பனைத்தாள்மதகனிமட்டவன்பாதம்பணியினே

(ஈ)

பணியின் றிவருளென்னுமஞ்சிதைப்பைம்பூம்பள்ளி
அணியின் குழலாரின்பக்கலவியமுண்டார்
துணியுண்டாபுரலப்பல்லேழையர் தாமிழிப்பச்செல்வர்
மணியின் னுமேனிடம்மாயவன்சேர் சொல்லிவாழ்மினே.

(ஐ)

வாழ்த்தார்கள் வாழ்த்துமாமழைமொக்கலின்மாய்ந்துமாய்ந்து
ஆழ்த்தா ரொன்றல்லாலன் றுமுதலின் றிதுதியாய்
வாழ்த்தார்கள் வாழ்த்தேநிற்பொன்பதில்லைநிற்குநில
ஆழ்த்தார்கள்கடற்பள்ளியண்ணலடியவராயினே.

[ஈ]

ஆமின்சுவையவையாரோடடிசிலுண்டார்ந்தபின்
துமென்மொழிமடவாரிரக்கப்பின் னுத்தற்றுவார்
ஈமினெமக்கொருதுற்றென றிடறுவார்தலிற்
கோமினறுழாய்முடியாதியஞ்சோதிருணங்களை.

(எ)

குணங்கொணர்நைபுகழ்மன்னர்கொடைக்கடன்பூண்டிருந்
திணங்கியுலகுடனாக்கிலுமாங்குணையிலலார்
மணங்கொண்டபோககதுமன்னியுமீள்வர்கள் மீளவிலைப்
பணங்கொளரவனையான் றிருநாமம்படிமினே.

(அ)

படிமன்னுபல்கலன்பற்றோடறுத்தைம்புலன்வென்று
செடிமன்னுகாயஞ்செற்றார்களுமாக்கவனையிலலார்
குடிமன்னுமின்சுவர்க்கமெய்தியுமீள்வர்கள் மீளவிலை
கொடிமன்னுபுள்ளுடையண்ணல்கழல்சுறுகுமினே.

(ஆ)

குறுகலிகளினால் வந்தொடுக்கே சிவமல்லாமன் டி
 குறுகலிறப்பென்னுந் தானிக்கும்படியில்லையே
 வினாகுறினவதோர் பாசமுண்டாம்பின்னுமவிடி ல்லை
 மறுகலிசெனப்பற்றிவிடாவிடி லுண்டிசே

[10]

ஆசினேயுறப்பபுருடா நென்றுகண்ணன்சமுத்கள்மேற்
 கொய்யும்பொழிறகுருகூர்ச்சடகோபன்முந்தேவல்கள்
 செய்கோலத்தாடிரஞ்சித்தொகடப்பாடலினைபாத்தும்
 ஆல்காமற்கற்பவராமுதுயர்போய்யப்பாலகோ

[10க]

ஆழ்வார்திருவாழகனோ சரணம்
 ஸ்ரீயர் திருவாழகனோ சரணம்.
 ஆந-திருவாயமொழி-க.க-ஞ-பாகரம்-க.சு.ந..

பு-ம்-திருவாய் பொழி-பால்னா

முன்னொன்னபரோபதேசம்வயர்க்கதமாய்ப்போகையாலே தாம்பக
 வத்விஷபத்தில்மிடவும்ஆபிதிவேசச்சையனாடந்துமுன்புசெய்
 தஅவதாரம்களெல்லாமிப்பொழுது தமக்குக்காட்டவே
 ன்குமென்றதை யருளிச்செய்தினார்.

(*)

கவிவிருத்தம்-பண்-நட்டபாவை-தாளம்-ஒன்பழொகது,

பாலனாயேமுலகுண்டுபரிவின்றி
 ஆலிலையன்னவசஞ்செய்யுமண்ணலார்
 தாளினாமேலணிதண்ணந்துழாயென்றே
 தாலுமால்வல்லினையேன்மடவல்லியே.
 வல்லிசேர்நுண்ணிடையாச்சியர்தம்மொடுங்
 கொல்லமைசெய்துராவையினாந்தவர்
 நல்லடிமேலணிகாதுதுழாயென்றே
 சொல்லுமாற்குழிணையாட்டியேன்பாவையே,

[க]

பாடியல்லவேதன்மலைபலகொண்டு
 நெமர்கள்மாமுனிவாரிறஞ்சநின்ற
 சேவடிமேலணிசெம்பொறுநாயன்றே
 கூவுமால்கோள்வினையாட்டியேன்கோதையே

[ந]

கோதிலவண்புகழ்நொண்டிசமயிகள்
 பேதன்கள்கொல்லிப்பிதற்றும்பிரான்பரன்
 பாதுகள்கமேலணிபைம்பொற்றுநாயன்றே
 ஓதுமா லுழிணையேன்றடந்தோளியே.

[ச]

கோவிலிசோயின்னென்பொருட் டெருபேழ்.காரீரிக்
கோவியாய் கோவலத்தொடக்கம்க்கொர்
கோவிலைமேலணி தன்னன் துழாயென்றே
நாளுநான்னவென்றகாலென்றன்மாதோ.

(6)

மாதர்மாமண்மடந்தைபொருட்டேனாய்
ஆத்யங்காலத்தகலிடக்கீண்டவர்
பாசங்கல் மேலணிபைம்பொற்றுழாயென்றே
ஒதுமா லெய்தினனென்றன்மடந்தையே.

(௭)

மடந்தைவையவ்ண்கமலத்திருமாதினைக்
தடங்கொள் தார்மார் பினில் வைத்தவர் தாவினமேல்
லடங்கொள் பூந்,தன்னன் துழாயமலர்க்கேயிவள்
மடங்குமால்வா னுதலீரென்மடக்கொம்பே.

[௭]

கொம்புபேரல்சீகைபொருட்டிணைநவர்
ஆப.பெரியுய்க்தவர் தாவினைமேலணி
வம்பபிழைவண்ணன் துழாயமலர்க்கேயிவள்
நம்புமால்நாணிதருகென்செய்கேன்நங்கைநீர்.

(௮)

நங்கைநீர்நீருமோர் பெண் பெற்றுநல்கினீர்
எங்ஙனேசொல்லுகேன்யா பெற்றகே. னையைச்
சங்கென் னுஞ்சக்காமென் னுத் துழாயென் னும்
இங்ஙனேசொல்லுமிராப்பகலென்செய்கேன்

(௯)

என்செய்கேனென் னு அப்பேதைகியன்கோமளம்
என்சொல்லுமென்வசமுமல்லன் நங்கைநீர்
மினசெய்ப்புண்மார் பினன்கண் ணன் கழற்றுழாய்
பொன்செய்ப்புண்மென் னுலகென் னுமெலியுமே.

[௧௦]

மெலிநோய்தீர்க்கும்நங்கண் ணன்மல்கள்மேல்
மலிபுகழ்வன் குருகூர்ச்சடகோபன்சொல
ஒலிபுழாயிரத்திப்பகதும்வல்லவர்
மலிபுகழ்வானவர் காவர்நர்கோவையே.

(௧௧)

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்,

ஜீயர்திருவடிகளேசரணம்,

ஆக-திருவாய்மொழி-௩-2- க்கு-பாகரம்-௩-௫ச

௩ - ௩ - திருவாய்மொழி - கோவை

~~*

அழகு வார்ப்பார் க்குத்தபடியே வாககாலத்தில் அனாதாங்களை யெல்லாங்கா

ட்டப் ப்ரீதிபடைந்ததை யருளிச்செய்கிறார்.

அறுசீராகியவருத்தம்-பண்-மக்கேசி-தாளம்-ஏழொத்து.

கோவைவாயாள் பொருட்டேற்றினெருத்தமிறுத்தாய்மதினிலங்கைக்
கோவைவியச்சிலைகுனித்தாய் குலகல்பாணைமருப்பொசித்தாய்
பூவைவாயநீர் தூவிப்போதால்வணங்கேளே லுநின்
பூவைவியா மேணிக்குப்பூகஞ்சாந்தென்னஞ்சமே.

[க]

பூகஞ்சாந்தென்னஞ்சமேபுணையுங்கண்ணியென துடைய
வாசகஞ்செய்மலைமேயவான்பட்டாடையுமஃதே
தேசமாவவணிகலனுமென்கைகூப்புச்செய்கையே
சுதன்ஞாலமுண்மீழ்த்தவெந்தையேகழார் த்திக்கே.

[உ]

வாகமுர்த்தியிருமுர்த்திமுன்றுமுர்த்திபலமுர்த்தி
ஆகியவையுமாயிரண்டுகடராயருவாகி
நாகமேறிநங்கக-லுட்டு இன்றநாராயணனையுன்
ஆகமுன்றுமகத்தடக்கியானியல்லல்மாய்த்ததே.

[ஈ]

மாய்த்தலெண்ணிவாமுலைத்தமாயட்பேயுயிர்
மாய்த்தவாயமாயனேவாமனனேமாதவா
பூத்தண்மலைகொண்டினைப்போதால்வணங்கேளே லுநின்
பூத்தண்மலைகொடுமுடிக்குப்புணையுங்கண்ணியென துயிரே.

[ச]

கண்ணியென துயிர்காதல்களகச்சோதிமுடிமுதலா
எண்ணிப்பல்கலன்களுமேலுமாதையுமஃதே
கண்ணிமுவுலகும்வீற்றுத்தீர்த்தியுமஃதே
கண்ணெனமேராளென்மான்சாலசகரத்தாறுக்கே

[ரு]

காலசகரத்தொடுவெண்ணக்கங்கையேத்தினாய்
ஞாலமுன்று முண்மீழ்த்தநாராயணனையென் டென்று
ஞலமிட்டுநானழைத்தாலென்றுமவாராயாகிலும்
கோலமா மென்சென்னிக்குன்மலுமன்னகுணாகழலே,

[ந]

குணாகழல்கள் கீழ்மண்கொண்டகோலவாமன
குணாகழல்கைகூப்புவார்கள் கூடநின்றமாயனே
யுவாகொள்பூவுமீருக்கொண்டேத்தமாட்டேளே லுமுன்
உனாகொள்சோதிக்கிருவுருமென்னதாவிமேலதே.

[ள]

என்னதாவிமேலையா யோர்கொளேமுலகமுந்
துன்னிமுற்றுமாதென்றசோதினாவுமுந் தியா
உன்னதென்னதா வியுமென்னதுன்னதா வியும்
இன்னவண்ணமேநின்றுயென்றுரைக்கவல்லேனே.

[அ]

உரைக்கவல்லேனல்லேனுன்னுலப்பில்லைத்திவெள்ளத்தின்
கரைக்கொன்றுசெல்வாறுங்காசுலமையலேவிறேனென்
புரைப்பிலாதபாம்பாபோபொய்யிலாதபாஞ்சுடரே
இரைத்தாநல்லமேன்மக்களோத்தயானுமேத்தினேன்.

[அ]

யானுமேத்தியேமுலதும்முற்றுமேத்திப்பின்னையுந்
தானுமேத்திலுந்கன்னையேக்கலைத்தவெனசெய்துந்
கேனுடபாலுந்கன்னலுமமுதுபாதித்தித்திப்ப
யானுமெம்பிரானையேயேத்தினேன்பாநாய்வானே.

[அ]

உய்வுபாயம்மற்றின்மைநேரிகநண்ணனெண்ணழற்சளமேற்
செய்யகாமரைப்பழனத்தென்னாகுருகூர்ச்சடகோபன்
பொய்யில்பாடலாயிரத்துளியையுடவல்லார்கள்
வையம்மன்னிசிற்பிழிந்துவிண்ணுமாள்வார்மண்ணுடே.

[க]

ஆழ்வார்கிருவாடகனோசரணம்.

தீயர்கிருவாடகனோசரணம்.

ஆக-திருவாய்மொழி-நாட-சுரு-பாசரம்-நகரு.

சு-ய்-திருவாய்மொழி-மண்பெண்ணை

—*—*—*—

அவகாரங்களைக்காட்டி மறைத்தபடியாலேஆழ்வார்நாயகிதன்மைய
படைந்துமோலித்துஸம்பத்திசத்துருசவஸ்துக்களைப்பார்க்குந்
கதறுகிறுளென்றுதாய்சொல்லுவதாக
வருளிச்செய்கிறார்.

அதுசேர்க்கழிநெடிகடி ஆதிருயவிறுத்தம்-பண்-பஞ்சம்-தாளம்

இடையொத்து.

மண்ணையிருந்துதுழாவிவாமனன்மண்ணிதுவன்னம்
விண்ணைத்தொழுவவன்மேலுக்கவருந்தமென்றுகொட்டுங்
கண்ணையுண்ணிர்மல்கநின்றுகடல்வண்ணனென்னுமன்னையென்
பெண்ணைப்பெருமால்செய்தாற்கென்செய்கேன்பெய்வனையிரே.

[க]

பெய்வனைக்கைகளைக்கூப்பிப்பிராணகிடக்குங்கடலென்னுந்
செய்யதோர்நாயிறைகொக்காமசிரிசாசுமுந்தியிதென்னும்

கைநயம் கொண்டு மல் லின் துக்கரண கொண் டுமண்கோடுபெண்
பெய்வடிநுவிற் றிதுமன செய்கின்ற தெனாநறியேனே,

(உ)

ஆறியுந் தென்தியைத் தழுவியச் சுகனெண் டும்பெய்யெனவாள்
எறியுந் தண்காற் றதகமுவினெய் னுடைவிக் கோந்தென்னும்
வெறிநென் னுதறால் மலர்கா றும் லிணையு டையாடடி யேன்பெற்ற
செறிவெழுந் தகச்சிமான் செய்கின்ற தென்கண் ணுககொ ண்டே,

(ஈ)

ஒன்றியாகித் திணைக்கா டடியொளிமணியெண்ணெயென் டும்
நின்றருள்வந்ததிணை கோக்கெடுபொ லேவா லென் றுகூவும்
நன்றுவி டியு பமழுகாணில் கா ரணவந்தகா ணென்றாலும்
என்றினை மயல்கள் செய்து கொண் ணுடை க்கோடளப னாதையே,

(சு)

கோமளவா ள்கண் னைப்புல்லி கோவித்தன் டேய்த்தனவென னும்
போயின கா கத்தின்பின்போயவன கிடக்கையி தென்னும்
ஆமளவென் றுமறியேனரு வினையா டடியென்பெற்ற
கோமளவல்லியையா யோன்மா ள் செய்துசெய்கின்றதகத்தே.

(ரு)

கூங்கர் குட மெய்க்காடித்தே வித்த னுமென்குலோ டும்
வாய்க் கருநிலோசைகேடகில்மாயவ னெண் டுநாயா க்கும்
ஆய்ச்சியர்வெண் ணைய்காணிலவனு ள்டெண்ணெயி தென்னும்
போய்ச்சி முல்க வயத்தாற் கென்பெண் கொடியேறியாழித்தே.

(க)

எரியி டி திணைடெல்லரவுல துகண்ணன்பா டப்பென்னும்
கூறுவெ ள்வேயி ட்காணில் தெநிமலடியா டென்றோடும
நாறுதுறாயலர் காணில் கா ரணவந்தகா ணிநீ தென்னும்
கேறியுந் தேரு துமாயோன் றிறத்திருவே

(எ)

திருவுடைமன்னகாக்காணி த்திருமலைக்கண்டே லெயென் னும்
உருவுடைவண்ணங்கள் காணி லுலகாந் தானென்று துள்ளுந்
கருவுடைத்தெயில்களெல்லாக் கடல்வண்ணக் கோயிலேயென் னும்
பெருநீ லுந் லீழ்நீ லுமோவா ள்கண்ணங்கழல்கள் விரும்புமே.

(அ)

விநம்பிப்பகவரைக்காணில் வியலிடமுண்டரணெயென் னும்
கரும்பெருமேகங்கள் காணில் கண்ணெயென் றேறப்பதக்கும்
பெருந் புலவாணிரைகா ளிநீயோ னுளவென் றுபின்செல்லும்
ஆரும்பெற்றபெண் ணி னாமையோனலந் தியயர்ப்படுக்கின்றனே,

(ஆ)

ஆயர்க்குந் சுற்றம்பற்றி கோக்கியவளவே கீணைத் தக்கொள்ளும்
விபக்தம் ழுக்கெண்ணெம்பெய்வடிக்கொ ள்ளமெய்க்
பெயர் துண்கண்ணென் னுதேபகம்பெருமா ளேவா லென் றுகூவும்
மயம்பெருகாந் தென்பெனாக்கென் செய்கெ ள்வெய்கே டேமே.

(இ)

வல்லினை தீர்க்குங்கண்ணனை வண்குருகூர்ச்சடகோபன்
சொல்லினை யாற்சொன்னபாடலாயிரத்துள்ளிவைபத்தும்
நல்லினை யென்றுகற்பார்கள்நலனுடைவையுந்தம்நண்ணித்
தொல்லினை தீரவெல்லாருந்தொழுதெழுவிற்பிறுப்பாரோ.

ஆழ்வார் திருவழிகளேசரணம்.

ஜீயர் திருவழிகளேசரணம்,

ஆக-திருவாய்மொழி-நூ-க்கு-பாகுரம்-௩௭௬.

—————(*)—————

௫ - ம் - திருவாய்மொழி - வீற்றிருந்து.

அந்தமோஹந்தீரும்படிசர்வேச்வரன்நித்யகுரிகளோடேகூடஸாந்தித்
யம்பண்ணுகையில் மங்களாசாஸநம்பண்ணிப் பீர்தியடைந்ததை
யருளிச்செய்கிறார்.

கவித்துறை-விருத்தம்-பண்-இந்தளம்-குறிஞ்சி-தாளம்ஒன்பதொத்து,

—————*—————

வீற்றிருந்தேழுலகுந்தனிக்கோல்செல்லவீ வில்சீர்
ஆற்றல்மிககா ளும்மம்மானை வெம்மா பினந்தான்றன்னை
போற்றியென்றேகைகளா ரத்தொழுதுசொல்லுமலைகள்
ஏற்றநோற்றேற்கினியென்னகுறையெழுமையுமே (க)

மையகண்ணாள் வலர்மேலுறைவா னுறைமாற்பினன்
செய்யகோலத்தடங்கண்ணன் விண்ணோர் பெருமான்றன்னை
மொய்யசொல்லா லைசைமலைகளேத்தியுள்ளப்பெற்றேன்
வெய்யநோய்கள் முழுதும்வியன் ஞாலத் துவியவே (உ)

வீவிவின்பமிகவெல்லேநிகழ்த்தனம்மச்சுதன்
வீவில்சீரன்மலர்க்கண்ணன் விண்ணோர் பெருமான்றன்னை
வீவில்சீரன்மலர்க்கைமலைகளேத்திமேவப்பெற்றேன்
வீவிவின்பமிகவெல்லேநிகழ்த்தனம்மேவியே (ங)

மேவிநின்றதொழுவார்வினை போகமேவும்பிரான்
நூலியுள் ளுடையாண்டலாழியுடையான்றன்னை
நாவியலாலிசைமலைகளே திருவணப்பெற்றேன்
ஆவியென்னு வியையா னறியேன்செய்தவாற்றைபே (ச)

ஆற்றநல்லவகைகாட்டுமம்மானையமர்த்தம்
ஏற்றையெல்லாப்பொருளுமீரித்தநானெயம்மான்றன்னை

மற்றமொலையுந் தேக்கி எழுந்தமகிழவெய்தினேன்
காற்றில்முன்னங்கடுகிலைகோய்கள்கரியவே.

(ரு)

கரியமேவியிசைவெவியநீறுசிறிகேய்க்கும்
பெரியகோலத்தடங்கண்னைவின்னணைப்பெருமான்மன்னை
உரியசொல்லாவிசைமலைகளைத்தியுள்ளப்பெற்றேற்கு
அரியதுண்டோவெனக்கின்றுகொட்டுமிலியென்றுமே.

(௭)

என்றுமொன்றுகிபாத்தாரும்மிக்கார்களுந்தன்றக்
கின்றிவின்முனையெல்லாவுலகுமுடையான்மன்னைக்
குன்றமொன்றுமறைகாத்தபிரானைச்சொன்மலைகள்
கன்றுகுடும்பிவிதியெய்தினமென்னறைமக்கே

(எ)

நமக்கும்பூவின்விசைநங்கைக்குமின்பனைஞாலத்தார்
தமக்கும்வானத்தவர்க்கும்பெருமானைத்தண்டாமரை
சுமக்கும்பாதப்பெருமானைச்சொன்மலைகள்சொல்லுமா
றமைக்கவல்லேற்றிவியாவாநிகரல்லானத்தே,

(அ)

வானத்துய்வானத்துள்ளும்பருமணனுள் ளும்மண்ணின்கீழ்த்
தானத்துமென்முசையுத்தவிராதுநின்றான்மன்னைக்
கூன்றசங்கத்தடக்கையவனைக்குடமாடியைவானக்
கோணைக்கவிசொல்லவல்லேற்றினிமாறுண்டே.

(ஆ)

உண்டிமிழ்த்துக்கடந்துமிடந்துகிடந்துநின்றான்
கொண்டகோலத்தொடுவீற்றிருந்துமணங்கூடியுங்
கூண்டவற்றானசெயுலகெனநின்றான்
வண்டிமிழ்துற்றேனடியார்க்கின்பமாரியே

(இ)

மாரிமாறுததண்ணம்மலைவேங்கடத்தண்ணலை
வாரிமாறுதபைம்பூம்பொழில்சூழ்குருகூர்நகர்
காரிமாறன்சடகோபன்சொல்லாயிரத்துனிப்பத்தால்
வேரிமாறுதபூமேலிருப்பாள்வினையிர்க்குமே.

(இக)

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஜீயர்திருவடிகளேசரணம்.

ஆக: திருவாய்மொழி-௩௫-க்கு-பாசரம்-௩ அள.

சு-ம்-திவாய்மொழி-தீர்ப்பாரை.

ஸந்நித்தியம்பண்ணிசுவரனந்தர் ஸ்விதனாகையாலே
ஆழ்வார்போலிக்கிறததேவதா வேசமேன் றுசுந்தரதேவதாராத
நம்பண் ணுவதைப்பரிஹரித்துபகவந்நாமஸங்கீர்த்தனமும்ஸ்வைஷ்ண
வசூரீபாததூட்களும்இதற்குப்பரிஹாரமென் றுஆப்தஸகிசொல்ல
வப்படியேபரிஹாரம்பண்ண மோஹத்தீர்ந்ததை

யருளிச்செய்திருந்

விருத்தம்-பண்-சிகாமாம்பழந்தக்கராகம்தாளம்இடையொத்து

தீர்ப்பாரையாமினியெங்குனம்நாடு துமன்னே மீர்
ஒர்ப்பாஸில்லுண் ணுதலுற்றநன்னோயி துதேறினோம்
பேர்ப்பாருகான்செய்தன்னைவனா வெல்வித்தமாயப்போர்
தேர்ப்பாகனுகிவளசிந்தை துழாய்த் திசைக்கின்றதே.

(௧)

திசைக்கின்றதேயிவள்ளோயி துமிக்கபெருந்தெய்வம்
இசைப்பின் றிரணங்காடுமுளந்தெய்வமன்றி து
திசைப்பின் றியேசங்குசக்கரமென்றிவள்கேட்கநீர்
இசைக்கின்றிராகில்லந்நேயேரில்பெறுமி துகாண்மினோ.

(௨)

இதுகாண்மினன்னே மீறிக்கட்டுவிச்சொற்கொண்டுகீர்
எறுவா னுஞ்செய்தங்கோர்கள் ஞாமிறச்சியுந்து வேல்மின்
வதுவார் துழாய்முடிமாயப்பிரான்மழல்வாழ்ந்தினால்
ஆதுவேயிவ ஆறநோய்க்கருமநூந்தாகுமே.

(௩)

மருந்தாகுமென்றங்கோர்மாயவலவைசொற்கொண்டுகீர்
மருஞ்சோறுமற்றைச்செஞ்சோறுக்களனிழைத்தென்பயன்
ஒருக்காகவேயுலகேழும்விழுக்கியுமிழ்ந்திட்ட
பெருந்தேவன்மேர் சொல்லகிறீனீவனைப்பெறுதிரே.

(௪)

இவனைப்பெறும்பரிசிவ்வணங்காடுதலன்றந்தோ
சுவனைத்ததடக்கண் ணுங்கோவைச்செவ்வாயுப்பயந்தள்ள
கவனைக்கடாக்களிறட்டிரான்றிருநாமத்தார்
றவளப்பொடிக்கொண்டுகீரிட்டிடுமின்றனியுமே.

(௫)

தணியும்பெழுதின்றிரீரணங்காடுதிரன்னே மீர்
பிணியுமொழிகின்றதில்லைப்பெருகுமி துவல்லால்
மணியிலேணிநிறமாயன்றமரமுநீறுகொண்டி
ஆணியுய்யலில்மற்றில்லைகண்டிரிவ்வணங்குக்கே

(௬)

அனங்குக்கருமருந்தென்றங்கோராமங்கள் னும்பராயக
சுணங்கையெறிந்து நுநதோள்குலைக்கப்படுமென்னை மீர்
உணங்கல்செடக்கமுதையுதடாட்டங்கண்டென்பயன்
வணங்கீர்கள்மாயப்பிரான்றமர் வேதம்வல்லாரையே.

(௭]

வேதம்வல்லார்களைக்கொண்டெவிண்ணோர் பெருமான்திருப்
பாதம்பணரிநதியேனையிதுதீர்த்துக்கொள்ளாதுபோய்
எதம்பறைந்தல்லசெய்துள்ளாடுகலாய்த்துக்
கீதமுழங்கிடீரணங்காடுதல்ஈழமையே.

(௮]

ஈழமையினுலங்கோகீழ்மகனிட்டமுழவினின்ஈழ
நாழ்மைபலசொல்லிநீரணங்காடும்பொய்காண்கிலேன்
எழ்மைப்பிறப்புக்குன்சேமமின்னேய்க்குமிதேமருந்
நாழ்மையிற்கண்பிராண்கழல்வாழத்தாமினுன்னித்தே.

(௯]

உன்னித்துமற்றொருகெய்வந்தொழாளவனையல்லால்
நும்மிச்சைசொல்லினுந்தோள்குலைக்கப்படுமென்னை மீர்
மன்னப்படுமறைவாணனைவண்மெவராபதி
மன்னையேத்துமினேத்துதலுத்தொழுகாடுமே.

(௧௦]

தொழுகாழ்த்தாமணிவண்ணனுக்காட்செய்துநோய்தீர்த்த
வழுவாதொல்புகழ்வண்ணுருகூர்ச்சடகோபன்சொல்
வழுவாதவாயிரத்துள்ளினையபத்துவெறிகளுந்
தொழுகாழ்த்தாடவல்லார்க்குக்கலைமலர்களுள்.

(௧௧]

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஜீயர்திருவடிகளேசரணம்

ஆக-திருவாய்மொழி-௩௬-க்கு-பாகரம்-௩௬௮,

—*—

எ-ம்-திருவாய்மொழி-சீலமில்.

மோஹந்தெளிந்து திவ்யமங்களவிக்ரஹத்தைக்
காட்டவேனுமென்று அஹோராத்ரம் விழித்தபையை
யருளிச்செய்கிறார்.

ஆசிரியவிறுத்தம்-பண்-பழந்தக்கராகம்-தாளம் ஏழொத்து.
சீலமில்லாச்சிறியனே லுஞ்செயவினையோபெரிதால்
ஞாலமுண்டாய்ஞானமூர்த்திநாராயணவென்றென்று
காலத்தோறும்யாரிடுத்துகைகலைபூசவிட்டாம்
கோலமேனிகாணவாராய்கூவியுங்கொள்வாயே.

(௧௨]

திருவாய்மொழி

சு சு

கொள்ளமா னா விற்பவெள்ளக்கோ தீல்தந்திடுமென்
வள்ளலேயோ வையங்கொண்டவாமனுவோவென்றென்று
நள்ளிராவுநன்பகலும்நா னிருந்தோலமிட்டாற்
கள்ளமாயாவுன்னை யென்கண்காணவந்தியாயே.

[௨]

நவிலாத தீவினைகளைத்தனைசெய்தனன்கொல்
தாவிவையங்கொண்டவெந்தாய்தாமோதராவென்றென்று
கூவிக்கூவிநெஞ்சருகிக்கண்பணிசோரநின்றற்
பாவிநீயென்றென்றுசொல்லாய்ப்பாவிபேகாணவந்தே;

[௩]

காணவந்தென்கண்முகப்பேதாமரைக்கண்பிறழ்
ஆணிசெம்பொன்மேனியெந்தாய்வின்றருளாயென்றென்று
நாணமில்லாச்சிறுதகையேனாநிதங்கலந்துவதென்
பேணிவானோர்காணமாட்டாப்படுகெடையப்பனையே.

[௪]

அப்பனையுடலாழியானையாள் கடலைக்கடந்த
துப்பனையுன்றோள்கணுஞ்சுங்கண்மீடக்கூடிக் கொலென்று
எப்பொழுதுதகண்ணநீர்கொண்டாவிதுவார்ந்துதுவார்ந்து
இப்பொழுதுதேவந்திடாயென்றேழையேனோக்குவனே.

[௫]

நோக்கிநோக்கியுன்னைக்காண் பான்யானெனதா வியுள்ளே
நாக்குநீள்வனஞானமில்லைநாடோறுமென்னுடைய
ஆக்கையுள்ளுமாவியுள்ளுமல்லபுறத்தினுள்ளும்
நீக்கியின்றியெங்கும்நின்றாய்நின்றையறிந்தறிந்தே

[௬]

அறிந்தறிந்துதேறித்தேறியானெனதா வியுள்ளே
நிறைந்தஞானமூர்த்தியாயைநின்மலமாகவைத்துப்
பிறந்துஞ்செத்தும்நின்றிடரும்பேதைமைதீர்ந்தொழிந்தேள்
நறுந்துழாயின்கண்ணியம்மானாலுன்னைக்கண்மிகொண்டே.

[௭]

கண்டுகொண்டென்கைகளாரநின்றிருப்பாதங்கள்மேல்
என்மீசையுமுள்ளபூக்கொண்டேத்தியுகந்து
தொண்டரோங்கள்பாடியாடச்சூழ்கடல்ஞானத்துள்ளே
வண்டிழாயின்கண்ணிவேந்தேவந்திடகில்லாயே.

[௮]

இடகிலேவென்னுறட்டகிலலேனையும்புலன்வெல்லகில்லேன்
கடவனுகிக்காலந்தோறும்பூப்பறித்தேத்தகில்வேன்
மடவன்னெஞ்சங்காதக் கூரவல்வினைபேனயர்ப்பாய்த்
தடவுகின்றேனெங்குக்காண்பண்சக்கரத்தண்ணலையே.

[௯]

௪௦

நான்சாம்பதி

சக்கரங்கண்ணலேயென்றுதாழ்த்துகண்ணீர் தாழ்பப்
 பக்கமநோக்கி மின்றலர்ந்தேன்பாவிபேய்க்கண்ணிற் றிலேயர்
 மிக்கஞாலமுந் தந்தாயவேதவிளக்கினைமேல்
 தக்கஞானக்கண்களாலேகண்டுதழுவுமேன.

(40)

தழுவிநின்றகாதல்தன்னுற்றாமரைக்கண்ணன்றன்னைக்
 குழலுமாடதென்குருகூர்மாறன்சடனோபன்சொல்
 வழுவினா தவொண்டமிழ்களாயிரத்துளிப்பத்துந்
 தழுவப்பாடியாடவல்லார்வைகுந்தமேறுவரே.

(கக)

ஆழ்வார் திருவடி. களேசரணம்.

ஜீயர் திருவடிகளேசரணம்.

ஆக-திருவாய்மொழி-நூ-எ-க்கு-பாகரம்-ச-௦௬

—(*)—

அ-ம்திருவாய்மொழி - ஏறாணம்

கூப்பிட்டும் வாராதபடியாலே இந்த ஸர்வேஸ்வரனுக்கு உபேகஷாவி
 ஷயமான ஆத்மாத்மியங்கள் தமக்குவேண்டாமென்றருளிச்செய்கிறார்

—(*)—

கலிவிருத்தம் இது நாலடித்தாழிசையுமாம்.

பண்-நாட்டம்- தாளம் ஏறொத்து.

ஏறாணமிறையோ ணுந்திசைமுதனுந்திருமகளுங்
 கூறாளுந்தனிபுடம்புந் துலகி குலமாயகரர்களை
 நீராகுமடியாககிருமித்துப்படைதொட்ட
 மாறாண்கவராதமணிமாமைகுறைவிலமே.

[a]

மணிமாமைகுறைவில்லாமல்தாதுறையார்பன்
 அணிமானத்தடவரைத்தோளடலாழித்தடக்கையன்
 பணிமானம்பிறையாமேயடியேனைப்பணிகொண்ட
 மணிமாயன்கவராதமடனெஞ்சாற்குறைவிலமே.

(2]

மடனெஞ்சாற்குறைவில்லாமகன் தாய்சேய்தொருபேய்ச்சி
 விடநஞ்சமுலைகவைத்தயிருனாச்சிறுகுழமி
 படநாகத்தனாக்கிடத்தபருவனாத் தோட்பரம்புருடன்
 நெடுமாயன்கவராதநிறவினாற்குறைவிலமே.

(ந)

நிறவினாற்குறையில்லாமெடுப்பினத்தோள்மடைப்பின்னைப்
 பொறையினுள்முடையனாவான்பெருவிடையோடாததுகந்த

கறைபிறுந் துவடுந் தகைக்கடையா வின்தழிநோற்கைச்
சுறையிறுந் தவராத் தனிர்நிறத்தாற்குறைவிலமே.

: [ச]

தனிர்நிறத்தாற்குறைவில்லாத் தனிச்சிறையில்விளப்புற்ற
கிளிமொழியாள் காரணமாக்கினாரகன்நகொரித்த
கனிமலர்ந்துழாயலங்கற்குழமுடியுங்கடல்நூலத்
தனிமிக்காண் கவராதவழிவீணற்குறைவிலமே.

[ரு]

அழிபிறுந் துறையில் லாவகல்நூலத்தவரைய
நெய்பெல்லாமெடுத் துறாத் தநுறைநூனத்தொருமூர்த்தி
குறியமொணுநவாதிக்கொடுங்கோளாள்நிவங்கொண்ட
கிறியம்மொன்கவராதகின்றொளியாற்குறைவிலமே

[சு]

கின்றொளியாற்குறைவில்லாவரி புருவாய்க்கிளர்த்தெழுந்து
கின்றொளியவிரணியனதகன்மார்பக்கிழித்தாகந்த
வன்றொளியகனலாழிவலம்புரியன்மணிநீல
வளரொளியான்கவராதவரிவளையாற்குறைவிலமே.

[எ]

வரிவளையாற்குறைவில்லாம்பெருமுழக்காலகாரா
ளரியழலம்புகலுதியிருநிலமுன் அயர்ந்தவிர்த்த
தெரிவரியசிவனபிரமனமரர்கோன்பணிந்தேத் தும்
விரிபுழாந்கவராதமேகலையாற்குறைவிலமே.

[அ]

மேகலையாற்குறைவில்லாமெலிவுற்றவசல்குற்
போசமகன்புகழ்த்தந்தைவிறல்வாணன்புயந் துணித்து
நாகமிசைத்துயில்வான்போலுலகெல்லாந்நன்கொடுங்க
யோகனைவாண்கவராதவுடம்பினுற்குறைவிலமே.

[க]

உடம்பினுற்குறைவில்லாவுயிர்பிரிந்தமலைத்துடண்க்
கிடந்தனபோற்றுணிபலவாவசரர்குழாந்துணித்துகந்த
கடம்புனல்சடைமுடியன்றனியொருகூற்றந்துறையும்
உடம்புடையான்கவராதவுயிரினுற்குறைவிலமே,

[ல]

உயிரினுற்குறைவில்லாவுலகேற்கன்னுள்ளொடுக்கித்
தயிர்வெண்ணெயுண்டானைத்தடங்குருகூர்ச்சடகோபன்
செயிரிற்சொல்லிசைமாலையாயிரத்துளிப்பத்தால்
வயிரஞ்சேர்நிறப்பறுத்துவைகுந்தம்நன் னுவரே.

[லக]

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்,

ஐயர்திருவடிகளேசரணம்

சு-மீ - திருவாய்மொழி - நண்ணாதார்

உன்விச்லேஷமானாலும்ஸாநித்திரோமொழியுன்னிடத்தில் விமுகரா
ஜிவனாப்பார்க்கமாட்டோம்இந்ததேஹம்ஹிமப்படிசெய்யவேண் [ன்
மென் னுஸ்வாமியைப்ராத்தித்ததையருளிச்செய்கிறார்,

கலிவிரும்பத்தம்பண் நாட்டபாஷை-தாளம்-இடையொத்து.
நண்ணாதார்முறுவலிப்பநல்லுற்றார்காந்தேக்க
எண்ணாரத்தாயர்வினைககுபிவையென்னவுலகியற்கை
கண்ணாநகடல்கடைந்தாயுன்கழற்கேவரும்பரிசு
தண்ணாவாதடியேனைகண்டாய்சாமாதே, (க)

சாமாறுக்கெடுமாறுந்தமநற்றாந்தலைப்பெய்து
ஏமாறிக்கிடந்தலந்துமிவையென்னவுலகியற்கை
ஆமாறொன்றறியேன்நானாவனையாயம்மானே
சாமாதேவினாகண்டாயடியேனைக்குறிக்கொண்டே, (உ)

கொண்டாட்டுக்குலம்புனைவுந்தமநற்றாந்தலைத்தியும்
வண்டாற்பூங்குழலாரும்மனையொழியவுயிர்மாய்தல்
கண்டாற்றேனவுலகியற்கைகடல்வண்ணாவடியேனைப்
பண்டேபோற்கருதாதுன்னடிக்கேகூவிப்பணிகொள்ளே. (ங)

கொள்ளென்றுகொந்தெழுந்தபெருஞ்செல்வனெருப்பாகக்
கொள்ளென்றுதமமூடுமிவையென்னவுலகியற்கை
வள்ளலேமணியவண்ணாவுன்கழற்கேவதிம்பரிசு
வள்ளல்செய்கடியேனையுன்கருளால்வாக்காயே (ச)

வாங்குகீர்மலருகில்சிற்பனவுந்திரிவனவும்
ஆங்குயிர்க்கிழைப்பிழைப்பிணியூப்பாற்றகர்ப்புண்ணும்
நகத்திதன்மேல்வெந்நாகமிவையென்னவுலகியற்கை
வாங்கெனைமேணியவண்ணாவடியேனைமறுக்கேலே. (ரு)

மறுக்கிவல்வலைப்படுத்திக்குமைத்திட்டிக்கொன்றுண்பார்
அறப்பொருளையறிக்கேகாரரிவையென்னவுலகியற்கை
வெறித்துளபமுடியானேவினையேனையுன்கட்டமை
அறக்கொண்டாயினியென்றாமுதேகூடியருளாயே. (சு)

ஆயேயிவ்வுலகத்துநிற்பனவுந்திரிவனவும்
நீயேமற்றொருபொருளுமின்றிநீநின்றமையால்

கோயோதர். நெடுநெடுப்பிணியேயென்றிவைவொழியக்
கூடியெகொள்ளாடி. யேனைக்கொடுவுலகக்காட்டேல

(௭)

கூட்டி நீரகத்துமிருநிலிநீர் தீவிசம்புகால்
கூட்டி நீவைச் சமைச்சவினாமயோர்வாழ்தனிமுட்டைக்
கோட்டை. யெனிக்நித்தெய்யுன்கொழுஞ்சோதியுயரத்துக்
கூட்டியதஞ்ருவடிக்கொஞ்ஞான்றுகூட்டுதியே

(௮)

கூட்டுதிநின்றுரைகழல்கனிமையோருத்தொழாவகைசெய்து
கூட்டுதிநீயரவணையாயடியேனும்கூறுவன்
கோட்டைகெல்லாம்விடுகெண்ணையுன்றிருவடி. யேசுமந்துழல்க்
கூட்டியதிருவடிக்கட் கூட்டிணையாங்கண்டேனே

(௯)

கூண்டுக்கேட்டுந்.றுமோந்துண்டுநிலுமைங்கருவி
கூட்டி. யென்பக்கெரிவரியவளவிலலாச்சிற்றின்பம்.
ஒன்றெயாடி. யாதிருமகந்நீயுமேநிலாநிற்பக்
கூட்டசுதர்க்கண்டொழிந்தேனடைந்தேனுன்றிருவடியே

(௧௦)

திருவாழ்வையநாசனனை கேசவனைப்பரஞ்சுடரைக்
திருவாடிசேவதுகருதிச்செழுநாகருகூர்ச்சடகோபன்
திருவாடிமேலுரைக்கமிடாயிரதுதுளிப்பத்துக்
திருவாடியேயடைவிக்குத்திருவாடிசேர்ந்தொன்றுமினே

(௧௧)

ஆழ்வார்திருவாடிகளேசரணம்.

ஐயர்திருவாடிகளேசரணம்.

ஆக-திருவாய்மொழி-௩.௯-க்கு-பாசரம்-சங்க.

௩-௩-திருவாய்மொழி-ஒன்றாம்.

விண்ணும்கேசவாந்தரபரரான கேதனரிடத்தில்கருபையாலேபுரிமந்நாரா
யலெனோபரந்நமாவுகயாலேதேவதாந்தரத்தைவிட்டு ஜகத்காரணபூத
னான ஸர்வேசவரணையாபுரியுங்கொன்றுபரோப கேசமபண்ணின
கையுள்ளிச்செய்கிறார்,

அறுசீராசிரியநிந்துத்தம-பண்-நாட்டம்-தாளம்-என்றொத்து.

ஒன்றுக்கேவுமுபகுமுடிநூர்மம்அம்மாதுமிலலா
கூண்டாணாழகங்கலென்னுதிதேவருலகோமேயிர். கூடக்கயன்
நூர்மம். கோண்டணிமா. நீதிநுச்சுநாநாசனன்
நிபமகாதிநேரான்கிம்கம்தெகெய்வமகாதிதேரே.

(௧௨)

68

நாட்காட்டி பதிவு

நாடி நீர்வண்ணுக்குச் செய்யவாழும்நாயுமுன்படைத்தநாண்
வீரில்லீர்ப்புதுநாதிப்பிரானவண்மேவியுறையேயில்
யாடபாவினைசூழ்த்தழகாய்திருக்குருகூரதனுள்
பாடியாடிப்பரவீசென்னினகன்பல்லுலகீர்பரந்தே. (2-)

பரந்தெய்வவாழும்பல்லுலகமுபடைத்தநாடலோவிரழங்கிக்
கரந்தாவித்துகடந்திடந்ததுகண்மிக்கெனியகல்வீர்
கிரகநாடலமரவணங்குத்திருக்குருகூரதனுள்
பரவீர்திறமடந்திப்பல்லுலகீர்தெய்வமாமற்றில்லைப்பேசுநினே [ஈ]

பேசநின்றநிவணுக்குமிசிரமன்றனாகும்பிறர்க்கும்
நாயகலோனவனோபாலநன்மோககத்துக்கண்மிக்கொன்மின்
தேசமாய்குழ்த்துழையுநிருக்குருகூரதனுள்
நசன்பாலோரவம்பறைகலென்னுவதிலிங்கியர்க்கே. (ஈ)

இலிங்ககதிட்டபுராணத்திருஞ்சரமணநஞ்சாகியபறும்
மலிந்துவாதுசெயசீர்களுந்மற்றநுங்கெய்வவாழ்வாவினினுள்
மலிந்துசெந்நல்கவரினீசுத்திருக்குருகூரதனுள்
பொலிந்துவிந்திரவான்கண்டிரவாண்மும்பெய்யில்லைப்போந்துமினே

போற்றிமற்றோர்தெய்வம்பேண்ப்புறத்திட்டிம்மைமயின்னோ
தேற்றிவைத்ததெல்லீரும்வீடுபெற்றாலுலகில்லையென்றே
சேற்றிந்தெந்நல்கமலமோன்குத்திருக்குருகூரதனுள்
ஆற்றவல்லவன்மாயக்கண்மரதழித்தறித்தோமினினே. (சு)

ஐதயோடிப்பலபிறப்பும்திறத்துமற்றோர்தெய்வம்
யாடியாடிப்பனரித்துபல்படிக்கால்வழியேயிக்கண்மர்
கூடிவானவரேத்தகின்றதிருக்குருகூரதனுள்
ஆதிப்புட்கொடியாதிரார்ந்திக்கடிபைபுழுவதுவோ, (சு)

புககடிவையினுற்றன்னைக்கண்டமர்க்கண்டேயவனனோ
நக்கபிரானுமன்மய்யக்கொண்டதுகாராயனனறனோ
கொக்கலந்தடங்காஅழவேலித்திருக்குருகூரதனுள்
மிக்கலாதிப்பிரான்திறக்கமற்றெத்தெய்வமனினம்புதிதே. (ஊ)

விளம்புமாறுமாயமுமனவையாதிபுற்றற்றத்தன்பால்
ஆர்த்துக்கண்டந்தரியனுதியவாதிப்பிரானமறும்
வளங்கொத்தன்பனோகுந்தழகாய்திருக்குருகூரதனை
உணங்கொள்ளானத்துவவம்மினும்மையுய்யக்கொண்டுபோகுமிலே

திருவாய்மொழி

எந்

உறுவதாவதெதேவுமெவ்வுலகங்களுந் தாமந்துத் தன்பால்
மறுவியல்முற் க்தியோடொக்தினையும்நின்றவண்ணம்நிதிகவே
செதுவிம்செந்நெல்குநம்படோக்குந் திருக்குருகூரகணை
குறியமாணுருவாயிரக்குடக்கூத்தனுக்காடெய்வதே

(10)

ஆடெய்தாழிப்பிராணைச்சேர்ந்தவன்வண்முருகூர்க்கரான்
நாட்காந்தமாலைமார்பினன்மாறன்சடகோபன்
வேட்வையாறதொன்னபாடலாயிரத்துள்ளிப்பச் சூம்வல்லார்
மிட்சியென்றிவ்வருத்தமாநார்மற்றதுகையதுவே.

(10க]

ஆற்றாய்திருவடிகளே சரணம்

ஐயர் திருவடிகளே சரணம்.

நான்காம்பத்து முற்றிற்று

ஆக-பத்து-சு-ல்-திருவாய்மொழி-௪0-க்கு-பாகரம்-௪௪௨-

ஐந்தாம்பத்து.

க-ம்-திருவாய்மொழி-கையார்.

பக்தியில்லாமல்பக்கன்போல்வஞ்சகோத்திகள்சொல்லிபாற்றயவிஷங்க
ளிலேப்ரவணானவெனக்குள்வாணுபவத்தை யுபகரித்தாரொ
ன்றுஉபகாரசம்முதிபண்ணினதையருளிச்செய்கிறார்

(*)

கவிததுறை-பண்-குறிஞ்சி-தாளம்-ஏழொத்த,

கையார்சக்கரத்தென்கருமாணிக்கமேயென்றென்று
பொய்யேகைமைசொல்லிப்புறமேபுறமேயாடி
மெய்யேபெற்றொழிந்தேன்விதிவாய்க்கின்னுகாப்பாரார்
ஐயோகண்ணபிரானறையோவினிப்போனுவே,

(11)

போனாய்மாமருதின்கமீவேயென்பெல்லாமணியே
தேனேயின்னமுதேயென்றென்றேசிலகூத்துச்செல்லத்
தானேலெம்பெருமானவனென்னுகியொழிந்தான்
வானேமாமிலமேமற்றும்முற்றுமென்னுள்ளனவே,

[2]

௪௪

ஐந்தாம் பதினா

உள்ளவாழ்ந்துளவாய்ப்புறமேறிவாராயஞ்சொல்லி
வள்ளல்மலரிவண்ணலையென்மெனதேயுண்டையும்துதிக்குந்
கள்ளாமலந்தவிர்த்தேயுண்டைக்கண்முகொண்டொழிந்தேகண்
வெள்ளத்தகோக்கிடந்தாழிநீர்புண்டைவிட்டென்மொளவலையே. [க]

என்கொள்வனுவண்டைவிட்டென்மனவாசங்கள்சொல்லையும்
வாங்கள்வெனென்மனதனாவலித்துக்கண்ணீர்க்குரத்து
நில்கண்மெனருவகவைத்தெனதாழியைநீக்கமெல்லேவன்
என்கண்வலிமறுத்தென்னைக்கூடவியருளாய்கண்மே. (ச)

கண்ணிராலைவிண்ணோர்கருமாணிக்கத்தையமுதை
நண்ணியும்வண்ணிலுலேவன்நடுவேயோருடம்பிட்டித்
திண்ணமழந்தக்கட்டிப்பலசெய்வினைவகையிற்றாற்
புண்ணொமறையவரித்தென்னைப்போரவைத்தாய்புறமே. (ரு)

புறமறக்கட்டிக்கொண்டிருல்வினையார்க்குமைக்கும்
முறைமுறையாக்கைப்புகலொழியக்கண்முகொண்டொழிந்தேன்
நிறமுடைநாற்றடந்தோள்செய்வாய்ச்செய்தாமனைக்கண்
அறமுயலாழியங்கைக்கருமேனியம்மாற்றன்னையே. [சு]

அம்மானுழிப்பிரானவனெவ்விடத்தான்யானா
எம்மாபாடியார்க்கும்விதிவாய்க்கின்னுவாய்க்குங்கண்மர்
கைம்மாதுன்பொழித்தாயென்றுகைதலைபூசலிட்டே
மெய்ம்மலையொழிந்தேனெம்பிரானுமென்மேலானே. (எ)

மேலாத் தேவர்களும்கிலத்தேவரும்மேலித்தொழும்
மாலார்வத்தின்னாடியேன்மனத்தேமன்னினா
சேலேய்கண்ணியரும்பெருஞ்செல்வமும்நன்மைக்களும்
மேலாத்தாய்தந்தையுமவோயினியாவாரே. [அ]

ஆவராதுணையென்றலைநீர்க்கதலுளமுந்தும்
நாவாய்போற்பிறவிகடலுள்ளநீன்றுநரன்றுளக்கத்
தேவார்கோலத்தொடுத்திருச்சக்கரஞ்சகிஞ்ஞெம்
ஆவாவென்றருள்செய்தடியெனொடுமாளானே. [கூ]

ஆனானுடையானென்றதேகொண்டிகந்துவந்து
தானையினாருள்செய்கொண்டிமுற்றவுக்கானுண்
மீனாயாமையுமாய்சிங்கமுளாய்குறலாய்க்
கானானமுமாய்க்கந்தியமின்னங்காணவண்ணலே. [ஊ]

[七五]

—*—*—*

செய்தின்பதென்கண் ணுக்கொன்றேயொக்கின்ற துவலுக்கத்து
வைகுத்தன்பு கக்கலையாய்மாய்க்கினவென்கும்மன்னி
ஐயமொன்றில்லையரக்கரசர் பிறந்திருள்ளோல்
உய்யுமவகையல்லைதொண்ட ஶ்ரீபிபெயர்ந்ததிடுக்கொன்றே. (3)

(தி) மககுடிகாபியி னுத் துண் ணவெவ்வுக்குக்குந்தன் றூர், தி
நி றுத் திணுன் றெல்களா ககவத் தெய்வநாயகன் றானே
மறு கழி நூமாப் பரவான், மனா டுதங்கள் ிதங்கள் பாடி
வெறுப் பின் றித் துலத் துமிக்கார் மேவித் தோ டுதுய்மினீ தோ

மேலிக் கொழுதுப் பிள்ளைகள் வேதப்பாடிகளுக்குக்
நாநிற்கொண்ட சங்கத்தான்னை ஓர் அனந்திபிசாராயா மே
தூவிகுபுனைகற்பினிளக்குஞ்சாநகமுமீருமெனின்னு
மேலிக் கொழுதுபுடாநும்பவருமடிக் கதுலகே.

பரிந்துரைப்பதுடன் தோற்றுடையதெனக் கண்ணன் திருமார்த்தி
நர்க்கிரகஸூய யணமிக்கிரஹம் முதலாகத்
தொக்கவாமரத்தாழங்குகென்று பாரந்தனகொண்டார்
எனக்கத் கொழுமிற்றிராதிருக்கியுமொன்று மில்லையே.

செய்யுகமொன்றுமில்லாததே தன்னடியார்க்கு நான் செய்யும்
மனசியஞ் சூடரொடிகூர்த்து மாயப்பிரான்கண்ணன்றனைக்
கவியயத் தென்னவ் குறுகாக்காரிமாதன் சடகோபன் சொல்
லுபேபுதாபிரக்திபரக்துள்ளத்தைமாசறுக்குமே.

ஆழ்வார் திருவடி களேசரணம்.

ஸ்ரீ ய ர் தி ரு வ டி க ளே ச ர ண ம்.

ஆக-திருவாய்மொழி-சுஉ-க்கு பாகரம்-சகாச.

• ————— (*) —————

ந-ம்-திருவாய்மொழி மாசறு

எங்கும்பகவத்விச்வேஷத்தைஸ்மரித்துக்கொண்டு அதனாலேநாயகித
மைபையடைந்து லோகத்தார்வீதிக்கிறதும் மடலூரும்படி. [௪௪
உத்தியோகித்ததையருளிச்செய்கிறார்.

கலித்ருவை-டண்-நாட்டபாணஷ-தாளம்-ஏழொத்து.

**மா. அனோதிபென்செய்வாய்மணிக்குன்றத்தை
ஆ. அலையாதுமுற்றியைநாடியே**

(८)

என்செய்யுமுரவர் கவ்வைதோ யினிநம்மை
என்செய்பகாமரைக்கண்ணென்னை. தி. நை. ௨. ௧௦. ௧௦
முன்செய்யமாமை யிழிந்துமெயிநெய்தி
என்செய்பவாயுந்கருங்கண் ணுந்நபடபூந்நகலாயே.

(2.]

ஊர்ந்தசகடமுனைக்கபாதத்தன்மோப் பூலை
சார்ந்துநனைத்தசெவ்வாய்வெள்ளைநிறநாறென்கொண்டான்
பேர்ந்தும்பொர்ந்துமவனோடன்றியோர்சொல்லிலேனா
தீந்தவெள்ளெழுழிபெயர்ச்செய்யுமுதவார்கண்ணவோ.

[五]

ஊரவர் கண்ணையெருவிட்ட னனைசொல்லீயபயி.
 திரகெல்வித்திமுனைக்கெஞ்சப்பெருந்தொய்யா.
 பேரமர்கா தல்கடல்புனரயவினை விக்க.
 கரமாமேவனிநங்கண் ணயன்றொழிநமுட்டினே.

(*P*)

கடியன் கொடியன் கெடியன் லுலகங்கொண்ட.
அடியன் நுவருமேனிமாயச் சனுகிலுள்
கொடியெண்ணெஞ்சமொண்ணேறேறி, கஞ்செய்யே
துளிகொளிகடமடச் சேநாழி பண்ணையெண்ணெய்ப்பூசின.

ஆர். நேயெயன் செய்தியிலிருந்து தெரியவந்திருப்பது என்னவென்று அறிய முடியாது. ஆனால், அவர் மூலக்கருவியைப் பற்றி என்னவென்று அறிய முடியாது. ஆனால், அவர் மூலக்கருவியைப் பற்றி என்னவென்று அறிய முடியாது.

(۲۰)

விலைபுராகப்படுக்தியெய்னை நன்றொருதன் னுகிகொண்டு
அலைபடம்பள் வியம்மாளைப் பழித்திராந்தான்னைக்
கலையொள்காலங்குல்கோழிஎனக்களகவர்நகண்டி
தலையிலவண் வகவுமாத்கோலோனையபலார் முன்பே,

[୫]

பேய்முலையுண்டுசெகடர்பாய்ந்துமருதிடை
 போய்முதல்சாய்க்துப்புள்வாய்பிளந்துகனிநட்ட
 தாய்முதுவற்றெண்டைவாய்ப்பிரானையொகாள்
 யாமுதுவின்றதுகோழியின்னையாநாணவே,

[.2]

நா ணு நிதையுங்கவர் க்கெஸ்னை நன் லொஞ்சங் கூவிக் கிரகம் 6
சே ணுயர்வாண் கிருக்குத்தேவா 17 ஈஸ்நன்னை
யா லோபெஸ் றேழியுங்கலே 7 தலங் தூர் ரீபாங்
கோ லோ தங் செய்து குதி ரியாய்மட லூர் துமே.

 (τ_{ii})

யாமடவார் க்துநெம்மாழிபக்கைப்படிநானை.க்
 தாமடக் கண்ணத்தொடர்வல் கொண்.புருஷேவாம்
 யாமடவரின்றிக் கெருவுகேராய்நவையலார்
 யாமடக்காப்பழிநுற்றிகாவிவாக்கவே.

(10)

இவாக் கந்தாருங்கடல்வண்ணக்கண்ணபிராண்டன்னை
 விவாக்கொன்பொழிந்ருருகடவன் தடவேபபன்வொண்ண
 விவாக்கொணத்தாநீயோமாயிரக்துள்ளிப்பத்தாம
 உவாக்கவல்லார்க்குணாவாக்தமாத்ருகபமுநெல்லாம்.

(11)

ஆழ்வாய்கிருவாழகனேசரணம்,
 துயர்கிருவாழகனேசரணம்,
 ஆ-கிருவாய்மொழி-சக-கரு-பாகரம்-சாநடு.

சு-நி - திருவாய் மொழி-ஊரொல்லாம்

மொழிக்கு அசக்யமாய் அபகாரகரத்தான இரவில் ஆழ்வாய்
 அக்யந்தம் துக்கப்பட்டுடையருளிக்கொள்குரை.

அவிவிருத்தம்-பாவழக்தாழிசையுடையம்.
 பண்-புரநீர்வை-தாளம்-கூடமொத்தம்.

மொழிவல்லாத் துஞ்சியுட்கெல்லார் நள்ளிருளாய்
 நீநெல்லாகேறி யோர்கேரிவளாய்கீண்டதால்
 பாரொல்லாமுண்டகம்பாமபணையாள்வாநானால்
 ஆவிவல்லேவல்லிணையேனுவியாப்பாநிநியே

(12)

ஆவிவாப்பாநிநியாநாழகடல்வண்ணவின்முடி
 மாலிகாநாயோர்வல்லிவளாய்கீண்டதால்
 தாநிசேர்வண்ணவெண்கண்ண இவ்வாநானால்
 பாவிசேய்கெஞ்சமேகீழ்ப்பாக்கல்லையே-

(13)

கீழ்ப்பாக்கல்லையாணொருமேகீவிநவம்
 ஒய்ப்பொழுதுவந்திழியாய்கீண்டதால்
 காபுக்கயிற்றிலையென்காதுகதவ்வாநானால்
 மாயுணவையுறியெல்லிணையேவெண்கிண்கே.

(14)

பெண்ணந்தாதொய் நுன்பெருத்தயர்க்கண்கிண்கென்று
 ஒய்கடலோவ்வாநாநெனிக்தாநிபாண்கண்கு
 காபுக்கயிற்றிலையென்காதுகதவ்வாநானால்
 எவ்வெண்கிண்கேகீழ்ப்பாக்கல்லையே.

(15)

ஆரென்னையாராய்வா ரன்னையருந்தோழியரும்
நீரென்னையென்னுதேநீளிர வுந் துஞ்சுவராற்
காரன்னமேனிகங்கண்ண னும்வா ரானுற்
பேரன்னையா தால்வினையேன்பின்னின்றே

(௫)

பின்னின்றகாதல்நோய்நெஞ்சம்பெரிதமொல்
முன்னின்றிராஜாழிகண் புதையமுடித்தால்
மன்னின்றசக்கரத்தெம்மாயவனும்வா ரானுள்
இன்னின்றநீளாவிசாப்பா ராரிவ்விடத்தே

(௬)

காப்பாராரிவ்விடத் துக்கங்கிருளினிண்ணேரியாய்ச்
சேட்பாலதுழியாய்ச்செல்கின்றகங்குல்வாய்த்
தூப்பாலவெண்சங்குரக்கரத்தன்கோன்றானுல்
தீப்பாலவல்வினையேன்றெய்வங்களைச்செய்கேனே

(௭)

தெய்வங்காளென்செய்கேனோரிசவேழுழியாய்
மெய்வந்துநின்றெனதாவிமெலிவிக்குங்
கைவந்தசக்கரத்தென்கண்ண னும்வா ரானுல்
தைவந்ததன்மென்றல்லவெஞ்சுடரிற்றானிடமே

(௮)

வெஞ்சுடரிற்றானிடமல்லீங்கிருளினுண்மேரியாய்
அஞ்சுடரவெய்யோனணிரெமந்தேர்தோன்றாதல்
செஞ்சுடர்தாமரைக்கடசெல்வனும்வா ரானுல்
நெஞ்சுடர்தீர்ப்பாரினியர்நின்றிருகுகின்றேனே

[௯]

நின்றிருகின்றேனேபோலநெடுவானஞ்
சென்றுருகிநுண்மேரியாய்ச்செல்கின்றகங்குல்வாய்
அன்றொருகால்வயமளந்தபிரான்வா ரானென்று
ஒன்றொருகாற்சொல்லா துலகோ வுறங்குமே

(௧௦)

உறங்குவான்போல்யோகுசெய்தபெருமானைச்
சிறந்தபொழில்சூழ்குருகூர்ச்சடகோபன்சொல்
நிறங்கிளர்ந்தவந்தாதியாயிரத்த்ருளிப்பத்தால்
இறந்துபோய்வைகுந்தஞ்சேராவாறெங்குனேபோ

(௧௧)

ஆழ்வார் திருவடிகளேசரணம்.

ஜீயர்திருவடிகளேசரணம்.

ஆக-திருவாய்மொழி-சச-கபு-பாசரம்-ச௮௬.

௨ - ம - திருவாய்மொழி - எந்நாளே.

அகண்டின் சூர்யோதயமாய்-திருக்குங்குடிநம்பியைநான்பரத்யகஷ
மாகாநிதக கத்பரணவராள ஆழ்வாரைப்பார்த்து தாய்விடக்கி
யும் அவ்விடத்தில் தன்மனது லக்ஷமாயிருக்கிறது நீ
கோடிக் கவேண்டாமென் றருளிச்செய்திருர்.

—————(*)—————

அறுதிராசிரியவிருத்தம்-பண்-கையம்-தாளம்எழொத்து,

எந்நாளேபோவான்னை மீர்கா னென்னை முனிவதுநீர்
நங்கன்கோலத்திருக்குறுங்குடிநம்பியைநாந்கண்டபின்
சக்தியோடுநேயியோடுந்தாமரைக்கண்களோடுஞ்
செங்கனிவாயொன்றிடுகுஞ்செல்கின் றதென்னெஞ்சமே.

[க]

என்னெஞ்சினுள்ளேநோக்கா ணீரென்னை முனியாதே
சென்னஞ்சோலைதிருக்குறுங்குடிநம்பியைநாந்கண்டபின்
மின்னுதாலுங்குண்டலமும்மார்பிதறிருமருவும்
மன்னுபூணும்காங்குதோ ளும்வந்தெங்குநின்றிடுமே

(உ)

மின்றிநீந்திசைக்கும்வாயுமென்றன்னையரும்முனிதீர்
ஞாநமாடகதிருக்குங்குடிநம்பியைநாந்கண்டபின்
வென்றிவல்லநகண்டிம்வாளுஞ்சக்கர முஞ்சக்கமும்
நின்றதுநோன்றிக்கண் ணுள்ளீங்கா வென்னெஞ்சுள்ளிமீங்காவே

(ங)

நீங்கலில்லாக்கண்ணீர்களைன்றன்னையரும்முனிதீர்
தேவகொள்சோலைத்திருக்குறுங்குடிநம்பியைநாந்கண்டபின்
பூச்சுண்டாலைத்தண்டிழாயும்பொன்முடியும்வடிவும்
பாக்குதோன்றும்பட்டுகாணும்பாஹியேன்பக்கத்தவே

(ச)

பக்கம்நோக்கிநிற்கும்மையுமென்றன்னையரும்முனிதீர்
தக்ககீர்த்திதிருக்குறுங்குடிநம்பியைநாந்கண்டபின்
தொக்கசோதித்தொண்ண வாயும்நீண்டபுருவங்களுந்
தக்ககாமரைக்கண்ணும்பாஹியேனாஹியின்மேலனவே

(ரு)

மேலுமவன்பழிநங்குடிக்கிவனென்றன்னைகாணகொண்டான்
சோலைகுழந்தண்டிருக்குறுங்குடிநம்பியைநாந்கண்டபின்
கோல்களொழிமுக்குந்தாமரைக்கண்ணுக்கடவிவாயும்
நீலகீமனியும்நாங்குதோளுமென்னெஞ்சம்நிறைந்தனவே

[கா]

திருவாய்மொழி,

அந்

நிறைந் தவன்பழிந் துக்குடிவனென்றன்னை காணகொடாள்
 சிறந்தகீர்த்தி திருக்குருங்குடிநம்பியையநான்கண்டபின்
 நிறைந்தசோதிவெள்ளஞ்ஞாந்தநீண்டபொன்மேனியோடும்
 நிறைந்தென்னுள்ளோநின்றொழிந்தான்நேமியங்கையுளதே

[௭]

கையுள்ளன் முகம்வைக்கும்வையுமென்றன்னையருமமுனிதீர்
 மைகொள்மாடத்திருக்குறுக்குடிநம்பியையநான்கண்டபின்
 செய்யதாமரைக்கண்ணுமல்குலுஞ்சிற்றிடைபுயல்வடிவும்
 மொய்கொள்நீன்குழல்தாழ்த்ததோள்களும்பாடியேன்முன்னிற்குமே

முன்னின்றயென்றுதோழிமார்களுமன்னையரும்முனிதீர்
 மன்னுமாடத்திருக்குறுக்குடிநம்பியையநான்கண்டபின்
 சென்னிநீன்முடியாதியாபுலப்பிலணிகலத்தென்
 கன்னல்பாலமுதாதிவந்தென்னெஞ்சங்கழியானே.

(௯)

கழியமிக்கதோர்காதலளிவனென்றன்னைகாணகொடாள்
 வழுவில்லீர்த்தித்திருக்குறுக்குடிநம்பியையநான்கண்டபின்
 குழமிந்மேவர்குழாங்குகைதொழச்சோதிவெள்ளத்தினுள்ளே
 எழுவதோருருவென்னெஞ்சுள்ளெழுமார்க்குமரிவரிதே

(௧௦)

அறிவரியபிரானையாழியங்கையனையேயலற்றி
 நறியநன்மலர்நாழநன்குருகூர்ச்சடகோபன்சொன்ன
 குறிகொளாயிரத்தாளிவைபத்துந்திருக்குருங்குடியதன்மேல்
 அறியக்கற்றுவல்லார்வைட்டிணவராழ்கடல்ஞாலத்துள்ளே

[௧௧]

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்,
 ஜீயர்திருவடிகளேசரணம்
 ஆக-திருவாய்மொழி-௪௫-க்கு-பாகரம்-௪௬௭,

௪-ம்-திருவாய்மொழி-கடல்ஞாலம்

பாவனாபந்தியகூடம் போகையால் மிகவும் ஆர்த்தியையடைத்து
 கோபிகைகள் கிருஷ்ணலிலைகளை யனுபவித்தார்போல்பகவதலிலைகளை
 யனுசரித்துத் தரித்ததை யருளிச்செய்கிறார்

அறுசிராகிரியவிருத்தம்-பண்-சீகாமாம்-தாளம்-ஏழொத்து
 கடல்ஞாலஞ்செய்தேனும்பாளையென்னுங்
 கடல்ஞாலமாவேனும்பாளையென்னுங்
 கடல்ஞாலங்கொளே. னும்பாளையென்னுங்
 கடல்ஞாலங்கொளே. னும்பாளையென்னுங்

கடல்நூலமுண்டேனுமாயானேயென்னுங்
கடல்நூலததீர்தனவந்தேறக்கொலோ
கடல்நூலத்தீர்க்கினையென்சொல்லுகோன்
கடல்நூலத்தென்மகள்கற்கின்றயே.

(௧]

கற்றுகல்விக்கெல்லையிலனேயென்னுங்
கற்றுகல்விபாயேனுமாயானேயென்னுங்
கற்றுகல்விசெய்வேனுமாயானேயென்னுங்
கற்றுகல்விதிப்பேனுமாயானேயென்னுங்
கற்றுகல்விச்சாரமுமாயானேயென்னுங்
கற்றுகல்விநாதன்வந்தேறக்கொலோ
கற்றுகல்விதீர்க்கினையென்சொல்லுகோன்
கற்றுகல்வியென்மகன்காண்மின்றயே

(௨]

காண்மின்றலெல்லாம்மாயானேயென்னுங்
காண்மின்றவிசுமபெல்லாம்மாயானேயென்னுங்
காண்மின்றவெந்தியெல்லாம்மாயானேயென்னுங்
காண்மின்றவெக்காற்றெல்லாம்மாயானேயென்னுங்
காண்மின்றகடல்வண்ணனேறக்கொலோ
காண்மின்றவுலகத்தீர்க்கென்சொல்லுகோன்
காண்மின்றவென்காரிவைசெய்கின்றயே.

(௩]

செய்கின்றகதியெல்லாம்மாயானேயென்னுஞ்
செய்வாவின்றகளுமாயானேயென்னுஞ்
செய்துமுன்னிறந்தாவும்மாயானேயென்னுஞ்
செய்கைப்பயனுன்பேலும்மாயானேயென்னுஞ்
செய்வார்களைச்செய்யவேனுமாயானேயென்னுஞ்
செய்கமலக்கண்ணனேறக்கொலோ
செய்வுலகத்தீர்க்கினையென்சொல்லுகோன்
செய்யகனியாபிளமான்றிறதே

[௪]

திறம்பாமல்மன்காக்கின்றேன்மாயானேயென்னுங்
திறம்பாமல்மனையெடுத்தேனேயென்னுங்
திறம்பாமல்சுரரைக்கொன்றேனேயென்னுங்
திறங்காட்டியன்றைவரைக்காத்தேனேயென்னுங்
திறம்பாமற்கடல்கடைந்தேனேயென்னுங்
திறம்பாம்கடல்வண்ணனேறக்கொலோ
திறம்பாமவுலகத்தீர்க்கென்சொல்லுகோன்
திறம்பாசென்றிருமகளைபதனவே

[௫]

இனாவேபலையேந்தினேன்யானேயென்னும்
 இனாவேறுகள்செறறேனும்யானேயென்னும்
 இனாவான்கன்றுமேய்த்தேனும்யானேயென்னும்
 இனாவானிறகாத்தேனும்யானேயென்னும்
 இனவாய்தலைவனும்யானேயென்னும்
 இனத்தேவர் தலைவன்வந்தேறக்கொலோ
 இனவேற்கணல்வீர்க்கிவையென்சொல்லுகேள்
 இனவேற்கண்ணியென்மகளுற்றனவே

(௬)

உற்றார்களைனக்கில்லைபாருமென்னும்
 உற்றார்களைனக்கிக்கெல்லாருமென்னும்
 உற்றார்களைச்செய்வேனும்யானேயென்னும்
 உற்றார்களையழிப்பேனும்யானேயென்னும்
 உற்றார்களுக்குற்றேனும்யானேயென்னும்
 உற்றாரிவிமாயன்வந்தேறக்கொலோ
 உற்றீர்கட்கென்சொல்லிச்சொல்லுகேள்யான்
 உற்றென்னுடைப்பேதையுறைக்கின்றவே.

[௭]

உரைக்கின்றமுக்கட்பிரான்யானேயென்னும்
 உரைக்கின்றதிசைமுகன்யானேயென்னும்
 உரைக்கின்றவமரனும்யானேயென்னும்
 உரைக்கின்றமவரர்கோன்யானேயென்னும்
 உரைக்கின்றமுனிவரும்யானேயென்னும்
 உரைக்கின்றமுகில்வண்ணேறக்கொலோ
 உரைக்கின்றவலகத்தீர்க்கென்சொல்லுகேள்
 உரைக்கின்றவென்கோமளவொன்கொழிக்கே.

(௮)

கொடியவிரையாதுயிலனேயென்னுங்
 கொடியவினையாவேனும்யானேயென்னுங்
 கொடியவிரைசெய்வேனும்யானேயென்னுங்
 கொடியவிரைதீர்ப்பேனும்யானேயென்னுங்
 கொடியானிலங்கைசெற்றேனேயென்னுங்
 கொடியபுள்ளுடையவனேறக்கொலோ
 கொடியவலகத்தீர்க்கிவையென்சொல்லுகேள்
 கொடியேன்கொடியென்மகள்கோலக்களே

(௯)

கோலங்கள்சுவர்க்கமும்யானேயென்னுங்
 கோலமின்னரகமும்யானேயென்னுங்

அ-7

ஐந்தாம் பத்து

கோலங்கொற்றோக்கமுதாயானேயென்னும்
கோலங்கொற்றோக்கமுதாயானேயென்னும்
கோலங்கொள்கனிமுதல்யானேயென்னும்
கோலங்கொள்குடில்வண்ணனேறக்கொளோ
கோலங்கொள்குடில்வண்ணனேறக்கொளோ
கோலங்கொள்குடில்வண்ணனேறக்கொளோ
கோலங்கொள்குடில்வண்ணனேறக்கொளோ

[10]

கூந்தல்மலர்மங்கைக்குடும்பன்மடக்கைக்குங்
குலவாயர்கொழுந்துக்குங்கேள்வன்வன்னை
வாய்க்வழுக்கிவளநாடன்மன்னு
குருகூர்சடகோபங்குறநேவல்செய்து
ஆய்க்ககிழ்வாயையிரத்து
ளினவயும்பொருபத் தும்வல்லாருலகில்
எய்துபெருஞ்செல்வக்காயத்திருமா
லடியார்களைப்பூரிக்ககோற்றார்கோ

[11]

ஆற்றவார்திருவடிகளேசரணம்,
ஜீயர்கிருவடிகளேசரணம்
ஆக-திருவாய்மொழி-சுரு-பாகரம்-சு20,

எ-ம்-திருவாய்மொழி-நோற்று

அக்க அநாசராவஸ்தைபோய்உன்னேவிட்டிருக்கமாட்டேன்
உன்னிருவடிகளேயெனக்குபாயமென்று வானமாமலைப் பெருமானிடத்
திப்பாத்திபண்ணினதையருளிச்செய்கிறார்.

ஆசிரியத்துவை-பண்-சீகாமாம்-தாளம்-ஏழொத்து.

நோற்றநோன்பிலேன் துண்ணறி விலேனகிலுமினிபுண்ணைவிட்டொன்
ஆற்றம்கின்றுநிலைநாவினையென்னோ
சேற்றிற்றமரைசெக்கெலாடுமலர்சிரிவரம்கலநகர்
விற்பிறந்தவெந்தாயுனக்குமிகைபல்லேனங்கே.
அவ்நேரேனல்லேனிகுற்றேனல்லவண்ணக்காணுமாவாவிவ்விழ்த்து
எவ்நேரேனபல்லேனிலங்கைசெற்றவம்மனோ
திங்கைசேர்மணிமாடநீடுசிரிவரமங்கலநகருதை
சங்குசக்கரகதாய்க்மியேனுக்கருளாயே.

[நான்]

(2)

கருடப்புகொடிசக்கரப்படைவானநாடலெங்கார்முதில்வண்ண
பொருளல்லாதவெண்ணப்பொருளாகியெடிவாமகொண்டான்

திருவாய்மொழி

௮௭

தெருள்கொள்ளான்மறைவல்லர்பலர்வாழ்சிவரமங்கலநகர்த்ரு
அநுஞ்செய்தங்விருந்தாயறியேனெருகைமமாறே (க)

மாறுசேர்படைநூற்றுவர்மங்கலோரைவர்க்காயன்றுமாய்ப் டோர்பண்
நீறுசெய்வெந்தாய் விலக்கீண்டவம்மாணே [ஊரி

தேறுஞானத்தர்வேதவேள்வியராய்ச்சிநீவரமங்கலநகர்
ஏறியீற்றிருந்தாயுன்னையெங்கெய்கூவுவனே (சு)

எய்தக்கூவுதலாவதேயெனக்கெவ்வகெவ்வத்துளாயமாய்தின்று
கைதவங்கள்செய்புங்கருமேனிபம்மாணே

செய்தவேள்வியர்வைத்தேவரறாய்ச்சிநீவரமங்கலநகர்
கைதொழுவிருந்தாயனாணுங்கண்டேனே. [ரு]

ஏனமாய்நிலங்கீண்ட வென்னப்பனே கண்ணு வென்று மென்னையாளு
வானநாயகனேமணிமாணிக்கச்சுடரே டை

தேனமம்பொழிந்தன்சிநீவரமங்கலத்தவர்கைதொழுவரை
வானமாமலையேயடியேன்றொழுவந்தருளே (கூ)

வந்தருளியொன்னஞ்சிடங்கொண்டவானவர்கொழுந்தேயுலகுக்கோர்
முத்தைத்தாய்தந்தையேமுழுமேனாலகுமுண்டாய்
செந்தொழிலவர்வேதவேள்வியராய்ச்சிநீவரமங்கலநகர்
அந்தமிலபுகழாயடியேனைகந்தேலே (எ)

அகற்றிநீவைத்தமாய்வல்லம்புலன்களாமவைகன்கறிந்தனன்
அகற்றியெண்ணையும்நீயருஞ்சேற்றில்வீழ்த்திகண்டாய்
பகற்கதிர்மணிமாடநீடுசினீவரமங்கைவாணனையென்றும்
புகற்கரியவெந்தாய்புள்ளின்வாய்பிளந்தானே. (அ)

புள்ளின்வாய்பிளந்தாய்மருதிடைபோயினுயெருதேழடர்த்தவென்
களளமாயவரேகருமாணிக்கச்சுடரே

தெள்ளியார்திருநான்மறைகள்வல்லார்மலிதன்சிநீவரமங்கை
ஊள்ளிருந்தவெந்தாயருளாய்புமரெனக்கே. (கூ)

ஊரெனக்குகின்பாதமேசரணுகத்தந்தொழிந்தாயுனக்கோர்கைம்
மாறுநானொன்றிலேனெனதாவியுமுனதே

சேருகொள்கரும்பும்பெருஞ்சென்ருஹும்மலிதன்சிநீவரமங்கை
நன்முபுத்தன்மோய்முடியாய்க்கெய்வநாயகனே. [௨௦]

பெய்வநாயகன்நாசனன்றிருவிக்கிரமனடியினைமிசைக்
கொய்கொள்பூம்பொழில்சூழ்குருகூர்ச்சுடகோபன்

செய்தவாற் றத்துக ளிவைத ன்ளிர்வ ரமந் கைமேய பத் துடன்
வைவ ஸ்பாட வல்லா ர்லா ளோர் க்கா ராவ முதே.

[கக]

ஆர்வார் திருவடிக ளேச ரணம்,
ஐயர் திருவடிக ளேச ரணம்,
ஆக-திருவாய்மொழி-சுள-க்கு-பாகுரம்-நிகசு

————— (*) —————

௮-ம்திருவாய்மொழி-ஆராவமுதே

————— * —————

பலலித்திடாகாமையால் ஆராவமுதாழ்வரிடத்தில்கூ-ஆக்குந்தனம்பண்
ணப்பரத்திபண்ணினதையருளிச்செய்கிறார்.

————— (*) —————

கூவிருத்தம்பண் காந்தாசம்தாளம்-ஏழொத்து.

ஆராவமுதேயடி யேனுடலந்திள் டாலன்பாயே
நீராய்நிலத்துகரையவுருக்குயின் றநெடுமாலே
சொற்செஞ்செங்கவரி யிசஞ்செழுநீர்த் திருக்குடந்தை
ஏரர்க்கோலத்திகழ்க்கிடந்தாய்கண் டேனெம்மானே.

[க]

எம்மானே என்வெள்ளைமூர் த்தியென்னையாள்வானே
எம்மா உருவும் போண்டு மாற்றலாவாயெழிலேநே
செம்மாகமலஞ்செழுநீர் மிசைகள்மலருந்திருக்குடந்தை
ஆம்மாமலர்கண்வளர்கண் றானேயென்னான் செய்கேனே

[உ]

என்னான்செய்கென்பாரே களைகணென்னையென்செய்கின்றாய்
உன்னு லல்லால்லாவார லுமொன்னுக்குறையேண்டேன்
கன்னார்மதில்குழிநு ந்தைக்கிடந்தாயடியேனருவானுல்
சென்னுனென்னுன்னு னுனதா ல்பிடித்தேசெலக்கானே.

[க]

செலக்கான் கிற்பார்காணமளவுஞ்செல்லுக்கீர்த்தியாய்
உலப்பிலானேயெல்லாவுலகுமுடையவொருமூர்த்தி
நலத்தால்மிக்கார்குடந்தைக்கிடந்தாயுன்னைக்காண்பானான்
அலப்பாயாகாசத்தைகோக்கியழுவன்றொழுவனே.

[ச]

அழுவன்றொழுவனாடிக்காண்பன்பாடியலந்துவன்
தழுவல்வினையாற்பக்கம்நோக்கினாணிக்கவிழ்த்திருப்பன்
செழுவினான்பறனக்குடந்தைக்கிடந்தாய்செந்தாமரைக்கண்ணு
நொழுவனென்னையுன்றான்சேருமவகையே.

[ரு]

[5r)

(५)

[۹)

(5)

(u)

(၁၈)

ஆக-துருவாய்மொழி-ச அ-க்கு-பாகரம்-நுக.ம.

௯-ம்-திருவாய்மொழி-மானேய்.

ஆராவமுதமுதவாரீரிடத்திலும்பலஸித்தியடைவாமலித்திருப்பதிக்குப்
போகவேண்டுமென்றுதிருநகரிபாஹ்யோத்யானபர்யந்தமும் வந்
தவிடர்யால் விடாய்த்துவிழுந்து ஸகியோடே அந்ததிருவல்
லவாழ்ஸ்வாமினைய என்றடைவேனென். நருளிச்செய்கிறார்
ஆழ்வாரிரண்டாந்தர மாறுமாசம் மோஹித்த திருவாய்மொழி.

கலித்து த-பண்-பஞ்சமம்-தாளம்-எழொத்து.

மானேர்நோக்குந்ஸித் தைவகலும்வினையேன்மெனிய
வாஸூவண்கமுதும்மதுமல்லிகைகமழுந்
தேனார்சோலைகள்சூழ்த்திருவல்லவாழ்நறையுந்
கோணையடியேனடிசுமெவெதென்றுகொலோ.

(க)

என்றுகொல்தோழிநீர்காளம்மைநீர்நலிந்தென்செய்திரோ
பொன்றிகழ்புன்னையிபுதுமா தவிழீதனவித்
தென்றன்மணங்கழுந்திருவல்லவாழ்நகருள்
நின்றபிரானடி நீறடியோங்கொண்டிருமெதே.

(உ)

குடும்பலர்சுமுழலீர், தயராட்டியெனையெனியப்
பாடுநல்லேதவொலிபரத்தினாபோல்முழங்க
மாயெயர்ந்தோம்புகைகமழுத்தன்முருவல்லவாழ்
நீதினறையிநபிரான்கழல்காண்டிக் கொல்கிச்சலுமே.

[ங]

நிச்சலுத்தோழிநீர்காளம்மைநீர்நலிந்தென்செய்திரோ
பச்சிலைநீர்கமுதும்பலவுத்தென்கும்வாழைகளும்
மச்சணி மாடங்கள் மீதனவுத்தன்முருவல்லவாழ்
நச்சரவிண்ணைமேல்வந்திரானதுன்னன்னலமே.

(ச)

நன்னலத்தோழிநீர்காளம்ல்லவந்தன்னவேள்
நைமந்லங்கொண்டியர்விப்புகைவிண்மறைக்குந் தன்முருவல்லவாழ்
கன்னலங்கட்டி தன்னைக்கனியையின்னமுதந்தனனை
என்னலங்கொள்கடரைபென்றுகொல்கண்கள்காண்பதுவே

(டு)

காண்பதெஞ்ஞான்றுகொலோ வினையேன்கனிவாய்மடவிர்
பாண்குரல்வணடினெடும்புகதென்றலுமாகியெங்குந்
சேணினைபோக்குமரச்செழுங்கானத்திருவல்லவாழ்
மாண்குறட்டோலப்பிரான்மலர்த்தாமனப்பாதங்களே

(து)

திருவாய்மொழி

கூச

பாசங்கள் மேலணிபூத்தொழக்கூடுங்கொல்பாணவநல்லீர்
 ஓகெடுக்கடம் துள ஸுயர்தாமரைசெங்கழுநீர்
 மாதர்கள்வாள் முதழைக் கண்ணுமேத்துந்நிநுவல்லவாழ்
 நாதனிஞ்ஞாலமுண்டநம்பிரான்றன்னைநாடொறுமே.

(எ)

நாடொறுமஹிபூன்றிபேகொழக்கூடுங்கொள் கண்ணுதலீர்
 ஆடுறுதீங்கரும்பும்வினைச்செக்கெலு மாகியெங்கும்
 மொறுபூத்தடஞ்சேர்வயல்குழங்கண் டிருவல்லவாழ்
 நீநோகின்றபிராலிலந்தா வியநீள்கழலே

(அ)

கழல்வளைபூரிப்பயான்கண்டு கைகொழக்கூடுங்கொலே
 குழவென்னயா முமென்னகுளிர்சோலையுள்கேனருந்தி
 மழலைவரிவண் கிளிகைபாடுந்திருவல்லவாழ்
 சுழலமவிசக்கரப்பெருமானதுதொல்லநுளே.

(க)

தொல்லருங்வினையாற்சொலக்கூடுங்கொள்தொழிநீர்காள்
 தொல்லருங்மண் ணும்விண் ணுந்தொழிந்ததிருகரம்
 நல்லருளாயிரவர்நலனேந்துந்திருவல்லவாழ்
 நல்லருள்நம்பெருமான்நா ராயணன்நாமங்களே

(ஈ)

நாமங்களாயிரமுமுடையநம்பெருமானடிமேற்
 சேமங்கொள்தென்குருகூர்ச்சட்கோபன்மெரிந்துணாத்த
 நாமங்களாயிருத்துநிவைப்பத்துந்திருவல்லவாழ்
 சேமங்கொள்தென்னகர்மேற்செப்புவார்சிற்றார்அிறந்தே

(யக)

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஐயர்திருவடிகளேசரணம்.

ஆக-திருவாய்மொழி-சூக-க்குபாகரம்-இசக.

ய-ம்-திருவாய்மொழி பிறந்த.

அச்சாவதாரத்தில் புலகித்தியாகாமையாலே அவதாரங்களின்பரவேசி
 த்து குணநபவத்தில் மனசைதில்யவாராமற்செய்பவேண்டுமென்று
 எம்பெருமானைப் பார்த்தித்ததையருளிச்செய்கிறார்

—(*)—

ஆசிரியத்துறைவிருத்தம்-பண்-காந்தாரம்-தாளம்-ஏழொத்து.
 பிறந்தவாறுமவளர்ந்தவாறுமபெரியபாரதங்கைசெய்தைவர்க்குத்
 திறக்கள்காட்டியிட்டச்செய்துபோனமாயக்களும்

நிறந்தனாடுபுகெனதா வியையின் றுநின் றுருக்கியுண் கின் றவிச்
நிறந்தவா ண்குடசேயுள்ளையென் றுகொச்சேர்வதுவே. (௧)

வதுவைவார் த்தையுளே றுபாய்ந்த தும்மாயமா வினைவாய்ப்பினத் தும்
மதுவைவார் குழலார் குரவையினை ந்தகும்மது விது
உதுவென்னலா வவாவல்லவென்னபுன் செய்கைநனவிக்கும்
முதுவையமுதல்வாயுன் னையென் றுதலைப்பெய்வனே. (௨)

பெய்யுழ்க்குமுற்பேய்முலையுண்ட பிள்ளைத்தேற்றமும்பேர்ந்தோர்சா
செய்யாமொன்றாற்செய்தநின்றிதுச்சேவகமும் [முதச்
செய்யுண்வார் த்தையுளன்னே கோல்கொள்ளநீயள்ளுமனாக்கண் கள்நீர்ம
ல்கப், பையவேநிலையுள்வந்தென்னெஞ்சையுருக்குக்களே (௩)

கள்ளவோடத்தைகொண்டுயோய்ப்புரம்புக்கவாறுங்கலந்தசுரனா
உள்ளம்பேதம்செய்திட்யிருண்டவுபாயக்களும்
வெள்ளநீர்ச்சடையா னும்நின்னிடைவேறலாமைவிளக்கநின்றதும்
உள்ளமுன்குடைந்தென்றுயினாயுருக்கியுண் ணுமே (௪)

உண்ணவானவர்க்கோ னுக்காரொருப்படுத்தவடிசிலுண்டதும்
வண்ணமால்வரையெடுத்தமைதகாததும்
மண்ணை முன்படைத்தான்மெய்துதகடந்திடந்து மணந்தமாயக்களும்
எண்ணுந்தோ றுமென்னஞ்செரிவாமெழுகொக்குநின்றே. (௫)

நின்றவாறுமிகுந்வாறுக்கிடந்தவா றும்நினைப்பரியன
ஒன்றலாவுருவாயருவாய்நின்மாயக்கள்நினை
நின் றுநின் றுநினைக்கின்றேனுன்னையெவ்வனநினை கின்றபன்பாவினோ
கொன்றுநன்குளையாயுலகமுண்டவொண்கடனோ (௬)

ஒண்கடனோடிருளுமாய்நின்றவாறுமுண்மை யோடிண்மையாய்வந்தெ
கண்கொளாவகைநீகந்தென்னைச்செய்கின்றன [ன்குத்
என்கொள்கின்றையுள்கைகின்றனென்கரியமா ணிக்கமேயெ ண்கண்கத்
தின்கொள்ளவொருகாளருளாயுன்றிருவுருவே. (௭)

திருவுருவுகிடந்தவாறுகொப்பூழ்ச்செந்தாமனாமேற்றிசைமுகன்
கருவுள்வீற்றிருந்துபடைத்திட்டகருமக்களும்
பொருவி லுன்றனிநாயகமவைகேட்டுத் தோறுமென்னெஞ்சம்நின்றன
கருவிசேருக்கண்ணீர்செய்செய்கெனடியேனே. (௮)

அடியையமுன்றையிரந்தவாறுமக்கேகின்றிழுகடலும் மண்ணும் விண்
முடியவீரடியால்முதத்தக்கொண்டநிக்கியமும் (ஊம்
சொடியமம்நவைகேட்டுத்தோறுமென்னெஞ்சம்நின்றனக் கேகனாந்து
குக், கொடியவல்லினைமேனுன்னையென் றுகொல்லவேதே (௯)

சுடநீலாங்கடைந்தவாறுமமுதந்தேவருண்ணவகரரை
 னீடுமவண்ணங்களைசெய்துபோனவிகதகமும்
 லுழிபுக்கெனதாவினாயிருக்கியுண்டிமின்றநின்றனனை
 னாடுமவண்ணஞ்சொல்லாய்ச்சநாகணையாளே.

(10)

நாகணையிசைநம்பிராண்டரணைசரணநமக்கென்றுநாடொறும்
 வகசிந்தையனய்க்குருகூர்ச்சடகோபன்மாதம்
 ஆகநுற்றவந்தாதியாயிரத்துள்ளிவையுமோர்பத்துமவல்லார
 மாகவைகுந்தத்துமகிழ்வெய்துவாரவைகலுமே.

(11)

ஆந்தாம்பத்துமுற்றிற்று.

—————(*)—————

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்

ஜீயர்திருவடிகளேசரணம்

ஆக-பத்து-இ-ல்-திருவாய்மொழி-நூ-க்கு-பாகரம்-நூ-உ.

ஆறுமபத்து.

க-ம்-திருவாய்மொழி-கைசல்.

அவதாரங்களாலுள் இஷ்டவயித்தியில்லாமற் பின்னையும்
 அர்ச்சாவதாரங்களிலே இறங்கி திருவண்ணந்தூர் ஸ்வாமிவிஷயமாகப்
 பசுடிகளைத் தூதுவிட்டதை யருளிச்செய்கிறார்

கவித்துறை-பண்-நாட்டராகம்-தாளம்-ஏழொத்து,

வைகல்பூங்கழவாய்வந்துமேயுங்குருகினங்காள்
 செய்கொள்செக்கெலுயர்திருவண்ணந்தூரையுங்
 கைகொள்சக்கரத்தென்கனிவாய்ப்பெருமானைக்கண்டு
 கைகள் கூப்பிச்சொல்லீர்வினையாட்டியேன்காதன்மையே.

(க)

காதன்மென்பெடையோடுடன்மேயுங்கருநாராய்
 வேதவேள்வியொலிமுழங்குந்தண்டிருவண்ணந்தூர்
 நாதஞ்ஞாலமெல்லாமுண்டநம்பெருமானைக்கண்டு
 பாதங்கைதொழுதுபணிபிராடியேன்றிறமே.

(உ)

திறங்களாகியெங்குஞ்செய்களுமுழல்பிள்ளினங்காள்
 சிறந்தசெல்வம்மல்குதிருவண்ணந்தூரையுங்
 கறங்கூக்கரக்கைக்கனிவாய்ப்பெருமானைக்கண்டு
 டிறங்கிச்சொழுதுபணிபிராடியேனிடரே.

(ஈ)

௧௨௭

ஆறு டப்து

இவ்விவரமாகும்புகையினைந்தாடுமடவன்னங்காள்
விடவின்கொடுமாழிமுதற்குந்தண்டிருவண்வண்ணீர்
கல்வெண்பிபிராங்கண்ணனைநெடுமாலைக்கண்
மேலமங்கலகொருத்தியருகுமென்றுணர்த்துமினே

[சு]

உணர்த்துநாடலுணர்த்துடன்மேயுமடவன்னங்காள்
நினைத்தவண்டல்கள்மேற்குஞ்சேருந்திருவண்வண்ணீர்
புணர்த்துநாடல்கள்முறையுமுடிசுமபெருமானைக்கண்டு
புணர்த்துகையினராயடியேனுக்கும்போற்றுமினே.

[ரு]

போற்றியாவிறக்கேன்புன்னேமேலுறைபூங்குயில்காள்
சோழில்வானைதுள்ளுத்திருவண்வண்ணீருறையு
மாற்றலாழியாகையமர்ப்பெருமானைக்கண்டு
மாற்றல்கொண்டருளிர்மையலதீர்வதொருவண்ணமே.

[சு]

நூருவண்ணஞ்சென்றுபுக்கெனக்கொன்றுனாயொண்கிளியே
சொருவிவாண்மூமபொழிசுழற்செக்கர்வேலைத்திருவண்வண்ணீர்
கருவண்ணசெய்யவாய்செய்யகண்ணசெய்யகசெய்யகால்
சொருவிவாண்சுக்கரஞ்சங்ககடையாளந்திருத்தக்கண்டே.

[எ]

திருத்தக்கண்டெனக்கொன்றுனாயொண்கிளியுபூவாய்
சொருத்தபாழல்மிற்புன்னேசூழ்தண்டிருவண்வண்ணீர்ப்
பெருத்தண்டாமரைக்கட்பெருநீன்முடிநாற்றடந்தோட
கருத்தண்டாமுயில்போற்றிருமேனியடிகளையே.

[அ]

அடிகள்வகனொழுதலர்மேலசையுமன்னங்காள்
வெழுவைசங்கொலிக்குத்திருவண்வண்ணீருறையு
கடியமாயன்றனைக்கண்ணனைநெடுமாலைக்கண்டு
கொடியவல்லினையேன்றிறக்கூறுமின்வேதுகொண்டே.

[க]

வேறுகொண்டெம்மையாவிறந்தேன்மெறிவண்டினங்காள்
தேறுநீர்ப்பைபவடபாலைத்திருவண்வண்ணீர்
மாறில்போரரக்கண்மதினீற்றெழச்சென்றுகந்த
வேறுசேவகூர்க்கென்னையுமுன்களே.

[ஈ]

நின்கொள்கேர்புரிதுற்குமளாயகல்லுலங்கொண்ட
வன்கண்வனமுமேற்குருகூர்ச்சடகோபன்கொன்ன
பன்கொளையிரத்துள்ளிவைபத்துத்திரிவண்வண்ணீர்க்கு
இன்கொள்ளபாடவல்லாமதனார்மின்னிடையவர்க்கே,

[உ]

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஆயர் திவடிகளேசரணம்

ஆக-திருவாய்மொழி. நுக-க்கு-பாகரம்நுகந.

உ - ம் - திருவாய் மொழி - மின் னரிடை.

தூதுகோக்கியால் ஸர்வேச்வரன் விளம்பித் துவருகையாலே
யுமக்குவேண்டின ஸ்திரீகளிருக்க இங்கேவரவேண்டாமென்றுப் பரணய
கலகத்தாலே திரஸ்தாரம்பண்ணினை நையருளிச்செய்கிறார்

அறுசீராசிரியத்துறை-பன்-சீகாமாம்-தாளம்-ஏழெத்து
மின்னிடைமடவார்கள் நின்னறுள்ளுருவார் முன்புநவதஞ்சுவன்
மன்னுடையிலமங்கையரண்காய்த்தமாயவனே
உன்னுடையசுண்டாய்மநானறிவனியியதுகொண்டெய்வதென்
என்னுடையபந்துக்கழலுந்துபோகுநம்பி

(க)

போகுநம்பியுன்றாமரைபுகாகண்ணிணையுஞ்செய்வாமுறுவலும்
ஆகுலங்கள்செய்யவழிதக்கேடோற்றேருமேயார்
தோகைமாமயிலார்கள் நின்னறுள்ளுருவார் செவியோசைவைத்தெழ
ஆகள் போகவிடிகுமுலாதுபோயிருந்தே.

(உ)

போயிருந்துநின்புள் ளாவறியாதவர்க்குநாமபிதிச் செய்ப
வாயிருக்கையுங்கண் கருப்பிபரிதமிநான்
வேயிருந்தாந்தோளினரித்திருவருள்பெறுவாடென்கோலிம
மாயிருங்கடலைக்கடைந்தபெருமாலுலே.

[ச]

ஆலிநீளிலையேமுலகமுண்டன்றுநீகிஇந்தாயுன்மாயங்கள்
மேலவானவருமறியாரினியெம்பரமே
வேலினேர் தடங்கண்ணினாம்பிளையாடுகுழலேர் குழவேநின்று
காவிமேய்க்கவல்லாயெம்மைகநீழமேலே.

[ச]

கழமேல்நம்பியுன்கைதவம்மண்ணும்விண்ணும்நீங்கறியுத்திணைசக்கர
நிழறுதொல்படையாயுனக்கொன்றுணர்த்துவனயான்
மழறுதேன்மொழிவார்கள் நின்னறுள்ளுருவார் மனம்வாடிநிற்கவென்
குழறுபூவையெடுக்கினியோடுக்குழலே.

(ரு)

குழகியெங்கள் குழமணன் கொண்டுடையின்மைசெய்துகன்மமொன்றி
பழகியாமிருப்போமபரமேயித்திருவருள்கள்
அழகியாரிவவுலகுமன்றுக்குந்தேவிமைதருவார்பலருளர்
கழகமேதேல்நம்பியுனக்குமினேதேகன்மமே.

[ஸ்லை
[க]

கன்மமன் நெற்கள் கைரி, ர்பா அவப, நிப்ப துகடல் ஞானமுண்டிட்ட.
நின்மலர் நெடியாயுனக்கே, லுன்பி னுழி னுழையே
வன்மமென சொல்லியெய்மையே, வீனையாடுத்யதுகேட் கில்
என்னையா தன்மபாவமென்னுரை நுகான்று தடிபிணக்கே (௭)

நிலைக்கியாவையு, ர்பாவாருமபி, நிறபாமறபேதித்தும்பேத்யாததோர்
கணக்கில், நித்திவெள்ளக்கதிர் ஞானமூர்த்தியினய் (தோமை
நிலைக்கியெய்மையே, தோழிமார் வினையாடப் போதுமினென்போந்
உணகவினையோதா வென் சொல்லா நுகவாதவனே. [அ]

உணகவையால் நெஞ்சமுன் ஞாநுதிபுன் றுமகாததடங்கண் விழிகளின்
அகவலைப்படுப்பா, னநித்தாயுன் றிருவடியால்
தகவுசெய் தலைமெக்களசி, நிறுந்யாமி, நிநுசோறுக்கண் மிநின்
முகவொளி, திகழமுதுவல்செய்துகின் றிலையே (௮)

நின்றிலங்கு முடியினுயி, ருபததோர் காலசுகளைக்கட்ட
வென்றி லெனமழுவா லியன் ஞாலமுன்படைத்தாய்
நுன்றிவவாயார் குலத்தை, சனிய்யத்தோன்றியகருமா, னிக்கச்சுடர்
நின்றன் னுல்லையேபடுவோ, மென்றுமாச்சியோமே (௯)

ஆர்சியாடியவன், னையாலன்று வெண்ணெய்வார், தையுள்
செற்றமுண்டமுக, தத்தாட்பன்றன்னைக்குருகூர்ச்சடகோபன்
எத்தியசமிறுமாவைய, யிரத்தாள் ளிவையுடோர், பத்திசையோடும்
நாததன் னுல்லநிலவுனா, ப்பககிலலைநல்குரவே (௧௦)

ஆறவார்திருவடிகளேசரணம்,
ஐயர்திருவடிகளேசரணம்,
ஆக-திருவாய்மொழி-நூ-க்கு-பாசரம்-நூளச.

ந-ம் - திருவாய்மொழி-நல்குரவும்.

—*—

பரணயகலற்றத்தில் விருத்தமாயிருக்கிற தம்மைவழிகரிக்கின்றவிருக்க
விழுகினன ஸர்வேச்வரன் கைக்கொண்டதையருளிச்செய்கிறார்.

—*—

கலித்துரை-விருத்தம்-பண்-நாட்டராகம்-தாளம்-நடையொத்து.

நல்குரவுஞ்செல்வம், நரகுஞ்சுவர்க்கமுமாய்ப்
வெல்வகையும், நட்பும்விடமுமமுதமுமாய்ப்
பல்வகையும், பரந்தபெரும, னென்னையாள்வனைச்
செல்வம்மல்குகுடித்திருவிண்ணகர்க்கண்டேனே. (௧)

திருவாய்மொழி

௪௭

கண்டவீன்பத் துன்பங்கலக்கங்களுந்தேற்றமுமாய்த்
தண்டமுதன் மையுந் துறவுநிறுவாமாய்த்
காண்டுகொள்வதற்கரியபெருமானென்னையாள்வா னார்
தெண்டி. நாப்பினஸ்குழந்திருவிண்ணகர்நன்னகரே

[௨]

நகரமுநாகெனஞ்ஞானமுமுடமுமாய்
நிகரில்குழுகடராயிருளாய்நிலனாய்நிகம்பாய்ச்
சிகரமாடங்கள் குழந்திருவிண்ணகர்சேர்ந்தபிரான்
புகர்கொள்கீர் த்திபல்லா லில்லையாவர்க்கும்புண்ணியமே.

[௩]

புண்ணிபம்பாவம்புணர்ச்சிபிரிவின்றிவையாய்
என்னமாய். நற்பபாயுண் மையாயின்மையாயல்லனாய்த்
நிண்ணபாடங்கள் குழந்திருவிண்ணகர்சேர்ந்தபிரான்
கண்ணநின்றருளே கண்டுகொண்மின்கள்கைதவமே.

[௪]

கைதவஞ்செம்மைகருமைவெளுமையுமாய்
மெய்பொய்யினைமைமுதுமைபுதுமைபழமையுமாய்ச்
செய்ததின்மதிள் குழந்திருவிண்ணகர்சேர்ந்தபிரான்
பெய்தகாவுகண் டூர்பெருந்தேவுடைமுவுலகே.

[௫]

முவுலகக்களுமாயல்லனாகுப்பாய்முனிவாய்ப்
பூவில்லாழ்மகளாய்த்தவ்வையாய்ப்புகழாய்பழியாய்ச்
தேவர்மேவிக்கொழுந்திருவிண்ணகர்சேர்ந்தபிரான்
பாவிசென்மனத்தேபுநாடகின்றபரஞ்சுடரே,

[௬]

பரஞ்சுடரும்பாயமுக்குப்பதித்தவுடம்பாய்க்
கரந்துன்னேதான்நிபுநின் துங்கைதவங்கள்செய்துமவிண்ணோர்
சிரங்களால்வணங்குந்நிருவிண்ணகர்சேர்ந்தபிரான்
வரங்கொள்பாதமல்லா லில்லையாவர்க்கும்வன்சரணே

[௭]

வன்சரண்சுரர்க்காயசுரர்க்குவெங்குற்றமுமாய்த்
தன்சரணீழ்மீழலகம்வைத்துமவையா தும்
சென்சரண்டி. சைகருந்நிருவிண்ணகர்சேர்ந்தபிரான்
என்சரமொன்கண்ணென்னையா னுடையென்னப்பனே.

[௮]

என்னப்பனெனக்கா யிருளாயென்னப்பெற்றவளாய்ப்
பொன்னப்பன்மணியப்பன்முத்தப்பனென்னப்பனுமாய்
மின்னப்பொன்மதில்குழந்திருவிண்ணகர்சேர்ந்தவப்பன்
தன்னொப்பா லில்லப்பன்மந்தனன்மனதாள்நிழலே.

[௯]

சு. அ

ஆரூம்பதி

நிழல்வெய்யிற் றி. நுமைபெருமைகுருமைநெடுமைபுமாய்ச்
சுழல்வனநிழ்பவாமற்றுமாயவையல்லனுமாய்
புறலெவாழ்வான்வொழிநுழிண்ணகர்மன்னுபிரான்
சுழல்களான்றிமற்றோர் களைகணிலங்காண்மின்களே.

(க)

காண்மின்களுலரிசென்றுகண்முகப்பேணிமிர்ந்த
நாளிணையன்றன்னைக்குருகூர்ச்சடகோபன்சொன்ன
ஆலையாயிரத்துத்திருவிண்ணகர்ப்பத்துமவல்லார்
கோணையின்விண்ணோர்க்கென்றுமாவர்குவர்களுே.

(க)

ஆர்வார்திருவழிகளேசரணம்,
ஐயர்திருவழிகளேசரணம்,
ஆக-திருவாய்மொழி-நூ- க்கு-பாகரம்-நூ-அரு

(*)

சா-ம் திருவாய்மொழி- குரவை

*—

அவ்வாறுகூட்டிக்கொண்டிருவண்ணுடைய குரவைமுதலானலிலை
களும் அதுவந்தித்துப் பரிதியடைந்ததையருளிச்செய்திருர்.

*—

அறுசீராரியவிரும்பும்பன் தக்கராகம்-தாளம்-வழொத்து.

குரவையாச்சியரோடுகோத்ததுக்குன்றமொன்றேந்தியதும்
உரவுநீர்ப்பொய்கைநாகங்காபுத்ததுமுட்படமற்றும்பல
அரவிதப்பள்ளிப்பிராந்தன்மாயவினோகையேயலற்றி
இரவுரன்பகலுந்தவிர்கிலவென்னகுறைவெனக்கே.

(க)

கேயத்திக்குறலாகித்தும்நிரமேயத்ததுங்கெண்டையொண்கண்
வாசப்புகுழற்பிழ்நைகோள்கள்மணந்ததும்மற்றும்பல
மாயக்கோலப்பிராந்தன்செய்கைநினைந்துமனக்குழைந்து
கேயத்தோடுகழிந்தபோதெனக்கெவ்வுலகநிகரே

(உ)

நிகரில்மல்லனாச்செற்றதுந்திறைமேயத்ததும்நீனெடுக்கைச்
சிகரமாகநிறட்டதுமிவைபோல்வனவும்தேவும்
புகர்கொள்சோதிப்பிராந்தன்செய்கைநினைந்துபுலம்பியென்றும்
அகரவைகல்வைப்பெற்றேனெனக்கென்னினிலோவதுவே.

(ஈ)

கோவவாச்சிபுரலோடார்க்கவிரக்குத்தும்வஞ்சப்பெண்ணைச்
சாவப்பாலுண்டதுபூர்ச்சடமிற்ச்சாடியதுந்
தேவக்கோலப்பிராந்தன்செய்கைநினைந்துமனக்குழைந்து
மேயக்காலங்கள் கூடினேனெனக்கென்னினிலேவெனவெதே

(ஊ)

வேண்டித் தேவரிசக்கலந்துபிறந்ததும்வீக்கிநுள்வாய்
பூண்டன்றன்னைப்புலம்பப்போயக்கோராய்க்குலம்புக்கதுங்
காண்டலென்றிவளர்ந்துகஞ்சனைத்துஞ்சவஞ்சஞ்செய்கதும்
நாண்டிநாணலற்றப்பெற்றேனெனக்கென்னவிகலுளதே

(ரு)

இகல்கொள்புள்ளைப்பிளந்ததுமிமிலேறுகள்செற்றதுவும்
உயர்கொள்சேலைக்குருந்தொகித்ததுமுட்படமற்றும்பல
அகல்கொள்வையமளநதமாயனென்னப்பன்றன்மாயங்களே
பகவிராப்பரவப்பெற்றேனெனக்கென்னமனப்பரிப்பே

(சு)

மனப்பரிப்போடமுக்குமாவிடசாதியிற்றான்பிறந்து
தனக்குவேண்டிக்கொண்டுதான்நன்செற்றத்தினைமுடிக்கும்
புனத்துழபாமுடிமலைமார்பனென்னப்பன்றன்மாயங்களே
நினைக்கும்நெஞ்சுடையேனெனக்கிளியார்நீணிலத்தே

(எ)

நீணிலத்தொடுவான்வியப்பநிறைபெரும்போர்கள்செய்து
வாணனாயிரந்தோள்துணித்ததுமுட்படமற்றும்பல
மானியாய்நிலக்கொண்டமாயனென்னப்பன்றன்மாயங்களே
காணும்நெஞ்சுடையேனெனக்கிளியென்னகலக்கமுண்டே

(அ)

கலக்கவேழ்கடலேழ்மலையுலகேழுங்கழியக்கடாய்
உலக்கத்தெரிகொடுசென்றமாயமுமுட்படமற்றும்பல
வலக்கையாழியிடக்கைச்சங்கமிவையுடைமால்வண்ணனை
மலக்குநாவுடையேற்குமாதுளதோவிம்மண்ணின்மிசையே

(க)

மண்மிசைப்பெரும்பாரநீங்கவோர்பாரதமாப்பெரும்போர்
பண்ணியமாயங்கள்செய்துசேனையைப்பாழ்படநூற்றிட்டுப்போய்
விண்மிசைத்தனதாமமேபுகமேவியசோதிதன்றால்
நண்ணிரன்வணங்கப்பெற்றேனெனக்கார்பிறர்நாயகரே

(ங)

நாயகன்முழுவேழுலகுக்குமாய்முழுவேழுலகுந்தன்
லாயகம்புகவைத்துமிழந்தவையாயவையல்லனுமாம்
கேசவனடியிணைமிசைக்குருகூர்ச்சடகோபன்சொன்ன
தூயவாயிரத்திப்பத்தராவர்துவளின்றியே.

(ஐ)

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஜீயர்திருவடிகளேசரணம்.

ஆக-திருவாய்மொழி-௫௪-க்கு-பாகுரம்-௫௯௯

௫ - ம - திருவாய்மொழி - ஸ்வஸின்.

பகவதனுபத்ததா லொருப்ரீதிவிசேஷம்வந்து உதின லேநாயகிதன்மை
யடைந்து தொலைவில்லேமங்கலம் அவா மியினிடத்தில் அதிப்ராவண
யம் பிறந்திருக்க அதுகண்டுதாய்மாரோடு சோபிக்க இப்ராவண
யத்தைப் போக்கப்போகாது இவளிடத்திலாசைவிடுங்
களைன்று தோழிமார்கள் தாய்மாரோடு சொல்லு
ஞ்சொல்லாக வருளிச்செய்குநர்,

எழுதிராகிரியவிருத்தம்-பண்-பஞ்சமம்-தாளம்வழொத்து,

துவளின்மாமணிமாடமோங்குதொலைவில்லேமங்கலத்தொழும்
இவளை நீரினியன் மீருமக்காசையில்தெவிடுமினே
தவளவொண் சங்குசக்கரமென்றுநகாமனைத்தடங்கலென்றுங்
குவளை யொண்மலர்கண்கணிர்மல்கநின்றுகின் குமிருமே (க)

குமிறுமோசைவிறவொளித்தொலைவில்லேமங்கலங்கொண்டபுக்
கமுதமென்மொழியானே நீருமக்காசையின்றியகற்றினீர்
திமிர்கொண்டாலொத்துநிற்கும்மறவின் தேவதேவபிராணென்றே
நிமியும்வா யொடுகண்கள் நீர்மல்கநெக்கொளிந்துஉளையுமே. (உ)

கனாகொள்பைம்பொழிற்றண்பனோத்தொலைவில்லேமங்கலங்கொண்டபு
குனாகொளின்மொழியானே நீருமக்காசையின்றியகற்றினீர் [க்
தினாகொள்பெனவத்திற்சேர்ந்ததுந்திசைநூலந்தா வியளந்ததும்
நினாகள்மேய்த்ததுமேபிதற்றிநெடுக்கணிர்மல்கநிற்குமே [ங]

நிற்கும்நாள்மறைவாணர்வாழ்தொலைவில்லேமங்கலங்கண்டபின்
அத்கொன் றுமறிவுறாள்மன்தாள்கண்டிரிவளன்னைமீர்
கங்குங்கல்லியெல்லாங்கருங்கடல்வண்ணங்கண்ணபிராணென்றே
ஒங்கொன்றுமிலளுகந்துகந்துண்மகிழ்ந்துகுறையுமே (ச)

குறையுள்வாண்முகத்தேறையைத்தொலைவில்லேமங்கலங்கொண்டபுக்
இறையொள்சோதிச்செந்தாமரைக்கட்பிராணிருந்தமைகாட்டினீர் [கு
மறைபெய்தாலொருங்கண்ணகிரினொடன்றுதொட்டுமையார்ந்திவள
அறையுஞ்சிந்தையுள்ளனைமீர்தொழுமத்திசையுற்றோக்கியே (டு)

நோக்கும்பக்கமெல்லாங்கரும்பொடுசெந்நெலோங்குசெந்தாமரை
வாய்த்துத்தன்பொருள்வடகனாவண்டொலைவில்லேமங்கலம்
நோக்குமேலத்திசையல்லால்மறுநோக்கிலன்னவகல்நாடொறும்
வாய்க்கொள்வாசகமுமன்னவன்னாமமேயிவளன்னைமீர்

அவ்வை டீர ணரிமாமயிற் றுமா லிவள் நம்மச் சைவ லிந்
தென்னவா ர்தையுந் கேட்கிறு டொ லேவி ல்லிமங் கலமென் றல்லா ல்
முன்னம் நோற்ற விந் திகொ லோ முகில் வண்ணம் மாயங்கோ லோவவன்
சின்னமுந் திருநாமமுமிவன் வாயன கடிருந்த வே. [௭]

திருந் துவேதமும் வேள் ளியுந் திருநாம களிநுந் தா ம்மலிந்
திருந் துவா ற்பொ ருந் துடகனா வண் டொ லேவி ல்லிமங் கலங்
கருந் தடங்க ண்ணிகை தொ ழுதவந் தரள் துடங் கியிந் தா டொ றுமிந்
திருந் தரவிந் தலோ சனவென் றென் றேநைந் திரக் குமே. [௮]

இரங்கிநா டொ றும்வா ய்வெ ரீயிவன் கண் ணநீர் களாலமா
மரங்க ளுந் திரங்கு மலகை மணிவண் ணவோ வென் றுசு ளுமா ல்
துவர கம்வா ய்பிளந் தா னுதை தொ லேவி ல்லிமங் கலமென் றுதன்
கரங்க ள்கூ ப்பித் தொ ழுமவ் வுந் திருநாம கதற்றத் தின் னையே [௯]

பின் னைகொ ல்லிமாமக ள்கொ ல்திருமக ள்கொ ல்பிறந் திட்டா ள்
என்ன மாயக் கொ லோவிவன் டெடுமா லென் றேநின் றுசு ளுமா ல்
முன்னிவந் தவனிந் திருந் துறையுந் தொ லேவி ல்லிமங் கலஞ்
சென்னி யாலவண க்குமவ் வுந் திருநாம கேட்ப துசிந் தையே. [10]

சின்னையா லுஞ்சொ ல்லா லுஞ்செய்கையி னுலுந் தே வபிர னையே
தந்நை தாயென் றடைந் தவண் குருசூர் ச்சட கோபன்
முந்நையா யிரத் துள்ளி வை தொ லேவி ல்லிமங் கலத்தைச் சொன்ன
செந்ந மிழ்ப்பத் தும்வல்லா ரடிமை செய்வா ர்திருமா லுக்கே. [11]

ஆழ்வா ர்திருவடிக ளேசரணம்,

ஜீய ர்திருவடிக ளேசரணம்

ஆக-திருவாய்மொழி-100-க்கு- பாசரம்-௧0௭,

சா-ய்-திருவாய்மொழிமா லுக்கு

இவ்வண்ணம் வ்யாமோ ஹப்பட்டா லு மனுபலம் சித்தியாதபடியால்த்
விசு ஹார்த் தியால்மிகவும் கருசையாய்ப்பெண் னுக்கு ஆபரணங்
கருந்காந் தியுமுதலான துகள் மூலிப்போ பிற்றென்று
தாய்சொ லுஞ்சொ ல்லாக வருளிச்செய்சிறுர்.

கலிவிருத்தம்-பண்-முதிர்ந்தகுறிஞ்சி-தாளம்-ஏழொத் து.

மா லுக்குவைவயமளந் தமணுளற்கு

கீலக்கருநிமேகநியாயற்குக்

கோலச்செந்தாமரை க்கண்ணர்கென்கொ ள்குல

கோலக்குழலியிழந்த துசங்கே,

[௧]

சங்குநிலாவாள் தண்டிசக்கரக்கையற்குச்
கொக்கலிவாய்ச்செய்யதாமனாக்கண்ணற்குக்
கொக்கலர் தண்ணந்துழாய்முடியானுக்கென்
மங்கையிறந்துவாமைநிறமே.

[௨]

நிறங்கிபாணுக்குநீலிசுண்ட
நிறங்கிவாய்ச்செய்யுக்களவாவற்குக்
கறந்நிபசக்கரக்கையவனுக்கென்
பிறந்நிருகந்தலிழந்ததுபிடே.

(௩)

பிநிடைநான்முதனைப்படைத்தாணுக்கு
மாநிடைவையமனநதயனாற்கு
நாநிடைமன்னர்க்குத்தாதுசெய்நம்பிக்கென்
பாநிடையல்குநலிந்ததுபண்பே.

[௪]

பண்புடைவேதம்பயந்தபாணுக்கு
மண்புனாவையமிடந்தவராகற்குக்
தென்புனற்பள்ளியெந்தேவபிரானுக்கென்
கண்புனைகோதையிறந்ததுகற்பே.

(௫)

கற்பகக்காவென்றநம்பலதோளற்குப்
பொருகடர்க்குன்றன்னபூந்தண்முடியற்கு
நற்பநாமனநாண்மலர்கைபற்கென்
விற்புருவக்கொடிதோற்றதுமெய்யே.

(௬)

மெய்யமர் பல்வலநன்கணித்தாணுக்குப்
பைபரவிண்ணனைப்பள்ளியினுக்குக்
கைவியாகொல்செய்யகண்ணபிரானுக்கென்
தையலிறந்ததுகன்னுடைச்சாயே.

[௭]

சாயக்குருந்தமெகித்ததயியற்கு
மாயச்சகடமுனகத்தமணுளற்குப்
பேனாப்பிணம்படப்பாலுண்டிரானுக்கென்
வாயக்குழவிழிறந்ததுமாண்பே.

[௮]

மாண்புமிகோலத்தெம்மாயக்குறளற்குச்
சேண்டடர்க்குன்றன்னகெஞ்சுடர்முர்த்திக்குக்
காண்பெருந்தோற்றத்தென்காருத்தநம்பிக்கென்
பூண்புனைமென்முலைதோற்றதுபொற்பே.

(௯)

பொற்புமாமகீண்முடிபூந்தண்டுநாயற்கு
மற்பொருதோளுடைமாயப்பிரானுக்கு

(20)

(108)

ஆக-திருவாய்மொழி ஐசு-க்கு-பாகரம்-கூகறு,

*

(8)

[2]

(五)

(g)

மேனி வந்தநாள் துயிலையாட வுறளென்மின
தேவியோயினித்தன்நிநூல்திருக்கோ னுரிந்
தூயியல்பொழிவந்தட முழவன்கோயி லுலககண்
ஆவியுள் குளிர் வெகநுசெய்யுக்குங்கொ ணீன்றே

(௫)

இன்றெனக்குருக்கன்றினமா னினிப்போய்த்
தென்றிசைந்திலகமனையதிருக்கோ னுரர்க்கே
சொன்றுசன்றி நுமாலதிருககண் ணுஞ்செவ்வாயுக்கண்டு
நின்றவின் னுநையுநெடுககண் பணிமல்கவே

(௬)

மல்துநீர்க்கண் னெடுமையலுற்றமனத்தினளாய்
அல்லுநன்பகலுடு மெமா லென்றழத்தினிமபோய்த்
சொல்லாந்மல்கியவன் னிடந்திருக்கோ னுரர்க்கே
ஒல்லியொ ல்மிடெந்தெந்நெடுபுருக்கொ லொளிந்தே.

(௭)

ஒளிந்ததுண்ணிடைமேற்கையவைத் துநொந்துநொந்து
கடிகெடுஞ்சினளாய்க்கண்ணநீர் துறும்பச்செல்லுங்கொல்
ஒளிந்தவொண்மலராள்கொழுநன்றிருக்கோ னுரர்க்கே
கடிகெடுஞ்சினளாயெம்மைநீத்தவேற்காரிகையே.

(௮)

காரியநல்லனகனவைகா னிலென்கண்ண னுக்கொன்
நீரியாநிறுப்பா னிவெல்லாக்கிடக்கவினிப்போய்த்
சேரிபல்பறி தூவியிநாப்பத்திருக்கோ னுரர்க்கே
நேரிநாடெந்தா லெம்மையொன் னும்நினைக்கிலளே.

(௯)

நீனைக்கிலென்றெய்வகன் னெடுக்கணிளமா னினிப்போய்
அனைத்துலகுமுடையவா ளிந்தலோசனைத்
நினைத்தனையுமவிடா ளவன்சேர்திருக்கோ னுரர்க்கே
மனைக்குவான்பறியுமநினை யாள்செல்லவைததனளே.

(௧௦)

வைத்தமாநிதியாமதுகுதனே யலன்றிக்
கொத்தலர்பொழில்சூழ தருகூர்ச்சடகோ பன்சொன்ன
பத்துநாற்றுவிப்பத்தவன்சேர்திருக்கோ னுரர்க்கே
சித்தம்வைத்துரைப்பார் திகழ்பொன் னுலகாள்வாரே.

(௧௧)

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஜீயர்திருவடிகளே சரணம்.

ஆக-திருவாய்மொழி-௫௭-க்கு-பாகரம்-௧௨௬

அ-ம்-திருவாய்மொழி-பொன்

திருக்கோணர்க்குப் போகிறோமென்று பலஹாஸியாலே போகமாட்டா
மல் நடுவே யருகேயிருந்த பசுநிகளைக்குறித்து உங்களுக்கு உபயவி
பூகிபுத்தருகிறோம் என்னவஸ்கையைப்பரமபதநா தனுக்குச்
சொல்லுங்களென் தருளிச்செய்கிறார்.

கவித்துறை-விருத்தம்-பண்-குறிஞ்சி-தாளம்-ஏயொத்து.

பொன்னுலகாளீரோ புவனமுழுதாளீரோ
நன்னலப்புள்ளினங்காள் வினையாட்டியேன்றாளிரந்தேன்
முன்னுலகங்கொல்லாம்படைத் தழுவிவண்ணன் கண்ணன்
என்னலங்கொண்ட டிரான் தனக்கென்னிலையையுரைத்தே.

(௧)

மையமர்வாள் நெடுங்கண்மங்கைமார் முன்பென்
கையிருந்து நெய்யமரின்ன மிசில்நிச்சல்பா லொடுமேவிரோ
கையமர்ச்சக்கரக்கென்கனிவாய்ப்பெருமானைக்கண்டு
மெய்யமர்கா தல்சொல்லிக்கிளிகாழ்விரைந்தோழுவந்தே.

(௨)

ஒழுவந்தென்குழல்மேலொளிமாமலருகிறோ
கூழியவண் டினங்காள் குருநாடுடையவர் கட்காய
ஆழியமாளெடுத்தேர்படைநீறெழச்செற்றபிரான்
சூழியதன்னெபமுண்ட தூமதுவாய்கள்கொண்டே.

(௩)

தூமதுவாய்கள்கொண்டுவந்தென்முல்லைகள்மேலுதும்பிகாள்
பூமதுவுண்ணச்செல்லில்வினையேனைப்பொய்செய்தகண்
மாமதுவார்தன்மொய்முடிவானவர்கோனைக்கண்டு
யாமிதுவோ தக்கவாறென்னவேண்டுங்கண் டீர் துங்கட்கே.

(௪)

துங்கட்குயானுரைக்கேன்வம்மின்யான்வளர்ந்தகிளிகாள்
வெங்கட்புள் றார்ந்துவந் துவினையேனைநெஞ்சங்கவர்ந்த
செங்கட்குருமுலைச்செய்பவாய்ச்செழுங்கற்பகத்தை
எங்குச்சென்றுகிலுங்கண்டிதுவோ தக்கவாறென்மினே.

(௫)

என்னுமின் னுநூல்மார்பனென்கரும்பெருமானென்கண்ணன் தன்
மன்னுநீள் கழல்மேற்றண்மொய்நமக்கன்றிரல்காள்
கன்மின்களென்றும்மையான்கற்பியா வைத்தமாற்றஞ்சொல்லிச்
சென்மின்கள் திவினையேன்வளர்ந்தகிளியு வைகளை.

(௬)

பூவைகள்போல்நிறத்ததன்புண்டீர்க்கங்கள்போலுங்கண்ணன்
யாவையும்பாவாமாய்தின்றமாயனென்னுழிப்பிரான்.

88

ஆறு மீடத் து

மாணவவல்லாயினெந் தமதுருகற்கென்மாற்றஞ்சொல்லிப்
பாவைகள் தீர்த்திறிசேலயினையாட்டியேன்பாசறவே.

(எ)

பாசறவெய்தியிள்ளோவினையெனனை புழிநைவேன்
ஆசறுநாவிவெள்ளைக்குருகேயருள்சேயமொருநாள்
மாசறுலேச்சுடர் முடிவானவர் கோணைக்கண்டு
ஏசறுநுமமையல்லாஸ்மறுநோக்கிலன்பேர்த்துமற்றே

[அ]

பேர்த்துமற்றோர் கணைக்கண்வினையாட்டியேனொருநிலேன்
நீர்த்திநாமேலுலகிநாகேடுட்டதாவினங்காள்
கார்த்திராள்மாழுகில்போற்கண்ணன்விண்ணவர் கோணைக்கண்டு
வார்த்தைநள்கொண்டருளியுகையிர்வைகல்வந்திருந்தே.

(ஆ)

வந்திருத்திமுடையமணிச்சேவலும்நீருமெல்லாம்
ஆத்தரமொன்றுமின் றியலர்மேலகையுமன்னங்காள்
என்றிருமார்பற்கென்னையின்னவாறிவன்காண்மினென்று
மந்திரத்தொன்றுணர்த்தியுரைபிரமறுமாற்றங்களே.

[க]

மாற்றங்களாய்த் துண்மொதுகுதபிரானலிமேல்
நாற்றங்கொள்பூமொழிக்குழகுருகூர்ச்சடகோபன்சொன்ன
தோற்றங்களாயிர்த்துளியவையுமோர்ப்த்தும்வல்லார்
ஊற்றின்கண்ணுண்மணற்போலுநுகாநிப்பர்நீராயே.

(க)

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்,
ஜீயர்திருவடிகளேசரணம்,
ஆக-திருவாய்மொழி-கு-அ-க்கு-பாகரம்-கூசு.

க-ம்-திருவாய்மொழி-நீராய்

துதுவிட்டும்வாராயைபால் கன்னழைத்தல் கேட்குமவர்க ளெல்
லாம் நீராயுருகும்படி ஸர்வேச்வரனுக்கும் பாம்பதத்தில்
நிற்கவு மஃபமாரும்படி யாழ்வாசழைத்தகை
யருளிச்செய்கிறார்.

*

கலித்துறை-பண்-காந்தாரம்-தாளம்-ஏழொத்து
நீராய்நிலனுத்தியாய்க்காலாய்கெடுவானாய்ச்
சொர்க்கடர்களிரண்டாய்ச்சிமனையனாய்ச்
கூராய்நிலவன்சங்கேத்திக்கொடியேன்பால்
வாராயொருநாளம்நூல்விண்ணும்மகிழவே

(க)

மண் ணுமவிண் ணும்கிழககுறளாய்வலங்காட்டி.
மண் ணுமவிண் ணுங்கொண்டமாயவம்மானே
கண்ணிபுனைநா னகண் டிகுத்துக் காட
கண்ணியொருநாள்நாளைத் துடேருடவாயே.

(௪)

ஞாலத்தாடேருடந்துவின்றுகிடத்திருந்துஞ்
சாலப்பலநாளுகத்தோறுநீர்க்களகாப்பானே
கோலத்திருமாமகளோடுண்ணைக்கூடாதே
சாலப்பலநாளடியேனின்னந் தவரவேனே

(௫)

தளர்ந்துமுறிந்துஞ்சுதடவநாருடல்நெறுபு
பிளந்துவியத்திருக்காலாண்டபெருமானே
கிளர்ந்தபிரமண்சிவனித்திரன்விண்ணாவர்முழ
விளங்கவொருநாள் காணவராய்விண் டீதே.

[௪]

விண்மீதிருப்பாய்மலைமேல்நிம்பாய்கடல்சேர்ப்பாய்
மண்மீதுழல்வாயிவந்துளெக்குமமறைந்துறைவாய்
எண்மீதியன்றபுறவண்டத்தாயெனதாவி
உண்மீதாடியுக்குக்காட்டாதேயொளிப்பாயோ.

(௫)

பாயோரடிவைத்ததன்கீழ்ப்பார்வைநிலமெல்லாந்
தாயோரடியாலெல்லாவுலகுந்தடவந்த
மாயோனுண்ணைக்காண்பான்வருந்தியெனைநாளுந்
தியோமிடன்சேர்மெழுகாயுலகிற்றிரிவேனே.

[௬]

உலகிற்றிரியுங்கருகமதியாயுலகுமாய்
உலகுக்கேயோருயிருமானுய்புறவண்டத்
தலகிற்பொலிந்ததிசைபத்தாயவருவேயோ
அலகிற்பொலிந்ததறிவினிலேனுக்கருளாயே.

(௬)

அறிவினிலேனுக்கருளாயறிவாருயிரானுய்
வெறிகொள்சோதிமூர்த்தியடியேன்ருமொலே
கிறிசெய்தென்னைப்புறத்திட்டின்னக்கெடுப்பாயோ
பிறிதொன்றறியாவடியேனாவிதினைக்கவே.

[௭]

ஆவிதினைக்கதைவர்குமைக்குஞ்சிற்றின்பம்
பாவியேனைப்பலநீகாட்டிப்படுப்பாயோ
தாவியைவங்கொண்டதடந்தாமனைகட்டே
கூவிக்கொள்ளுவதால்மின்னங்குறுகாதோ.

(௭)

நெறுகாநீளாவினுதுகூடாவெனையுழி
 நெறுகாபெருகாவளையிலென்பஞ்சேர்ந்தாலும்
 நெறுகாவிலிற்றிமாயோனுனக்கேயாளாகுஞ்
 நெறுகாலதகையுறுமோதந்தேறாதெரிசுவே

(௧௦)

தெரிசுத்தினைதலெண்ணலாகாததிருமாலுக்கு
 உரியதொண்டர்தொண்டர்பொண்டன்சடகேரபன்
 தெரியச்சொன்னவோராயிரத்துளிப்பத்தும்
 உரியதொண்டராக்குமுலகமுண்டாற்கே.

(௧௧)

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஆயர் திருவடிகளேசரணம்

ஆக-திருவாய்மொழி - நூல் சூ-பாகரம்-௬௩

ய-ம்-திருவாய்மொழி-உலகம்

ஆழ்வாராக்குத்தனம்பண்ணஉம்முடையபொருட்டேபரமப
 தத்தையிட்டு இதுவே பரமபதமாக்கிக்கொண்டு திரும
 யிலேயேவந்திருக்கிறோமென்ன அலர்மேல்மங்கை
 நாச்சியாநாபுருஷகாரமாக்கிக்கொண்டிரு
 வேங்கடமுடையானே பரபத்திசெய்த
 தையருளிச்செய்திருர்.

ஆசிரியவிருத்தம்-பண்-பழம்பஞ்சரம்-தாளம்-ஏழொத்து
 உலகமுண்டபெருவாயாவுலப்பில்கீர்த்தியம்மானே
 நிலவுஞ்சுடர்சூழொளிமூர்த்திநெடியாயடியேருருயிரோ
 திலகமுலகுக்காய்நின்றதிருவேங்கடத்தெம்பெருமானே
 குலதொல்லடியேனுன்பாதங்கூடுமாறுகூறாயே.

[௧]

கூறாய்கீறாய்நிலனாகிக்கொடுவல்லகயர்குலமெல்லாஞ்
 சீரொலையுந்திருநேமிவலவாபெய்வக்கோமானே
 சேரூர்களைத்தாமனைச்செந்தியலருந்திருவேங்கடத்தானே
 ஆறுதன்பிலடியேனுன்னடியேர்வண்ணமருளாயே.

(௨)

வண்ணமருள்கொளணிமேகவண்ணமாயவம்மானே
 எண்ணம்புகுந்துதித்திக்குமமுக்கையிமைபொதிபதியே
 தெண்ணலருவிமணிபொன்முத்தலைக்குந்திருவேங்கடத்தானே
 அண்ணலேயுன்னடியேசரவடியேந்தாவாவென்னுயே.

(௩)

ஆவாவென்னுதுலகத்தையலைக்குமசுரர்வாணன்மெல்
 தியாய்வாளிமழைபொழிந்தசிலையாதிருமாமகள்கேள்வா

திருவாய்மொழி

௨௩

தேவரகரர்கள்மூலிக்கணங்கள் விரும்புந்திருநெய்தலத்தானே
பூவார்கழல்களருவினையென்பொருநதுவாறுபுணராயே

(௮)

புணராய்நின்றமரமேறென்றெய்தபொருவில்வலவானே
புணரேநின்றமரமின்முன்றலேவெப்பானமுதல்வானே
நீணரார்மேகமெனக்களிநுசேருந்திருவேங்கடத்தானே
திணரார்சரங்கத்தன்பாதுஞ்சோர்வதடிபேனென்றாலே

(௯)

என்றாளேநாம்மண்ணாளந்தவினெந்தாமனாகண்காண்பதற்கென்று
என்றாளுந்நின்நிமையோர்களைத்தியிறைஞ்சியினமினாய்
மெய்காமனத்தால்வழிபாடுசெய்யுந்திருவேங்கடத்தானே
மெய்காணெய்தியெநநாளுன்னடிக்கீழடியேன்மேவுவதே

(௧௦)

அடியென்மேவியமர்கின்றவமுதேயிமையோரதிபதியே
கொடியாவடுபுள் ளுடையானேகோலக்கனிவாய்ப்பெருமானே
செடியார்வினைகள் தீர்மருந்தேதிருவேங்கடத்தெம்பெருமானே
கொடியார்பொழுதுமுன்பாதங்காணநோலாதாறதேனே

(௧௧)

நோலாதாற்றேனுன்பாதங்காணவென்று நான் னுணர்வீல்
நீலார்கண்டத்தம்மானும்நிறைநாமுகனுமிந்திரனுஞ்
சேலேய்கண் ணார்பலர் சூழவிரும்புந்திருவேங்கடத்தானே
மாலாய்மயங்கியடியேன்பா ல்வந்தாய்போலேவாராயே

(௧௨)

வந்தாய்போலேவாராதாய்வாராதாய்போய்வானே
செந்தரபடைகட்செங்கனிதாய்காற்றேமுளதேயெனதுயிரோ
சிந்தாவணிகள்பகரல்லைப்பகல்மெய்திருவேங்கடத்தானே
அந்தோவடியேனுன்பாதமகலகில்லேனினறபுமே

(௧௩)

அகலகில்லேனிலையுமென்றலர்மேல்மங்கையுறைமாற்பா
நிகரிப்புகழாயுலகுன்முன்றுடையாயென்னயாள்வானே
நிகரிமரர்முணிக்கணங்கள் விரும்புந்திருவேங்கடத்தானே
யுகலொன்றில்லாவடியேனுன்னடிக்கீழமர்ந்துபுகுந்தேனே

(௧௪)

அடிககீழமர்ந்துபுகுந்தடியீர்வழிமினென்றென்றருள்கொடுக்கும்
படிக்கேழில்லாப்பெருமானைப்பழனக்குருகூர்ச்சடகோபன்
முடிப்பான்சொன்னவாயிரத்துத்திருவேங்கடத்துக்கிளைபத்தும்
பிடித்தார்பிடித்தாரீற்றிருந்துபெரியவானுணனுலாவுவாரே

(௧௫)

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஜீயர்திருவடிகளேசரணம்.

ஆரூம்பத்துமுத்திற்று.

ஆக-திருவாய்மொழி-௧௦-க்கு-பாகுரம்-௬௬௨

எழாம்பத்து.

ம-ந-தி நுவாய் மெ : பதி-உ ண் னு

ப்ரபத்தி பண்ணி னுலும் ப்ரபத்தபரிஸமாப்தி நிமித்தமா க
 ஈசுவரன் பலத்தைக்கொடாமல் விளம்பிக்க மிகவுமார்
 ததராய் தன் திருவடிகள் சேராதபடிக்கு இன்ன
 மிக்ரயங்களாலே எத்தனை நாள் பாதிப்பிப்
 படுவென்று ஆக்ருந்தனம்பண்ணி
 ணைத யருளிச்செய்கிறார்.

ஸ்ரீராமே

ஆசிரியத் துறைவிறுத்தம்-பண்-மழம்பஞ்சரம்-தாளம்-ஏழோத்து.

உண்ணிலா வியவாவராற்குமைதிற்பியென்னையுன்பா தபங்கயம்
 நண்ணிலா வகையேநலவாணின்னவெண்ணுகின்றாய்
 எண்ணிலா ப்பெருமாயனேயிவையோர்களைத் துமுலகம்முன்றுடை
 ஆண்ணிலேயமுதேயப்பனையென்னையாள்வானே, (க)

என்னையா னும்வன்கோ வோனாந்திவைபெய்திராப்பகல்மோ துவித்திட்
 உன்னையானுநாவகைசெய்துபோதிகண்டாய் [டு]
 கன்னலேயமுதேசகார் முகில்வண்ணனேகடல்ஞாலங்காக்கின்ற
 மின்னநேமியினாய்வினையேனுடைவேதியனே. [2]

வேதியா நிற்குமைவரால்வினையேனேமோ துவித்துன்றிவருடிச்
 சாதியாவகைநீதேக்கென்பெறுதியந்தோ
 ஆதியா கியவிடம்படைத்துண்மேழ்த்துகடந்திடந்திட்ட
 சோதிகண்முடியாயதொண்டனேன்மதுருதனனே (சு)

சூதுநானறியாவகைசுழற்றியோ காவகாக்காட்டியுன்னழிப்
 போதுநானனுகாவகைசெய்துபோதிகண்டாய்
 யாதும்பாவருமின்றிநின்னகம்பாலொடுக்கியோராலின்னிலை
 மீதுசேர்குழவினையேன்வினையிர்மருத்தே. (சு)

தீர்மருத்தின்றியைத்துநோயடுஞ்செக்கிலிட்டுத்திரிக்குமைவனா
 நேர்மருக்குடைத்தாயடைத்துநெகிழ்ப்பானெக்கின்றாய்
 யார்மருத்தினியாகுவாரடலாழியேந்தியசுரர்வன்ருலம்
 வேர்மருக்கறுத்தாய்விண்ணுளர்பெருமானேயோ. [டு]

விண்ணுளர்பெருமாற்கடிமைசெய்வகையுஞ்செறுமைம்புலனினவ
 மண்ணுபென்னைப்பெற்றாலென்செய்யாமற்றுநீயும்விட்டால்

பண்ணுளாய்க்கவிதண்ணுளாய்ப்பத்தியினுள்ளாய்பா மீசனேவந்தென்
கண்ணுளாய்நெஞ்சுளாய்சொல்லுளாயென்றுசொல்லாடிய. (௮)

ஒன்றுசொல்லியொறுத்தனில்நிற்கிலாதவோரைவர்வர்கையவரை
என்றுயான்வெல்கிற்பனுன்றிருவருளில்லையேல்
ஆன்றுதேவரகரர்வாங்கவலைகூலரவமாராயியோர்
குன்றம்வைத்தவெத்தாய்கொடியேன்பருகின்னமுதே. (௯)

இன்னமுதெனத்தோன்றியோரைவர்யாவனாயும்மயக்கநீவைத்த
முன்னமாயமெல்லாமுழுவேரரிக்கென்னையுன்
ளின்னமுன்றிருமூர்த்தியுஞ்சிந்தித்தேத்திக்கைதொழுவேயருள்ளெனக்கு
என்னமாவென்கண்ணாவினமையோர்க்குலமுதலே. [௮]

குலமுதலநெத்திவினைக்கொடுவன்குழியினில்விடகுமைவரை
வலமுதல்கெடுக்கும்வரமேதந்தருள்கண்டாய்
நிலமுதலினிபெவவுலகுக்கும்நிற்பனசெல்வனவெனப்பொருள்
பலமுதல்படைத்தாபென்கண்ணாவென்பரஞ்சுடரே. (௧௦)

என்பரஞ்சுடரேயென்றுன்னையலற்றியுன்னினைத்தாமரைகட்
கன்புருகிநிற்குமதுநிற்கச்சுமயிதந்தாய்
வன்பரங்கனெடுத்தியைவர்நிசைநிசைவவித்தென்றுகின்மனர்
முன்பரவைக்கடைந்தமுதல்கொண்டமூர்த்தியோர். [௧௧]

கொண்டமூர்த்தியோர்மூவராய்க்குணங்கள்படைத்தளித்துக் கெடுக்கு
ம் அப்புண்டரீகக்கெப்பூட்டினற்பள்ளியப்பனுக்கேகொண்டர்
தொண்டர்தொண்டர்தொண்டன்சடகோபன்சொல்லாயிரத்துளிப்பக்
கண்டபாடவல்லார்வினைபோங்கக்குலும்பகலே. (௧௨)

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்

ஜீயார்திருவடிகளேசரணம்.

ஆக-திருவாய்மொழி-கூக-க்குபாகுரம்-சுளந்.

உ-ம்-திருவாய்மொழி கங்குலும்.

—(*)—

இவ்வண்ணமழைத்த ஆழ்வார்மோழித்திருக்கதிருத்தயார்

பெரியபெருமானைக்குறித்துஇந்நாயகினிஷயமாக

எதுசங்கல்பித்திருக்கிறென்று கேட்டதாக வருளிச்செய்கிறார்.

—*—*—*—

ஆகிரியவிறுத்தம்-பண்-தக்கராகம்-தாளம்-ஒன்பதொத்து

கங்குலும்பகலும்கண்டியிலறியாள்கண்ணநீர்க்கைகளாவிதைக்குஞ்
சங்குசக்கரங்களென்றுகைகூடப்புந்தாமரைக்கண்ணென்றேசளரும்

என்பனே. தரிக்கேனுண்டை விட்டென் னுநிருநியங்கை துறா விருக்குஞ்
செங்கயல்பாய்நீர்த் திருவரங்கத்தாயிவன் திறத்தென் செய்கின்றாயே.

என்செய்யின்ற மனாக்கண்ணு வெண் னுங்கண் ணீர் மல்கவிருக்கு
ம், என்செய்கேனொநிரீர்த் திருவரங்கத்தா வெண்ணும்வெவ்வுயிர்த்துயி
ர்த்தா றாகும், முன்செய்யவினைபெழுகப்படாபென்னும் முகில்வண்ணு
தகவதோவென்னும் முன்செய்திவ்வுலகமுண் டெயிழ்த்தளந்தாயென்கெ
லோமுடிநின்றதிவட்கே, (௨)

வட்டிலுளிறையும்தொழி வண்ணுவென்னும்வானமே நோக்கும்மை
யாக்கும், உட்குண்டையகரநயி ரெல்லாமுண்டவொருவனையென்னுமு
ள் றநருகுள், கட்டகையுள் னைக்கா னுமாற நாளாய்கா குத்தா கண்ணனையெ
ன்னுள், திட்டகொழிமதில்குழ்திருவரங்கத்தாயிவன் திறத்தென் செய்திட
டாயே (௩)

இட்டகாவிட்டகைகளாயிருக்குமெழுத்துலாய்மயங்குக்கைகூப்புங்
கட்டமேகா தலென்றுமுர்ச்சிக்குங்கடல்வண்ணாகழியாகாணென்னும்
வட்டவாய்நேமிவலங்காயாவெண்ணும்வந்திடாொன்றென்றேயங்குஞ்
சிட்டனேசெழுநீர்த் திருவரங்கத்தாயிவன் திறத்தென்சிந்தித்தாயே.

சிந்திக்குந்திசைக்குத்தேறுக்கைகூப்புந்திருவரங்கத் துள்ளாயென்னும்
வந்திக்குமாக்மேழைக்கண்ணீர் மல்க வந்திடாயென்றென்றேமயங்கும்
ஆந்திப்போதவுண் ணுடலிடந்தாளேயலைகடல்கடைந்தவாரமுதே
சந்தித்துன்சரணஞ்சார்வதேவலித்ததையலைமையால்செய்தாளே

மையல்செய்தென்னைமனங்கவர்ந்தாளேயென்னும்மாமாயனையெ
ன்னுஞ் செய்யவாய்மணியேபென்னுந்தண் புனல் சூழ்திருவரங்கத் துள்
ளாபென்னும்,வெய்யவாள்தன் செங்குசக்கரம்விலிலேந்தும் விண்ணோர்
முதலென்னும், பைகொள்பாமபனையிவன் திறத்தருளாய் பாடியேன்
செய்யுற்பாலதுவே. (௪)

பாலதுன்பங் களின்பங்கள்படைத்தாய்பற்றிலார்பற்றநின்றனே
காலசக்கரத்தாய் கலிடங்கொண்டகடல்வண்ணு கண்ணனையென்னும்
சேல்கொள்தன்பனா சூழ்திருவரங்கத்தா பென்னுமென்றித்தேனே
பென்னுள் கேலமாமழைக்கன்பணிமல்க விருக்குமென்னுடைக்கோ
மளக்கொழுந்தே (௫)

கொழுத்துவானவர் கட்டென்னுங்குன்றேந்திக்கோலிறைகாத்தவ
னென்னும், அழுத்தொழுமாயினலவெவ்வுயிர்க்கு மஞ்சளவண்ணா

னென்னும், எழுந்தமேல்நோக்கியிமைப்பிலுளிருக்குமென்கு னேநோ
க்குகேனெனுஞ், செழுந்தடம்புன்லுமுற் திருவரங்கத்தாயென் செய்
கேனென்றிருமகட்கே. [௮]

என்றிருமகள்சோ மார்பனையென்னு மென்னுடையாவிடையென்
னும், நின்றிருவெயிற்றாவிடந் துக்கொண்டநிலமகள் கேள்வனையென்னு
ம. அன்றுருவேழுந்தருவினீகொண்டவாய்மகள் அன்பனையென்னுந்தெ
ன்றிருவரங்கம்கோயில் கொண்டானே தெளிகிலேன்முடிவிவள்தனக்கே

முடிவிவள்தனக்கொன்றறிவிலேனென்று முடிவுகாளியேயொன்னு
ந், கழிகமழ்கொன்றைச் சடையானையென்னும் நான்முகக்கடவுளையெ
ன்னும், வடிவுடையானோர் தலைவனையென்னும் வன்முருவரங்கனே
மென்னும், அடியுடையா தான் போலிவளனுதி யடைந்தனள் முகில்வ
ண்ணனழகியே. [௯]

முகில்வண்ணனடிபயருந்தருள்சூடியுய்தவன் மொப்புனற்பொ
ருந் தருகில் வண்ணனைத் தூயநீர்சேர்ப்பவன்வன் பொழில்சூழ்வண் குருசு
ர்ச்சடகோபன், முகில்வண்ணனடிமேற் சொன்னசொல்லமையாயிரத்
திப்பத் தும்வல்லார், முகில்வண்ணவாளத்திமையவர் சூழ்விருப்பர் பேரி
ன்பவெள்ளத்தே. [௧௦]

ஆழ்வார் திருவடிகளேசரணம்.

ஜீயர்திருவடிகளேசரணம்,
ஆக-திருவாய்மொழி நூ-க்கு-பாகரம்-௬ அச

—*—

ந-ம்-திருவாய்மொழிவெள்ளொ

தாப்பரசங்கவ சாத்பண்ணின நம்பெருமாள் கீர்த்தனத்தா லாழ்வார்
மோ ஹத்தைவிட்டுவிட்டிருக்கிறதிருப்பேரையில் திருப்பதிக்கு
ப்போவேனென்று உத்தியோகிக்குமளவில் மாழ்தவிரக்கவிரத்
தாலும்போவென்று சொன்னதை அருளிச்செய்கிறார்.

ஆசிரியவிறுத்தம்-பண்-நட்டபாவை-தாளம்-ஏழொத்து.

வெள்ளைச்சுரிசுக் கொடாழியேந்தித் தாமரைக்கண்ணென்னே
ஞ்சிறுடே, புள்ளைக்கடாகின்ற வாழறைக்காணிரென் சொல்லிச்சொல்
லுகேனென்னமீர்சார், வெள்ளைச்சுமவன் விற்றிருந்தவேதவொலியும்
விழாவெலியும், பிள்ளைக்குறி வினையாட்டொலியுமுறத் திருப்பேரையி
ந்தேர்வனநானே, (௧)

நாணக்கருங்குழந்தோழிநீர்களான்யர் காளயற்சேரியீர்காள், நானி
த்கொன்னெஞ்சுநாக்கமாட்டேனென்வசமன்றிதிராப்பகற்போய்த்தேன்
மொய்கதழும்பொழிற்றண்பணை குழந்தென்றிருப்பேறையில்வீற்றிருந்த
வான்பிரொன்மணியண்ணைக்கண்ணன்செங்கணியாயின்றிறந்ததுவே.

செங்கணியாயின்றிறத்தகாயுஞ் செஞ்சுடர் கீண்முடித்தாழ்ந்தகாயுஞ்
சங்கொய்சக்காக்கண்மெகந்துகாமரைக்கண்களுக்கற்றுத்தீர்ந்துந்
திக்களுந்நாளும்திராவறாதென்றிருப்பேரையில்வீற்றிறந்த
நங்கன்பிரொனுக்கென்னெஞ்சந்தோழிநாணுநிறையுமிந்ததுவே.

இழந்தவெம்மானமதிறத்துப்போனவென்னெஞ்சினுருமங்கே, ஒ
ழிந்தாருமுந்தி னியாரைக்கொண் டென்னுசாகோ வோதக்காடலொலி
போலெங்கும், மழுத்தநல்லவேதத் கொலிநின்றோக்கு தென்றிருப்பே
ரையில்வீற்றிருந்தமுழங்குசங்கையன் மாயத் தாழ்ந்தேனன்னையர்கா
னென்னையென்முனிந்தே. (௪)

முனிந்துசகடமுதைத்துமாயப்போய்முலையுண்மேருதினட்போய்
கணிந்தவிளவுக்குக்கன்றெறிந்த கண்ணபிரொனுக்கென்பெண்மைதோற்
றேன், முனிந்தினியென்செய்திரன்னையீர்காள்முன்னியவன்வந்துவீற்
றிருந்த, கணிந்தபொழிற் றிருப்பேரையிற்கே கலாம்பெறவென்னைக்கா
ட்டுமினே (௫)

காலம்பெறவென்னைக் காட்டுமின்கள்கால் கடலின்மிகப்பெரிதா
ல், கீலமுநிலவண்ணத் தெம்பெருமானிற்குமுன்னேவந்தென்கைக்கு
மெய்தான், ஞாலத்தவன்வந்து வீற்றிருந்தநான் மறையாளரும்வேள்வி
யோவா, கோலச்செந்நெல்கள் கவரிவீசுக்கூடுபுனற் றிருப்பேரையி
ற்கே

பேரையில் சூழ்கடற்றென்னிலங்கைசெற்றபிரான் வந்துவீற்றிருந்
த, பேரையிற்கேபுக்கொண்டெஞ்சம்நாடிப்பேர்த்து வரவெங்குங்காண
மாட்டேன், ஆரையினியிங்குடைந்தோழியென்னெஞ்சக்கவவல்லாரு
மில்லை, ஆரையினிக்கொண் டென்சாதிக்கின்ற தென்னெஞ்சக் கண்ட
துவேகண்டேனே (௬)

கண்டதுவேகொண்டெல்லாருங் கூடிக்கார்க்கடல் வண்ணனோ
டென்றிறத்து, கொண்டலர் தூற்றித்தது முதலாக்கொண்டவென்காத
னுரைக்கிறோழி. மண்தணிஞாலமு மேழகடலும் நீள்விசும்புக்கறிய
ப்பெரிதால், தெண்டினைசூழ்ந்தவன் வீற்றிருந்ததென்றிருப்பேரையி
ற் சேர்வனசென்றே (௭)

சேர்வன்சென்மென் னுடைத்தோழிமீர்கா ளன்னையர்க ளென்னோ
த்தேற்றவேண்டா, கீர்களுகாக்கின்றதென்னி தற் கென்னெஞ்சுகிறைவு
மெனக்கிங்கில்லை, கார்வண்ணன்கார்க்கடல் ஞாலமுண்டகண்ணபிரான்
வந்துவீற்றிருந்த, ஏர்வளவொண்கழனிப்பழனத் தென்றிழிப்பேனாயி
ல் மாநகரோ.

(சு)

நகரமுநாமும்பிறவுந்தேர்வேன்நாணெனக்கில்லையென்றோழிமீர்கள்
சிவரமணரிமொடநீடுதென்றிருப்பேனாயில்வீற்றிருந்த
மகரநெடுங்குடைக்காதன்மாயநூற்றுவனாயன்றும்மக்களோற்ற [சே
நிகரில்முதில்வண்ணன் நெடியானென்னெஞ் சங்கவர்க்குதனை ழுதியா
ஊழிதோ ழூழியுருவும்பேருஞ்செய்கையும்வே.றவன்னவையங்காக்கும்
ஆழிநீர்வண்ணனையச்சுதனையணிருருகூர்ச்சடகோபன்சொன்ன
கேழிலந்தாதியோராயிரத்துளிலைவிறுப்பேனாயில்மேயபத்தும்
ஆழியங்கையனையேத்தவல்லாரவரமுமைத்திறத்தாழியாரோ (மக)

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்,

ஜீயார்திருவடிகளேசரணம்

ஆக-திருவாய்மொழி-கூட-க்கு-பாசரம்-கூகூடு,

— *) —

ச-ம்-திருவாய்மொழி-ஆழியெழ

விச்சேலவுவிசனத்திலிருக்க ஈச்வரன்தன் அவதாரவிஜயங்க
ளெல்லாவற்றையுங்காட்டத் தரித்தவையெல்லாம்
அதுஸ்ந்தித்ததையருளிச்செய்கிறார்.

கவிவிருத்தம்-பண்-காந்தளம்-தாளம் ஏழொத்தா.

ஆழியெழச்சங்கும்வில்லுமெழக்கிசை
வாழ்யெழத்தன்மும்வாளுமெழவண்டம்
மோழையெழமுடிபாதமெழவப்பன்
ஊழியெழவுலகங்கொண்டவாரே.

(க)

ஆறுமலைக்கெதிர்த்தோடுமொலியர
ஊறுசுவாய்மலேதேய்க்குமொலிகடல்
மாறுசுன்றழைக்கின்றவொலியப்பன்
சாறுபடவமுதங்கொண்டநான்றே.

(உ)

நான்றிலவேழம்மண் ணுந்தானத்தவேபின் னும்
நான்றிலவேழம்மலேதானத்தவேபின் னும்
நான்றிலவேழகடல்தானத்தவேயப்பன்
ஊன்றியிடந்தெய்திற்றிக்கொண்டநாளே.

(ங)

நாளுமெழகிலநீருமெழவிண் ணும்
கோளுமெழவெறிகா லுமெழமலே

நாயன்

ஏழாம்பத்து

தா னொழைநர்குடர் தா னுமெழவப்பன்
உறுதியெழவுலகமுண்ட லுணை.

(ச)

உறுதுடைமல்லர் ததர்ந்தவெ றேமன்னர்
ஆறுதுடைச்சேனைநடுங்குமொலிவிண்ணுள்
எழுதுடைத்தேவர் வெளிப்பட்டலொலியப்பன்
காறுதுடைப்பா ரதக்கையெறிபோழ்தே.

(ரு)

போந்துமெலிந்தபுஞ்செக்கரி ல்வான்றினை
சுழுமெழுந்து திரப்பினலாமலை
நீழதுபிளந்தசிக்கமொத்ததா லப்பன்
ஆழ்துயர் செய்ததகைக்கொ லுமாமே.

[சு]

மாறுநிறைத்திறைக்குஞ்சரங்களின்
துறுநினைமலைபோல்புரளக்கடல்
ஆறுமடுத்து திரப்பினலாவப்பன்
நீறுபடவிடலக்கைசெற்றேனே.

(எ)

நேர்சரிந்தான்கொழக்கோழிகொண்டா ன்பின்னும்
நேர்சரிந்தா னெரியுமனலோ ன்பின்னும்
நேர்சரிந்தான்முக்கண்மூர்த்திகண் டரப்பன்
நேர்சரிவாணன்றி ண்டோ ன்கொண்டவன்றே.

(அ]

அன்றுமண்ணீரொ ரிகால்விண்மலைமுதல்
அன்றுசுடிரண்டுபிறவுக்பின்னும்
அன்றுமழையுயிர் தேவுமற்றுமப்மன்
அன்றுமுதலுலகஞ்செய்ததுமே.

[சு]

மேய்சிறைகீழ்புகமா புரளக்கனை
வாய்கினைநீர் பிணிநிச்சொரியவின்
ஆரினாபாடியக்கேயொடுக்கவப்பன்
திமழைநாத்துக்குன்றமெடுத்தானே.

(ரு)

குன்றமெடுத்தபிராண்டியாரொடும்
ஒன்றிநின்றசடகோபனுநாசெயல்
நன்றிபுனைந்தஒராயிரத்துள்ளிவை
வென்றிதரும்பததும்மேவிக்கற்பார்க்கே.

(கக]

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஜீயர் திருவடிகளே சரணம்.

ஆக-திருவாய்மொழி சுசு-க்கு-பாகரம்-௭௦௬

ரு-ம்திருவாய்மொழி-கற்பார்

————— (*) —————

விஜயபோதனங்களுக்குமுலமான ராமதிருஷ்ணாயவதாரக்களைவிட்டு
சேதநரி தரகேவதைகளை யாச்ரயித்து கெட்டுப்போகிறார்களென்
னாச்சரியப்பட்டுத் தரம்பகவந்தருணபவத்தால் பரிதரான
தையருளிச்செய்திருர்

————— * —————

கலித்துறைபண் நாட்டராமம்-தாளம்-ஏதொத்து.

கற்பாரிராமபிரானையல்லாமல்மற்றுக்கற்பரோ
புற்பாமுகலாபுல்லெறும்பாதிதொன்றின்றியே
நற்பாலயோத்தியிலவா முஞ்சராசரம்முந்தவும்
நற்பாலுக்குயத்தனன்நான்முகனாற்பெற்றநாட்டுமோ.

(1)

நாட்டிற்றிறநதவர்நாநனற்காளன்றியாவரோ
நாட்டிற்றிறந்துபடாதனப்பட்டுமனிசர்க்காய்
காட்டைநலியுமரக்கரைநாடிததழந்து
நாட்டையறிந்தாய்ச்செய்துநடந்தமைகேட்டுமே.

(2)

கேட்பார்களேசுவன்கீர்த்தியல்லால்மற்றுக்கேட்பரோ
கேட்பார்க்கெவிகெழிமைவசைவுகளெவையுஞ்
சேற்பாற்பழம்பகைவன்சிகபாலன்றிருவடி
தாட்பாலடைந்ததன்மையறிவாராயறிந்துமே

[3]

தன்மையறிபவர்நாமவர்க்காளன்றியாவரோ
பன்மைப்படாபொருளாதமில்பாழ்கெடுக்காலத்து
நன்மைப்புணற்பண்ணினாண்முகனைப்பண்ணிதன்னை
தொன்மையக்கியதோற்றியகுழல்கள்சிந்தித்தே

[4]

குழல்கள்சிந்திக்கில்மாயன்கழலன்றிச்சூழுவரோ
ஆறப்பெரும்புனல்தன்னுளமூந்தியஞாலத்தைத்
தாழப்படாமற்றன்பாலொருகோட்டிடைததான்கொண்ட
கேழறிருவுருவாயிற்றுக்கேட்டுமுணர்ந்துமே.

(5)

கேட்டுமுணர்ந்தவர்கேசவற்காளன்றியாவரோ
வாட்டமில்லாவன்கைமாவலிவாதிக்கவாதிப்புண்டு
நாட்டக்கொள்தேவர்கள்சென்றிரந்தார்க்கிடநீகரிய
கோட்டக்கைவாமனனுச்செய்தகூததுக்கள்கண்டுமே

(6)

கண்டுத்தெளிந்துக்கற்றார்கண்னற்காளன்றியாவரோ
வண்ணெண்மலாத்தொக்கல்மார்க்கண்னடேயனுக்குவா முநாள்
இண்ணடைச்சடைமுடியிசனுடன்கொண்டசாச்செல்லக்
கொண்டங்குத்தன்னெடுக்கொண்டிடன்செல்லவுணர்ந்துமே,

[7]

௩௩ அ

எழும்பத்து

செல்லுநார்ந்தவர் செல்வன்றன் ஓர் ஸ்ரீச்சற்பரோ
எல்லோலோதபெருக்கலத்தாற்பலசெய்யிவற
அல்லலமரனாச்செய்யுநிரனியனாகத்தை
மல்லியுருவாப்ச்செய்தமாயமறிந்துமே.

(அ)

மாயமறிபவரமாயவர் காளன்றியாவரோ
தாயஞ்செனொருநூற்றுவர் மங்கலோனாவர்க்காய்த்
தேசமறியா லோர் சாரதியாய்ச்சென்றுசேனையை
நாசஞ்செய்திட்டெடுத்தல்வார்க்கையறிந்துமே.

(ஆ)

வார்க்கையறிபவரமாயவர்காளன்றியாவரோ
போர்க்கடிரப்பொடுகோயொடுமூப்பொழிப்பவை
போர்க்குப்பெருந்துன்பம்வேரநீக்கித்தன் னுளிகீழ்ச்
சேர்த்தியவன்செய்யுஞ்சேமத்தையெண்ணித்தெளிவுற்றே.

(ஈ)

கெளிவற்றுவரினின் னுநின்றவர்க்கின்பக்கதிசெய்யுந்
கெளிவற்றவண்ணைத்தென்றருகூர்ச்சடகோபன்சொல்
கெளிவுற்றவாயிரத்துளியைபத்துமல்லாரவர்
கெளிவுற்றதிக்தையர் பாமருமலகத்தாள்ளே.

(ஊ)

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்,
ஐயர்திருவடிகளேசரணம்,
ஆக-திருவாய்மொழி-அரு-க்கு-பாகரம்-எக

—*—

பா-ம - திருவாய்மொழி-பாமரு

—(*)—

குணபவம்பண்ணியப்பட்டிப்பட்டாச்சவரனைப்ரத்யகூகரிக்கவேண்
டுமென்றாசைப்பட்டு லடியாமையா லெப்போழ்தம்மையடைவே
லென்று அக்குந்தனம்பண்ணினதை அருளிச்செய்கிறார்

கலித்துறை-பண்-பாலையாழ்-தாளம்-ஏழொத்து.

பாமருமலகும்படைத்தபற்பாபாவோ
பாமருமலகும்படைத்தபற்பாபாவோ
தாமரைக்கண்ணோதனிறேன்றனியாளாவோ
தாமரைக்கையாவோவுன்னையென்றுகொல்சேர்வதுவே.

[க]

என்றுகொல்சேர்வதத்தோவரன்காண்முகனேத்துஞ்செய்ய
நீன்றிருப்பாதத்தையான் லெகீர்ளரியாலின் னுயிர்

என்றிவைதான்முதலாய்மற்றமாய்நின்றவெஞ்சாயோ
குன்மெதித்தானினைமேய்த்தவைகாத்வெங்குத்தாயோ.

(௨)

காத்வெங்குத்தாயோமலையேந்திக்கல்மாரிதன்னைப்
பூக்கண்முறாய்முடிபாய்ப்புளைகொடியஞ்செஞ்சுடையாய்
வாய்த்தவென்னுன்முகனேவந்தென்னுந்நயிர்நீயானால்
ஏத்தருங்கீர்த்தியினுயன்னைபெங்கத்தலைப்பெய்வனே.

(௩)

எங்குத்தலைப்பெய்வனநன்னெழில்முவுலகங்களுமநீயே
அங்குயர்முக்கட்பிரான்பிரமபெருமானவநீ
வெங்குதிர்வச்சிரக்கையிந்திரன்முதலாத்தெய்வநீ
கொங்கலர் கண்ணந்துழாய்முடியென்னுடைககோவலனே.

(௪)

என்னுடைக்கோவலனேயென்பெல்லாக்கருமாணிக்கமே
உன்னுடயுந்திருமலருலகழவைமுன்றும்பரந்து
உன்னுடைச்சோதிவெள்ளத்தகம்பா லுன்னைக்கண்மிகொண்டிட்
டென்னுடையாருயிராக்ஹனகொல்வந்தெல்துனரே

(௫)

வந்தெய்துமாற்றியேன்மல்குலீலச்சுடர்தழைப்பச்
செஞ்சுடர்ச்சோதிகள்பூத்தொருடாணிக்கஞ்சேர்வதுபோல்
அத்தரமேந்தெம்பட்டோடடியுந்திகைமார்கண்வாய்
செஞ்சுடர்ச்சோதிவிடவுறையென்றிருமார்பனையே.

(௬)

என்றிருமார்பன்மன்னையென்மலைகள் கூறன்மனை
என்றுமென்னுமகனையகம்பாற்கொண்டநான்முகனே
கின்றசசிபதியைநிலங்கிண்டெயில்முன்றெதது
வென்றுபுலன்முறந்தவிசம்பாளிகாணேனே.

(௭)

ஆனியைக்காண்பரியாய்ரிகாணரியாயரக்கர்
ஊர்வாவிட்டன்நிலங்கைகடந்துபிலம்புக்கொளிப்ப
மீளியம்புள்ளைக்கடாய்விதல்மரலியைக்கொன்றுபின்னும்
ஆனாயர்குன்றங்கள்செய்தடர்த்தானையுங்காண்டிக்கொலோ

(௮)

காண்டுக்கொலோநெஞ்சமேகடியனினையோமுயலும்
ஆண்டிமல்மீளிமொய்ம்பிலரக்கன்குலத்தைத்தடிந்து
மீளாமெவன்றம்பிக்கேவிநீலங்கையருளி
ஆண்டுதன்சோதிபுக்கவமராரியேற்றினையே.

(௯)

ஏற்றரும்வைகுந்தந்தையருளும்நமக்காயகுலத்
திற்றிளம்பின்னையொன்றாய்ப்புக்குமாயக்களையிற்பறி

கூற்றியல்கஞ்சு லோக்கொன்றைவர்க்காய்கொடுஞ்சேனைதழத்
தாற்றந்நிக்குவன்பெரியபரஞ்சோதிபுக்கவரியே

(௮)

புக்கவரியிருவாயவுண் ணுடல்சேன்கெந்த
சக்கரா லையவன்றன் லோக்குருகூர்ச்சடகோபன்சொன்ன
பித்தலோராயிர உதுளிவைபத் தும்வல்லாரவனாத்
கொக்குப்பல்லாண்டிசைத் துக்கவரிசெய்வரேழையரே

(௮௧)

ஆழ்வார் திருவடிகளேசரணம்.

ஜீய ரீ திரு வ டி க ளே ச ர ண ம்.

ஆக-திருவாய்மொழி-சு.சு-ருகு-பாகரம்-௭௨௮.

—————(*)—————

௭ - ம் - திருவாய்மொழி - ஏழை.

—————

இவ்வண்ணம் ஆக்குத்தனம்பன்னிபித்த ஈசவரன்பாவ நாப்ரத்யசகம்ப
ய் னுதையிலந்த திவ்யாவயவ ஸௌந்தர்யந் தமக்குபாஹயஸம்
சலேஷார்ஷமில்லா மையால் வறுத்தமாய்நீருக்கிறதென்று
தாய்மாரோடு கோழிமார்களுண்டு சொன்னதாக
அருளிச்செய்தின்றார்.

—————

கவித்துறையிருந்தம்-பன்-பாலையாழ்தாளம்வெழாத்து,
எழையராவியுண் ணுமினோக்கூற்றன்கொலோவறியேன்
ஆழியன்கண்ணிரான்றிருக்கண்கள் கோலோவறியேன்
சூழவுக்காமரைநாண்மலர் போல்வந்துகோன்றுன்கண்நர்
கோழியர்காளன்னைமீசென்செய்கேன்றுபராட்டியேனே

(௯)

ஆட்டியுந் துறநியும்பித்தன்னை மீசென்னை நீர்நலிந்தென்
மாட்டுயர்க்பகத்தின்வல்லியோ கொழுந்தோவறியேன்
நாட்டியவெண்ணெயுண்ட ஈன்றிருமுகக்கெனதாவியுள்ளே
மாட்டியவல்லினக்கன்கடராய்கிழ்கும்வா வியதே

(௧௦)

வாலியதோர்கனிகொல்வினையாட்டியேன்வல்லினை கொல்
கோலந்தீர்பவளக்கொழுத்துண்டக்கொளோவறியேன்
நீலநெடுமுகின்போற்றிருமேனியம்மான்னெண்ணடைவாய்
எனுவந்திசைகளெல்லாமவந்ததோன்றுமெனின் னுயிர்க்கே

(௧௧)

இன்னுயிர்க்கேழைபர்கோல்வனையுமினோநீலவிக்கொல்
மாணியிசீர்ததனங்கருப்புச்சிலைகொல்மதனன்
தன்னுயிர்க்கதாதைக்கண்ணபெருமாள்புருவமவையே
என்னுயிர்மேலனவாவடுவென்றனவென்றுநின்றே

(௧௨)

என்றநின்றே செழுந்தொய்யவீன்சுடர்வெண்மீன் னுக்கோல்
அப் பிறிவெண்ணுயிபதிமணித்தங்கொலோவநீயேன்
ஞன்றமெதித்தொரன்முறவவெனதா வியடும
ஞன்றமநிகின்றிலேனன்னே மீரெனக்குய்விடமே

(நி)

உய்விடமே அழயர்க்குமகரர்க்குமரக்கர்கட்கும்
என்னிவெம்நிலககுமகரத்தழைக்குநரளிர்கொல்
பைவிடப்பாம்பகையான் நிருக்குண்டலக்காதுகளை
வைவிடலொன்றுமின்றியடுகின்றனகாண்மின்களை

(சு)

காண்மின்களன்னையர்கொன்று காட்டுமவகையறியேன்
நாண்மன்னுவெண்ணிகள்கொல்லநயநதார்கட்குநச்சிலைகொல்
சேண்மனநாற்றடங்கேகாட்பெருமான்றன்றிருதுதலே
கோண்மன்னியா வியடுங்கொடியேனுயிர்கோளிறைத்தே

(எ)

கோளிறைத்தாமரையுங்கொடியும்பவளமும்வீல்லுங்
கோளிறைத்தன்முத்தமுத்தந்தளிநுக்குளிர்வான்சிறையுங்
கோளிறையாவுடையகொழுஞ்சோதிவட்டங்கொல்கண்ணன்
கோளிறைவாண்முகமாய்கொடியேனுயிர்கோள்கின்றதே

(அ)

கொள்கின்றகோளிருளைச்சுகாந்திட்டகொழுஞ்சுருளின்
உள்கொண்டலீலநன் னூற்றழைகோலன்னுமாயன்குழல்
விள்கின்றபூத்தண்முழய்விநைநாறவந்தென்னுயிரைக்
கள்கின்றவாறறிபீரன்றன்னே மீர்கழறநின்றிரே

[சு]

கிற்றிமுற்றத்துள்ளின்றுநெறித்தகையிலாராயென்னைநீர்
சுற்றியுஞ்சூழ்த்துமவைதீர்கடர்ச்சோதிமணிகிறமாய்
முற்றவிழ்முவுலகும்விரிகின்றசுடர்முடிக்கே
ஓற்றிமைக்கொண்டதுள்ளமன்னே மீர்நசையெண்ணுங்கட்கே.

(ஐ)

கட்கரியபிரமங்கிவனித்திரனென்றிவர்க்குங்
கட்கரியகண்ணனைக்குருகடர்ச்சடகோபுன்னொன்ன
உட்குடையாயிரத்தாணிகையுமொருபத்துர்வல்லார்
உட்குடையானவரோருடனுயென்னுமாயாரே.

[கசு]

ஆழ்வார் திருவடிகளேசரணம்,

ஆயர் திருவடிகளேசரணம்,

ஆச-திருவாய்மொழி-சுள-க்கு-டாகரம்-௭௩-௭௩.

அ-ம்-திருவாய்மொழி-மாயா

*—

அவ்வாறுபதாவப்படுகின்ற வென்னை இந்த லீலாவிபூதியிலே
 நிறுத்தின தெப்படிப்பட்ட ஆச்சரியமேதென்னஒன்று
 கேட்டக வொன்வேறேசொல்லி பரிஹரிப்பாரைப்
 போலே என்பரகார மிவ்வளவோவென்று
 தன்னுடையவிதித்ரவிபூதியெல்லாக்
 காட்டவகைக்கண டாச்சரியப்ப
 ட்டதை யருளிச்செய்கிறார்.

கலியிருத்தம்-பண்-பாலையாழ்-தாளம்-ஏழொத்து.

மாயவாமனனேமதுகுநாநீயருளாய்
 திராய் திராய்நிலனாய்விசும்பாய்க்காலாய்
 தாயாய்ததந்தையாய்மக்களாய்மற்றுமாய்முற்றுமாய்
 திராய்நின்றவாரிவையென்னநியாயங்களே

(க)

ஆக்கண்மலர்தண்டுழாய்முடியச்சுதனேயருளாய்
 திங்களுநாயிறுமாய்ச்செழுமபஸ்கடராயிருளாய்ப்
 பொக்குபொழிமழையாய்ப்புகழாய்ப்பழியாய்பின்னும்நீ
 வெங்கண்வெண்கூற்றமுமாயிவையென்னவிசித்திரமே

(உ)

சித்திரதேர்வலவாநிருச்சக்கரத்தாயருளாய்
 எத்தனையோருகமுமவையாவந்துள்ளியனும்
 ஓத்தவொன்பல்பொருள்க ளுலப்பிலனவாய்
 வித்தகத்தால்நிறீயிவையென்னவிடமங்களை

(ஈ)

கள்ளவிறதாமரைக்கட்கண்ணனேயெனக்கொன்றருளாய்
 உள்ளவிதுல்லதாமாயுலப்பிலனவாய்விவவாய்
 வெள்ளத்தடக்கலுடலுள்விடநாகனைமேல்மருவி
 உள்ளப்பல்யோகுசெய்தியிவையென்னவுபாயங்களே

(சு)

பாசங்கள்நீக்கியென்புனக்கேயறக்கொண்டிடநீ
 வசமலர்த்தண்டுழாய்முடிமாயவனேயருளாய்
 காயமுஞ்சிவனுமாய்க்கழிவாய்ப்பிறப்பாய்ப்பின்னும்நீ
 மாயகங்கள்செய்துவைத்தியிவையென்னமயக்குகளே

(ஊ)

மபக்காவாமனனேமதியாவண்ணமொன்றருளாய்
 அயர்ப்பாய்கேந்நமுமாயநலாய்க்குளிராய்விவவாய்
 விவப்பாய்நொச்சிகளாய்க்கிணையப்பயனாய்ப்பின்னும்நீ
 துயக்காகநீநின்றவாரிவையென்னதுயரங்களே

(கூ)

துபரங்க்கள்செய்புக்கண்ணுசுடர்நீள்முடியாயருளாய்
துயரஞ்செய்மாணக்களாய்மதஞ் சிபுகளவைகளாய்த்
துயரஞ்செய்காமக்களாய்த்கொலையாம்பிளையாய்நடையாய்த்
துயரங்க்கள்செய்துவைத்தியிவையெண்ணகண்டாபக்களே.

(௭)

என்னசுண்டாயக்களாலென்றுநேநின்நிட்டாயென்கண்ணு
இன்னதோர்தன்மையென்றுன்னையாவர்க்குநீதேற்றரியை
முன்னிபமுவுலகுமவையாமற்றைப்படைத்துப
பின்னுமுள்ளாய்புறத்தாயிவையென்னவியற்கைகளே.

(௮]

என்னவியற்கைகளால்நின்நிட்டாயென்னையாளுககண்ணு
துன்னுகரசாணம்முதலாகவெல்லாவுறுப்பும
உன்னுகவையொளியூருளேநாற்றமுற்றும்நீயே
உன்னையுணர்வுநிலுலப்பில்லைதுணுக்கக்களே.

(௯)

இல்லைதுணுக்கக்களேயிதனிற்பிறிதென்னுமளண்ண
கொல்லைநன்னூலீற்சொன்னவுருவுமருவுப.நீயே
அல்லித்துழாயலக்கலணிமாற்பவென்னசுதளே
அல்லதோர்வண்ணஞ்சொன்னுலதுவேயுளக்காமவண்ணமே;

(௧௦]

ஆம்வண்ணமின்னகென்றென்றறிவதரியவரியை
ஆம்வண்ணத்தாற்குருகூர்ச்சடகோபனறிந்துரைத்த
ஆம்வண்ணவொண்டமிழ்களிவைபாயிரத்துளிப்பத்தும்
ஆம்வண்ணத்தாலுரைப்பாரமைந்தார்தமக்கென்றைக்குகே.

[௧௧]

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஜீயர்திவடிகளேசரணம்

ஆக-திருவாய்மொழி-௬௮-க்கு-பாசுரம்-௭௫௦

௬-ம்-திருவாய்மொழி-என்றைக்கு

அஸற்றயமானலீலாவிபூதியிலென்னையேன்வைத்தாயென்றுகேட்க
ஈசுவரன்எனக்குமென்னடிபார்க்கும்சர்வாய்வமாளப்ரபந்தம்
பண்ணிவைக்கவேண்டுமெனவைத்தோமென்றுசொல்ல
அந்தஉபகாரத்துக்குப்ரத்தையுபகாரமெதுசொல்லப்
போகிறோமென்று,தமொறினதை
யருளிச்செய்கிறார்.

கலிவிருத்தம-பண்-நட்டபாலைஷ-தாளம்-ஒன்பதொத்து.
என்றைக்குமென்னையுய்யக்கொண்டிபோகிய
அன்றைக்கன்றென்னைத்தன்னாக்கியென்னுற்றன்னை

இன்றாழிநிறப்பாடியளிசையோதியாய்
நின்றவன்கோதியையென்கொல்லிநிற்பேனா.

[க]

என்சொல்லி நிறப்பென்னின்னாயிரிசொன்னாய்
என்சொல்லாடியான்சொன்னாயிசெய்யென்பிசுது
தன்சொல்லாநொன்றன்னையகீதத்தித்தமாயென்ன
முன்சொல்லும்முன்குறையமுதல்வனா

[உ]

ஆமுதல்வனியென்னையுதற்றேற்றியென்
முதல்வந்தபுருத்தூல்களையென
துமுதற்பந்தர்க்குத்தான்நனைச்சொன்னவென்
வாய்முதல்ப்பனையென்றுமுதற்ப்பேனா.

[ஈ]

ஆப்பனையென்றுமுதற்ப்பென்னைய
தப்புகளென்றித்தனையகவியான்சொல்லி
ஒப்பிலாததினையேனையுயக்கொண்டு
செப்பமேசெய்துநிரிசென்றசின்னே.

[ஐ]

நிர்கண்டுக்கொண்டுதிருந்துகல்லின்கவி
தேர்படயான்சொல்லுப்பநீர்நையிலாநையில்
எர்விலாவென்னையத்தன்னையுக்கியென்னுற்றனைய
பார்நிரவில்கவிபாடுப்பரமோ.

[ஔ]

இன்கவிபாடும்பரமகவிகளாற்
நன்கவிதான்நனைப்பாடுவியாதின்று
நன்குறவந்தென்னுடனாகியென்னுற்றனைய
வன்கவிபாடுமென்னவகுந்தநாதனே.

[ஊ]

வைகுந்தநாதனென்வல்லினையாய்ந்தநச்
செய்குந்தநையன்னையென்னுக்கியென்னுற்றனைய
வைகுந்தநாகப்புசுவனையகவி
செல்குந்தநையென்றநாள்நித்தித்தார்வனே.

[எ]

ஆர்வனேவாழியங்கையெம்பிரான்புகழ்
பார்வின்னார்முற்றக்கலந்துபருகினும்
ஏர்விலாவென்னையத்தன்னுக்கியென்னுற்றனையச்
சீர்பெறவில்கவிசொன்னதிருத்துக்கே.

[அ]

திருத்துக்கேதுப்புறவாநதிருமாவின்சீர்
இறப்பேதிர்க்காலம்பருகிலுமார்வனே
முறப்பிலாவென்னையத்தன்னுக்கியென்னுற்றனைய
உறப்பலவில்கவிசொன்னவதனிக்கே.

[ஆ]

உதனிக்காமமாமென்னையென்னவற்றென்னினில்
அதுவுறப்பருக்கலவற்றன்னையத்தன்னுற்றனையப்

பகவியவிக் கவிபாடியவாப்பணக்கு
எதுவுமொன்று விலகியெய்வதிக்கு மங்கே.

(௩)

இந்தும் திருமாலன்றியின் மைகண்டு
ஆங்கு வோவென குறுகர் சரட்கோபன்
இவனுனை சொன்னவோ ராயிரந் துளிப்பத் தும்
எய்துனேசெல்லி லுமின்பட்பயக்குமே.

[௧௧]

ஆழ்வார் திருவடிகளேசரணம்.

ஜீயர் திருவடிகளேசரணம்.

ஆக-திருவாய்மொழி-சு-க-க்கு-பாகரம்-எனுக

க-ய-ந் - திருவாய்மொழி - இன்பம்.

இவ்வண்ணமென்னுள் ப்ரபந்தஞ்செவித்தஸர் வேள்வாவெ
முந்தருளியிருக்கிற திருவாறன்விளையாடுகிற திருப்பதி
க்குப்போய் ப்ரபந்தம்விண்ணப்பஞ்செய்யவேண்
மென்றேபேசுறித்ததை அருளிச்செய்கிறார்.

ஆசிரியன்ருந்த-பண் பழம்பஞ்சரம்-தாளம்-எழொத்து.

இன்பப்பயக்கவெழிப்பலர்மாதநந்தா னுமில்வேழலகை
இன்பப்பயக்கவினிடன்வீற்றிருந்தாள் தின்றவெக்தள் பிரான்
அன்புற்றமர்ந்துறைகின்றவணி பொழிக்குழ்திருவாறன்விளை
அன்புற்றமர்ந்துவலஞ் செய்துகைதொழாள் கருமாகுக்கெலோ [௧]

ஆகுங்கொலையொன்றின் நியகவிடமுற்றவுநீரடியே
ஆதும்பரிசுநிமிர்ந்திருக்குறப்பனமர்ந்துறையும்
மாகந்திகழ்கொடிமாடங் கள்ளீடுமதிட்டிருவாறன்விளை
மாகந்தீர்கொண்டு தூயியலஞ் செய்துகைதொழக்கூடுங்கொலோ [௨]

கூடுங்கொல்வைகலுங்கோவித்தனைமதுகுதனைக்கோளரியை
ஆடும்பரவையிசைக்கண்டுகைதொழுகள் நியவனுறையும்
பாடும்பெருப்புழநான் தைவேள் விபைங்காறக்கமபன்னினர் வாழ்
நீடும்பொழிந்திருவாறன்விளைதொழவாய்க்குங்கொல்நிச்சலுமே. [௩]

வாய்க் தங்கொல்நிச்சலினைமாப்பொழுதும் மனத்திக்குநினைக்கப்பெற
வாய்க்கரும்பும்செருஞ்செந்நெலும்வயல்குழ்திருவாறன்விளை
வாய்க்குபெரும்புகெல்முவுலகெவ்வடமதுநாப்பிறந்த
வாய்க்குமணிநிறக்கணனபிரான் தன்மலரடிப்போதுகலோ. [௪]

மல்ரடிப்போதுகளென்னெஞ்சக்கெப்பொழுதுமிருத்திவணங்கப்
பலரடியார்முன்பருளிப்பாம்பணையப்பனமர்க்துறையும்
லிஸ்ஸாநிபெரிநாட்கள்கீடுநகிட்டிருவாறன்வினை
மல்குமபிசிகழ்ப்பாடநம்மேல்வினையென்றுநில்லாக்கெடுமே. (௫)

ஒன்றுநில்லாக்கெடுமுற்றவுந்திபுனையுள்ளிக்கொழியின்றெண்ணி
அன்றங்கமர்வென்றுருப்பினிநகையணிநெடுந்தோள்புணர்ந்தான்
என்றுமெப்போதுமென்னெஞ்சந்துகிப்பவுள்ளேயிருக்கின்றபிரான்
நின்றவனாநிருவாறன்வினையென்னுநீணகரமதுவே, [௬]

நீணகரமதுவேமலர்ச்சோலைகள்சூழ்ந்திருவாறன்வினை
நீணகரத்துறையின்றபிரான்நெடுமால்சுண்ணன்விண்ணவர்கோன்
வாண்புரம்புக்குழக்கட்பிராணத்தொலைபவம்போர்கள்செய்து
வாணனைபாபிரந்நாசரசரணன்நிமற்கொன்றிலமே (௭)

அன்றிநற்கொன்றிலநிள்சரணையென்றகலிரும்பொய்கையின்வாய்
வென்றுதன்விள்கழலேத்திவவானையின்னெஞ்சுடர்தீர்த்தபிரான்
சென்றங்கிணிதுறைநின்றசெழும்பொழில்சூழ்கிருவாறன்வினை
ஒன்றிலவஞ்செய்யவொன்றுமேதிவினையுள்ளத்தின்சார்வல்லவே [௮]

திவினையுள்ளத்தின்சார்வல்லவாகிததெளிவிசும்பேறலுற்றால்
நாயினுள்ளமுள்ளத்தன்ருமமைத்ததொழிலினுள்நூவின்று
யாவரும்வந்துவணங்கும்பொழிற்றிருவாறன்வினையகனை
மேயிவலஞ்செய்துகைதொழக்கூடுவ்காலென்றுமெஞ்சிந்தனையே.௯

நிந்தமைற்கொன்றிந்நிமத்ததல்லாத்தன்மைதேவபிரானறியுஞ்
சின்கையினுற்செய்வதானறியாதனமாயக்கொன்றுமில்லை
சின்கையினுற்சொலினுற்செய்கையால்நிலத்தேவர்சூழவணங்குஞ்
சின்கைமகிழ்கிருவாறன்வினையுறைநீர்த்தனுக்கற்றபின்னே. [௧௦]

தீர்த்தனுக்கற்றபின்மற்றோர்சரணில்லைஎன்றெண்ணித்தீர்த்தனுக்கே
தீர்த்தமனத்தினனாகிச்செழுங்குருகூர்ச்சடகோபன்சொன்ன
தீர்த்தங்களாயிரத்துள்ளிவைபத்துமவல்லார்களைத்தேவர்கை
தீர்த்தத்தேவையென்பூசித்தாநல்கியுரைப்பர்த்தேவியர்க்கே. [௧௧]

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஜீயர்திருவடிகளேசரணம்,

ஏழாம்பத்துமுற்றிற்று.

திருவாய்மொழி

நா.உ.எ

எட்டாம்பத்து

க-ம்-திருவாய்மொழி தேவி.

- (*) -

சக்கிஹாசியாலே அந்தந்திருப்பதிக்ருப் போகமாட் டாமல்நடுவேநி
ன்றுபுருஷகார பூதையானபிராட்டி கிட்ட வீருக்கவும்ஆசாத
பாரதந் தர்யாதிருணங்களிநுக்கையாலுந் தமக்குப்பல்
ஹித்தியானதில்லையென்று குணங்கள்மேலேஅ
திசங்கைபண்ணுகையில் ஸர்வேச்வரன்னிச்
வாஸதேஹதுவான கல்யாணகுணங்க
ளைக் காட்டுதலால் அந்தஅகிசம்
கைதீர்ந்து பரீதராணதை
யருளிச்செய்கிறார்.

ஆசிரியவிறுத்தம்-பண்-புறநீர்மை-தாளம்-ஒன்பதொத்தா.

தேவிமாராவார் திருமகள் பூமியேமறமராட்செய்வார்
மேவியமுலகம்முன்றவையாட்சுவேண்டிவருந்நின்னுருவம்
பாவியேன்றனையடுகின்றதமலக்கண்ணதோர்பவளவாய்மணியே
ஆவியேயமுதேயலைகடல்கடைந்தவப்பனேகாணுமாதருளாய் [க]

காணுமாதருளாயென்றென்றேகலந்திடுக்கண்ணநீர் கள்லமரவினையேன்
பேணுமாதெல்லாம்பேணிநின்பெயரேபிதந்துமாறருளெனக்கந்தோ
காணுமாதருளாப்காருத்தாகண்ணாதொண்டனேன்கற்பகக்கனியே
பேணுமாதமுதேபெரியதண்புனல்குழ்பெருநிலமெடுத்தபேராளா [உ]

எடுத்தபேராளன்னந்தகோ பன்றனின்னுயிர்ச்சிறுவனேயசோதைக்
கடுத்தபேரின்பக்குலவிளங்கனிதேயடியேன்பெரியவம்மானே
கடுத்தபேரவுணனுடையுருபிளவாக்கையுகிராண்டவெங்கடலே
அடுத்ததோருருவாயின்றுநீவாராயெங்ஙனந்தேறுவமரே (ங)

உமருகந்துகந்தவுருவம்நின்னுருவமாகியுன்றனக்கன்பரானார்
அவருகந்தமாந்தசெய்கையுள்மாயைமறிவொன்றுஞ்சங்கிப்பன்வினை
அமரதுபண்ணியகலிடம்புடைசூழடுபடையவித்தவம்மானே (யேன்
அமர்தமமுதேயசுரர்கணஞ்சேயென்னுடையாயிரேயோ (ச)

ஆருயிரேயோவகலிடமுழுதும்படைத்திடந்துண்டுமிறுத்தலந்த [த்த
பேருயிரேயோபெரிய நீர்படைத்தங்குரைந்தது அடைந்தடைந்துடை

என்றவுடன் துறையே வெள்ளையா ஸ்ரீமேயே முலகம் என்ற நீயே
ஆங்குள் ககவாமகதெய்யமும் நீயேயவற்றவையுறமுமநீயே
பொக்கியபு. உம்மா நபொருளுளாயேனுமனையுநீமான் நீயின்னையா னுல்
மன்கியவருளே நீய்ப்புறநீயவா ஸ்புலணிதற்கு நீயே. [சுரு]

[illegible]

மணக்கம்பேராயமாயத்தால்முழுதூர்வல்லிணையேணையீர்கின்ற [க்தாய்
குணங்களைவுடையாயசுர்வனையவர்வெங்குகற்றமேகொடியபுள்ருயர்
பணங்களுயீரமுடையபைந்நாகப்பன்லிமாய்பாற்கடற்சேர்ப்பா
வணக்கமுந்நியேன்மனமும்வாகமுஞ்செய்சையும்பாணீதானே[அ]

[illegible]

தாள்களை எனக்கேதலைத் தலைச்சிறப்பத்தந்தபேரித விசனம்மாரு
கோள்களையா தத்தமுளியென்னுயிரையாநிலையெய்தநலன்கோதி (தாய்
கோள்களாயிரத்தாய்முடி களாயிரத்தாய்துணையலர் கண்களாயிரத்
தாள்களாயிரத்தாய்பெயர்களாயிரத்தாய்தமியனெனபெரியவப்பனே)

பெரியவப்படை: பீரமடைப்பனையுருத்திரனப்பனையு னிவர்க்
 சூரியவப்பனையா ராபபனையுக்குகோர்ந்நியப்பன்நன்னைப்
 பெரியவன் குருசூர்வன்சு. கோபன்மேணினவாயிரத் துன்னும்
 உரியசொல்மனைநிலையுற்பத்திவற்றுவயவநாற்பொன் டூர்நகர்தே

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

யி ர் தி ரு வ ழி க ளே ச ர னை ம்.

ஆக-திருவாய்மொழி-எக-க்குபாகரம்-எ-ஆக.

உ-ம்-திருவாய்மொழி - நங்கள்,

உபாயபூதரான ஈச்வரன்வந்துமுகங்காட்டாமலிருக்கைக்குறேற
து ஈச்வரனறியும்படி ஸம்ஸாரஸம்பந்தமுண்டாயிருக்குமெ
ன்று சங்கித்துத் தமக்குஸம்ஸாரம்நைராச்ய மென்று
நாயகி ஸகிதாய்களைக் குறித்துங்களோடுஸம்பந்த
மில்லையென்று சொன்னதாக வருளிச்செய்
கிறார்.

ஆசிரியனிருத்தம்-பண்-கொல்லி-தாளம்-ஏழொத்து

நங்கள்வரிவளைபாயங்களோடும்முடையேதலர் முன்புநாணி-றுங்
கட்டுயாடுனென்றுரைக்கும்மாற்றம்நோக் குகின்றேனெனக்குங் காணமாட்
டேன்,சங்கஞ்சரிந்தனசாயிறுந்தேன்றடமுலை பொ ன்னிமமாய்த்தளர்ந்
தேன்,வெங்கட்பறவையின்பாகனென்கோன்வேங்கடவாணனைவேண்டி
ச்சென்றே, [க]

வேண்டிச்சென்றென்றுபெறுகிற் பாரிலென்னுடைத்தோழியர்
றுங்கட்கேல்லும்,ஈண்விதரைக்குபடியையந் தோ.காண்கின்றிலேனி
டராட்டியேனான்,காண்டருவாதரைக்கண்ணன்கள்வன்விண்ணவர்கோ
ன்நங்கர்கோனைக்கண்டா ஈண்டியசங்கும்நிறைவுக் கொள்வானெத்த
னைகாலமினைக்கின்றேனே. [உ]

காலமினைக்கில்லல்லால்வினையென்றானினைக்கின்றிலன் கண்டுகொண்மின்
ஞாலமறியப்பழிசுமந்தேன்றன்னுதலீநிலாணித்தானென்
நீலமலர்நெடுஞ்சோதிசூழந்தரீண்டமுதில்வண்ணன்கண்ணன கொண்
டகோலவனையோடு மாமைகொள்வானெத்தனைகாலமுநாகுடச் சொ
ன்றே

கூடச்சென்றேனினியென்கொடுக்கேன் கோல்வனைநெஞ்சத்துட
க்கமெல்லாம்,பாடற்றொழியவிழந்துவைகல்பல்வனையார்முன்பரிசுழிந்
தே,மாடக்கொடிமதிட்டென்குழந்தைவண் குடபால்நின்றமாய்க்குத்த
ன்ஆட்பறவையுயர்த்தவெல்போராழிவலவனையாதரித்தே. [ச]

ஆழிவலவனையாதரிப்புமாந்தவன்நம்மில்லவருமெல்லாம்
தோழியர்காள்நம்முடையமெய்தான்சொல்லுவதோ விக்கரியதுதான்
ஊழிதோறுழியொருவனாகநன்குபுணரலாகாச்
குழலுடையகடர்கொள்கிக்கொல்லையஞ்சோதினைக்குங்காலே [டு]

தொல்லையஞ்சோதியினைக் குங்காலென் சொல்லவன்றிமையோர்
தமக்குள்ளல்லையிலலாதன கூழ்ப்புச் செய்யுமத்திறம்நிற்கவெம் மாமை
கொண்டான். அல்லமலர்த்தன்முழாயந்தாரானார்க்கிடுகோவினிப்பூசல்
சொல்லீர், வல்லிவளவயல்முழகுடந்தைமாமலர்க் கண்வளர்கின்றமாலே

மாலரிகேசவன்நகரணன்சீர்மாதவன் கோவிர்தன்னைவருந்தனென்
றென்று, ஒலமிடவென்னைப்பண்ணி விட்டிட்டொன்று முருவுஞ்சுவடு
ங்காட்டான், ஏலமலர்க்குழலன்னைநீர்கா ளென்னுடைத் தோழியர்கா
ளென்றெய்கேள் காலம்பலசென்றுக்காண்பாதாணை யுங்களோடெக்க
ளிடையிலையே (எ)

இடையிலையான்வளர்த்தகிளிகாள்பூவைகள்காள் குயில்காள்மயி
ல்காள், உடையநம்மாமையுஞ்சுக்கும் நெஞ்சுமொன்றுமொழியவொட்
டாதுகொண்டான், அடையும்வைகுந்தமும்பாற் கடலுமஞ்சனவெற்பு
மவைநணிய, கடையறப்பாசங்கள்விட்டபின்னையன்றி யவனவைகாண்
கொடானே. (அ)

காண்கொடுப்பனல்லனார்க்குந்தன்னைக் கையப்பாலதோர்மாய
ந்தன்னால், மாண் குறட்கோலவடிவு காட்டிமண்ணும்விண்ணும் நிறைய
மலர்ந்த. சேண்குடர்தோள்ளன்பலதழைத்ததேவபிராம். கென்னிறைவி
னோடு, காண்கொடுத்தேனினி யென்கொடுக்கனென்னுடைநன்னுதல்ந
க்கைமீர்காள் (சு)

என்னுடைநன்னுதல் நக்கைமீர்காள்யானினிச் செய்வதென்னெ
ஞ்சென்னை. நின்னிடையேனல் லேனென்று கீங்கினேமுயஞ்சுக்குமிரு
கைக்கொண்டு, பன்னெடுஞ்சூழ்குடர்நாயிற்றோடுபான்மதியேந்தியோ
ர்கோலிலீ, நன்னெடுங்குன்றம்வருவதொப்பான்நாண்மலர்ப்பாதமடை
ந்ததுவே. [க]

பாதமடைவதன்பாசத்தாலேமற்றவன்பாசங்கள்முற்றவிட்டுக்
கோதில்புகழ்க்கண்ணன்றன்னடிமேல் வண்குருகூர்ச்சட கோபன்சொ
ன்ன, திதிலந்தாதியோராயிரத்துள்ளிவையுமோர்பத்திசையொடும்வல்
லார், ஆறுமோர்திதிலராகியங்குயிக்குமெல்லாமமைவார்கள்தாமே. []

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஜீ ய ர் திரு வ டி க ளே ச ர ண ம்.

ஆக-திருவாய்மொழி-௪௨-க்கு-பாகரம்-௪௬௪

௩-ம்-திருவாய்மொழி-அங்கு ம்

—(*)—

ஸ்ம்ஸா

ரஸம்பந்தமி

ல்லையென்றுசொல்ல

ஈச்வரன் மானஸஸா சூதா

த்காரம்பண்ண அவன் ஸௌந்த

ர்யஸௌக்யமாய் திகளைப் பார்த்துத்

தாம்பட்டதுக்கமும்மறந்து இப்படிப்ப

டதவ்யமங்களவிக்கிரஹத்தோடே யவதரித்த

ஸர்வேச்வரனுக்குமங்களா சாஸனம்ரொருவரு
மில்லையென்றுத் தாமொருவருமே மங்களாசாஸன

ம்பண்ணுகைக்கு இருந்தோமென்று மிப்படிப்

பயப்படுகையில் ஈச்வரன்தமக்குமங்க

ளாசாஸனபரராய்நித்யமுக்தரிருக்க

முமுசூக்ஷ்மருக்க நீரோன்பய

ப்படுகிறீர்ஒன்றுசொல்லப

யந்தீர்ந்ததையருளிச்

செய்கிறார்.

—*—

கலித்துறை-விருத்தம்-பண்-நட்பாஷை-தாளம்-ஏழொத்து.

அங்குமிங்கும்வானவர்தா னவர்யாவரும்

எங்குமினையென்றுன்னையறியகிலாதலற்றி

அக்கஞ்சேரும்பூமகள்மணமகளாய்மகள்

சங்குசக்கரக்கையவனென்பர்சரணமே.

(க)

சரணமாகியநான்மறைநூல்களுஞ்சாராதே

மரணந்தோற்றம்வான் பிணிமூப்பென்றிவையாய்த்தோங்

கரணப்பல்படைபற்றவோடுககளஸாழி

யரணத்தின்படையேந்தியவீச்சற்காளாயே.

(உ)

ஆளுமாளாராழியுஞ்சங்குஞ்சுமப்பார்தாம்

வாளுமவிலுங்கொண்டிபின்செல்வார்மற்றில்லைத்

தாளுந்தோளுங்கைகையாரத்தொழக்காணேன்

நாளுந்நாளுந்நாடுவனடியேன்ஞாலத்தே,

(ங)

ஞாலம்போனகம்பற்றியோர்முற்றுவருவாகி

ஆலம்பேரிலையன்னவசஞ்செய்யுமம்மாளே

காலம்பேர்வதோர்காருளுழியொத்துளதாலுன்

கோலக்காரொழில்காணலுற்றாளுக்கொடியேற்கே.

(ச)

கொடியார் மாடக்கோ ன்றாகத் தூம்புளிற்குடியும்
மடியா நன்னோ நீ துயில்மேயி மகிழ்ந்த துதான்
அடியா ரல்லத்தலீர் த்தவசைவோ வலி மேலிப்
படியா நன்னி தொவியவசைவோ பணியா யே.

(ரு)

பணியாவமரா பணியும்பண் புந்தாமேயா
மணியா ராழியுஞ்சங்கமுமேந் துமவர் காண் மின்
தணியா வெங்கோயுலகிற்றணிர் ப்பான் றிருநீல
மணியார் மேனியோ டென்மனஞ்ஞ நுவருவாரோ.

(சு)

வருவார் செல்வார் வண்பரிசா ரத நிருந்த வெண்
நிருவாழ்மார் பற்கென் றிறஞ்சொ ல்லார் செய்வதென்
உருவார் சக்கரஞ்சங்குமக்திங்கும்மோ
உருபா முழல்வா ன்னாடியா னுமுளனென்றே.

(எ)

என்றேலென்னையுன்னேரார் கோலத்திருத்தடி க்கீழ்
நின்றேயாட்செய்யநீ கொண்டருளிநினைப்பதுதான்
குன்றேற்பாரோழ்குழ்கடல் னாலம்முழுவேளும்
நின்றேதா ளியநீள்குறலாழித்திருமாலே

(அ]

திருமால்நான்முகன்செஞ்சடையானென்றிவர்களெம்
பெருமான்றன்மையையா ரநிதிற்பார் பேசியென்
ஒருமா முதல்வா ளுழிப்பிரானென்னையா னாடைக்
கருமாமேனியனென்பெனென்காதல்கலக்கவே.

(சு)

கலக்கமில்லா நற்றவமுனிவர் கனாகண்டோர்
துளக்கமில்லாவானவொல்லாந்தொழுவார்கள்
மலக்கமெய்தமாகடல்தன்னைக்கடைந்தா னை
உலக்கநாம்புகழுகிற்பதென்செய்வதுனா டீரோ.

(ய)

உனாயாவெங்கோய்தவிசுவருள்நீள்முடியானை
வனாயார்மாடமன்னுக்குருகூர்ச்சடகோபன்
உனாயேசொற்றொடையோராயிரக்துளிப்பத்தும்
நினாயேவல்லார் கீலகத்திற்பிறவாரோ.

[கக]

ஆழ்வார்திருவடிகளே சரணம்.

ஜீ ய ர் திருவடிகளே சரணம்.

ஆக-திருவாய்மொழி எக-க்கு-பாகரம்-அடு

சு-ம்-திருவாய்மொழிவார்கடா

அஸ்தானபயசங்கைபண்ணுகிற ப்ரோமஸ்வபாவமுடைய ஆழ்வார்க்கு
இன்னம் பயமெங்கேவருமோவென்று விசாரித்துநடந்த
வீரயரத்தியாதிருணங்களையும்மங்களாஸாஸன பரஸ
மர்த்தியையுங்காட்டித்திருச்செங்குன்றாரில்ஸ்வா
மிபயம்பேபாக்கினதை
யருளிச்செய்திருர்

—*—

ஆசிரியவிருத்தம்-பண்-புறநீர்பை-தாளம்-ஒன்பதொத்து.

வார்கடாவருவியானைமாமலையின்மருப்பிணைக்கு வடிவத்துருட்
டி, ஊர்கொள்தின்பாகலுயிர்செகுத்தரங்கினம்ல்லனாக்கொன்றுகுழ்
பரண்மேற், போர்கடாவரசர்புறக்கடமாடமீசைக்கஞ்சனைத்தகர்த்தி
ர்கொள்கின்றாயன்றிருச்செங்குன்றாரிற்றிச்சிற்றாறெங்கன்செல்சார்வே

எங்கள்செல்சார்வுயா முடையமுதமிமையவரப்பென்னென்பதன்,
பொக்குமூவுலகும்படைத்தளித்தழிக்கும்பொருந்துமு வுருவனெம்ம
ருவன், செங்கயலுகளுந்தேம்பனைபுடைசூழ்திருச்செங்குன்றாரிற்றிரு
ச்சிற்றாற், நங்கமர்கின்றவாதிபானல்லால்யாவர்மற்றென்னமதுவோயே()

என்னம்பெருமானிமையவர்பெருமா னிருநிலமிடந்தவெம்பெ
ருமான், முன்னவல்வினைகள்முழுதுடையாளவென்னையாங்கிற வெம
பெருமான், தென்றிசைக்கணிகொள்திருச்செங்குன்றாரிற்றிருச்சிற்றா
ற்றங்கனாம்பால், நின்றவெம்பெருமானடியல்லாற்சரண் நினைப்பிலு
ம்பிற்றில்லையெனக்கே. (சு]

பித்திலையெனக்குப்பெரியமூவுலகும்நிறையப்பேருருவமாய் நிமிர்ந்த
குறியமானெம்மான்குறாகடல்கடைந்த கோலமானிக்கமென்னம்மா
செறிசுவைவாழைமுருகுதேங்கனிகூழ்திருச்செங்குன்றாரிற்றிருச்சிற்றா
றதியமெய்மையேநின்றவெம்பெருமானடியிணையல்லதோரானே (ச)

அல்லதோரானுமவனில்வேறில்லையதுபொருளாகிலுமவனை
அல்லதென்னாயினமர்ந்தனைகில்லாதாதலாலவனுதைகின்ற க்கும்
நல்லநான்மறையோர்வேள்வியுண்மடுத்ததும்புகைகிழ்பொளிமறை
நல்லநீர்மடத்திருச்செங்குன்றாரிற்றிருச்சிற்றாறெனக்குல்லநானே()

௩௩௩

எட்டாம்பத்து

எனக்குநல்லரனைபெனதாருயினாயினமயவர் தந்தைதாய்தன்னைத்
தனக்குந்தன்றன்மையறிவாரியானைத்தடங்கடற்பள்ளியமமானை
கனக்கொள்சீர்முவாயிரவர்வண்ணிவனுமயனுந்தானுமொப்பார்வாழ்
கனக்கொள் திண்மாடத்திருச்செங்குன்றாரிற்றிருச்சிற்றறதனுட்கண்
டேனே (௬)

திருச்செங்குன்றாரிற்றிருச்சிற்றறதனுட்கண்டவத்திருவடியென்றுந்
திருச்செய்யகமலக்கண்ணுஞ்செவ்வாயுஞ்சேவடியுஞ்செய்யகையுந்
திருச்செய்யகமலவுந்தியுஞ்செய்யகமலமார்புஞ்செய்யவுடையுந்
திருச்செய்யமுடியுமாரமும்படையுந்திகழவென்சிந்தையுள்ளனே (௭)

திகழவென்சிந்தையுள்ளிருந்தானைச்செழுநிலத்தேவர்நான்மறை
யோர், திசைகைகூப்பியேத்துந்திருச்செங்குன்றாரிற்றிருச்சிற்றறத்தங்க
கையானைப்புகர்கொள்வானவர்கள் புகலிடந்தன்னையசுரர்வண்கையர்வெ
ல்கூற்றைப், புகழுமாற்றியேன்பொருந்துமுவுலகும்பைப்படைப்பொடுகெடு
ப்புக்காப்பவனே. (௮)

படைப்பொடுகெடுப்புக்காப்பவன்பிரமபரன்பான் சிவப்பிரானவ
னே, இடைப்புக்கோருருவமொழிவில்லையவனே புகழ்வில்லையாவையுந்
தானே, கொடைப்பெரும்புகழா ரெனையதன்னுணர்நூலியவிச்சையோ
டொழுக்கம், நடைப்பலியிற்கைத்திருச்செங்குன்றாரிற்றிருச்சிற்றற
மர்ந்தநாதனே, (௯)

அமர்ந்தநாதனையவரவராகியவர்க்கருளாருளுமம்மானை
அமர்ந்தகண்பழனத்திருச்செங்குன்றாரிற்றிருச்சிற்றறத்தங்கையானை
அமர்ந்தசீர்முவாயிரவர்வேதியர்கள் தம்பதியவனிறேவார்வாழ்வு
அமர்ந்தமாயோனைமுக்கணம்மானைநான்முக்கணையமர்ந்தேனே (௧௦)

தேனைநன்பாலைக்கன்னலையமுதைத்திருந்துலகுண்டவம்மானை [னைக்
வானநான்முகனைமலர்ந்ததன்கொப்பூழ்மலர்மிசைப்படைத்தமாயோ
கோனைவன்குருகூர்வன்சடகோபன்சொன்னவாயிரத்ததுளிப்பத்தும்
வானிள்மீதேற்றியருள்செய்துமுடிக்கும்பிறவிமாயக்கூத்தினையே. (௧௧)]

ஆழ்வார் திருவடிகளேசரணம்.

ஐ ய ர் திரு வ டி க ளே ச ர ண ம்,

ஆக-திருவாய்மொழி-எச-க்கு-பாகரம் அகக.

௫-ம்திருவாய்மொழி-மாய.

————— (*) —————

இவ்வாறு பயம்போக்கினதெல்லாம் மானஸாதுபவமாக்ரமா
 மையால்பாஹ்பசம்லேஷாபேகைஷ்யாதேமுன்புண்
 டான ப்ரத்யெல்லம்போ யப்படிப்பட்டஸர்வே
 ச்வரணைக்குறித்துப்ரத்யக்ஷமாகவேண்டமெ
 ன்றுதாமும்தம்முடைய இந்த்ரியமு
 க்கூப்பிட்டதாக வருளிச்
 செய்கின்றார்.

————— * —————

விருத்தம்-பண்-பழம்பஞ்சரம்-தாளம்-ஏழொத்து

மாயக்கூத்தமானாவினையேன்கண்ணாகைகால்
 தூயசெய்யமலர்களாய்ச்சோதிச்சேழ்வாமுகிதா
 சாயச்சாயத்திருமேனிக்தன்பாசடையாத்ராமரைநீள்
 வாசத்தடம்போல்வருவானையொருநாள் காணவாராயே [க]

காணவாராயென்றென்றுகண்ணுமவாயுத்துவர்த்தடியேன்
 நாணிநன்னுட்டலமர்ந்தாலிரங்கியொருநாளீயந்தோ
 காணவராய்கருநாயிறுதிக்குக்கருமாணிக்க
 நாணன்மலைசுடர்ச்சோதிமுடிசேர்சென்னியம்மானே [உ]

முடிசேர்சென்னியம்மானின்மொய்பூந்தாமரைத்துன்னோய்
 கடிசேர்கண்ணிப்பெருமானையென்றன்றேங்கியமுகக்கால்
 படிசேர்மகர்க்குழைகளும்பவளவாயும்நாற்றோளுந்
 துடிசேரிடையும்மைந்ததோர் தூநீர்மிகில்போற்றோன்றாயே [ங]

தூநீர்முகில்போற்றோன்றுநின்சுடர்கொள்வடிவுக்கனிவாயுந்
 தேநீர்கமலக்கண்களும்வந்தென்சின்தைநிறைந்தவா
 மாநீர்வெள்ளிநீர்மலைதன்மேல்வண்கார்நீலமுகில்போலத்
 தூதநீர்கடலுட்டுயில்வானையெந்தாய்சொல்லமாட்டேனே, [ச]

சொல்லமாட்டேனடியேனுன்றுளக்குசோதித்திருபாதம்
 எல்லையிலசீரிளநாயிரனடுபோலென்னுள்ளவா
 அல்லலென்னுமிருள்செய்தற்குபாயமென்னேயாழிசூழ்
 மல்லெஞ்ஞாலமுமுதுண்டமநீர்க்கொண்டல்வண்ணனே [ரு]

கொண்டல்வண்ணகுடக்கூத்தாவினையேன்கண்ணாகைகண்ணெவன்
 அண்டவாணெவன்மென்னையாளக்கூப்பிட்டழைத்தக்கால்
 விண்டண்மேற்றான்மணமேற்றான்விரிநீர்க்கடற்றான்மற்றுத்தான்
 தொண்டனேனுன்கழல்காணவொருநாள்வந்துதோன்றாயே [சு]

வந்துதோன்றாயன்றேனுன்வையன்தாழியமலரடிக்கீழ்
 முத்திவந்துயான்நிற்பமுகப்பேகூவிப்பணிகொள்வாய்

செந்தவன் தமலங்கண் கைகால்வினந்தவர யோர்கருநாயி
 நந்தவிலல்லி கத்திப்பரப்பியலர்ந்ததொக்குமம்மா னே
 தொக்கமேயப்பல்குறா ககன் கா லுறுந்தோ டுந்தொ லைவன்னுள்
 தக்கவைவார் தமக்காயன் றினைம்பகின்மர் தாள்சாயப்
 புங்கநேரேர்க்கலிப்பாடாவா ராயி துவோ பொருத்தமே
 இதுவோ பொருத்தமின்னுழிப்படையா யேறுமிரு ள்கினைப்புள்
 ஆறுவோகொடியாவுயர்க்கா னேயென்றென்றேங்கியழகக்கால்
 எதுவோயா கக்கருதுங்கொ ளீம்மா ளூலம்பொ தைதீர்ப்பான்
 மதுவார் கோலையுத்தரமதுரைப்பிறந்தமாயானே
 பிறந்தமாயா பாரதா பொருதமாயா நீயின்னே
 பிறந்தகாந்தி தீர்வா ம்மண்பிறவிமாயபெருமா னே
 கறந்தபா லுண் ணெய்யேபோ லிவ்ந்துளெங்குள்
 கறந்தபா லுண் ணெய்யேபோ லிவ்ந்துளெங்குங்கண் டுகொள்
 இறந்துவின்றபெருமாயா வுன்னையக்கேகாண் கேளே
 எங்கேகாண் கேளின் னுழாயம்மா ன்றன் னையா னென்னென்று
 அங்கேகாழ்ந்த சொற்களாலந்தண் குருகூர்ச்சட ரோபன்
 சொக்கேழ்சொன்னவா யிரத்தாளிவையும்பத் தும்வல்லார்கள்
 இங்கேகாண்பிறப்பேமகிழ்வரெல்லியுங்கா லையே

(ஏ)

[அ]

பு

பு

பு

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஜீ ப ரீ தி ரு வ டி க ளே ச ர ண ம்.

ஆக-திருவாய்மொழி-௭௫-க்கு-பாசரம்-அட௭.

(*)

எ - ம் - திருவாய்மொழி - எல்லியும்.

ஆழ்வா ரவ்வாறுகட்பீடுகையில் ஆழ்வாரைக்காட்டி விச்வரணக்
 குஆழ்வாரிடத்தில்தரிஷனோ அதிகமாய்ஆக்கோசம் பண்ணு
 வாகக்குமுன்னேவந்தோ மில்லையென்றுவித்து ஆழ்
 வாரார் க்கிதிரும்படி ஸகலஸந்தாஹத்தோடே ஆ
 தாக்கிமமாகப்போனும்மோஹிப்பென்று
 திருக்கடித்தானத்திருப்பதியிலெழுத்
 தருளினைதறிவித்துப் பீதிஸரத்மி
 த்தவாரேழுகங்காட்டுவோ
 மென்றிருந்ததைக்க
 ண்டாழ்வார்ப்பீ.
 தியடைந்த
 தை
 யருளிச்செய்கிறார்

கவிவிருத்தம்-பண்-வியத்தம்-தாளம்-மொத்து,

எல்லியுங்காலையுத்தன்னைகினைந்தெழு
 நல்லவருள்கள்மக்கேதருள்செய்வான்

திருவாய்மொழி

௩௩௭

அல்லியாந்நாண் துழாய்முடியப்பனார்
செல்வர்களுவாழித் திருக்கடித்தானமே.

[௧]

திருக்கடித்தானமுமென்னுடைச்சிந்தையும்
ஒருக்கடித்துள்ளேயுறையும்பிரான்கண்டிர்
செருக்கடித்தன்றுதிகைத்தவரக்கரை
உருக்கெடவாளிபொழிந்தவொருவனே.

(2)

ஒருவாரிருவரோமுவரெனநின்று
உருவுகரந்துள்ளுந்தோறுந்தித்திப்பான்
திருவார்மார்பன்றிருக்கடித்தானத்தை
மருவியுறைமென்றமாயப்பிரானே.

[௩]

மாயப்பிரானெனவல்லினைமாய்ந்தற
நேயத்தினுல்நெஞ்சநாடுகுழுகொண்டான்
நேசத்தமார்திருக்கடித்தானத்தை
வாசப்பொழில்மன்னுகோயில்கொண்டானே.

(௪)

கோயில்கொண்டான்றிருக்கடித்தானத்தைக்
கோயில்கொண்டாதனோடுமென்னெஞ்சகங்
கோயில்கொள்தெய்வமெல்லாந்தொழுவைகுந்தங்
கோயில்கொண்டகுடக்கூத்தவம்மானே.

(௫)

கூத்தவம்மான் கொண்டுயேனிடர்முற்றவும்
மாய்த்தவம்மான்மதுகுதவம்மானுறை
பூத்தபொழிற்றன்ருக்கடித்தானத்தை
ஏத்தநில்லாகுறிக்கொள்மினிடனோ

(௬)

கொள்மினிடர்கெடர்கெடவுள்ளத்துக்கோவிழன்
மண்விண்முழுதுமளந்தவொண்டாமரை
மண்ணவர் தாந்தொழுவானவர்தாம்வந்து
நண்ணுதிருக்கடித்தானநகரையே.

[௭]

தானநகர்கள் தலைச்சிறந்தென்கெங்கும்
வானிநிலங்கடல்முற்றுமெம்மாயற்கே
ஆனவிடத்துமென்னெஞ்சந்திருக்கடித்
தானநகருந்தனதாயப்பதியே.

(௮)

தாயப்பதிகள் தலைச்சிறந்தென்கெங்கும்
மாயத்தினுல்மன்னிவீற்றிருந்தானுறை
நேசத்தமார்திருச்சடித்தானத்துள்
ஆயர்க்கதிபதிப்பதன்தானே.

(௯)

அழகுதான் உபாயமானவரிவாயான
 கிற்பதுகேள்விருப்பமென்னொரு கம்
 நம்புகற்றேழியர் கான்மறைநின்றதிர்
 கற்பகரோலைத்திருக்கடித்தானகேம்.

[௪௦]

கோலைத்திருத்திக்கடித்தானதுவறதிரு
 மாலைமதிக்குருகர்ச்சடகோபன்சொற்
 பாலொடமுதன்னவாயிரத்தூளிப்பத்தும்
 மேலைவையுருகத்திருத்தும்வியக்கே,

[௪௧]

ஆழ்வார் திருவடிகளேசரணம்,

ஜயந்திருவடிகளேசரணம்

ஆக-திருவாய்மொழி-எசு-ம்கு-பாகரம்-புறவு

எ-ம்-திருவாய்மொழி-இருத்தும்.

திருக்கடித்தானத்தில் ஈசுவரன் ஆழ்வார்மனோரதமெல்லாந்தீரும்படி
 ஸம்ச்சேஷிக்கொது ஸ்வபநமோ மோஹமோவென்னும்கித்தும்
 இது ஸ்வபநமன்றுதார்த்தமென்றுதெரிந்து அதிபர்தி
 யடைந்ததையருளிச்செய்கிறார்

கவிஞருக்கம்-பண்-இந்தளம்-தாளம்-வழொத்து.

இருத்தும் கிபத்தென்னை தன்பொன்னடிக்கீழென்று
 அருச்சித்தெனைத்தோர்பலநாளழகத்தேற்குப்
 பொருத்தமுடைவாமன்னுன்பு கதென்புறன்
 கருக்கையுறவீற்றிருத்தான்கண்டுகொண்டே.

[௧]

இருத்தான்கண்டுகொண்டேனதேவழகெஞ்சையாளுந்
 திருந்தாதவோவைவாகத்தேய்த்தததமன்னிப்
 பொருத்தாடகனிதறுக்கருள்செய்தபெருமான்
 தருத்தானருள் தானினியானதீயேனே.

[௨]

அறுத்தானினியானதீயேனவென்னுள்
 இருந்தானவீற்றிருத்தானிதவல்லாந்
 பொருத்தானெனில்முடிவுளும்பொருளல்ல
 மருள் தானிகோமாயமயக்குமயக்கே.

[௩]

மயக்குமயக்கென்னென்னவென்று
 ஆயனமரக்கரிமேறென்குமான்

திருவாய்மொழி

முகம்

அவ்வாய்மொழித் தனதென்னுள் வைத்தான்
கேசகந்திக்குந்தன் திருவருள் செய்தே,

(௪)

திருநாதன் திருவருள் செய்துலகத்தார்
புகழ்நட்புகழ்தான் துக்காட்டி. தக்கென்னுள்
புகழ்நட்புகழ்தான் துக்காட்டி. தக்கென்னுள்
புகழ்நட்புகழ்தான் துக்காட்டி. தக்கென்னுள்

[௫]

பொருள்மற்றெனக்குமோர் பொருள் தன்னிற்றிர்க்குத்
தருமென்றென்னையார் கருவென்றென்னெக்கொடுக்குள்
கருமாணிக்கக்குன்றத் துத்தாமலா போலத்
திருமார்புகால்கண் கைகெவ்வாய்ந்தியானே.

(௬)

செவ்வாய்ந்திவெண்பற்குடர்க்குழைநன் லெரும
எவ்வாய்ச்சுடருந்தமிமில்முன்வளாய்க்கொள்ளச்
செவ்வாய்முறுவலோடென துள்ளத்திருந்த
அவ்வாய்ந்தியானே நியேன்மற்றருளே

(௭)

அறியேன்மற்றருளென்னையா னும்பிரா னார்
வெறியேதெயருள் செய்வார் செய்வார்கட்குக்கது
விறியேதுடைச்சிந்தையுள் முறுவலுக்குத்தன்
நெறியாவயிற்றிறகொண்டிநின்றெழுந்தாரோ

(௮)

வயிற்றிற்கொண்டிநின்றெழுந்தாரோ
வயிற்றிற்கொண்டிநின்றெழுநமுவுலகுத்தன்
வயிற்றிற்கொண்டிநின்றவண்ணம்சின்றமாரலை
வயிற்றிற்கொண்டிமண்ணவைத்தேன்மதியாலே

[௯]

வைத்தேன்மதியாலென துள்ளத்தக்கத்தே
எய்த்தேயொழிவேனல்லேனென்றுமெப்போ தும்
மொய்த்தேகிறைமோ ததண்பாற்கட லுளாண்
பைத்தேகடர்பாம்பணைநம்பரணே.

(௧௦)

சுடர்ப்பாம்பணைநம்பரணேத்திருமாலே
அடிச்சேர்வகைவண்ணருகூர்ச்சடகோபன்
முடிப்பான்சொன்னவாயிரத்திப்பத்துஞ்சன்மம்
விடத்தேயந்தறநோக்குந்தன்கண்கள்சிவந்தே

(௧௧)

ஆழ்வார்திருவடிகளேரணம்

ஜீயர்திருவடிகளேரணம்

அ-ம்-திருவாய்மொழி கண்கள்

. ———— (*) ———— .

புரியப்பதியினுடைய ஸர்வஸ்வாமித்வத்தை

யருளிச்செய்கிறார்.

ஆநிரியவீருத்தம்-பண்-தக்கேசி-தாளம்-ஏழொத்து

கண்களெவந்துபெரியவாய்வாயுஞ்சிவந்துகணிந்துள்ளே
வெண்பலிலகுகடரிலகுவிலகமகரகுண்டலத்தன்
கொண்டல்வண்ணக்கடர்முடியன்நான்குதோளன்ருளிசாரங்கன்
ஒண்டங்கதைவாளாழியானொருவனடியேனுள்ளானே.

[க]

அடியேனுள்ளானுடலுள்ளானண்டத்தகத்தான்புறத்துள்ளான
படியேயிதுவென்றுரைக்கலாம்படியனல்லன்பரம்பரன்
கடியேந்நாற்றத்துள்ளானையின்பத்துன்பக்கழிசர்மை
ஒடியாவின்பப்பெருமையோனுணர்விலும்பெருருவனே

[உ]

உணர்விலும்பெருருவனையவனகருளாலுறம்பொருடடென்
உணர்வினுள்ளேயிருத்தினேனதுவுமவனதினனருளே
வுணர்வுமுயிருமுடம்பும்மற்றுலப்பிலவடிவமுதேயாம்
உணர்வைப்பெறவூர்ந்திறவேறியானந்தாலுயொழிந்தானே

[ங]

யானுந்தாலுயொழிந்தானையாதமெவர்க்குமுன்னேனைத்
தானுஞ்சிவனும்பிரமனுமாகிப்பனைத்தசனிமுதலைத்
தேனும்பாலுங்கன்னலுமுதுமாகித்தித்தித்தென்
வணிலுயிரினுணர்விலிநின்றவொன்றையுணர்ந்தேனே

[ச]

நின்றவொன்றையுணர்ந்தேனுக்கதுள்ளேமயதுவிதுவென்று
ஒன்றுமொருவர்க்குணரலாகாதுணர்ந்துமேலுங்காண்பரிது
சென்றுசென்றுபரம்பரமாயாதமின்றித்தேய்ந்தற்று
நன்றுதிசென்றறிவரிதாய்கன்றாய்ஞானக்கடந்தே

[ரு]

நன்றாய்ஞானக்கடந்தோய்நல்லிந்திரியமெல்லாமிர்த்து
ஒன்றாய்க்கிடந்தவரும்பெருமபாமுலப்பிலதனையுணர்ந்துணர்ந்து
சென்றாய்க்கிடத்துன்பங்கள்செற்றுக்களைந்துபசையற்றால்
அன்றையப்போதேவிடதுவேவிடுவிடாமே

[கூ]

அதுவேவிடுவிடுபெற்றின்பத்தானுமதுகேறி
எதுவேதானுப்பற்றின்பியாதுமினிகளாகிச்சிவ

ஆ துயேவிடுவிடுபேற்றின்பந் தானுமதுகேளு. அ
எ துயேவிடே தின்பமென்றெய்த்த. மெய்த்தாடு.

(67)

எய்த்தாடெய்த்தாடெய்த்தாடெய்தில்லத்தாரும்புறத்தாரும்
மொய்த்தாக்கலரிமுயங்கத்தாம்போகும்போதுன்மத்தாரேரார்
பித்தேயேறியனுராகம்பொழியும்போதெடபெம்மாசூ
டெடாத் தேசென்றக்குள்ளைக்கூட்கூடித்தாடுந்நல்லுரைப்பே

(-24]

கூட்டத்தா கிஸ்நல்லுரைப்புக்கூடா மையைக்கூட்டினால்
ஆடம்பரவைபுயர் கொடியெம்மாயனாவது துவதுவே
விடைப்பண்ணியொருபரிசேயெதிர்வும்கிசுந்வுந்வும்கி
ஒத்தகிரியும்யோகிகளுமுள்ளுமில்லையல்லோ.

[85)

உளருவியல்லையல்லராயுளரர் யியல்லை யாகியே
உளொம்பெருவரவரவந்தென்னுள்ளத்தள்ளையுடைகின்றார்
வளரும்பிதையுத்தேய்பிதையும்போலவசவும க்கமும்
வளருஞ்சுடருமிருளும்போற்றெருளும்மருளும்மாய்த்கோமே. (40)

(807)

தெருநாடும்ருளுடையத் துத்தன்றிருந்துசெம்பொற்கழலடிக்கீழ்
அருளியிருத்துமம்மானுமயனுஞ்சினுந் திருமாலால்
அருளப்பட்டசடகோபனோராயிரத்துளிப்பத்தால்
அருளியடிக்கீழிருத்துமெம்மண்ணல்கருமாணிக்ஃமே

$$[\bar{w}_\alpha)$$

ஆழ்வார் திருவடிகளே சுரணம்.

ஜீ ய ர் தி வ டி க ளே ச ர ண ம்

ஆக-திருவாய்மொழி-எ-அ-க்கு-பாசரம்-அகம்

கூ-ம்-திருவாய்மொழி & நுமாணிக் கம்

இதுவும்து

ஆசிரியனிருந்தம்-பண்-தக்கேசி-தாளம்-ஏழொத்து.

கருமாணிக்கமலைமேல்மணித்தடந்தாததாக்காடுகள் போல்
திருமார்புவாய்கண் கையுந்திகா லுடையாடைகள் செய்ய பிரான்
திருமாவெம்மான்செழுநீர்வயற்குட்டநாட்டுத்திருப்புலியூர்
அருமாயன்போன்றிப்பேச்சுலளன்னைமீரிதற்கென்செய்கேளு. [க]

[45]

ஆன்னை நிமிதற்பெய்கேளணிமேருயின் நிதலவுந்
துன்னு வுற் றடர்கா யி.றுமன் தீர்ப்பலகடர்களும்போல்
மின்னு நீன்முடி யாம்பலகலன் னு னுடையெம்பெருமான்
புண்ணையம்பொழிலுருந்திருப்புலியூர்புகழுமிவளே

(உ)

புகழுமிவன் நின்றிராப்பகற்பொருநீர்க்கடற்றிப்பட்டுநாகுந்
திருமுருகி பொருசெல்லொப்பச்சொழுங்குதிராழிமுதற்
புகழுற்பொருபடைபோத்திப்போர் புக்ககரணாப்பொன்றுவித்தான்
திருமுருகி வெடுமடநீடுதிருப்புலியூர்வளமே.

(க)

வாய்வளங்கினர் சோலையுங்க நுட்பம்பெருஞ்செந்நெலுஞ்சுழந்
கேர்வளங்கிமிதன்பனைக்குட்டநாட்டுத்திருப்புலியூர்
நீர்வளங்கிவர் முவுலகுங் குமிழ்தேவதிரான்
போர்வளங்கினர் தன்நிப்பேசிலிவின் நிப்புனை யினாயே.

(ச)

புனைபிழா ளணிவுமாதையுடையுடையுதுக்கணிப்பும்
நினையும்நீர்மையகல்விவட்டுதுநின் றுநினைக்கப்பு காற்
கலையினுட்டநதாமனை மலருந்தண்டிருப்புலியூர்
முனைவன் முவுலகாளியப்பன் நிருவருள் பூற்றினளே.

(ரு)

நிருவருள்முற்றினைகலுஞ் செழுநீர்நிறக்கண்ணிரான்
நிருவருள்களுஞ்சேர்க்கமைக்கடையாளந்திருந்தவுள
நிருவருள்குலாலவன்சென்றுசேர்தண்டிருப்புலியூர்
நிருவருட்கமுகொண்பழுத்ததுமெல்லியல்செவ்விதழே.

(சு)

மெல்லிலைச்செவ்வவன் கொடிப்புல்கனிக் கினந்தாட்கமுதில்
மல்லிலைமடல்வா னுழியின்கனிசூழ்த் துமணங்கமழ்த் து
புல்லிலைக்தெங்கி னாகு லுலவுந்தண்டிருப்புலியூர்
மல்லலனுசெல்வக்கண்ணன் னு ளடைந்தாளிம்மடவரலே.

(எ)

மடவரலன்னைமீர்கட்கென்சொல்லிச்சொல்லுகென்மல்லந்தெல்ல
லடமொழிமறைவாணர்வேள்வியுண்னெய்யழல்வான்புகைபோய்த்
திடவிசுமலிமரநாட்டைமறைக்குத்தண்டிருப்புலியூர்ப்
படவரலணையான்றன் னு மமல்லாஸ்பரவா ளிவளே.

[அ]

பரவாளிவன்நின்றிராப்பகற்பணிநீர்நிறக்கண்ணிரான்
விரவாரிசைமறையேதிபொலிவேலையில்நின்றொலிப்பக்
காவர்தடந்தொறுத்தாமனைக்கயத்திகைநின்றலரும்
பரவார்கழலிகள்சூர்திருப்புலியூர்ப்புகழன்நிமந்தே.

அன்றிமற்றொருபாயமென்னிவளந்தன் திராய்காழால்
குன்றமாமணிமாடமா னினகககோலக்குறாங்கன்மல்கு
தென்றிசைத்திலகம்புரைக்குட்டநாட்டுசுதிருப்புலையர்
நின்றமாயப்பிரான்றிருவருளாமிவனேர்பட்டதே.

(40)

நேர்பட்டநிறைமுவுலகுக்கு மநாயகன்றன்னடிமை
நேர்பட்டதொண்டர் தொண்டர் தொண்டன்சடகோபன் சொல்
நேர்பட்டதமிழ்மாலையா யிரதத. என்னிவவபத்தும்
நேர்பட்டா ரவர் நேர்பட்டார் நெடுமாற்குமைசெய்யவே.

(41)

அற்றவார்திருவாழகனோசரணம்,

ஜீயர் திருவடிகளோசரணம்,

ஆக-திருவாய்மொழி-என்கு-பாகரம்-அளந்.

—*—

ய-ம்-திருவாய்மொழி-தெடுமாள்.

—*—

இதுவுமது.

ஆசிரியவிருத்தம்-பண்-தக்கேசி-தாளம்-ஏழொத்து.

நெடுமாற்கடிமைசெய்யவேன்போலவனைக்கருதவஞ்சித்துத்
தநிமாற்றதிக்கதிகள்முற்றுந்தவிரந்தசதிர்நனைந்தார்
நொடுமாவினையேனவடியாரடிபேகடுமிதுவல்லால்
நிதிமாறென்பதென்னாதோவிபன்மூவுலகுபெறினுமே

(4)

வியன்முவுலகுபெறினும்போய்த்தாளையானுதும்
புயன்மேகம்போற்றிருமேனியம்மான்புனைபூங்குழலடிக்கீழ்ச்
சயமேயடிமைதலைநின்றார் திருநகர்வணங்கியிம்மையே
பயனேயின்பயன்பெற்றதுமோபாவியேனுக்கே

(12]

உறுமோபாவியேனுக்கிவ்வுலகமுன்றுமுடன்றிறையச்
சுதுமா மேனிரிமிர்த்தவெணசெந்தாமரைக்கடகுருக்குரளன்
நதுமாவினாநாண்மலரடிக்கீழ்ப்புகுலன்றியவனடியார்
சுதுமாமனிசாராயென்னையாண்டாரிங்கேதிரியவே.

(13)

இக்கேதிரிங்கேற்கிழுக்குற்றெனிருமாரில்முன்னுண்மேற்றந்த
சேக்கோலத்தயவளவாய்ச்செந்தாமரைக்கண்ணென்னம்மான்
பொங்கேழ்புசுறகன்வாயவாய்ப்புலன் கொள்மடிவென்மனத்தாய்
அக்கேடமலர்சளையவாய்வுழிபட்டோவருளிலே

வழிபட்டோடவாருள் பெற்றுமாயன்கோலமலரடிக்கீழ்ச்
தழிபட்டோடுஞ்சுடாச்சோகிவெள்ளங்கின்புந்நிறுந்தாலும்
இழிபட்டோடுமுடபெனிறந்துதளசீரியாண்கற்றும்
மொழிபட்டோடுங்கவியமுதம் துகர்ச்சியுறுமோமுழுதுமே

(௩)

துகர்ச்சியுறுமோமுலவெனின்விடுபேறுதன்கேழில்
புகர்ச்சொம்முககைகளிறட்டபொன்னுழிக்கையென்னம்மாள்
நிகர்ச்செம்பங்கிபெரிவிழிகள் நீண்டவசுரருயிரெல்லாந்
துகர்த்துண்மொழும்பாகன்பெரியதனிமாப்புக்கழே

(௪)

தனிமாப்புக்கழேயெஞ்ஞான்றும்நிற்கும்படியாய்த்தான்றோன்றி
முனிமாப்பிரமமுகல்வித்தாயுலகுமுன்றும்முனைப்பித்த
தனிமாக்கெய்வத்தாளிசடிக்கீழ்ப்புகுசலன்றியவண்டியார்
நலிமாக்கலவியின்பமேநாளுமவாய்க்கநங்கட்கே

(௫)

நாளுமவாய்க்கநங்கட்குநளிரீர்க்கடலைப்படைத்துத்தன்
தாளுந்தோளும்குழுகளுஞ்சாமனிவாசுபலபரப்பி
நீளும்படர்நூகற்பகக்கவுழ்விதைபொன்னுயிற்றிள
கோளுமுடைகமணிமலைபோற்கிடந்தான்றமர்கள்கூட்டமே

(௬)

தமர்கள்கூட்டவல்லினைவையநாசஞ்செய்யுஞ்சதுமூர்த்தி
அமர்கொளாழிசங்குவாள்விறந்தண்டாதிபலபடையான்
குமரன்கோலவைக்கணாவேள்தாதைகோதிலடியார்தந்
தமர்கள்தமர்கலாஞ்சுகிவோவாய்க்கதமியேற்கே

[௭]

வாய்க்கதமியேற்குழிதோறுழியூமாகாயாம்
புக்கொண்மேனிநாளுக்குகோட்பொன்னுழிக்கையென்னம்மாள்
நீக்கமில்வாவடியார் தம்மடியா ரடியாரெங்
கோக்களவர்க்கேகுழுகளாய்ச்செல்லும்நல்லகோட்பாடே

[௮]

நல்லகோட்பாட்டேவக்கள்முன்றினுள்ளுந்தானிறைந்த
அல்லிக்கமலக்கண்ணையக்கணகுருகூர்ச்சடகோபன்
சொல்லப்பட்டவாயிரத்தளவையுமபத்துமவல்லார்கள்
நல்லபத்ததால்மனைவாழுவர்கொண்டபெண்டிர்மக்களே

(௯)

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஜீயர்திருவடிகளேசரணம்,
எட்டாம்பத்து முற்றிற்று.

ஒன்பதாம்-பத்து.

—(*)—

க-உ-திருவாய்மொழி-கொண்ட

—*—

ஈசுவரனுக்குச் சேதனன்செய்யும் நிக்யகைக்காயத்தை

அருளிச்செய்கிறார்.

ஆநிரியவிருத்தம்-பண்-பழந்தக்கராகம்-தாளம்-ஏறொத்து.

கொண்டபெண்டிர்மக்களுற்றூர்கற்றத்தவர் பிறருங்
கண்டதோடுபட்டதல்லாற்காதன்மந்றுயா துமில்லை
எண்டிசையுங்கீழும்மேனும்முற்றவுமுண்டபிரான்
தொண்டரோமய்யிலல்லா லீல்லைகண் டிர் துணையே.

[க]

துணையுஞ்சார்வுமாகுவார்போற்கற்றத்தவர் பிறருங்
ஆணையவந்தவாக்கமுண்டேலட்டைகள் போல்கவைப்பர்
கணையொன்றாலேயேந்மாமுமெய்தவெங்கார் முகிலைப்
புணையென்றுய்யப்போகிலல்லா லீல்லைகண் டிர் பொருளே.

[உ]

பொருள்கையுண்டாய்ச்செல்லக்காணிந் போற்றியென்றேத்தொழுவார்
இருள்கொள் துன்பத்தின்மைகாணிலென்னேயென்பாருமில்லை
மருள்கொள்கையசுரர்மக்கவடமதுரைப்பிறந்தாற்
கருள்கொளாய்யிலல்லா லீல்லைகண் டிரரணே.

[ங-]

ஆரணமாவரற்றகாலெக்கென்றென்றமைக்கப்பட்டார்
இரண்கொண்டதேப்பாரவரின் நியிட்டா லுமஃதெ
வருணித்தென்னேவடமதுரைப்பிறந்தவன்வண்புகழே
சரணன் றுய்யப்போகிலல்லா லீல்லைகண் டிர் சதிரே.

[ச]

சதுரமென்றுத்தம்மைகாமேசம்மதித்தின்மொழியார்
மதுரபோகத்துற்றவரேவைகிமற்றொன்று நுவர்
அடிகொள்செய்கையசுரர்மக்கவடமதுரைப்பிறந்தாற்கு
எடிகொள்ளாய்யிலல்லா லீல்லைகண் டிரின்பமே.

[ரு]

இல்லைகண் டிரின்பமத்தோவுள்ளதுநினையாதே
தொல்லையார்களைத்தனாவத்தோன்றிகதழிந்தொழிந்சார்
மல்லைமுதர்வடமதுரைப்பிறந்தவன்வண்புகழே
சொல்லியுய்யப்போகிலல்லா ல்மற்றொன்றில்லைகருக்கே.

[சு]

நாடிகள்

ஒன்பதாம்பத்து.

மறநெறான்றில்லைதருங்கச்செரன்னேம்மா நிலத்தெவ்வயிர்க்குஞ்
 சிற்றனெண்டா சித்திப்பேபமையுங்கண்டர்களுந்தோ
 குற்றமன்றெற்கள் பெற்றத்தாயன்வடமதுரைப்பிறந்தான்
 குற்றமில்லிர்கற்று வைகல்வாழ்தல்கண்டர்குணமே.

(௭)

வாழ்நல்கண்டர்குணமிதத்தோமாயவனடிபரவிப்
 போற்றுவோகவுள்ளிற்சும்புன்மையிலாதவர்க்கும்
 வாழ்தனையாவடமதுரைப்பிறந்தவன்வனபுகழே
 விழ்தனையாப்போமிதினிலையாதுமில்லைமிக்கதே

(௮)

யாதுமில்லைமிக்கதனிலென்றென்றதுகருதிந்
 தாதுசெய்வார்க்குதெய்துகடைமுறைவாழ்க்கையும்போம்
 மாதுமென்கொடிக்கொள்மாடவடமதுரைப்பிறந்த
 தாதுசேர்தோட்கண்ணனல்லா எல்லைகண்டர்க்ரணே.

(௯)

கண்ணனல்லா எல்லைகண்டர்க்ரணதுநிற்கவந்து
 மண்ணின்பாரமர்க்குதற்கேவடமதுரைப்பிறந்தான்
 திண்ணமாறுமமுடைமையுண்டேலவனடிசேர்த்தாய்மினே
 எண்ணவேண்டாதும்தாதுமவனன்றிமற்றில்லையே.

(௧௦)

ஆதாமில்லைமற்றவனிலென்றதுவேதுணிந்து
 தாதுசேர்தோட்கண்ணனைக்குருகூர்ச்சடகேர்பன்சொன்ன
 திணியாதவொண்டமிழ்குரிவையாயிரத்ததுளிப்பத்தும்
 ஓவல்லிரகர்களும்மைபாளுடையார்கள்பண்டே.

(௧௧)

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்,

ஜீயர்திருவடிகளேசரணம்.

ஆக-திருவாய்மொழி-அக-க்கு-பாகரம்-அகூ

உ-ம்-திருவாய்மொழி-பண்டை.

—*—

இதுவுமது.

—(*)—

ஆசிரியவிற்குத்தம்-பண்-புறகீர்மை-தாளம்-ஒன்பதொத்து,

பண்டைநாளாலேகின்றிருவருளும் பங்கயத்தாள் திருவருளின்
 கொண்டுநின்கோயில்செய்ததுப்பல்படிகால்சுழுவழிவந்தாட்செய்யு
 ந்தொண்டரோர்க்கருளிச்சோதிவாய்திறந்துன்றாமரைக் கண்களானோ
 க்கய்தெண்டிரைப்பொருநற்றன்பனைசூழ்ந்ததிருப் புளின்குடிக்கிடர்
 தானே.

(௧௨)

குடிக்கிடந்தாக்கச் செய்துநின் றீர்த்தவடிமைக்குற்றேவல்செய்து
ன்பொன், அடிக்கடவா தேவழிவருகின்றவடியரோர்க்கரு ளிநீயொருநா
ள், படிக்களவாகியிர்ந்தநின்பாத பங்கயமேதலைக்கணியாய், சொடிக்
கொள்பொன்மதில் குழ்ஞுளிர்வயற்சோலைத் திருப்புளிங்குடிக்கிடந்தா
னே. (உ)

கிடந்தநாள் கிடந்தாயெத்தனை காலங்கிடத்தியுன்றிருவுடம்பசைய
த், தொடர்ந்துகுற்றேவல்செய்து தொல்வடிமைவழிநூற் றொண்ட
ரோர்க்கருளித், தடங்கொள்தாமரைக்கண்ணிழித்துநீயெழுந்துன்தாம
நாமங்கையுமீயம், இடங்கொண்மூவுலகுந்தொழுவிருந்தருளாய் திரு
ப்புளிங்குடிக்கிடந்தானே [௩]

புளிங்குடிக்கிடந்துவரகுணமங்கையிருந்துவைகுந்தத்துணின்னு
தெளிந்தவெண்சிந்தையகங்கழியாமேயென்னையாள்வாயெனக்கருளி
நளிர்ந்தசீருலகமுன்றுடன்வியப்பநாங்கள் கூத்தாடிநின்றார்ப்பப்
பளிங்குநீர் முகிலின்பவளம்போற்கணிவாய்சிவப்பநீகாணவாராயே (சு)

பவளம்போற்கணிவாய்சிவப்பநீகாணவந்துநின்பன்னிலாமுத்தந்
தவழுகிர்முதுவல்செய்துநின்றிக்கண் தாமரைதயங்கநின்றருளாய்
பவளநன்பாடர்க்கீழ்ச்சங்குறைபொருநற்றண்டிப்புளிங்குடிக்கிடந்தாய்
கவளமாகளிற்றினிடர்கெடத்தடத்துக்காய்சினப்பறவையூர்ந்தானே (]

காய்சினப்பறவையூர்ந்துபொன்மலையின் மீயிசைக்கார் முகில்போல
மாசினமாலிமாவிமா எனன்றங்கவர்படக்கணன்றுமுன்னின்ற
தாய்சினவேந்தேகதிர்முடியானேகவிவயற்றிருப்புளின்குடியாய்
காய்சினவாழிசங்குவாள் விறற்றண்டேயெம்மிடர்கடிவானே (சு)

எம்மிடர்கடிந் திக்கென்னையாள்வானேயிமையவர் தமக்குமாங்கணையாய்
செம்மடல்மலருந்தாமரைப்பழனத்தண்டிருப்புளின்குடிக்கிடந்தாய்
நம்முடையடியார்கவ்வைகண்டெந் துநாங்களித்துளநலங்கூர
இம்மடவுலகர்காணநீயொருநாளிருத்திடயெங்கன்கண்முகப்பே (எ)

எங்கள் கண்முகப்பேயுலகர்களைல்லாமினையடிதொழுதெழுதிநைஞ்சி
தங்களன்பாரத்தமது சொல்வலத்தாற்றலைத்தலைச்சிறந்து பூசிப்பத் [க்

திங்கள் சேர்மாடத்திருப்புளின்குடியாய்த் திருவெருத்தத் துளாய்தேவா
இங்குள்ளா ஞாலத்தித னுளுமொருகா லிருந்தாய் விற்பிடங்கொண்டே
வீற்றிடகொண்டுவியன்கொண்டா ஞாலத் தித னுளுமிருந்திடாய
டியோம், போற்றியோ வா தேகண்ணினை குளிர்ப்புது மலராகத்தைப்
பாடிச், சேற்றிளவாளைச் செந்நெ ளு கெளுஞ்செழும்பனைத் திருப்புளின்
குடியாய், கூற்றமாயசுரர் குலமுதலறிந்தகொடுவினைப்படைகள் வல்லா
னே. (௬)

கொடுவினைப்படைகள் வல்லையாயமரர்க்கிடர்கெடவசுரர்க்கிடர்செய்
கடுவினைஞ்சேயென் னுடையமுதேகலெவயற்றி துப்புளின்குடியாய்
வடிவினை யில்லாமலர்மகள்மற்றநிலமகள் பிடிக்குமெல்லடியைக்
கொடுவினையே னுமபிடிக்கநீயொருநாள்கூவுதல்வருதல் செய்யாயே[௧௦
கூவுதல்வருதல்செய்திடாயென்று குணாகடல்கடைந்தவன் தன்னை
மேவிநன்கமர்ந்தவியன்புனற்பொருநல்வழுதிநாடன்சடகோன்
காவியல்பாடலாயிரத் துள்ளிவையும்பச் சும்வல்லார்கள்
ஒவுதலின் நியுலகம்முன்றளந்தானடியினை யிள்ளததோர்வாரோ (௧௧)

ஆழ்வார் திருவடிகளேசரணம்.

ஜீயர் திருவடிகளேசரணம்,

ஆக-திருவாய்மொழி-அஉ-க்கு-பாசரம்-௬௦௪.

ந-ம்-திருவாய்மொழி- ஓராயிரம்

இதுவுமது.

கலிவிருத்தம்-பண்-காந்தாரம்-தாளம்-ஏழொத்து.
ஓராயிரமாயுலகேழனிக்கும்
பேராயிரங்கொண்டதோர் டிடுடையன்
காராயினகாளநன்மேனியினன்
நாராயணன்நங்கள் பிரானவனே.

அவனையகல்ஞாலம்படைத்திடந்தான்
அவனையகலுண்மீழ்ந்தாளனந்தான்
அவனேபவனுமவனுமவனும்
அவனேமற்றெல்லா முமறிந்தனமே

அறிந்தனவேதவரும்பொருளுல்கள்
அறிந்தனகொள்கயரும்பொருளாதல்
அறிந்தனஎல்லாமிரையவனாகி

அறிந்தனந்தனர்கோய்களறுக்கும்மருந்தே
மருந்தேநங்கள் போகமகிற்சிக்குகென்று
பெருந்தேவர்குழாங்கன்பிசுற்றும்பிரான்

கருந்தேவனெம்மாந்கண்ணன்விண்ணுலகம்
தருந்தேவனைச்சோரோற்கண்டாய்மனமே,

(௪)

மனமேயுன்னவல்லினை யேனிரந்து
கனமேசொல்லினெனிதுசோரோற்கண்டாய்
புனமேவியபூந்தண்மோயலங்கள்
இனமேதுமிலாநையடைவதுமே.

(௫)

அடைவதுமணியார்மலர்மங்கைதோள்
மிடைவதுமசுரர்க்குடுவமபோர்கோ.
சடைவதுங்கடலுளமுதமென்மனம்
உடைவதுமவற்கேயொருக்காகவே.

(௬)

ஆகஞ்சேர்நரளிக்கமதாடியோர்
ஆகமவள்ளுகிரார்பிளந்தாணுறை
மாகவைகுந்தக்காண்பதற்கென்மனம்
ஏகமென்னுமிராப்பகலின்றியே.

(௭)

இன்றிப்போகவிருவினையுக்கெடுக்
தொன்றியாக்கைபுகாமலுயயக்கொள்வான்
நின்றவேக்கடம்நீணிலத்துள்ளது
சென்றுதேவர்க்கைதொழுவார்களே.

(௮)

தொழுதுமாமலர்நீர்கடந்தூபங்கொண்
டெழுதுமென்னுமிதுமிகையாதலில்
பழுதில்தொல்புகழ்ப்பாம்பணைப்பள்ளியாய்
தழுவுமாறறியேனுனதார்களே.

[௯]

தாளதாமனாயானுனதுந்தியான்
வாள்கொண்ணமழவாளியுன்னாகத்தான்
ஆளராய்த்தொழுவாருமமரர்கள்
நாளுமென்புகள்கோனுனசிலமே.

[௧௦]

சிலமெல்லையிலானமுமேலணி
கேரலநீள்குருகூர்ச்சடகோபன்சொல்
மாலையாயிரத்துள்ளிவைபத்துனின்
பாலர்வைகுந்தமேறுதல்பான்மையே.

[௧௧]

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஜீயர்திருவடிகளேசரணம்.

ஆக-திருவாய்மொழி-௪௪-க்கு-பாசரம்-அகம்.

சு-மீதிருவாய்மொழி-மையார்.

————— (*) —————

இதுவு மது.

கவியிருத்தம்-பண்-கொல்லி-தாளம்வழொத்து,

மையார்கருங்கண்னிகமலமர்மேற்
செய்யாள்நிருமார்பினிற்சேர்திருமாலே
வெய்யார்கடாழிகரிசங்கமேந்துக்
கையாவுணைக்காணக்கருதுமென்கண்ணே.

(க)

கண்ணையுண்ணைக்காணக்கருதியென்னஞ்சம்
எண்ணைகொண்டசின்தையதாம்நின்றியம்பும்
விண்ணோர்முனிவர்க்கென்றுங்காண்பரியாயை
நண்ணுதொழியெனென்றுநானழைப்பேனே

(உ]

அழைக்கின்றவழியேன்றாய்கூழைவாலால்
குழைக்கின்றதுபோலவென்னுள்ளக்குழையும்
மழைக்கன்றுசூன்றமெடுத்தானினாகாதாய்
பிழைக்கின்றதருளென்றுபேதுவனே.

(ஈ)

உறுவதிதுவென்றுனக்காட்டிநீன்கட்
பெறுவதெதுகொலென்றுபேதையென்றஞ்சம்
மறுகல்செய்யுமதானவர்வானவர்க்கென்றும்
அரிவதரியவரிவாயவம்மானே.

(உ)

அரியாயவம்மானையமர்பிரானைப்
பெரியானைப்பிரமனைமுன்படைத்தானை
வரியாளரவினைப்பள்ளிகொள்கின்ற
கரியான்மழல்காணக்கருதுங்கருத்தே.

(ஊ)

கருத்தேயுண்ணைக்காணக்கருதியென்னஞ்சத்
திருத்தாகவிருத்தினென்றேவர்கட்கெல்லாம்
விருத்தானிக்குஞ்சுடர்ச்சோதியுயரத்
தொருத்தாவுண்ணையுள்ளுமென்னுள்ளமுதந்தே,

(கூ)

உகத்தேயுண்ணையுள்ளுமென்னுள்ளத்தகம்பால்
அகத்தானமர்த்தேயிடங்கொண்டவாமலா
மிருத்தானவன்மாற்பகலமிருகூரு
நகத்தாய்தரதிகமதாயவுருவே,

(எ)

உறுவாபியவாறுசயங்கட்கெல்லாம்
பொருவாபியின்னாவனெல்லாப்பொருட்கும்
அருவாபியமாதியைத்தேவர்கட்கெல்லாம்
கருவாபியகண்ணனைக்கண்ணிகொண்டேனே

[௮]

கண்ணிகொண்டென்கண்ணினையாரக்களித்துப்
பண்டைவினையாபின்பற்றேற்றத்துத்
தொண்டர்க்கமுதுண்ணச்சொன்மலைகள்சொன்னேன்
அண்டத்தமர்ப்பெருமானடியேனே.

[௯]

அடியானிவனென்றெனக்காரருள்செய்யும்
நெடியானேநிறைபுகழ்சிறைப்புள்ளின்
கொடியானைக்குன்றமுலகமளந்த
அடியானையடியேனடைந்தயந்தவாரே

[௧௦]

ஆறாமதயானையடர்த்தவன்றனை
சேனார்வயல்தென்குருகர்ச்சடகோபன்
நாரேசொன்னவோராயிரத்துளிப்பத்தும்
ஏறேதரும்வானவர்துமின்னுயிர்க்கே.

(௧௧)

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஜீயர்திருவடிகளேசரணம்.

ஆக-திருவாய்மொழி-அச-க்கு-பாசரம்-௯௨௬

௩-ம்-திருவாய் மொழி-இன் னுயிர் .

—*—*—*

இதுவுமது.

கலித்துறைவீருத்தம்-பண்-கொல்லி-தாளம்-ஏழொத்து.
இன்னுயிர்ச்சேவலும்நீருங்கூவுக்கொண்டிங்கெத்தனை
என்னுயிர்நோவமிழற்றேன்மின்ருயிற்பேடைகள்
என்னுயிர்க்கண்ணைபிரானைநீர்வரக்கூடீசர்
என்னுயிர்கூவிகொடுப்பார்க்குமித்தனைவேண்டிமோ
இத்தனைவேண்டிவதன்றநதோவன்பிற்பேடைகள்
எத்தனைநீருனுஞ்சேவலுங்கரைந்தேஹ்ருதர்
வித்தகன்கோவிர்தன்மெய்யனல்லனெருவர்க்கும்
அத்தனையாமினியென்னுயிர்வள்கையதே

(௧)

அவர்களை யாதொன்றாருயிரின்றிப்போட்காள்
எவஞ்சொல்லிநீர்குடைக்காமிதிப்புடைகுழைவ
தவஞ்செய்தில்லாவினையாட்டியேனாயிரிக்குண்டோ
எவஞ்சொல்லிநிறும்மேங்குகுக்குரல்கேட்டுமே

[௩]

கட்குறல்கேட்டுநங்கண்ணன்மாயன்வெளிப்படாள்
மேற்கினைக்கொள்ளேன்மின்நீருஞ்சேவனுக்கோழிகாள்
வாக்குமனமுங்கருமமுந்நமக்காங்கதே
யாங்கையுமாவியமந்தரம்நின்னுறனுமே

(௪)

அந்நாமின்ஹுறல்வின்றயானுடைபயுவைகள்
துன்றிதத்தேனுமிடையிலைகுழைமன்மினோ
இந்தரஞ்சாலங்க்காட்டியிவ்வேழுலகுக்கொண்ட
நத்திருமார்பனம்மாவிபுண்ணைநன்கெண்ணினான்

(௫)

நன்கெண்ணினான்வளர்த்தகிறுகிளிப்பைதலே
இன்குரல்கீழிற்றேலென்னுறையிர்க்காகுத்தன்
நின்செய்யவாயொக்கும்வாயன்கண்ணன்னைககாலினன்
நின்பகஞ்சாமநிறத்தன்சுட்டிநீங்கினான்

(௬)

சுட்டினிநீங்கியகோலத்தாமரைக்கட்செவ்வாய்
வாட்டமிலென்கருமானிக்கங்கண்ணன்மாயன்மோல்
கோட்டியனில்லொடுமின்னுமேகக்குழாங்க்காள்
காட்டேல்மின்னும்முருவென்னுயிர்க்கதுகாலனே

(௭)

உயிர்க்கதுகாலனென்னும்பையாநிறந்தேற்குநீர்
குயிற்பைதல்காண்கண்ணன்நாமமேகுழறிக்கொன்றிர்
தயிர்ப்பழஞ்சோற்றேடுபாலடிசினித்தந்நுசொல்
பயித்தியநல்லளமுட்டிநீர்ப்பன்முடையிரே

(௮)

பன்முடைவன்டொடுதும்பிகாள்பன்மிறற்றேல்மின்
புண்புகாவேல்கொடுகத்தாலொக்கும்நுமின்குரல்
தன்பெருநீர்க்குத்தந்நாமமாமலர்ந்தாலொக்கும்
கன்பெருங்கண்ணன்நம்மாவிபுண்ணெடுழண்ணினான்

(௯)

எழநண்ணினாமும்வானநாடனோடொன்றினோம்
பழநன்னுரைக்குழாங்க்காள்பயின்மென்னினி
இழைநல்லவாக்கையும்பையவேபுயக்கத்தது
தநாநல்லவின்பந்தலைப்பெய்தெங்குந்கழைக்கவே

இன்பந்தலைப்பெய்தெங்குந்ததைத்தபல்லூழிக்குத்
தன்புகழேத்தத்தனக்கருள்செய்தமாயனைத்
தென்குருகூர்ச்சடகோபர்சொல்லாயிரத்துள்ளிவை
ஹன்பதோடொன்றுகருமுவுலகுமுருகுமே,

[யக]

ஆறவார் திருவடிகளே சரணம்.

ஆயர் திருவடிகளே சரணம்

ஆக-திருவாய்மொழி-அரு-க்கு-பாகரம்-கூடள

சா-ம்-திருவாய்மொழி-உருகு

இதுவுமது

கவிவிருத்தம்-பன்-பட்டராகம்-தாளம்-ஏழொத்து,

உருகுமால்நெஞ்சமுயிரின்பரமன்றி
தெருகுமால்வேட்கையுமென்செய்கேன்றெண்டளேன்
தெருவெல்லாங்காவிமழ்நிறுக்காட்க்கா
மருவியமாயன்றன்மாய்மினைதொழே.

(க)

நினைகொறுஞ்சொல்லுந்தொறும்நெஞ்சிடிந்துகும்
வினைகொள்சீர்பாடினுமவேமெனதாருயிர்
சுனைகொள்பூஞ்சோலைத்தென்காட்க்காயென்னப்பா
நினைகிலேன்றாணுன்காட்க்காயென்றீர்மையே

(உ)

கீர்மையால்நெஞ்சம்வஞ்சித்துப்புருந்தென்னை
சார்மைசெய்தென்னுயிராயென்னுயிருண்டான்
சீர்மகுல்வண்ணன்றன்கள்வமறிகிலேன்.
கார்முகில்வண்ணன்றன்கள்வமறிகிலேன்,

(ஈ)

அறிகிலேன்றன்னுளனைத்துலகும்நிற்க
நெறிமையால்தாதுமவந்துணிற்கும்பிரான்
வெறிகமழ்சோலைத்தென்காட்க்காயென்னப்பன்
சிறியவென்னாருயிருண்டதிருவருளே,

[ச]

திருவருள்செய்பவன்போலவென்னுப்புருந்
தருவமுமாருயிருமுடனையுண்டான்
திருவளர்சோலைத்தென்காட்க்காயென்னப்பன்
கருவளர்மேலியென்கண்ணைகள்வவக்களே.

(ரு)

என்கண்ணைகள்வமெனக்குச்சேமமாய்நிற்கும்
அங்கண்ணைவண்டவென்ருயிரிக்கோதிது

[J.]

காட்கனாயேத் துமதனுட்கண்ணாவென் னும்
வேட்கைநோய்கூடரினைத் துகனாந் துகும்
ஆட்கொள்வா னெருத் தென் னாயி. நண்டமாயனாற்
கோட்குறாபட்டதென்னாருயிர் கோ னுண்டே.

(६)

கேரளா ஸ்டேட் ஸ்டிரீட்ஸ் டெவலப்மென்ட் ஓ.பி.ஓ. தர்பார்
 ஸ்டேட் ஸ்டிரீட்ஸ் டெவலப்மென்ட் ஓ.பி.ஓ. தர்பார்
 ஸ்டேட் ஸ்டிரீட்ஸ் டெவலப்மென்ட் ஓ.பி.ஓ. தர்பார்
 ஸ்டேட் ஸ்டிரீட்ஸ் டெவலப்மென்ட் ஓ.பி.ஓ. தர்பார்

[۲۱)

ஆளுயிர்பட்டதெனதுயிர்பட்டது
பேரிதழ்த்தாமவாக்கட்கனிவாயதோர்
காடுழில்மேகத்தென்காட்கரைக்கோயில்மௌள்
தொழில்நாற்றநதோட்டெய்வவாரிக்கே.

(४५)

வா.பி.கொண்டேன்னை சீழ்க்குறவன் காணிலென்
 ஞர்வுற்றவென்னை யொழியவென்னின் முன்னம்
 பாநித்துத்தானென்னை முற்றப்பருகின
 காரொக்குங்காட்களாய்ப்பன்கழயினே.

(ד)

கடியனாய்க்கஞ்சனைக்கொன்றபிரான்முன்னே
கொழிமதிட்டைன்குருகூர்ச்சடகோபன்சொல்
வடிவமையாயிரத்திப்பத்தினற்சன்மம்
முடிவெய்திகாசங்கண் டீர்கொள்கானலே.

(108)

ஆழ்வார்திருவடி களேசரணம்.

ஐயர் திருவழகேளசரணம்,

ஆக-திருவாய்மொழி-அக-க்கு-பாசரம்-சுச'அ

எ - ம் - து - வாய் - மொழி - எங் - கா

—*

இதுவும்தான்.

கலியிருத்தம்-பண்-நட்டராகம்-தாளம்-ஏழொத்து

எனக்காஸலகங்கழிவாயினரே தோந்திக்கினிதமருஞ்
செங்காஸமடநாசாய்முழிக்களத்துறையுங்
கொண்டார் பூந்துழாய்முடியெங்குடக்கூத்தற்கென் னுதாய்
துங்காக்களென்றலிழைமற்கெழுமீரோ நாமரோடே,

[8]

தாமரோதி விரியாதேநீரும் துஞ்சேவலுமாய்
 ஆமரர் காதம் தருவினங்கா ளணி முழிக்களத் துறையுந்
 ளாமர லும்பதிப்புண் டிங்கென்றம்மா ளீழிப்புண் டு
 தமரோடங்குறைவார் க்குத் தக்கிலமேமேளீரே.

(௨.)

கக்கிலமேமேளீர் கள் தடம்புவனல்வாயி ரைதேருந்
 கொக்கினங்கா ள்குருகினங்கா ள்குளிர் முழிக்களத் துறையுந்
 செக்கமலர் த்தலர் போ லுங்கண் கைகா ள்செக்கனிவாய்
 ஆக்கமலத் திலேபோ லுந்திருமேனியடி களுக்கே

(௩.)

திருமேனியடி களுக்குத் தீவினையேன் விடு துறைய்
 திருமுழிக்களமென் னுஞ்செழுநகர்வாயணி முடில்கா ள்
 திராமேனியவட்கருளீரெ ன்றக்கா லும்மைத்தன்
 திருமேனியொ ளியசுற்றித்தெளிவிசும்புகடியுமே.

(௪.)

கெளிவிசும்புகடி சோடித் தீவினைத் துயின்னிலகும்
 ஓளி முடில்கா ள் திருமுழிக்களத் துறையுமொண் சுடர்க்குத்
 கெளிவிசும்புதிருநாடா ளீவினையேன் மனத் துறையுந்
 துளிவார்கட் குறலார் கென் னுறையுறத் தல்செப்புவினே.

[௫]

துறையுறத் தல்சைப்புமின்கள் துரீமாயிவாய்வண் டினங்கா ள்
 போதுரைத் துறையுறத் துரும்பொழில்முழிக்களத் துறையுந்
 மாதரைத் தமாமாப் பகத்தேவைத் தார்க்கென்வாய்மாற்றந்
 துறையுறத் தல்செப்புநீரேர் சுடர் வளையுங்கலையுமே.

[௬]

சுடர்வளையுங்கலையுங்கொண்டருவினையேன் ரோடுமறந்
 பட்டர்புகழான் றிருமுழிக்களத் துறையுந் பவ்யக்கட்
 சுடர்பவளவாயனைக்கண் டொருநாளோர் தூய்மாத்றம்
 பட்டர்பொழில்வாய்க்குருகினங்கா ளெனக்கொன்றுபணியீரே.

(௭)

எனக்கொன்றுபணியீர் களிநுற்பொழில்வாயினாதேர்ந்து
 மனக்கின்பம்பளமேவும்வண் டினங்கா ள் தும்பிகா ள்
 கனக்கொ ள்தின்மதின்புடைகுழ்திருமுழிக்களத் துறையுந்
 புனக்கொ ள்காயாமேனியூந் துழாய்முடியாத்கே.

(௮)

பூந்துழாய்முடியாத்குப்பொன்னுழிக்கையாற்கு
 எந்திரீள்க்குருகேதருமுழிக்களத் தாற்கு
 எந்துபூண் முலைபயர்ச்சென்னினைமலக்கண் ணீர் ததம்பப்
 தாத்தாமலக்கொண்டகலதசகன் னென்றுறையீரே.

(௯)

தகவன்மென் றுறையிர்கள் தடம்புனல்வாயிடை தேர்ந்து
மிகளின் பரம்படமேவும்மென்னடையவன்னைகள்
மிகமேனிமில்லெய்துமேகலையுநீடழிந்தென்
அகமேனியொழியா மேதிருமுயிர்க்களத்தாற்கே-

[10]

ஒழியின்றித்திருமுழிக்களத்துறையுமொண்கடரை
ஒழியில்லாவணிமறலைக்கெரிமொழியாளலற்றியசொல்
வாழ்வில்லாவண் குறுகூர்ச்சடகோபன்வாய்ந்துரைத்த
அழியில்லாவாயிரத்திப்பத்துநேயறுக்குமே.

[கக]

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்,

ஜீயர்திருவடிகளேசரணம்

ஆக-திருவாய்மொழி-அளக்கு-பாகரம்-சுருக

அ-ம்-திருவாய்மொழி-அறுக்கும்.

இதுவுமது.

கலியிருத்தம்-பண்-கொல்லி-தாளம்-இடையொத்து.

அறுக்கும்வினையாயினவாகத்தவனை
நிறுத்தும்மனத்தொன்றியசுந்தையினர்க்கு
வெறித்தன்மலர்ச்சோலைகள்சூழ்திருநாவாய்
குறுக்கும்வகையுண்டுகொலோகொடியற்கே.

[க]

கொடியேரிடைக்கோகனத்தவன்கேள்வன்
வடிவேற்றடங்கண்மடப்பின்னைமணுளன்
நெடியாறுறைசோலைகள்சூழ்திருவாய்
அடியேனனுக்கப்பெறுநாளெனவொலோ..

[2]

எவைகொலனுக்கப்பெருநாளென்மெப்போதுங்
கவையிலம்மனமின்றிக்கண்ணீர்கள் கலுழுவன்
நவையிற்றிருநார்ணன்சேர்திருநாவாய்
அவையுட்புகலாவதோர்நாளறியேனே.

[ந]

நாளேலறியேயெனக்குள்ளனநாளும்
நீளாவடிமைப்பணிசெய்யப்புகுந்தேன்
நீளார்மலர்ச்சோலைகள்சூழ்திருநாவாய்
வாளேதடங்கண்மடப்பின்னைமணுளா.

[ச]

மனனாண்மலர் மண்ணுக்குட்மண்ணிடந்நைதக்குங்
கண்ணாணுலகத்துயிர் தேவர் கட்டுகெல்லாம்
விண்ணாண்விருப்பியுறையுந் திருநாவாய்
பண்ணுறககளிக்கின்றதிக்கென்றுகொல்கண்டு.

(௫)

கண்ணேகளிக்கின்றதிக்கென்றுகொல்கண்கள்
கொகண்டேயுனக்காயொழிந்தேன்றுகின்றி
வண்டார்மலர்ச்சோலைகள் சூழ்திருநாவாய்
கொண்டேயுறகின்றவெங்கோவலர்கோவே.

(௬)

கோவாடியமாவலியைநிலங்கொண்டாய்
சேவாசுரஞ்செற்றவனே திருமாலே
நாவாயுறகின்றவெண்ணுரணநம்பி
ஆவாவடியாணிலனென்றருளாயே.

(௭)

அருளாதொழிவாயருன்செயதடியேனைப்
பொருளாக்கியுன்பொன்னடிக்கீழ்புகவைப்பாய்
மருளேயின்நீயின்னையென்னெஞ்சத்திருந்துந
செருளேதருமதன்றிருநாவாயென்றேவே.

(௮)

தேவர்முனிவர்க்கென்றுக்காண்டற்கரியன்
முவர்முதல்லனொருமூவுலகாளி
தேவன்விருப்பியுறையுந் திருநாவாய்
யாவரணுகப்பெறுவாரினியந்தே.

(௯)

அந்தோவணுகப்பெறுநாளென்றெப்போதுஞ்
சிந்தைகலங்கித்திருமாலென்றழைப்பன்
கொந்தார்மலர்ச்சோலைகள் சூழ்திருநாவாய்
வந்தேயுறகின்றவெம்மாமணிவண்ணு.

(௧௦)

வண்ணம்மணிமாடநன்னாவாயுள்ளனைத்
திண்ணம்மதிட்டென்குருகூர்ச்சடகோபன்
பண்ணாதமிழாயிரத்திப்பத்தும்வல்லார்
மண்ணுண்மெணங்கமழுவர் மல்லிகையே.

[௧௧]

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்,

ஜீயர்திருவடிகளேசரணம்,

ஆ-திருவாய்மொழி-அ-அ-க்கு-பாகரம்-௬௭௦

க-ம்-திருவாய்மொழி மலரிதை

இதுவுமது,

ஆரியனிருக்கம்-பண்-பஞ்சமம்-தாளம்மொத்து

மல்லிகைகமழ் தென்றலிருமலோ வண்குறிஞ்சியிசைதவிறுமா
லோ, செல்கழிர்மாலையும் மயக்குமாலோ செக்கர்நன் மேகங்கள் சிதைக்
குமாலோ, அல்லியந்தாமரைக்கண்ணெனெமமானாய்களேறரியே நெம்
மாயோன், புல்லியமுலைகளுங்கோளுகொண்டி புகழிடமறிவிலந்தகிய
மாலோ. [ச]

புகழிடமறிவிலக் கமியமாலோ புலம்புறுமணி தென்றலாம் பலா
லோ, பகலுமிடமலைவண்சாந்தமாலோ பஞ்சமுமுலையெனாடவாடையா
லோ, அகலிடம்படைத்திடநனுண்டிமிழ்த்தெக்குமனிக்கின்றவாயன்மா
லோ, இகலிடக்கரகர்கள் கூற்றம்வாரானினியிருத்தென்னுயிர்காகரு
மாலோ. [உ]

இனியிருத் தென்னுயிர்காக்குமாதெனினோ முலைமுகநுண்ணி
டைவாடக்கத், துனியிழிக்கலவிசெய்தாகந்தோய்ந்து துறந்தெம்மையிட
டகல்கண்ணன்கள்வத், தனியிளஞ்சிக்கமெம்மாயன்வாரான்றாமரைக்க
ண்ணுஞ்செவ்வாயும்லைப், பனியிருக்குழல்களும்நான்றோளும்பாவி
யேன்மனத்தேநின்றிருமாலோ. [ஈ]

பாவிபேன்மனத்தேநின்றிருமாலோவாடைதன் வானாடெவ்வா
டையாலோ, மேவுதன்மதியம் வெம்மதியமாலோ மென்மலர்ப்பள்ளி
லொப்பள்ளியாலோ, துவையம்புள்ளுடைத்தெய்யவண்டு துதைந்தவெ
ம்பெண்மையம்பூவிறாலோ, வாவிப்பிரமல்லவகைகளாலோ யாமு
டைநெஞ்சமுந்துணையன்றாலோ. [ஊ]

யாமுடைநெஞ்சமுத் துணையன்றாலோ வாயுமாலையுமிகின்ற
லோ, யாமுடையாயன்மன் மனக்கல்லாலோவவனுடைத் திக்குழைரு
மாலோ, யாமுடைத்துணையென்னுந்தோழிமாருமெம்மில்முனைவனு
க்குமாய்வாராலோ, யாமுடையாருயிர்காக்குமா நெவைனுடையருள்
பெறும்போரிததே. [ஐ]

அவனுடையருள்பெறும் போதரிதாலவருளன்னவருளுமல்ல
அவனுள்பெறுமளவாவிதில்லாதபகல்மாலையும்நெஞ்சக்கண்ணென், சி
வெனாடுபிரமல்லவன்முடட்டைதேசோதிருவாகமெம்மாவியிரும். எவ

னிப்பு கு மிடமெவன்செய்கேனோ வாருக்கென் சொல்லுமோ னைமீர்
காள்.

(௧)

ஆருக்கென் சொல்லுகேனன்னைமீர்காளா நுயிரா லாந் திக்குடந்தன்
வாடை, காரொக்குமேனிரங் கண்ணன்கன்வங்கவர்ந்த வத்தினிநெஞ்ச
மவன்கண ிதே, சீருற்றவகிம்புகையாழ் நரம்புபஞ்சமுகதண்பச ஞ்சா
ந்தணைந்து, போருற்றவா டைதன்மல்விகைப் பூப்புதுமணமுகந்துகொ
ண்டெறியுமாலோ.

(௨)

பிதுமணமுகந்து கொண்டெறியுமாலோ பொங்கிளவாடைபுன்
செக்கராலோ, அதுமணந்தகல்நங் கண்ணன்கன்வங்கண்ண னிற் றொ
டிதினியதனிலும்பர், மதுமணமல்விகைமந்தககோவைவண் பசஞ்சாந்
தினிந்பஞ்சமும்வைத், ததுமணந்தின்னருளா ச்சியர்க்கேபு துமத்திக்கு
ழற்கேயுய்யேன்நான்,

(௩)

ஊதுமத்திக்குழற்கேயுய்யேன்நானது நொழிந்திடையிடையின்
செய்கோலத், துதுசெய்கண்கன் கொண்டொன்றுபேசித் துமொழியி
சைகள் கொண்டொன்றுநேர்க்கிப், பேதுறுமுகஞ்செய்துநொந்துநொ
ந்துப்பேதைநெஞ்சமவற்பா மிம்பாட்டை, யாதுமொன்றறிவிலமம்மவ
ம்மமாலையும்வந்த துமாயன்வாரான்,

[௪]

மாலையும் வந்ததுமாயன் வாரான்மாமணிபுலம்பவல்லேதனைந்த,
கோலநன்னகு சநகளுமாலோ கொடியனகுழல்கண்குறுறுமாலோ,
வாலொளிவளர் முல்லைக் கருமுகைகள்மல்விகையலம்பி வண்டாலுமா
லோ, வேலையும்விசும்பில்விண்டலறுமாலோ வென்சொல்லியும்வனிக்
கவனைவிட்டே.

(௫)

அவனைவிட்டகன்றுயிராற்றகில்லாவணியிழையாச்சியர்மலைப்பூ
ரல், அவனைவிட்டகல்லதற்கோயுகி ன்னிக்குருகூர்ச்சடகோபன்மாற
ன் அவனியுண்மெழந்தவன்மேலுரைத்தவாயிரத் துனிவைபத்துக்கொ
ண்டவனியுளலத்திவின்றுய்மின் நெண்ணுர்ச்சொன்ன மாலேநண்ணிக்
தொழுதே,

(௬)

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்

ஜீயர்திருவடிகளேசரணம்

ஆக-திருவாய்மொழி-௨-௩-க்குபாசுரம்-௬௮௩.

ய - மீ - திருவாய்மொழி மாலை

- (*) -

திருக்கண்ணபுரத்தெம்பெருமானின் விஷயம்.

கனிவீருத்தம் - பண் - நாட்டபைஷ - தாளம் - ஒன்பதொத்து.

மாலைநல்லித்தொழுதெழுமினோவீனெடக்
காலைமாலைகாலமலரிட்டுநீர்
வேலைமோ தும்பதில் குறிதிருக்கண்ணபுரத்
தாண்டி மேலலமர்நா னடியினைகளோ

[க]

கள்ளவிரும்மலரிட்டுநீரிதைஞ்சுமின்
நள்ளிசேரும்வயல்சூழகிடங்கின்புடை
வெள்ளியேய்த்தமதில்சூழ்திருக்கண்ணபுரத்
உள்ளிநாநூந்தொழுதெழுமினோதொண்டரே

[உ]

தொண்டர்நூந்தந்நயர்போகநீளோகமாப்
விண்விவாடாமலரிட்டுநீரிதைஞ்சுமின்
வண்டிபாடும்பொழில்சூழ்திருக்கண்ணபுரத்
தண்டவாணனமர்பெருமானையே.

[ங]

மானேநோக்கிமடப்பின்னைதன்கேள்வனைத்
தேனேவாடாமலரிட்டுநீரிதைஞ்சுமின்
வானையுத்தமதில்சூழ்திருக்கண்ணபுரத்
தானாயந்தபெருமான்சரணாகுமே.

[ச]

சரணமாகுந்தனதாளடைந்தார்க்கெல்லாம்
மரணமாகுல்வையுத்தங்கொடுக்கும்பிரான்
அரணையந்தமதில்சூழ்திருக்கண்ணபுரத்
தாண்டியாளன்றனதன்பார்க்கன்பாகுமே,

[ரு]

அன்பனாகுந்தனதாளடைந்தார்க்கெல்லாம்
செம்பொன்னாகத்தவணனுடல்நீண்டவன்
நன்பொன்னைய்த்தமதில்சூழ்திருக்கண்ணபுரத்
தன்பனாகுந்தன்மெய்பர்க்குமெய்யனே,

[ஈ]

மெய்யனார்க்கும் விரும்பித்தொழுவார்க்கெல்லாம்
பொய்யனாகுமபுறமேகொழுவார்க்கெல்லாம்
செய்யில்வானையுகளுத்திருக்கண்ணபுரத்
தையனாகுத்தனைப்பார்க்கணியனே,

[எ]

!

திருவாய்மொழி

௩௪௧

அணியனாகுந்தனதாளடைந்தார்க்கெல்லாம்
பிணியுஞ்சாராப்பிறவிகெடுத்தானும்
மணிபொன்னேயந்தமதின்குழ்திருக்கண்ணபுரம்
பணிமினனும்பரமேட்டிதன்பாதமே.

[அ]

பாதநாளும்பணியத்தணியும்பிணி
ஏதஞ்சாராவெனக்கேலினியென்குறை
வேதநாவர்யிரும்புக்கண்ணபுரத்
தாடியானையடைந்தார்க்கல்லலிலையே.

(க)

இல்லையல்லலேனிக்கேலினியென்குறை
அல்லிமாதாமருந்திருமார்பினன்
கல்லிலேயந்தமதின்குழ்திருக்கண்ணபுரஞ்
செல்லநாளுந்துயர்பாடிசாராவே.

(இ)

பாடிசாராவினைபற்றறவேண்டுவிர்
மாடநீடுகுருகூர்ச்சடகோபன்சொல்
பாடலானதமிராயிரத்துளிப்பத்தும்
பாடியாடிப்பணிமினவன்றாக்களையே,

[ஐ]

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஜீயர்திருவடிகளேசரணம்,

ஒன்பதாம்பத்து-முற்றிற்று

ஆக-பத்து-௬-ல்-திவாய்மொழி-௬௦-க்கு-பாசரம்-௯௬௨.

—————(*)—————

பத்தாம்பத்து

—————*—————

க-ம்-திருவாய்மொழி-தாளதாமரை

—————*—————

கைங்கர்யப்ரதிபந்தகரிச்சேஷநிபர்ஹணத்தை

அருளிச்செய்கிறார்.

கலித்துறை-விருத்தம்-பண்-இந்தனம் தாளம் ஏழொத்து.

தாளதாமரைதட்டணியயற்றிருமோகூர்
நாளாமேலின்கமர்நதுநின்றகாரைததகர்க்குந்
தோளுநாந்குடைச்சுரிசுழற்கபலக்கட்கன்காய்க்
காளமேகத்தையன்றிபந்ருன்றிவகத்தேய.

இலங்கதிமந்தெழுந்தெம்மைக்குமீர்ந்தண்மோய்
அலங்கலங்கண்ணியாயிரம்பேருடையம்மாள்
நலங்கொள்ளாநன்மறைவாணர்கள்வாழ்திருமோகூர்
நலங்கழலவனாழிமுற்றடமன்நியாமே.

[௨]

அன்னியாமொருபுகளிடிலமென்றென்றலந்நி
நின்றநாண்முகவாசனெடுதேவர்களாட
வெண்ணிமுவுலகளித்துழல்வான்றிருமோகூர்
நன்றுநாமினிணுகுதுநம்மதிடர்கெடவே.

(௩)

இடர்கெடவெம்மைப்போந்தளியாயென்றென்றேத்திச்
சுடர்கொள்சோதியைத்தேவரும்முனிவருந்தொடரப்
படர்கொள்பாம்பனைப்பள்ளிகொள்வான்றிருமோகூர்
இடர்கெடவடிபுரவுத்தொண்டர்வம்மின்னே.

(௪)

தொண்டர்வம்மின்னஞ்சுடரொளியொருதனிமுதல்வன்
அண்டமுவுலகளந்தவனணிதிருமோகூர்
என்டிசையுமீன்கரும்பொடுவபருஞ்செல்நெல்வினையக்
கொண்டகோயிலைவலஞ்செய்திங்காடுதுக்கத்தே.

[௫]

கூத்தன்கோவலன்குதற்றுவல்லசூர்கள்கூற்றம்
வத்துங்கட்குமமராகட்குமுனிவர்க்குமின்பன்
வாய்த்ததன்பனைவளவயல்குழ்திருமோகூர்
ஆத்தன்குமரையடியன்றிமந்நிலமரணே.

(௬)

மந்நிலமரண்வான்பெரும்பாழ்தனிமுதலாச்
சுற்றுநீர்படைத்ததன்வழித்தொன்முனிமுதலாம்
முற்றுதேவரோடுலகுசெய்வான்றிருமோகூர்
சுற்றிநாம்வலஞ்செய்யநத்துயர்கெடுக்கடியே.

(௭)

துயர்கெடுக்கடிதடைந்துவந்தடியவர்தொழுமின்
உயர்கொள்சோலையொண்டமணியொளிதிருமோகூர்
பெயர்களாயிரமுடையவல்லரக்கர்புக்கமுந்தத்
தயாதன்பெற்றமரகதமணிதடத்தினையே.

(௮)

மணித்தடத்தடிமலர்க்கண்கள்வளச்செவ்வாய்
அஹுகொள்ளாந்நடந்தோட்டெய்வமகாரையென்றும்
துணிக்கும்வல்லரட்டனுறையொழிந்திருமோகூர்.
நணித்துநம்முடையல்லரன்நாமரைந்தனமே.

[௯]

நாமடைந்தநல்லரண்மமக்கென்றுநல்லமர்
 தீமைசெய்யும்வல்லசாரையஞ்சிச்சென்றடைந்தால்
 காமநூபங்கொண்டெழுந்தருளிப்பரபன்றிருமோர்கூர்
 நாமமேவென்றெண்ணுமினேத்துமினெமர்காள்.

[கௌ]

ஏத்துமினெமர்காளென்றுதான்குடமாடி
 கூத்தனைக்குருகூர்ச்சடகோபன்குற்றேவல்கள்
 வாயத்தவயிரத்துள்ளிவைவண்டிருமோகூர்க்
 கீத்தபத்திவையேததவல்லார்க்கிடர்கெடுமே.

(கக)

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஜீயர்திருவடிகளேசரணம்.

ஆக-திருவாய்மொழி-கக-க்கு-பாசரம்-கௌ

உ-ம்-திருவாய்மொழி-கெடுமிட

திருவனந்தபுரத்தெம்பெருமான்விஷயம்.

ஆசிரியவிருத்தம்-பண்-இந்தளம்-தாளம்-ஏழொத்து.

கெடுமிடராயவெல்லாக்கேசவாவென்னநாளுங்
 கொடுவினைசெய்யுங்கூற்றின்மர்களுங்குறுக்கில்லார்
 விடமுடையரவிற்பள்ளிவிரும்பினுன்சரும்பலற்றுங்
 தடமுடையவலனந்தபுரநகர்ப்புகுதுமின்றே

(க)

இன்றுபோய்ப்புகுதிராகிலெழுமையுமேதஞ்சாராக்
 குன்றுநேர்மாடமாதேருந்துசேர்செருந்திபுன்னை
 மன்றலப்பொழிலனந்தபுரநகர்மாயன்நாமம்
 ஒன்றுமோசாயிரமாமுள்ளுவார்க்கும்பருநே

[உ]

ஊரும்புட்கொடியுமஃதேயுலகெல்லா முண்மேழிந்தான்
 சேருந்தண்ணனந்தபுரஞ்சிக்கெனப்புகுதிராகில்
 திருநோய்வினைகெல்லாந்தண்ணநாமறியச்சொன்னோம்
 பேருமோசாயிரத்துளொன்றுநீர்பேசுமினே.

(க)

பேசுமின்கூசமின்றிப்பெரியநீர்வேலைசூழ்ந்து
 வாசமேகமழுஞ்சோலைவயலணியனந்தபுரம்
 நேசஞ்செய்துதைகின்றனநெறிமைபாஸ்மலர்கள் தூவிப்
 பூசனைசெய்கின்றூர்க்குப்புண்ணியஞ்செய்தவாதே.

(ச)

௩௩௪

பத்தாம்பத்து

புண்ணியஞ்செய்துநல்லபுனலொமெலர்கள் துவ
எண்ணுவினெந்தநாமமிப்பிறப்பறுக்குமப்பால்
திண்ணநாமறியச்சொன்னேஞ்செறிபொழிலனந்தபுரத்து
ஆண்ணலர்கமலபாதமணுகுவாரமரராவார்.

[௩]

ஆமராயத்திரிவின்றர்கட்காதிசோனந்தபுரத்து
ஆமரர்கோனார்ச்சித்தின் தங்கப்பணிசெய்வார் விண்ணோர்
நமர்களோ சொல்லக்கேண் மின்நாமும்போய்கணுகவேண்டு
குமரனார்தாதை துன்பந்துடைத்தகோ விரந்தனோ

[௪]

துடைத்தகோவிரந்தனோயுலகுமீந்தேவுமற்றும்
படைத்தவெம்பரமமூர்த்திபாம்பணைப்பள்ளிகொண்டான்
மடைத்தலைவானேபாயும்வயலணியனந்தபுரந
கடைத்தலைசீய்க்கப்பெற்றற்கடுவினைகளையலாமே.

(௪)

கடுவினைகளையலா குங்காமப்பயந்தகானே
இடவகைகொண்டதென்பரெழிலணியனந்தபுரம்
படமுடையரவிற்பள்ளிபயின்றவன்பாசங்காண
நடமினோ நமர்களுள்ளீர்நாமுமக்கறியச்சொன்னோம்

(௮)

நாமுமக்கறியச்சொன்னநாள்களும்நணியவர்கள்
சேமனன்குடைத்துக்கண்ட்செறிபொழிலனந்தபுரந்
துநல்லினாமலர்கள் துவளறவாய்நுகொண்டு
வாமனனடிக்கென்றேத்தமாய்ந்தறும்வினைகள் தானே.

[௬]

மாய்ந்தறும்வினைகள் தானேமாதவாவென்னநாளும்
ஏய்த்தபொன்மதினனந்தபுரநகொந்தைக்கென்று
சாந்தொடுவினக்கந்தாபந்தாமரைமலர்கள்நல்ல
வாய்ந்துகொண்டேத்தவல்லாரந்தமில்புகழினோ.

[௧௦]

உத்தமில்புகழனந்தபுரநகராதிதன்னைக்
கொந்தலர்பொழிற்குருகூர்மாறன்சொல்லாயிரத்துள்
ஐந்தினோடைந்துமவல்லாரணாவர்போயமருலகில்
பைந்தொலிமடந்தையர்தம்வேய்மருதோளிணையே.

(௧௧)

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஜீயர்திருவடிகளேசரணம்,

ஆக-திருவாய்மொழி.௬௨-க்கு-பாகரம்-௨௦௧௪.

ந-ம்-திருவாய்மொழி-வேய்மரு-

—,*)—

இதுவுமது.

ஆசிரியவீருத்தம்-பண்-பஞ்சமம்-தாளம்வொழித்து,

வேய்மருதோளினைமெலியுமாலோ மெலிவுமென்றனிதமயும்பா
தும்நோக்காக்,காமருடியில்களுக்கூவுமாலோ கணமயிலவைகலந்தா லு
மாலோ,ஆமருவினநிறைமேய்க்கநீபோக்கொருபகலாயிரமுழியாலோ,
தாமரைக்கண்கள்கொண்டிந்தியாலோதகவிலையேநீகண்ணு. (க)

தகவிலைதகவிலையேநீகண்ணுதடமுலைபுனர்தொறுமபுனர்ச்சிக்கா
ராச்,சுகவெள்ளம்விசும்பிறந்தநிறைவுமுழக்கச்சுழந்தது கனவெனநீங்கி
யாக்வே,அகவுபிரகமந்தோறுமுள் புக்காவியின்பரமல்ல வேட்டையாட்
தோ,மிகமிகவினியுன்னிப்பிரிவையாமல் வீவநின்பகநிறைமேய்க்கப்
போக்கே (உ)

வீவநின்பகநிறாமேய்க்கப் போக்குவவ்வுயிர்கொண் டெனதாவி
வேமால்,யாவருந்துனையிலை யானிருந்துன்னஞ்சனமேனியையாட்ட
ங்கானேன்,போவதென்றொருபகல்நீயகன்றாற்பொருகயற்கணனினை
நீருகில்லாச்,சாவதில்வாய்க்குலத்தாய்ச்சியோமாய்ப்பிறந்தவித்தொழு
த்தையேந்தனிமைதானே. (ங)

தொழுந்தையேந்தனிமையுந்துணைபிரிந்தார் துயரமும் நினைகலை
கோவிந்தாவன்,தொழுத்தனிற்பகக்களையேவிருப்பித் துறந்தெம்மை
விட்டவைமேய்க்கப்போதி,பழுத்தநல்லமுதினின் சாற்றுலெள்ளம்பா
வியேன்மகந்தோறுமுள்புக்,கழுத்தினின்செவ்கனிவாயின்கள் வப்பணி
மொழிநினைதொருமாவிலேமால். [ச]

பணிமொழிநினைதொறுமாவிலேமாவ்பகல்நிறாமேய்க்கியபோய
கண்ணு,பிணியவிறும்லீனிகவாடை துவப்பெருமதுமாலையும்வந்தின்
ருலோ,மணியிடுமார் பினிஸ்முல்லைப்போதென்னவனமுலைகமவ்வித்து
ன்வாயமுதந்தந்து,அணியிடுதாமரைக்கைய்யந்தோவடிச்சியோந்தலை
மிசைநீயணியாய், (ரு)

அடிச்சியோந்தலைமிசைநீயணியாயாழியக்கண் ணுவன்சோலப்பா
ம்,பிடித்ததுவேவுன்க்கரிவையரும்பலர துந்திகவெய்பெண்ணையாதரு

ம்,வாடி.க்தாடங்கண்ணிணை நீருந் தீல்லாமனமும்தில்லா வெடக்கதுதன்னு
ன்னுலே, மொடிப்புநின்பசு நிணமேய்க்கப் போக்குவேமெமதுயிரழல்
மெழுநிலுக்கே. (சு)

வேமெமதுயிரழல்மெழுநிலுக்கு வெள்ளைமேகலைசமுன்று விழ்ச்
துபலர்கண்ணிணை முத்தஞ்சோரதுணை முலைபயந்தென தோள்கள்
வாட,மாமணிவண்ணவுஞ்செங்கமலவுண்ணமென்மலரடி நோவநீபோ
ய் ஆமநிழந்து கந்தவைமேய்க்கின் னுள்ளோடசுராகந்தலைப் பெய்யிலெ
வன்கொலாங்கே. [எ]

அசுரர்கள்முலைப்பெய்யிலெவன்கொலாக்கென்றமு மென்னுருயி
ராண்போபோகேல், கசிகையுமவேட்கைய முட்களந்து கலவியும்நலியு
மென்கைகழியேல், வசியெயுள்ளுமகாக்கண் ணும்வாயும் கைகளும்தீத
கவுடையுங்காட்டி, ஓசியெயுண்ணிடையினவாய்ச்சியர் நீயுகக்குநல்ல
வரொடுமுழிதராயே, [அ]

உனக்குநல்லவரொடுமுழிதந்துவந்திருவுள்ளமிடர்கெடுத்தோறும்
நாங்கள், வியக்கவின்புறுதுமெம்பெண்மையாற்றோ மெம்பெருமான்ப
சுமேய்க்கப்போகேல்,மிகப்பலவசுரர்கள்வேண்வேகொண்டின்றுழி
தருவர்கஞ்சனேவ, அகப்படிவவரொடும் நின்றொடாக்கேயவத்தங்கள்
வினையுமென்சொற்கொளந்தோ. [சு]

அவத்தங்கள்வினையுமென்சொற்கொளந்தோவசுரர்கள்வன்கையர்
கஞ்சனேவ, தவத்தவம்மறுகநின்றழிதருவர் தனிமையும்பெரிதுனக்கி
ராமனையும், உவத்தலையுடன் திரிகிலையுமென்றென்றாடு வென்னுடை
யாவிவேமால், திவத்திலுபகுகிளாமேய்ப்புதத்தீசெக்கனிவாயெங்களா
யர்மேவே. [ம]

செக்கனிவாயெங்களாயர்கேவத்திருவடி திருவடிமேற்பொருநம்,
சங்கணிதுறைவன்வன்தென்றருகூர்வன் சடகோபன் சொல்லாயிரத்
துள், மன்கையராய்ச்சியராய்க்தமாலையவனெடுமபிரிவதற்கிரக்கித்தை
யல், அக்கவன்பகுகிளாமேய்ப்பொழிப்பாணுறைத்தனவிவையும்பத்தவ
ற்றின்சார்வே. [ம]

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஜீ ப ர் திருவடிகளேசரணம்.

ஆக-திருவாய்மொழி-கூட-க்கு-பாசரம்-௩௩

சு-மீ-திருவாய்மொழி-எங்கா

இதுவுமது

கனீஷிருத்தம் பண்-கொல்வி-தாளம்-நடையெத்து.

சார்வேதவநெறிக்குத்தா மோதான்றாள்
கார்மேகவண்ணன்கமலநயனத்தன்
நீர்வானம்மன்னெனிகாலாய்நின்றேமியான்
பேர்வானவர்கள் பிதற்றும்பெருமையான

(௧)

பெருநாயெனவானத்திமையோர்க்கும்காண்டற்
கருமையனையாகத்தணையாதாற்கென்று
திருமெய்யுறையின்கென்கண்மாளானும்
இருநாயினே கடிந்திங்கெனையாள் கின்றானே

(2)

ஆள்கின்றானுழியர்நாராற்குறைவுடையம்
மீள்கின்றானுலைப்பிறவித்துயர்கடிந்தேனே
வார்கெண்டையொண்கண்மடப்பின்னையன்கேள்வன்
தார்கண்முகொண்டென்றனுமேற்புனைந்தேனே.

(௩)

தலைமேற்புனைந்தேன்சரணங்களாளை
இலைமேற்றியின்றானிமையோர்வணங்க
மலைமேற்றானின்றைன்மனத்துளிருந்தானே
நிலைபேர்க்கலாகாபரிச்சித்திருந்தேனே.

(௪)

நீச்சித்திருந்தேனென்னெஞ்சக்கழியாமை
கைச்சக்கரத்தண்ணல்கள்வம்பெரிதுடையன்
மெச்சப்படான்பிறர்க்குமெய்போலும்பொய்வல்லன்
நச்சப்படும்நமக்குநாகக்கணையானே

(௫)

நாகத்தணையானேநடோறுநானத்தால்
ஆகத்தனைப்பார்க்குநாள்செய்யுமம்மானே
மாகத்தியஞ்சேருஞ்சடையானேப்
பாகத்துவைத்தான்யன்பாம்பணிந்தேனே.

(௬)

பணிநெஞ்சேகாளும்மரமபரம்பரனைப்
பிணியொன்றுஞ்சாராப்பிறவிகொடுத்தானும்

புணரிநின்றசேதிநதருகனென்னம்மாள்
ஆணரிநின்றசெம்பொனடலாழியானே.

(௭)

ஆழியானாழியமரர்க்கும்ப்பாலான்

ஊழியானாழிபடைத்தாரினைபேய்த்தான்
பாழியங்கோளால்வரையெடுத்தான்பாதங்கள்
வாழியென்னெஞ்சேமறவாதுவாழ்கண்டாய்.

(௮)

கண்டேன்கமலமலர்ப்பாதங்கண்டலுமே
கேண்டேயொழிந்தவினையாயினவெல்லால்
தொண்டேசெய்தென்றுந்தொழுதுவழியொழுகப்
பண்டேபரமன்பணிந்தபணிவன்கயே

(௯)

வாகையால்மனமொன்றிமாதவனைநாளும்
புகையால்விளக்கால்புதுமரால்நீரால்
நிசைதோறமராகள்சென்றிறைஞ்சுகின்ற
தகையான்சரணந்தமர்கட்கோர்பற்றே.

(௧௦)

பற்றென்றுபற்றிப்பரம்பரம்பரனை
வற்றிண்டோள்மலைவழுதிளநாடன்
சொற்றொடையந்தாதியோராயிரந்துளிப்பத்துக்
கற்றார்க்கோர்பற்றாருக்கண்ணன்கழலினையே

ஆழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

ஜீயர்திவடிகளே சரணம்

ஆக-திருவாய்மொழி-கூச-க்கு-பாகரம்-௧௦௩௭

௩-ம்-திருவாய்மொழி-கண்ணன்

இதுவுமது.

வஞ்சித்துறை-பண்-நாட்டம்தாளம்-இடையொத்த

கண்ணன்கழலினை
நண்ணும்மனமுடையீர்
எண்ணுந்திருநாமம்
நிண்ணம்நாசனானே.

(௧)

தானேயுலகெல்லாந்
தானேபடைத்திடந்து
தானேயுண்டிமிழ்து
தானேயாள்வானே.

(௩)

நாராணனெம்மாள்
பாரணக்காளன்
வாரணந்தொலைத்த
காரணந்தானே.

(௨)

ஆள்வானாழிநீர்க்
கோள்வாயரவணையான்
தாள்வாய்மலரிட்டு
நாள்வாய்நாடரே.

(௪)

நாடார்சாடோறும்
வாடாமலர்கொண்டு

பேராரோதுவார்
ஆராமரோ. (அ)

பாடரவாநாமம்
விடேபெறலாமே. (ரு)
மேயான்வேங்கடநா
காயாமலர்வண்ணன்

அமரர்க்கரியானைத்
தமர்க்கெளியானை
அமரத்தொழுவார்கட்
கமர வினைகளை. (ச)

பேயார்முடியுண்ட
வாயான்மாதலேனே. (சா)
மாதலெனன்றென்
சேவல்வலீசேல்

வினைவல்லிருளென்னும்
முனைகள்வெருளிப்போற்
சுனைநன்மலரிட்டு
வினைமின்னெடியானே. (ச௦)

திதொன்றுமடைபா
ளதஞ்சாராவே. (எ)
சாராவேதங்கள்
நீரார்முதில்வண்ணன்

கெடியானருள் குடும்
படியான்சடகோபன்
நொடியாரிரத்திப்பத்
தடியார்க்கருள்பேறே. (கக)

ஆழ்வார் திருவடிகளேசரணம்,
ஜீயர் திருவடிகளேசரணம்
ஆக-திருவாய்மொழி-கூரு-க்கு-பாகரம்-கூசன.

சா-ம்-திருவாய்மொழி-அருள்.

திருவாட்டாருள்பெருமான்விஷயம்

அருள்பெறுவாரடியார்தம்மடியனேற்காழியான்
அருடருவானமைமின்றானதுநமதுவிதிவகையே
இருடருமாஞாலத்துளிணிப்பிறயான்வேண்டேன்
மருவினாழிநீமடெருஞ்சேவாட்டாற்றானடியவணங்கே, (க)

வாட்டாற்றானடியவணங்கிமாஞாலப்பிறப்பறுப்பான்
கேட்டாயேமடெருஞ்சேகேசவனெம்பெருமானேப
பாட்டாபபலபாடிப்பழவினைகள்பற்றறுத்து
நாட்டாரோடியல்பொழிந்துநாரணனைநண்ணினமே. (உ)

நண்ணினநாராயனைநாமங்கள்பலசொல்லி
மண்ணுலகில்வளமிக்கவாடாற்றான்வந்தின்று
விண்ணுலகத்தருவானாய்வினாடுள்ளிதிவகையே
எனநாராயனாரகாவிக்கருமங்களெல்லெஞ்சே. (ஈ)

என்னெஞ்சத்துள்ளிருந்துங்கிருந்தமிழ்தூலிவைமொழிந்து
வன்னெஞ்சத்திரணியலைமார் பீடந்தவாட்டாற்றான்
மன்னஞ்சபாசத்ததுப்பாண்டவர் க்காய்படைதொட்டான்
நன்னெஞ்சமம்பெருமானமக்களுடான்செல்வானே,

(௪)

வனேறவழிதந்தவாட்டாற்றான்பணிவகையே
நானேறப்பெயிநின்றேநாகததைநகுநெஞ்சே
தேனேறுமலர் த்துளவந்திசுழாபாசஞ்செழுமபறவை
தானேறித்திரிவாகன்றனாளுளினையென்றலைமேலே.

(௫)

தலைமேலதாள்நோகள்தாமரைக்கணென்னம்மாள்
நிலைபேரானென்னெஞ்சத்தெப்பொழுதுமெம்பெருமாள்
மலைமாடத்தரவனேமேல்வாட்டாற்றான்மதம்றிக்க
கொலையானைமருப்பொசித்தான்குரைகழல்கள்கூறுகினமே.

(௬)

குரைகழல்கள்கூறுகினங்கோவிந்தன்குழகொண்டான்
திரைகுழுவுகடல்புடைகுழ்தென்னாட்டித்திலமன்ன
வரைகுழவிமணரிமாடவாற்றான்மலரிமேல்
வினாகுழுவுநறுந்துளபம்மெய்கின்றகமழமே.

[௭]

மெய்கின்றகமழ்துளவவிரையேறுதிருமுடியன்
கைநின்றசக்கரத்தங்கருதுமிடம்பொருதுபுனல்
மைகின்றவரைபோலுந்திருவுருவுவாட்டாற்றான்
கென்னனிசெய்தேனாலென்னெஞ்சிற்றிழுவதுவே.

[௮]

திருவின்றதிருமார்பிற்பிருமங்கைதன்னேடுந்
திருவின்றதிருமாலார்சேர்விடந்தன்வாட்டாறு
புகழ்கின்றபுள்ளார் திப்போராக்கர் புலக்கெடுக்கான்
திருவின்றியென்னெஞ்சத்தெப்பொழுதும்பிரியானே.

(௯)

பிரியாதாட்செய்யென்றுபிறப்பறுத்தாளறக்கொண்டான்
அரியாபிரியணியனையாகக்கண்டானன்று
பெரியார்க்காட்பட்டக்காற்பெறுதபயன்பெறுமா
வரிவாள்வாயரவனாமேல்வாட்டாற்றான்காட்டினனே.

[10]

காட்டித்தன்களைகழல்கள்கடுகம்புகவெலாழித்த
வாட்டாற்றெம்பெருமானைவளங்குருகூர்ச்சடகோபன்
பாட்டாயதமில்லையாயிரத்தாளிப்பத்து
கேட்டாரார்வானவர்கள்செவிக்கினியசெஞ்சொல்லே

(௧௧)

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்.

ஜீயர்கிருவடிகளேசரணம்.

௩ - ம் - திருவாய்மொழி - செஞ்சொல்

—(*)—

திருமாவீருஞ்சோலை விஷயம்.

—(*)—

ஆசிரியனிருந்தம்-பண்-தக்கேசி-தாளம்-எழொத்து.

செஞ்சொற்கவிகா ஞாயிர்க்கத்தாட்செய்மின்றிமுனா வீருஞ்சோலை
வஞ்சக்கள்வண்மாமாயன்மாயக்கவியாய்வந்தென்

நெஞ்சமுயிரு முள்கலந்துகின்றாறியாவண்ணமென்

நெஞ்சமுயிருமவையுண் கொளேயாகிநிறைந்தானே.

(௧)

தானேயாகிநிறைந்தெல்லாவுலகுமுயிருந்தானேயாய்த்
தானேயானென்பானாதித்தன்னைத்தானேதுறித்தெனக்குத்

தேனேபாலேகன்னலேயமுதேதிருமாவீருஞ்சோலைக்

கோளேயாகிநின்றொழிந்தானென்னைமுற்றுமுயிருண்டே.

(௨)

என்னைமுற்றுமுயிருண்டென்மாயவாக்கையிதனுட்புருந்

தென்னைமுற்றுந்தானேயாயநின்றமாயவம்மான்சேர்

தென்னனறிநுமாவீருஞ்சோலைத்திசைகைகூப்பிச்சேர்ந்தயான்

இன்னம்போவேனேகொலோவென்கொலம்மான்நிருவருளே,

(௩)

என்கொலம்மான்நிருவருள்களுலகுமுயிருந்தானேயாய்

நன்கெண்னுடலங்கைவிடான்னாலத்தானேநடந்துழங்கிக்

தென்கொழிசைக்குத்திலதமாய்நின்றதிருமாவீருஞ்சோலை

நங்கள் குன்றங்கைவிடானெண்ணுவகரநலியவே.

(௪)

நண்ணுவசுரர்நலிவெய்தநல்லவமர்பொலிவெய்த

எண்ணுதனதென்னணும்நன்முனிவரின்பந்தலைச்சிறப்பப்

பண்ணார்பாடலின்கவிகளையாளுய்த்தன்னைத்தான்பாடித்

தென்னாவெண்ணுமென்னம்மான்நிருமாவீருஞ்சோலையானே

(௫)

திருமாவீருஞ்சோலையானேயாகிச்செழுமுவுலகுந்தன்

ஒருமாவபற்றினுள்ளேவைத்துழிதலையளிக்குந்

திருமாவென்னையானுமாந்நிவனும்செரமனுங்காணு

தருமாவெய்தியடிபரவவருளேபிந்தவம்மானே,

(௬)

அருளையியென்னம்மானேயென்னும்முக்கணம்மானுந்

தெருள்கொள்பிரமவம்மானுந்தேவர்கோனுந்தேவரும்

இருள்கள்கடியும்முனிவருமேத்துமம்மான்நிருமலை

மருள்கள்கடியும்மணிமலைதிருமாவீருஞ்சோலைமையே.

(௭)

திருமா லிருஞ்சோலைமலையேதிருப்பாங்கடலேயென்றலையே
திருமால்வாகுந்தமேதன்மருவேங்கடமேயெனநூடலே
அருமாமாயத்தெனதுயிரோமனமேகாக்கேகருமமே
ஒருமாநொடியுமபிரியா னென்னாநிமுதல்லெனெருகலே.

(௮)

ஊழிமுதல்லெனெருகலேயென்றுமொருவனுலகெல்லாம்
ஊழிதோயுத்தன் னுள்ளேபடைத்துக்காசுதுக்கெடுததுழுவும்
ஆழிவண்ணென்னம்மாநந்தன்மருமா லிருஞ்சோலை
வாழிமனமேகாகடே லுடலுமுயிரும்கவொட்டே

(௯)

மங்கவொட்டுன்மாமாயத்திருமா லிருஞ்சோலைமேய
நங்கள்கோனேயானேநியாகியென்னையளித்தானோ
பொங்கைம்புலனும்பொநியைநதுங்கருமேந்திரியமைம்பூதம்
இங்கிவ்யுயிரோபிரகிருதிமானுக்காரமனங்குளே

(௧௦)

மானுக்காரமனங்கெடவைவாவன்கையர்மங்கத்
தாசுக்காரமாய்ப்பகுக்குத்தானேதானேயானுனை
தேனாக்காரப்பொழிற்குருகூர்ச்சடகோபன்சொல்லாயிரத்துள்
மானுக்காரத்திவைப்பததுத்திருமா லிருஞ்சோலைமேககே.

(௧௧)

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணர

ஜீயர்திருவடிகளேசரணம்

ஆக-திருவாய்மொழி-௯௪ -க்குபாகரம்-௨௦௬௯.

அ ட் - திருவாய்மொழி - திருட்டாள்

தென்திருப்பேர்நகர்எம்பெருமாள்விஷயம்

கலீவருத்தம்,பண்-இந்தளம்-தாளம்-ஏழொத்து

திருமா லிருஞ்சோலைமலையேன்றேனென்னத
திருமால்மந்தென்னஞ்சுகிறையப்புருந்தான்
குருமாமணிபுத்துபுனற்பொன்னித்தென்பால்
திருமால்சென்றுசேர்விடந்தென்றிருப்பேரே

(௧)

பேரேயுனாகின்றபிரானின்னுவந்து
பேரேனென்றென்னஞ்சுகிறையப்புருத்தான்
காழகடலேழ்மலையேழுலகுண்டம்
ஆராவயிறுனையடங்கப்பிடித்தேனே.

(௨)

பிடித்தேன்பிறைகெடுத்தேன்பிரிசாரோன்
மடித்தேன்மனைவாடகையுள்நிப்பதோர்மாயைக்
கொடிக்கோபுரமாடங்கள்சூழ்த்திருப்பேரான்
அடிச்சேர்வகெளக்கெளிதாயினவாரே.

(௩)

எளிதா யினவா றென்மென்குண்கள் களிப்பங்
களிதா கிபசி க்கையுநுய்க்கிங் கிந்தேன்
விளிசா வியசோலைகள் சூழ்திருப்பேரான்
கெளிதா கிபசேண் விசுமபு தருவானே.

(௨)

வானே தருவா னென்க்காயென்னே னொட்டி
ஊனே சூரம்பையித ணுட்புகுந் தின்று
தானே உமொற்றவினே கள்தவிர்க்காள்
கேனே பொறிந்தென்திருப்பேர்நகரானே.

(௩)

திருப்பேர்நகரான் றிருமர் விருஞ்சோலைப்
பொருப்பேயுறைகின்றிரா னினுறுவந்
திருப்பேர் நென்மென் னெஞ்சு சிறைப்புகுந்தான்
விருப்பேபெற்றமுதமுண் கெளித்தேனே.

(௪)

உண் கெளித்தேற்கும்பொன் குறைமேலைக்
கொண் கெளித்தக்திதொழுஞ்சொல்லுப்பெற்றேன்
வண் கெளித்தும்பொழி ஸ்ஞுத்திருப்பேரான்
கண் கெளிப்பக்கண் ணுள் நின்ற கலானே.

(௫)

கண் ணுள் நின்றகலான் கருத்தின் கட்பெரியன்
எண் ணினுண் பொருளே ஸ்சையின் சுவைதானே
வண் ணன்மணிமாடங்கள் சூழ்திருப்பேரான்
திண் ணமென்மனத் துப்புகுந்தான்செறித்திந்தே

(௬)

இன்மெனனைப்பொருளா க்கித்தனை யென் ணுவைத்தான்
அன்மெனைப்புறம்போ கப்புணர் த்ததென்செய்வான்
குன்மென்னத்திகழ்மாடங்கள் சூழ்திருப்பேரான்
ஒன்மெனக்கருள் செய்யவுணர் த்தலுற்றேனே!

(௭)

உற்றே ணுகந்துபணிசெய்துன்பாதம்.

பெற்றனீதேயின்னம்வேண் டிவதெந்தாய்

கற்றார்மறைவானர்கள் திருப்பேராற்கு

கூற்றாடியார் தமக்கல்லல்லில்லாவே

(௮)

நில்லாவல்லல்லீள்வயல்கூழ்திருப்பேர் தேல்

நல்லார்பலர்வாழ்குருகூர்ச்சடரோபன்

சொல்லார்தமிழாயிரத்துளிப்பத்தும்.

வல்லார்தொண்டராள்வதுகூழ்பொன் விசும்பே.

(௯)

ஆழ்வார் திருவடிகளேசரணம்

ஜீயர்திருவடிகளேசரணம்.

ஆக-திருவாய்மொழி-௬௮-க்கு-பாகரம்- ௧0௮0.

பை-ஈ-திருவாய்மொழி-குழங்கிசம்.

அச்சராதிமார்க்கம்.

கவிபிருத்தம்-பண்-கொல்லி-தாளம்- ஏழொத்து

குழங்கிசம்பணி முகிற்றாயிய முழக்கினை
வாழ்கடனிலைதினாகையெடுதகாழின
எற்பொழிலும்வளமேந்தியவென்னப்பன்
வாழ்புகழ்தாசனன்மனாககண்ணிகுந்தே.

[க]

நாரணன்மனாகக்கண்டெகந்துன்னீர்முகில்
தூசனபொற்குடம்பூரித்ததுயர்விண்ணில்
நீரணிகடல்கள் கின்றாத்தனநெடுவனாத்
தோரணமனைத்தெங்குத்தொழுதனருலகே

(2)

தொழுதனருல்கள் தூபன்மலர்மழைப்
பொழிவினர்பூமியன்றளந்தவன்னுமாமுன்னோ
எழுமினென்றிருமருங்கிசைத்தனர்முனிவர்கள்
வழியிதுவெங்குத்தெகென்றுவந்தெதிரே

[க]

எதிரெதிரிமையவரிருப்பிடம்வகுத்தனர்
கதிரவரவர்கைகிறாகாட்டினர்
அதிஞ்சூல்முரசங்களிலேகடல்முழக்கொத்த
மதுகிரிதுழாய்முடிமாதவன்றமார்க்கே.

(3)

மாதவன்மமென்றுவாசலில்வானவர்
போதுமினெமதிடம்புகுதுகவென்றலுங்
கீதக்கன்பாடினர்கின்வரர்கருடர்கள்
வேதநல்வாயவர்வேள்வியுள்மடுத்தே.

(4)

வேள்வியுள்மடுத்தலும்வினாமழ்நறும்புகை
காளங்கள்வலம்புரிந்தெங்குமிசைத்தனர்
ஆண்மின்கள்வானகமாழியன்றமென்று
வாளொண்கண்மடந்தையர்வாழ்த்தினர்மகிழ்த்தே.

(5)

மடந்தையர்வாழ்த்தலும்மருமவசுக்களுங்
துடர்க்கெங்குத்தோத்திரஞ்சொல்லினதொடுகடல்
கிடந்தவெங்கேசவன்கிளரொளிமணிமுடித்
குடந்தையெங்கோவலன்குடியடியார்க்கே.

(6)

குடியடியாரிவர்கோலிந்தன்றனக்கென்று
முடியுடைவானவர்முறைமுறையெதிர்கொள்ள
கொடியனிரெடுமதிட்கோபுரங்குதுக்கினர்
வடிவுடைமாதவன்வைகுத்தமபுகவே.

(7)

வைகுந்தம்புகு கலும்வாச வில்வானவர்
வைகுந்தன்மொமொமதிடம்புகு தென்று
வைகுந்தத்தமாரும்முனிவரும்வியக்கனர்
வைகுந்தம்புகுவதுமண்ணவர் விதியே

(௪௩)

விதிவகைபுகுந்தனரொன்றுநல்வேதியர்
பதியினிற் டாக்கினிர் பாதங்கள் கழுவினர்
விதியுநற்சுண்ணமுமநிறைகுடவிளக்கமும
மதிமுகமடந்தையேநந்தினவந்தே.

(௪௪)

வந்தவரெதிர்கொள்ள மாமணிமண்டபற்று
ஆந்தமில்பேரின்பத்தடியரோடிருந்தமை
கொந்தலர்பொறிற்ருருகூர்ச்சடகோபன்சொல்
சந்தங்களாபிரத்திவவல்லார்முனிவரே

[௪௫]

-ஆழ்வார் திருவாழகளைசரணம்,

ஜீயர் திருவாழகளைசரணம்.

-ஆக-திருவாய்மொழி-கூசுக்கு-பாசரம்-கரிசுக.

ய-ம்-திருவாய்மொழி-முமுயே

பரம்மானுபவம்.

கலித்தாழை-பண்-பஞ்சமம்-தாளம்-ஏழொத்து.

முனியேநான்முகனே முக்கண்ணப்பர வென்பொல்லாக்
கனிவாய்தாமரைக்கட்கருமாணிக்கமேயென்கள்வா
தனியேனருயிரேயென்றலைமிசையாய்வந்திடமி
இனிநான்போகலெட்டேனென்றுமாயஞ்செய்யேலென்னையே (௧)

பாயஞ்செய்யேலென்னையுன்றிருமார்த்தத் துமலைநங்கை
வாசஞ்செய்யுக்குமுலாள் திருவானை நின்னணைகண்டாய்
நேசஞ்செய்துன்னேனெய்யுயிரவேறின்றியொன்றாகவே
கூசஞ்செய்யாதுகொண்டாயென்னைக்கூவிக்கொள்ளாய்வந்தந்தோ (௨)

கூவிக்கொள்ளாய்வந்தந்தோவென்பொல்லாக்கருமாணிக்கமே
ஆவிக்கோர்பற்றுக்கொம்புநின்னல்லாலநிகின்றிலேனா
மேனிததொழும்பிரமன்சிவனின்திராநுதிக்கெல்லாம்
நாபிக்கமலமுதற்கிழங்கேயும்பரந்ததுவே (௩)

(௩)

உம்பரந்தண்பாழேயோவதனுள்மிசைநீயேயோ

அம்பரந்தசோத்யதனுட்பிரமான்

உம்பரும்பாதுருப்படைத்தமுனிவன்வன்

எம்பரஞ்சாதிக்கலுற்றென்னைப்போரவிட்டிடாயே

(௪)

௪௮௪

பத்திரப்பத்து.

போரவிட்டிட்டுடென்னை புறம்போக்கலுந் துறப்பின்னையான்
ஆவாக்கொண்டெற்றைந்தோவெனசென்பதெனியானென்பதென்
திரவிரும்புண்டநீரதுபோலவென்னுருயிரை
ஆரப்பருகவெனக்கராவமுதானுயே (ரு)

எனக்காராவமுதாயெனதாவினையின்னையினா
மனக்காராமைமன்னியுண்டாபினியுண்டொழியாய்
புலக்காயாநிறத்தபுண்டநீக்கக்கொண்டெனினாய்
உலக்கேற்றுகொலாலர்ப்பாவைக்கன்பாவென்னன்பேயோ (சு)

கொலமலர்ப்பாவைக்கன்பாவினென்னன்பேயோ
நீலவனாயிரண்டிழைவவிரிமிர்ந்ததொப்பக்
கொலவராகமொன்ருயிலங்கொட்டிடைக்கொண்டவெந்தாய்
நீலக்கடல்கடந்தாபுன்னைப்பெற்றினிப்போக்குவனே (எ)

பெற்றினிப்போக்குவனேவுன்னையென்றனிப்பேருயிரா
உற்றவிருவினையாருயிராய்ப்பயனாகவையாய்
முற்றவிம்முவுலகும்பெருந்துறாய்துற்றிற்றுக்கு
முற்றக்கரந்தொளித்தாயெனமுத்தற்றவிவித்தேயோ (அ)

முத்தற்றவிவித்தேயோமுழுமுவுலகாதிக்கெல்லாம்
முத்தற்றவியுன்னையென்றாவந்துகூடுவனயான்
முத்தற்றவியருமிகும்முழுமுத்தறுவாவழபாழாய்
முத்தற்றவிக்குழந்தகன்றழந்தயாந்தமுடிவிலியோ (சு)

குழந்தகன்றழந்தயாந்தமுடிவிலிப்பெருந்தாமேயோ
குழந்ததனிப்பெரியபரன்மலர்ச்சோதியோ
குழந்ததனிப்பெரியகடர்ஞானனின்மேயோ
குழந்ததனிப்பெரியவென்னவாவதச்சுழந்தாயே. [ய]

அவாவதச்சுழரினையனையானையலற்றி
அவாவற்றுவிடுபெற்றகுருகூர்ச்சடகோபன்சொன்ன
அவாவிலந்தாதிகளாலியையாயிரமும்முடிந்த
அவாவிலந்தாயிபபத்தரிந்தார்பிறந்தாருயர்ந்தே. [யக]

பத்தாம்பத்துமுற்றிற்று.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்,

ஜீயர்திருவடிகளேசரணம்.

ஆக-திருவாய்மொழி-௧00-க்கு-பாசரம்-௧௧0௨.

—(*)—

ஆழ்வாராதிகள் திருவாய்மலர்ந்தருளிய

திரவிடவேதாப்ரபந்தநாலாயிரத்துள்

திருவாய்மொழி.

முற்றிற்று.

ஆழ்வார்திருவடிகளேசரணம்